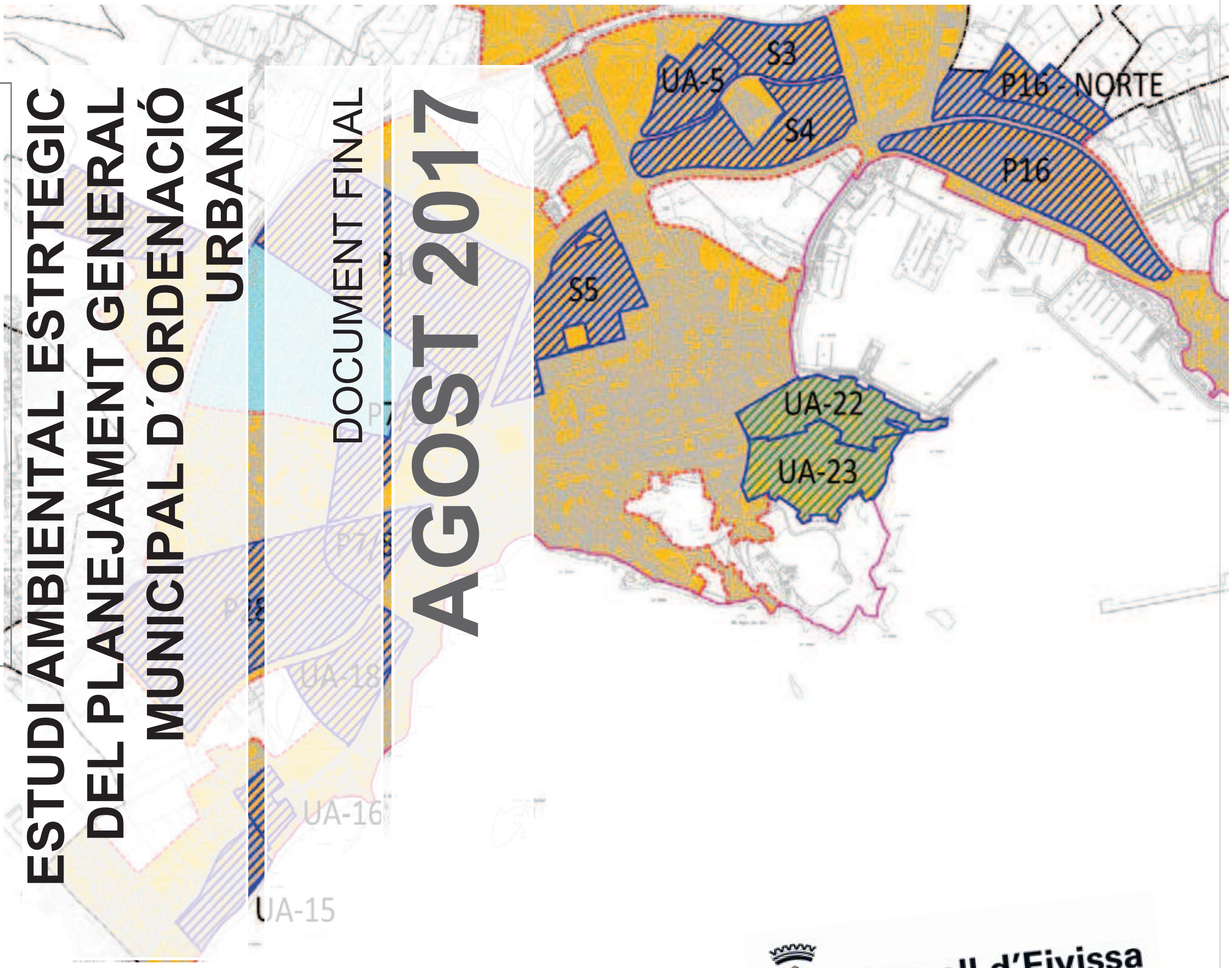

ESTUDI AMBIENTAL ESTRTEGIC DEL PLANEJAMENT GENERAL MUNICIPAL D´ORDENACIÓ URBANA

DOCUMENT FINAL

AGOST 2017

Consell d'Eivissa

DILIGÈNCIA PER FER CONSTAR que, la present documentació de la Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana d'Eivissa, ha estat aprovada definitivament per acord de la Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Historicoartístic (CIOTUPHA) de 13 de juliol de 2023.

ajuntament D'eivissa

GEPRECON
GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL

TÉCNICAS DE CONTROL, PREVENCIÓN Y GESTIÓN AMBIENTAL, S.L.
info@geprecon.com
www.geprecon.es

[illegible] (1 de 1)
[illegible] d'urbanisme, obres, serveis i medi ambient.
Data Signatura: 22/05/2023
HASH: [illegible]

Estudi Ambiental Estratègic del Planejament General Municipal d'Ordenació Urbana

Agost 2017

TAULA DE CONTINGUTS

1. TAULA DE CONTINGUTS 2

1. ANTECEDENTS 5

2. DESCRIPCIÓ DEL PLANEJAMENT GENERAL 7

2.1. ORGANISME PROMOTOR 7

2.2. ESBÓS DEL CONTINGUT 7

2.3. PRINCIPALS OBJECTIUS 13

2.4. RELACIÓ AMB ALTRES PLANES I PROGRAMES CONNEXOS 20

3. ASPECTES RELLEVANTS DE LA SITUACIÓ ACTUAL I EVOLUCIÓ PROBABLE 28

3.1. SITUACIÓ ACTUAL. 28

3.1.1. ASPECTES FÍSICS I TERRITORIALS. 28

3.1.2. ASPECTES HUMANS I DEMOGRÀFICS. 29

3.1.3. EVOLUCIÓ PROBABLE 36

4. CARACTERÍSTIQUES MEDIAMBIENTALS DEL MUNICIPI D'EIVISSA 38

4.1. IDENTIFICACIÓ DE ZONES AFECTADES 38

4.2. ASPECTES AMBIENTALS DE L'ÀMBIT DEL PGOU 39

4.2.1. CLIMATOLOGIA 39

4.2.2. GEOLOGIA I FISIOGRAFIA 43

4.2.3. EDAFOLOGIA I USOS DEL SÒL 44

4.2.4. HIDROLOGIA SUPERFICIAL I SUBTERRÀNIA 46

4.2.4.1. HIDROLOGIA SUPERFICIAL 46

4.2.4.2. HIDROGEOLOGIA 46

4.2.5. VEGETACIÓ 48

4.2.5.1. VEGETACIÓ POTENCIAL 48

4.2.5.2. VEGETACIÓ ACTUAL. 49

4.2.6. FAUNA 51

4.2.7. ESPAIS NATURALS 55

4.2.8. PAISATGE 56

4.2.9. RESIDUS 56

4.2.10. CANVI CLIMÀTIC 60

4.2.11. CONSUM ENERGÈTIC 61

4.2.11.1. ELS COMBUSTIBLES LÍQUIDS 61

4.2.11.2. LES ENERGIES ALTERNATIVES 62

4.2.12. CONTAMINACIÓ ACÚSTICA 62

4.3. PRINCIPALS PROBLEMES AMBIENTALS DE L'ÀMBIT RELACIONATS AMB EL PGOU 62

4.3.1. QÜESTIONS URBANÍSTIQUES I TERRITORIALS. 62

4.3.2. RISCOS NATURALS 63

4.3.2.1. RISC D'INUNDACIONS 63

Codi Validació: 3Z5AHY7MGHJ7QKR3K5FZ4WF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 3 de 246

4.3.2.2. RISC D'INCENDI 64
4.3.2.3. RISC DE MOVIMENTS DE VESSANT. 65
4.3.2.4. RISC D'EROSIÓ. 66
4.3.2.5. RISC DE CONTAMINACIÓ D'AQÜÍFERS. 68
4.4. EVOLUCIÓ PROBABLE DELS PROBLEMES AMBIENTALS EN CAS DE NO APLICAR-SE EL PGOU 70
5. PROBLEMES MEDIAMBIENTALS RELLEVANTS 71
5.1. ZONES D'ESPECIAL IMPORTÀNCIA 71
5.2. ESPAIS AMB PROTECCIÓ NATURAL: XARXA NATURA 2000. 71
5.3. ESPAIS AMB PROTECCIÓ 72
6. OBJECTIUS DE PROTECCIÓ AMBIENTAL DEL PLA GENERAL 75
6.1. MARC DE REFERÈNCIA INTERNACIONAL 75
6.2. SELECCIÓ D'OBJECTIUS AMBIENTALS ESTRATÈGICS EN RELACIÓ AL PLA. 78
6.3. CONTRIBUCIÓ DEL PLA ALS OBJECTIUS AMBIENTALS. 79
6.4. ADAPTACIÓ A INSTRUMENTS D'ORDENACIÓ DEL TERRITORI. 79
6.5. MODEL TERRITORIAL-URBÀ SOSTENIBLE. 81
6.5.1. CLASSIFICACIÓ DE SÒL URBÀ. 81
6.5.1.1. CLASSIFICACIÓ DE SÒL RÚSTIC: 81
6.5.1.2. CLASSIFICACIÓ DE SÒL URBANITZABLE. 83
6.5.1.3. DISMINUCIÓ DE LA CAPACITAT RESIDENCIAL. 86
6.5.1.4. RELACIÓ PORT-CIUTAT. 87
6.5.2. PROTECCIÓ AMBIENTAL I CULTURAL 88
6.5.2.1. CONSERVACIÓ DEL MITJÀ NATURAL I DEL PAISATGE. 88
6.5.2.2. CONSERVACIÓ DEL PATRIMONI CULTURAL. 90
6.5.2.3. ESTABLIMENT D'ESPAIS LLIURES I ZONES VERDES. 92
6.5.3. QUALITAT DE VIDA URBANA 92
6.5.3.1. MOBILITAT SOSTENIBLE. 92
6.5.3.2. PROVEÏMENT D'AIGÜES. 95
6.5.3.3. SANEJAMENT D'AIGÜES. 96
6.5.3.4. RACIONALITZACIÓ ENERGÈTICA. 97
6.6. SÍNTESI ANALÍTICA DE LA PROPOSTA DEL PLA SOBRE ELS OBJECTIUS AMBIENTALS ESTRATÈGICS. 98
7. EFECTES SIGNIFICATIUS DEL PR SOBRE EL MEDI AMBIENT 102
7.1. FACTORS DEL MITJÀ POTENCIALMENT ALTERABLES 102
7.2. EFECTES AMBIENTALS 103
7.3. IDENTIFICACIÓ D'IMPACTES 103
7.4. ACTUACIONS POTENCIALMENT SIGNIFICATIVES DEL PLA PER AL MEDI AMBIENT: ANÀLISI ESTRATÈGIC D'UNITATS TERRITORIALS. 109
8. MESURES PREVISTES, PROTECTORES, CORRECTORES I COMPENSATÒRIES 136
8.1. DIAGNÒSTIC PREVI. 136

Codi Validació: 3X5AH4YNDNJD7QKRKJ2V4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 4 de 246

8.2. MESURES PROTECTORES I MESURES CORRECTORES. 136

8.3. MESURES ESPECÍFIQUES RELATIVES AL PROVEÏMENT I SANEJAMENT D'AIGÜES PREVISTES EN EL PGOU. 141

8.4. .MESURES COMPENSATÒRIES....................................147

9. EXAMEN D'ALTERNATIVES....................................148

9.1. ALTERNATIVA 0 MANTENIR EL PGOU 1987 (ADAPTAT A LES DOT 2005)..........148

9.2. ALTERNATIVA 1 ESTRATÈGIA CONCENTRADA....................................150

9.3. ALTERNATIVA 2: ESTRATÈGIA DISPERSA....................................152

9.4. VALORACIÓ D'ALTERNATIVES. 153

10. PROGRAMA DE VIGILÀNCIA AMBIENTAL I MESURES DE SEGUIMENT 157

10.1. PROGRAMA DE VIGILÀNCIA AMBIENTAL....................................157

10.2. MESURES PREVISTES 157

11. EQUIP TÈCNIC REDACTOR 162

12. RESUM NO TÈCNIC 163

13. DOCUMENTACIÓ ANNEXA 169

Codi Validació: 3Z5AH4YNMQHD7QKRXXJ2W4FJK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 5 de 246

1. ANTECEDENTS

Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental homogeneitza la legislació bàsica de l'Estat en matèria d'avaluació ambiental del planejament urbanístic, en unificar en un única disposició la Llei 9/2006, de 28 d'abril, sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient, i el Reial decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Avaluació d'Impacte Ambiental de projectes i modificacions posteriors al citat Text Refós.

La necessitat de tràmit ambiental del Pla General Municipal d'Eivissa es posa clarament de manifest en l'assenyalat en l'article 6.1.a) de la citada Llei 21/2013, on s'afirma que seran objecte d'una avaluació ambiental estratègica ordinària els plans i programes, així com les seves modificacions, que s'adoptin o aprovin per una Administració pública i l'elaboració de la qual i aprovació venja exigida per una disposició legal o reglamentària o per acord del Consell de Ministres o del Consell de Govern d'una comunitat autònoma, quan estableixin el marc per a la futura autorització de projectes legalment sotmesos a avaluació d'impacte ambiental i es refereixin a l'agricultura, ramaderia, silvicultura, aqüicultura, pesca, energia, mineria, indústria, transport, gestió de residus, gestió de recursos hídrics, ocupació del domini públic marítim terrestre, utilització del mitjà marí, telecomunicacions, turisme, ordenació del territori urbà i rural, o de l'ús del sòl.

Els Planes Generals, en establir, segons la legislació urbanística bàsica i autonòmica, l'ordenació urbanística integral dels termes municipals s'ajusten a aquesta necessitat de realització tràmit administratiu, assenyalada en el marc de l'avaluació ambiental estratègica.

Fins al moment que s'aprovi l'avantprojecte de llei d'avaluació ambiental de les Illes Balears (per Resolució de data 11 de novembre de 2015, publicada al *BOIB núm. 168, de dia 14 de novembre de 2015, s'obre un procés participatiu fins al dia 2 de desembre de 2015, mitjançant el qual tots els ciutadans i ciutadanes poden informar-se de l'avantprojecte de llei d'avaluació ambiental de les Illes Balears i incorporar les seves propostes i suggeriments), haurem de prendre com a marc jurídic del tràmit ambiental del planejament urbanístic de les Illes Balears la legislació bàsica de l'Estat, assumint el procediment administratiu que ve definit en l'article 17 i següents de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental.

En conseqüència, amb l'elaboració de la Revisió del Pla General l'Ajuntament d'Eivissa, en qualitat d'òrgan promotor, sol·licita l'inici als tràmits de l'avaluació ambiental del Pla General, donant compliment a l'article 18 de Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental remetent amb data 19 de juny de 2015 a la Comissió de Medi ambient del Govern de les Illes Balears, com a òrgan ambiental competent, el Document Inicial Estratègic. Realitzades per part de l'òrgan ambiental les pertinents consultes a les Administracions públiques afectades i a les persones interessades, procedeix amb data 8 d'octubre de 2015 a l'elaboració i posterior remissió a l'Ajuntament d'Eivissa del document d'abast de l'estudi ambiental estratègic.

El present Estudi Ambiental Estratègic pretén donar compliment a l'article 20 de Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, on s'assenyala que, tenint en compte el document d'abast emès per l'òrgan ambiental, el promotor elaborarà l'estudi ambiental estratègic, en el qual s'identificaran, descriuran i avaluaran els possibles efectes significatius en el medi ambient de l'aplicació del pla o programa, així com unes alternatives raonables tècnica i ambientalment viables, que tinguin en compte els objectius i l'àmbit d'aplicació geogràfic del pla o programa, i que contindrà la següent informació:

1. Un esbós del contingut, objectius principals del pla o programa i relacions amb altres plans i programes pertinents;
2. Els aspectes rellevants de la situació actual del medi ambient i la seva probable evolució en cas de no aplicació del pla o programa;
3. Les característiques mediambientals de les zones que puguin veure's afectades de manera significativa i la seva evolució tenint en compte el canvi climàtic esperat en el termini de vigència del pla o programa;
4. Qualsevol problema mediambiental existent que sigui rellevant per al pla o programa, incloent en particular els problemes relacionats amb qualsevol zona d'especial importància mediambiental, com les zones designades de conformitat amb la legislació aplicable sobre espais naturals i espècies protegides i els espais protegits de la Xarxa Natura 2000;
5. Els objectius de protecció mediambiental fixats en els àmbits internacional, comunitari o nacional que guardin relació amb el pla o programa i la manera en què tals objectius i qualsevol aspecte mediambiental s'han tingut en compte durant la seva elaboració;
6. Els probables efectes significatius en el medi ambient, inclosos aspectes com la biodiversitat, la població, la salut humana, la fauna, la flora, la terra, l'aigua, l'aire, els factors climàtics, la seva incidència en el canvi climàtic, en particular una avaluació adequada de la petjada de carboni associada al pla o programa, els béns materials, el patrimoni cultural, el paisatge i la interrelació entre aquests factors. Aquests efectes han de comprendre els efectes secundaris, acumulatius, sinèrgics, a curt, mitjà i llarg termini, permanents i temporals, positius i negatius;
7. Les mesures previstes per prevenir, reduir i, en la mesura del possible, compensar qualsevol efecte negatiu important en el medi ambient de l'aplicació del pla o programa, incloent aquelles per mitigar la seva incidència sobre el canvi climàtic i permetre la seva adaptació al mateix;
8. Un resum dels motius de la selecció de les alternatives contemplades i una descripció de la manera en què es va realitzar l'avaluació, incloses les dificultats, com a deficiències tècniques o falta de coneixements i experiència que poguessin haver-se oposat a l'hora de recaptar la informació requerida;
9. Un programa de vigilància ambiental en el qual es descriguin les mesures previstes per al seguiment;
10. Un resum de caràcter no tècnic de la informació facilitada en virtut dels epígrafs precedents.

Codi Validació: 3Z5AH4YNMAHJ7QKR3X3ZTZTF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 7 de 246

2. DESCRIPCIÓ DEL PLANEJAMENT GENERAL

2.1. ORGANISME PROMOTOR

L'Ajuntament d'Eivissa promou en qualitat d'òrgan promotor l'elaboració d'una Revisió del Pla General Municipal, que actuï com a marc bàsic d'ordenació territorial i constitueixi el nou instrument de planejament general en el terme municipal d'Eivissa.

La Memòria Justifica del Pla General assenyala la urgent necessitat d'aprovació d'un nou instrument de planejament per l'obsolescència del planejament vigent (Pla General d'Ordenació Urbana de 1987 i la seva adaptació a les Directrius d'Ordenació del Territori l'any 2005), després de la complexa situació jurídica plantejada per la Sentència de data 3 de febrer de 2015 (emesa per Sala contenciosa administrativa, Secció 5a, del Tribunal Suprem), que anul·la l'Acord de la Comissió Insular d'Ordenació del Territori, Urbanisme i Patrimoni Històric-Artístic del Consell Insular d'Eivissa sobre l'aprovació definitiva de la Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana del municipi d'Eivissa l'any 2009.

El temps transcorregut i la falta de compliment de les previsions d'expansió residencial del Pla General de 1987, que s'han demostrats excessives, pel que fa als ritmes de creixement urbà que han esdevingut en l'últims anys, juntament amb les noves preocupacions ciutadanes i els nous paradigmes de sostenibilitat en l'elaboració dels criteris i el disseny dels instruments que defineixen les línies mestres del planejament general, són arguments suficients que han portat a l'Ajuntament d'Eivissa a plantejar la necessitat i conveniència de revisar el seu Pla General d'Ordenació Urbana, de conformitat a l'assenyalat en la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl, atenent a la conveniència i oportunitat de procedir a la Revisió del Pla General.

Igualment, l'òrgan promotor assenyala les implicacions que han tingut les noves afeccions d'instruments de planificació, normativa o legislació sectorials (veure Apartat 1.4. del present document) que han aparegut en l'horitzó amb posterioritat a l'entrada en vigor del Pla, i que exigeixen ajustar certes determinacions del Pla General respecte a la situació actual.

2.2. ESBÓS DEL CONTINGUT

Els objectius i criteris generals de la Revisió del PGOU sobre el model urbà i territorial, són concretats en establiment del règim jurídic del sòl inherent a la classificació atorgada a cada tipus i categoria de sòl en què es divideix el terme municipal, així com en l'estructura general i orgànica dissenyada per al territori, i integrada pels elements determinants del seu desenvolupament.

El règim jurídic del sòl s'estableix a través de la classificació del mateix, assignat el territori a una de les tres categories o classes previstes a la llei (urbà, urbanitzable i rústic), que estan degudament justificades sobre la base dels criteris de classificació continguts en els capítols 23 i següents de la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl.

- Sòl urbà: terrenys que el planejament urbanístic general inclou de manera expressa en aquesta classe de sòl perquè, havent estat legalment sotmesos al procés d'integració en el teixit urbà, o bé compten amb tots els serveis urbanístics bàsics, o bé són ordenats com a assentaments en el mitjà rural. I també assignat als terrenys que, en execució del planejament urbanístic, aconsegueixen el grau d'urbanització que aquest determina.

- El sòl urbanitzable: terrenys que el planejament urbanístic general municipal, d'acord amb les determinacions i els límits del Pla Territorial Insular corresponent, classifiqui així perquè els considera adequats per garantir el creixement i les necessitats de la població i de l'activitat econòmica.

- El sòl rústic: terrenys no classificats expressament com a urbans o urbanitzables i que el planejament urbanístic general preserva dels processos de desenvolupament o transformació urbanística, mitjançant la seva ordenació i la protecció dels elements d'identitat que els caracteritzen en funció dels seus valors agrícoles, forestals, pecuaris, cinegètics, naturals, paisatgístics o culturals, i la seva aportació a la defensa de la fauna, la flora i el manteniment de l'equilibri territorial i ecològic.

El contingut i desenvolupament de la Revisió del PGOU es fa efectiu en els següents documents informatius, normatius i ambientals:

- *Memòria d'Informació-Plans d'Informació*
- *Memòria d'Ordenació-Plans d'Ordenació*
- *Memòria de Gestió-Plans de Gestió*
- *Normativa Urbanística*
- *Catàleg Municipal del Patrimoni Històric.*
- *Documentació ambiental: Document Inicial Estratègic i Estudi Ambiental Estratègic.*

L'estructura general i orgànica del territori integra els elements determinants del desenvolupament urbà i, més concretament, per les diferents zones o àrees homogènies de variat ús i intensitat en què es divideix el territori. En aquest sentit, els responsables de l'administració municipal, parteixen d'un principi d'actuació basat en la necessitat de mantenir el creixement urbà dins d'uns límits raonables. Orientant les directrius d'actuació previstes en el marc del planejament general en l'enfocament i principis d'un desenvolupament sostenible, que contribueixi al benestar de la població en tots els seus aspectes, garantint el seu correcte desenvolupament econòmic i cultural, però alhora preservant i assegurant, en el que competeixi al Pla, un manteniment dels valors ambientals, històrics i culturals que posseeix el territori municipal.

Atenent a l'assenyalat respecte a la classificació de la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl, la superfície del terme municipal d'Eivissa quedaria classificada de la següent forma:

1. SÒL RÚSTIC.

El sòl rústic de la Revisió del PGOU es qualifica sobre la base de les categories de sòl rústic que defineix la norma 6 del Pla Territorial Insular (PTI) d'Eivissa. Les categories de sòl que es troben són les següents:

Sòl Rústic Protegit:

- Àrees Naturals d'Especial Interès d'Alt Nivell de Protecció SRP-AANP
- Àrees Naturals d'Especial Interès SRP-ANEI

- Àrees de Prevenció de Riscos SRP-APR
- Àrees de Protecció Territorial SRP-APT

Sòl Rústic Comú:

- Àrees de Transició SRC-AT

Prenent com a punt de partida la qualificació establerta pel PTI, en la Revisió del PGOU d'Eivissa el sòl rústic protegit (SRP) queda format per les següents àrees:

Àrees d'Alt Nivell de Protecció (SRP-AANP): àrees menys humanitzades del terme municipal, amb gran interès natural, forestal o paisatgístic. Corresponen a les Àrees d'Alt Nivell de Protecció (AANP) de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'Espais Naturals i de Règim Urbanístic de les Àrees d'Especial Protecció de les Illes Balears. Estan constituïdes pels següents terrenys:

- Els illots *d'illa Negra des Nord*, *Sa Corbeta, illa Negra des Sud* i illa de *Ses Rates*.
- Els turons i zones de penya-segats dels terrenys de les Àrees Naturals d'Especial Interès (ANEI) nº 8 *Serra Grossa-Ses Fontanelles*, segons la delimitació del PTI.

Àrees d'Especial Interès (SRP-EI): constituïdes per les Àrees Naturals d'Especial Interès (ANEI) del PTI (això és, la part del ANEI nº 8, *Serra Grossa-Ses Fontanelles*, que pertany al municipi d'Eivissa) i tot el territori comprès entre la delimitació del ANEI i la ronda I-20. El polígon 32 i el sòl urbà de *Cas Mut,* que el Pla General protegeix a majors del PTI, per valoració pròpia i per raons de coherència territorial, en aplicació dels seus objectius generals de planejament. Després de les AANP, corresponen a les àrees menys antropitzades del municipi.

cal destacar que la protecció i manteniment de les *Feixes de Ses Monges*, qualificant-les com a sòl rústic protegit en Àrea d'Especial Interès, és garantia per a la conservació de la *Platja de Talamanca* evitant així hipotecar el seu futur. La protecció i manteniment de les *Feixes d'És Prat de Vila* com SRP-EI, podria permetre així mateix establir la continuïtat entre la Serra, la plana i el mar, i la protecció via classificació del sòl d'un territori rural que conserva valors ambientals, malgrat la seva localització en un àmbit urbà-portuari. Aquesta categoria de sòl també s'ha atorgat a la zona de *Puig des Molins-Necròpoli-És Soto*, al sud del casc històric.

Àrees de Protecció Territorial (SRP-APT): corresponen als sòls delimitats com a tals pel PTI, que estan constituïdes, segons l'article 19 de les Directrius d'Ordenació del Territori, pels terrenys de les franges de servitud de la xarxa de carreteres i els terrenys compresos dins de la franja de 500 m mesurada des del límit interior de la ribera del mar. Entre els espais que adquireixen aquesta classificació es troben els sectors desclassificats de sòl urbanitzable S-7 i S-8, situats a la zona de Talamanca.

Àrees de Prevenció de Riscos (SRP-APR): correspon als terrenys delimitats pel PTI en aplicació de la Disposició addicional 11ª de les Directrius d'Ordenació del Territori, que estableix l'obligació dels instruments urbanístics d'incloure la documentació necessària per fer front i reduir al màxim els nivells de riscos d'erosió, despreniments, inundació, contaminació d'aqüífers i riscos d'incendis.

El **sòl rústic comú (SRC)** queda format únicament per sòl rústic comú de règim general (SRC-SG). Ara bé, resulta que la pràctica totalitat del sòl rústic no protegit està considerat en el PTI com a Àrees de Transició (SRC-AT), constituïdes pels terrenys inclosos dins de la franja de 100 m que embolica els sòls urbans i els aptes per a la urbanització, i que no estan qualificats com a sòl rústic protegit.

2. SÒL URBANITZABLE

El sòl urbanitzable està constituït per dos sectors que desenvolupen l'antic Sector 12. Se situen al nord-oest del nucli urbà, entre *Ca'n Misses* i *Ca n´Escandell*, corresponent a l'eix de creixement establert en la Revisió del Pla General.

L'antic Sector 12 es divideix en dos sectors per facilitar la gestió urbanística, aprofitant l'oportunitat que l'Ajuntament de Vila és el titular de gairebé un 56 % del sector original, corresponent a la part aquest del mateix. La nova ordenació integra l'aprofitament urbanístic corresponent als sòls abans qualificats com a sistema general d'espais lliures.

- Sector 12 Est: de propietat íntegra municipal, a gestionar com a propietari únic, la qual cosa agilita absolutament la seva execució. Aquest sector concentra la cessió i execució del sistema general d'espais lliures corresponent al Parc de *Ca n´Escandell*. Per la seva banda, la seva oferta residencial es disposa linealment de manera que conforma una doble façana urbana. Una cap al sud per delimitar el gran parc i una altra cap al nord per dotar d'un potent caràcter urbà al carrer *Aubarca* del que ara manca. Els equipaments públics se situen en l'extrem est per afavorir la seva integració funcional amb els teixits urbans confrontants.

- Sector 12 Oest: de propietat privada. La seva gestió s'agilitarà també respecte a la proposta del Document d'Aprovació Provisional de la Revisió, en haver-hi un propietari menys. A part de la seva contribució al parc nou, aquest sector s'ordena de manera que el futur Pla Parcial pugui integrar els habitatges existents en les rodalies de la via de circumval·lació I-20. A aquest sector se li assigna igualment un equipament de sistema general d'ús assistencial. El disseny que la Revisió del PGOU proposa per a aquest espai lliure implica que les reserves d'espais lliures dels dos sectors s'incorporin a l'espai del parc, ampliant-ho cap a l'oest. El disseny de la trama restant i la seva zonificació corresponen al Pla Parcial

Sector de *Cas Mut:* s'ha incorporat al sòl urbanitzable en el tràmit de redacció del PGOU, no com a nous desenvolupaments sinó com a resultat de la seva desclassificació de sòl urbà. Correspon al sòl que era urbà i que no pot justificar aquesta condició, per la qual cosa passa a ser urbanitzable. Això no altera ni la tipologia prevista ni el model territorial dissenyat, no afectant a l'estructura general del Pla. Conserva l'ús característic d'habitatge unifamiliar i complementa l'ordenació i dotacions de la Unitat d'Actuació (UA) de *Cas Mut*, confrontant, conformant un nucli d'habitatge unifamiliar tal com estava previst, encara que amb menor densitat, ja que la capacitat de població disminueix en el seu conjunt, passant de 213 a 147 habitatges. La titularitat del sòl és privada, per la qual cosa, coherentment amb aquestes condicions, la iniciativa de la seva gestió serà privada i pel sistema de compensació.

La titularitat del sòl és privada, per la qual cosa, coherentment amb aquestes condicions, la iniciativa de la seva gestió serà privada i pel sistema de compensació.

3. SÒL URBÀ

La qualificació del sòl urbà es basa en la del PGOU vigent, amb les següents peculiaritats:

- Es respecta íntegrament l'ordenació vigent a les àrees històriques de *Dalt Vila, Sa Penya i La Marina*. A la zona de la Necròpoli-*Puig dels Molins* es preveu un planejament de detall que desenvolupi en una escala adequada les seves mesures d'ordenació detallada.

- A les zones consolidades provinents de l'execució de planejaments de desenvolupament del PGOU vigent, les hi incorpora al Pla com a Àrees de Planejament Incorporat (API).

- En els sòls urbans amb ordenació finalista via ordenança, es rebaixa la densitat edificatòria i residencial, malgrat que la major part dels terrenys ja estan consolidats amb intensitats molt altes i, per tant, molt superiors a les quals propugna la Revisió. Això ha fet que el marge real de disminució de la capacitat d'acolliment del PGOU sigui molt escàs. Malgrat això, amb la nova ordenació mai es podrien haver aconseguit densitats urbanes tan altes com les previstes en la normativa vigent.

En aplicació de la Norma 29 PTI, el Pla General desagrega el sòl urbà a efectes operatius de gestió urbanística conformement a les situacions que a continuació s'especifiquen:

Sòl urbà amb urbanització consolidada per a terrenys assignats a tal classe que compleixen les dues condicions següents:

- Comptar amb les infraestructures d'accés rodat, proveïment d'aigua, evacuació d'aigües i subministrament d'energia elèctrica, en les condicions tècniques suficients per donar servei adequat als usos i intensitats previstes en l'ordenació i amb connexió a les xarxes generals d'infraestructures i serveis.

- Aquells terrenys pels quals no resulti precís efectuar operacions de equidistribució de beneficis i càrregues.

Dins d'aquesta categoria de sòl urbà es troben les Àrees de Planejament Incorporat (API), on el Pla General delimita els sòls sotmesos a la regulació de planejament ja aprovat i el desenvolupament del qual es troba executat o en vies d'execució, i on l'ordenació dels mateixos es considera compatible amb el model territorial i urbà proposat pel Pla General.

Sòl urbà sense urbanització consolidada: per a la resta de terrenys assignats a tal classe. La totalitat d'aquests terrenys estan inclosos en àmbits de gestió per a l'execució d'actuacions sistemàtiques d'urbanització. En aquesta categoria de sòl urbà, corresponent al previst en l'article 14.2 de la Llei del Sòl, es delimiten els següents tipus d'àmbits de gestió:

- Unitats d'Actuació (UA), l'ordenació de la qual queda resolta de manera completa i detallat en la documentació gràfica del Pla i en les fitxes corresponents. Aquestes àrees poden ser de dos tipus, segons estiguin subjectes o no a desenvolupament ulterior de la seva ordenació mitjançant la redacció d'alguna figura de planejament (Pla Especial o Estudi de Detall) en desenvolupament de les determinacions del Pla i conformement al que es disposa per mitjà d'instruccions i recomanacions en les fitxes de corresponents. Al Programa d'Actuació del Pla s'assenyalen els terminis en els quals ha de ser aprovat el planejament de cadascuna d'aquestes àrees.

Codi Validació: 3Z5AFY4M3QJTQKR3K32N7WF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 12 de 246

- Sistemes generals subjectes a la redacció de plans o projectes específics per a la seva execució.

Figura 1. Evolució superficial de la classificació del sòl en els instruments de planejament general d'Eivissa.

Instrumentos de planeamiento general.	Suelo Urbanizable		Suelo Urbano		Suelo rústico	
	ha	%	ha	%	ha	%
PGOU 1987	316,3	29,76%	344,61	32,42%	402,11	37,83%
Adaptación a las DOT 2005	224,59	21,13%	344,61	32,42%	493,85	46,46%
Actual Revisión PGOU	37,21	3,50%	502,35	47,26%	523,49	49,24%
Variación Revisión – Adapt DOT 2005	-187,38	-17,63%	157,73	14,84%	29,64	2,79%

La Revisió del PGOU, en definitiva, tracta de realitzar amb aquesta proposta de classificació del sòl un disseny de model urbà sostenible per al desenvolupament territorial d'Eivissa, que es trobi ajustat tant a les característiques físic-naturals com a la realitat geogràfica establerta des de mitjan segle XX.

Un espai marcat per un desenvolupament soci-econòmic absolutament polaritzat en l'activitat turística i totes les seves conseqüències, entre elles les territorials, materialitzades en un notable augment de la població i un creixement de les àrees urbanes fins a convertir-se en l'ús dominant del municipi. Unes evolucions que en conjunt van suposar la substitució d'una històrica societat rural agrària de perfil tradicional per una societat fortament urbanitzada i absolutament depenent de l'activitat turística. Dinàmiques soci-espacials i paisatgístiques que han transformat radicalment en menys d'un segle el conjunt de les Illes Balears, de la illa d'Eivissa i del terme municipal d'Eivissa a, més velocitat i amb major calat del que hagués esdevingut mai en el transcurs de segles d'Història a les Illes.

Un escenari que el Pla General d'Ordenació Urbana ha d'assumir i integrar en la seva proposta, contribuint a asseure, des de la planificació territorial en l'escala municipal, una bases sòlides de futur establint un model territorial racional i ambientalment sostenible que doni compliment a les noves expectatives, i necessitats, d'una població dotada d'una major sensibilitat ambiental, coadjuvant la participació ciutadana en la cerca del més ampli consens en la definició d'un bon projecte de ciutat de cara a afrontar els reptes del futur. Un Pla General que, vist les dades, no és expansiu en la seva proposta de classificació de sòls residencials sinó que molt al contrari tendeix a consolidar els desenvolupaments residencials executats, que són els que marcarien les línies mestres de les àrees de creixement de la ciutat en el futur, sense proposar noves zones d'expansió en àrees amb valors naturals significatius.

2.3. PRINCIPALS OBJECTIUS

Els objectius plantejats en la Revisió del Pla General Municipal busquen materialitzar en el planejament general d'Eivissa les línies bàsiques que defineixen l'urbanisme sostenible. Enfocades a millorar la qualitat de vida i el benestar de la ciutadania juntament amb la preservació i cura del mitjà natural, amb la finalitat última de controlar el desenvolupament urbà i econòmic del municipi baix criteris de sostenibilitat i eficàcia. Idees que seran implementades a partir de l'establiment dels següents objectius generals i criteris de planejament dins del Pla:

A) Objectius generals.

- Un desenvolupament soci-econòmic equilibrat i compatible amb la protecció i millora del medi ambient i del patrimoni històric-artístic.
- Una millora de la qualitat de vida dels ciutadans, garantint el seu accés a tot tipus d'equipaments i al mitjà natural.
- Protegir l'ocupació de base econòmica local.
- Defensar l'accés a l'habitatge permanent dels ciutadans del municipi.
- Protegir els espais oberts del municipi de qualsevol utilització que pugui alterar els seus valors ecològics i paisatgístics.
- Millorar la qualitat ambiental dels espais urbans.
- Assegurar densitats globals que garanteixin la qualitat de vida.

B) Criteris de planejament.

- Condicionar el desenvolupament urbanístic a les exigències del mig físic del territori municipal i a les seves capacitats reals i raonables, sota la perspectiva de les necessitats reals i raonables de desenvolupament.
- Preservar la continuïtat dels sistemes naturals i rurals.
- Requalificar el casc urbà mitjançant el seu reequipament i reurbanització, l'ajust dels usos, l'edificabilitat i les seves densitats a les condicions urbanístiques dels teixits urbans i, eventualment, permetent modificacions puntuals del límit del sòl urbà.
- Definir els àmbits del municipi que, sobre la base dels seus valors ambientals, agrícoles, ecològics, paisatgístics, històrics i d'un altre tipus, hauran de ser objecte de protecció davant qualsevol tipus d'activitat que els pogués deteriorar (sense perjudici, si escau, de la necessària compatibilitat d'usos). Establint les mesures oportunes, com a regulacions restrictives, per a la preservació dels recursos naturals i dissenyant una ordenació que eviti que quedin sòls rústics condicionats de tal manera que no puguin ser utilitzats per a aprofitaments agraris o per al gaudi dels seus valors ambientals. En aquest sentit, cal considerar el control de l'estructura parcelària com una eina fonamental en l'ordenació del territori municipal.

- Definir una malla d'itineraris municipals d'interès ambiental i paisatgístic, posant en valor, de forma compatible amb la seva preservació, el patrimoni natural i cultural del territori municipal.

- Promoure una utilització racional dels recursos (aigua, energia, residus, etc.), fomentant el seu estalvi i, si escau, el seu reciclatge.

- Facilitar una gestió responsable de la protecció del medi ambient, prenent partit per una utilització racional del territori i els usos que suporta.

- Reduir la capacitat d'acolliment del planejament general, reduint el sostre de població màxima, des dels 117.000 habitants que arribo a tenir l'any 1987 fins als aproximadament 78.000 habitants previstos en l'actual Revisió del Pla General.

C) Elements bàsics de la realitat urbanístic-territorial.

El Pla General Municipal d'Eivissa aborda el tractament de diferents assumptes urbanístics de la ciutat, a desenvolupar i incorporar en la Normativa i en la classificació i qualificació del sòl dins del Pla General. Uns assumptes que defineixen la problemàtica urbanística i territorial característica d'aquest espai eivissenc, i que podem agrupar en els següents set apartats:

1. Relació ciutat-port.

La vinculació d'Eivissa amb el mar, el seu caràcter d'insularitat, és definitòria i definitiva a l'hora comprendre tant la seva rica i variada Història com l'actual realitat turístic-urbanística del municipi en el context del conjunt de la illa. En conseqüència la relació entre la ciutat d'Eivissa i el port, entès com un element del territori que transcendeix l'escala municipal, en manejar el tràfic comercial, de passatgers i energia de tota l'illa, que suposa el moviment de centenars de milers de persones i tones de mercaderia tots els anys, serà de vital importància en els continguts i objectius del Pla General Municipal.

El port d'Eivissa ve suportant històricament una contínua reducció de la superfície del mirall d'aigua, a causa dels successius farciments que es vénen succeint des de finals de la dècada dels 60 del segle XX, amb l'objectiu d'aconseguir sòls lliures i simultàniament trobar millors calats per als molls portuaris, comercials i energètics, que han anat envaint progressivament la badia. D'altra banda, la forta ocupació de concessions que suporta el perímetre portuari de la badia d'Eivissa, impedeix l'aproximació dels vianants a la vora litoral a partir de l'accés al port comercial, condicionant negativament la qualitat ambiental i el trànsit dels vianants per riba marítima, en tot el marge de llevant. Perdent cert potencial de qualitat ambiental que posseeix el municipi d'Eivissa.

El nou escenari estratègic sobre l'oportunitat que sorgeix de la caducitat de la concessió del port esportiu *d'Eivissa Nova*, pretén ser utilitzada per la Revisió del Pla General per establir una nova ubicació d'activitats ajusto a la badia, que afavoreixin un equilibri raonable entre les activitats portuàries i les necessitats urbanes d'Eivissa, com a destinació turística i com ben patrimonial mundialment reconegut.

Les obres dutes a terme per l'Autoritat Portuària, que inclouen el nou moll de tràfic de passatgers i transport marítim de *Es Botafoc*, la nova construcció de dàrsenes i dics/espigons de la concessió "Marina Eivissa", el projecte d'urbanització del Moll del Flotant, l'Avinguda de *les Andanes* i l'execució del Moll interior, ha desvirtuat l'ús i

Codi Validació: 3Z5AH4YMKN3F6KRXJ2WA7F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 15 de 246

funcionalitat del port d'Eivissa. Aquestes transformacions han fet que la part del port que dóna façana al casc històric d'Eivissa hagi perdut la seva funcionalitat i ús d'interès general per a l'operativitat principal portuària, per la qual cosa es considera fonamental i rellevant una millor planificació de l'àmbit del port, proposant una nova interacció port-ciutat que recuperi per a la població d'Eivissa aquest espai tan rellevant en la història de la ciutat.

2. Mobilitat sostenible.

Un dels reptes dels àmbits urbans en les societats desenvolupades en matèria de mobilitat és evolucionar cap a models econòmics de baix consum de carboni i menor consum energètic, fent-ho amb criteris d'equitat social i repartiment just de la riquesa. És, en suma, el repte de la sostenibilitat aplicades a la lluita contra l'escalfament global. Per això, una mobilitat sostenible implica garantir que els nostres sistemes de transport siguin capaços de donar resposta a les necessitats econòmiques, socials i mediambientals, reduint al mínim les seves repercussions negatives, sobretot disminuint la seva petjada de carboni.

Eivissa és una ciutat en la qual el tràfic de vianants no té la necessària continuïtat i línies de connectivitat, ni els espais reservats per a això tenen la suficient amplitud. Els itineraris per als vianants, per tant, són subsidiaris de la resta d'usos de l'espai públic, la qual cosa implica una ciutat poc amable al vianant, que el Pla General tracta de modificar.

Un altre problema relacionat amb l'anterior radica en l'excessiva preponderància del tràfic motoritzat sobre l'espai viari. Malgrat que ni el teixit urbà, ni la parcel·lació, ni l'edificació estan preparats per a aquests alts índexs de motorització. El Pla reconeix la necessitat de reservar espai d'aparcament, tant per als residents com per als visitants. El Pla General també pretén contribuir a calmar les velocitats dels vehicles als carrers i, paral·lelament, invertir la jerarquia d'ús en el sentit de donar preferència amb caràcter general al tràfic de vianants i ciclistes, almenys per als itineraris estructurants que dissenya la present Revisió.

En aquest sentit, el tractament urbanístic que es plantegi sobre *l'avinguda de la Pau* serà de gran importància de cara a la consecució d'uns criteris de mobilitat sostenibles. *L'Avinguda de la Pau* ha estat concebuda estrictament com un vial de circumval·lació del nucli urbà, que marco al segle XX el límit de l'Eixample que des dels anys 30 del passat segle *guio el creixement urbà d'Eivissa, i per tant condicionada per un disseny que en origen estava pensat per assumir el tràfic rodat que envoltava a la ciutat. Una vegada que el desenvolupament urbà de les últimes dècades d'Eivissa ha depassat aquest límit, s'ha modificat el seu paper en el conjunt urbà. Ens trobem que, davant la falta d'enllaços amb la trama urbana i la dificultat de creuar-ho per part dels vianants, *l'Avinguda de la Pau* s'ha convertit en una autèntica barrera urbanística que, a més, no funciona en el seu paper de vial distribuïdor, la qual cosa obliga a concentrar els accessos a Vila només en tres punts, amb el consegüent col·lapse circulatori. La domesticació de les grans artèries de tràfic rodat resulta així un objectiu prioritari per al futur desenvolupament d'Eivissa.

El Pla General pretén estudiar una solució d'intermodalitat dels diferents tipus de transport que resti protagonisme als vehicles privats en benefici altres maneres de desplaçament més imbricats amb un millor ús de la ciutat i una millor qualitat mediambiental de l'espai urbà, especialment relacionats amb el transport públic, la facilitat de desplaçaments dels vianants i l'ús de la bicicleta com a mitjà de transport a la ciutat.

3. Preservació dels recursos naturals i paisatgístics.

En el terme municipal d'Eivissa, i en el conjunt de la illa en general, el sòl rústic s'ha vist sotmès en les últimes dècades de desenvolupament turístic, amb massa freqüència i intensitat, a demandes d'ús no compatibles amb la seva naturalesa i valors. El pla assumeix el seu paper com a instrument que ajudi a mantenir una política activa de protecció davant les potencials demandes dels esmentats usos.

La protecció del mig físic pels seus valors culturals, ambientals, històrics i paisatgístics, ha de condicionar el model de desenvolupament del territori municipal a través de la classificació del sòl. La cura del medi ambient des d'un plantejament de reforma, recuperació i millora d'àrees ja urbanitzades, compatibilitzant el desenvolupament econòmic amb la protecció i posada en valor del paisatge i territori municipals, que ve orientant les actuacions de la corporació d'Eivissa, seguirà marcant el rumb quant a les previsions d'ordenació del seu territori.

Com a criteris per aconseguir l'adequat ús d'aquests espais, es preveu que en la seva ordenació es tinguin en compte les característiques dels cultius i espècies vegetals, les seves característiques edafològiques, ruptures de pendents, naturalesa del subsòl, etc., de cara a evitar riscos d'erosió, d'alteració i contaminació d'aqüífers, d'inundacions, d'alteració del paisatge, flora i fauna, i de pèrdua de sòls potencialment adequats per a finalitats agrícoles i forestals. A aquest efecte i entre altres mesures, en el Pla General no s'autoritzaran noves parcel·lacions ni nous camins.

L'Ajuntament assumeix, en conseqüència, el criteri de condicionar el desenvolupament urbanístic a les exigències del mig físic del territori municipal i a les seves capacitats reals i raonables, sota la perspectiva de les necessitats municipals objectives i raonables de desenvolupament.

Finalment, i en la línia de l'anterior, cal emfatitzar que la pròpia Llei Estatal del Sòl contempla, en la seva exposició de motius, que l'Urbanisme, com a eina territorial i disciplina social i econòmica, ha de respondre als requeriments d'un desenvolupament sostenible, minimitzant l'impacte d'aquell creixement (referint-se als desenvolupaments territorials passats i desfasats) i apostant per la regeneració de la ciutat existent. La legislació bàsica del sòl considera que "(...) *el sòl és, a més d'un recurs econòmic, un recurs natural, escàs i no renovable (...) Tot el sòl rural té un valor ambiental digne de ser ponderat.*" La Unió Europea insisteix en la racionalització i sostenibilitat en la seva *Estratègia Temàtica Europea pel Medi Ambient Urbà*, advertint dels greus inconvenients de la urbanització dispersa o desordenada. Plantejaments que el model territorial del Pla General d'Eivissa assumeix en el seu plantejament bàsic de model territorial.

4. Model territorial de ciutat ajustat a la capacitat d'acolliment residencial.

De cara a proposar models de ciutat sostenibles, i estretament relacionat amb les qüestions assenyalades a l'apartat anterior relatives a la conservació dels recursos naturals i paisatgístics, el Pla General aborda la necessitat de l'establiment d'un adequat esquema espacial de desenvolupament urbà en relació amb la proposta de creixements residencials prevists en els instruments de planejament general. Unes pràctiques d'ordenació territorial que des de finals del segle XX s'han mostrat poc adaptades a models sostenibles de "creació de territori". Les classificacions quantitativament desorbitades de superfícies de sòls residencials en relació a la realitat demogràfica, les localitzacions inadequades en espais amb valors ambientals o en sectors que introduïen discontinuïtat dels nous desenvolupaments respecte al teixit urbà consolidat històricament, els models constructius altament consumidors de sòl i recursos i l'escassa presa en consideració del mitjà natural han provocat a Eivissa, igual que en altres zones de l'Estat Espanyol, un desordre urbanístic i una problemàtica territorial, ambiental i socioeconòmica associada, que han de ser revertides en els nous instruments de planificació urbanística i ordenació del territori.

El caràcter expansionista del PGOU de 1987 queda en evidència quan es compara la seva capacitat real d'acolliment residencial (117.000 habitants) amb la població efectiva que hi havia l'any 1987 (27.685 habitants) i la que hi ha en l'actualitat (49.693 habitants en dada de 2014). Si catorze anys després de la seva aprovació definitiva la capacitat real construïda d'Eivissa era gairebé superior a la meitat de la capacitat teòrica del PGOU 87 (és a dir, només un 53% de la capacitat del PGOU estava consumida), al moment de la seva aprovació definitiva aquest marge era encara molt superior (s'estima que hi havia llavors de l'ordre d'unes 42.000 places, és a dir, un 36% de la capacitat total del PGOU). Estem, doncs, davant d'un planejament fortament expansiu i, a la vista de les dades, clarament insostenible i desajustat de la realitat.

El Pla General redueix la capacitat residencial potencial a través de la disminució del sòl urbanitzable. El sòl urbanitzable gairebé desapareix, quedant reduït al sector de *Ca n'Escandell* i un reduït àmbit a la Zona de *Cas Mut*, que ja estava classificada com a sòl urbà. El sòl urbanitzable només representa aproximadament 3% del terme municipal, quan en 1987 era gairebé el 30% (encara que parteix d'aquest sòl urbanitzable de 1987 va ser adquirint la categoria de sòl urbà). Són unes 292 has menys, la qual cosa il·lustra la diferent concepció del planejament de 1987 i la seva revisió actual.

El sector principal de *Ca n'Escandell*, a la zona coneguda com *Es Putxet*, serà l'espai que el Pla reservi per al futur creixement urbà-residencial que pugui necessitar Eivissa a mitjà i llarg termini. Es tracta d'una zona de buit entre àrees ja urbanitzades i consolidades a la ciutat d'Eivissa, que queda dins dels límits de desenvolupament que clarament defineix *l'Avinguda de la Pau* i la ronda I-20, que ho flanquegen a est i oest, i que al seu torn queda limitat al nord pel Carrer d'*Aubarca* i al sud per Carrer *des Jondal*, consolidant un model territorial de creixement urbà en continuïtat i coherent amb l'estructura de la ciutat, que a més aportarà una important superfície per a espais lliures i equipaments al centre de tota aquesta àrea de creixement futur d'Eivissa. Si bé constitueix un sector de grans dimensions, proper a les 30 hectàrees, no existeix una localització una alternativa més òptima, atès que aquesta implicaria bé depassar el límit que marca la Ronda I-20 amb desenvolupaments cap a la *Serra Grossa*, bé allunyar-se del casc urbà generant disfuncions territorials i desconnexió o bé arribar a envair els espais amb qualitats ambientals com *les Feixes*.

El sòl urbà s'ha incrementat amb els terrenys urbanitzables que en aquests anys han estat totalment desenvolupats i en uns altres que aconseguiran aquesta condició en el futur amb l'execució del planejament, sent ja la classe de sòl majoritària pròpia d'un municipi tan fortament urbanitzat com Eivissa. Hi ha 179,80 hectàrees de sòl urbanitzable que passa a sòl urbà en la Revisió. D'altra banda hi ha 52,70 ha de solc urbanitzable que passen a sòl rústic. En total en aquests sectors es permetien 987 habitatges (2.103 habitants). La desclassificació d'aquests sòls es basa en primer lloc en el nou model territorial establert per la Revisió i en els objectius i criteris de planejament que la informen. En general són sòls que no han complert els terminis establerts pel Pla General de 1987 o ni tan sols s'han iniciat. D'altra banda, la situació perifèrica d'alguns d'ells els fa totalment inadequats per incorporar-los al model territorial de la Revisió.

El sòl rústic aconsegueix ja una proporció considerable, arribant gairebé a meitat del terme municipal. No tan sols s'incrementa notablement el sòl rústic (unes 113 ha. més), sinó que la major part del sòl rústic és protegit.

A pesar que la capacitat teòrica sigui més alta, l'ordenació del Pla General només es considera apta per un 50 % més de la població que hi ha actualment; és a dir, arribada a la xifra de 70.000 habitants de dret caldrà procedir a la revisió del Pla General. Atès que amb l'actual normativa turística no serà possible un increment significatiu del nombre de places turístiques, la capacitat total que aquest límit poblacional implica és d'unes 85.000 places d'allotjament, incloses les turístiques.

5. Conjunt urbà històric i patrimoni cultural històric-artístic.

L'illa d'Eivissa i la seva capital han estat testimonis directes dels avatars que recorren bona part de la història de les civilitzacions d'Europa occidental radicades entorn del mar Mediterrani. Fenicis, cartaginesos, romans, vàndals, normands, bizantins, musulmans i cristians han anat deixant una petjada més o menys visible a l'espai urbà eivissenc. El patrimoni arqueològic, històric i artístic d'Eivissa permet al visitant aproximar-se a una herència cultural d'un valor excepcional, que li ha atorgat mèrits suficients per ser inclosa per la UNESCO dins de les Ciutats Patrimoni de la Humanitat l'any 1999. Les muralles renaixentistes concebudes com a fortificació militar defensiva, la necròpoli fenici-púnica de *Puig des Molins* i el cas històric de *Dalt Vila* dins del recinte emmurallat, constitueixen els millors exponents d'aquest museu a l'aire lliure que completen la resta de museus de la ciutat.

El PGOU incorpora tot aquest patrimoni, proposant algunes actuacions per a la seva millor integració a la ciutat. D'acord amb la Disposició Transitòria 3ª de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears, el Pla General incorpora a la present Revisió el Catàleg Municipal de Protecció del Patrimoni Històric, recollint la tasca catalogació que s'ha realitzat els últims anys dins sòl urbà de la ciutat antiga i completant-la amb la catalogació del patrimoni existent dins dels nous desenvolupaments urbans que s'han produït a partir del segle XX, així com en el sòl rústic.

El Pla General també assenyala que malgrat que l'entorn meridional de la muralla té una correcta solució a la zona de "*és Soto*" ha perdut la necessària continuïtat en el tram existent entri *Es Sol* i la Necròpoli. Encara avui es pot percebre aquesta zona com una part gairebé buida de Vila que ha d'ordenar-se en funció de la seva relació amb la muralla, per la qual cosa seria imperdonable que s'edifiqués sense tenir en compte aquest condicionant fonamental. Igualment, una peça tan singular i monumental com la muralla d'Eivissa mereix un tractament d'acord amb la seva escala i importància paisatgística. El Pla també estableix el futur desenvolupament de la zona de *Puig des Molins* i sobretot a la zona de *sa Berenada* i *Es Soto*, amb una proposta d'actuació conjunta per a la seva protecció i gaudi, amb la creació i recuperació d'espais lliures d'ús públic i estructuració de la trama urbana.

6. Millora dels espais lliures i serveis urbans: proveïment i sanejament d'aigües, energia i gestió eficient de residus.

Eivissa manca d'autèntics parcs d'àmbit municipal. Excepte la zona *de Es Soto*, la imbricació de la qual amb la resta de Vila és objecte també de la Revisió. Per tant, el Pla incideix en la necessitat de reservar espais de cara al fet que en el futur la ciutat disposi de zones verdes amb posició i grandària suficients com per estructurar i referenciar adequadament la trama urbana.

Existeixen algunes oportunitats d'espais no consolidats que poden complir aquesta funció (*Es Pratet, Ca n'Escandell, És Soto-Puig des Molins*-Necròpoli, voltants del recinte firal, etc...). Pel que la Revisió del PGOU pren posicions sobre aquestes alternatives perquè l'Eivissa del futur pugui gaudir d'aquestes reserves de sòl lliure al voltant de les com es configurarà la ciutat.

El Pla General assumeix la incorporació d'una gestió sostenible en els sectors ambientals clau en un municipi fonamentalment urbà, com són el consum d'aigua, la depuració i sanejament d'aigües negres, la defensa contra les inundacions en els torrents, afavorir el desenvolupament de sistemes d'energia compatibles i respectuosos amb el medi ambient, i la gestió responsable dels residus urbans i enderrocs del municipi. La proposta pretén garantir a mitjà termini la qualitat en el subministrament del servei públic corresponent.

El Pla també proposa la millora dels enllaços, mitjançant la modernització de la precària infraestructura hidràulica existent. La recuperació dels límits del Domini Públic Hidràulic dels seus jaços, retornant la seva amplària, serà la solució d'assegurar el manteniment de la capacitat de desguàs en avingudes amb període de tornada de 500 anys, en compliment de la Llei d'Aigües. Igualment el Pla General recull diferents actuacions contra les inundacions i la previsió de construir dipòsits de tempesta abans de l'abocament a la badia.

L'objectiu fonamental respecte al proveïment d'aigua és reduir la demanda final pels consumidors directes i per les demandes indirectes, millorant l'eficàcia dels recursos disponibles en l'actualitat. El Pla General assumeix que la xarxa principal de proveïment d'Eivissa deu ampliar-se modificant el seu esquema funcional cap a una xarxa en malla, per garantir l'equilibri de pressions en tota la xarxa, així com el subministrament en cas d'avaria o reparacions. Això significa abandonar el model actual obert que presenta moltes branques de la xarxa, mitjançant la proposta per tancar els anells principals de la xarxa.

El Pla General considera com un dels seus objectius prioritaris el desenvolupament d'inversions específiques per avançar en el sistema de separació de les xarxes. A aconseguir aquest objectiu han de contribuir, no només l'Ajuntament i l'empresa concessionària, sinó a més els desenvolupaments de sòls urbans i urbanitzables, mitjançant la seva contribució directa als sistemes generals de sanejament de la ciutat.

La conclusió d'un Pla Director d'Aigües del municipi és un altre dels objectius fonamentals en el Pla General revisat, cap a les actuacions totals a realitzar en el sistema de xarxes, la seva quantificació, i programació de les obres corresponents, així com la necessària coordinació amb la reurbanització dels carrers, sobretot a l'àrea central de la ciutat.

El Pla General inclou l'ampliació i millora de la infraestructura de depuració en Estació Depuradora d'Aigües Residuals EDAR. I aborda en el seu contingut la necessària engegada de gestions davant les administracions competents per aplicar mesures per a l'estalvi energètic, per la millora ambiental en el consum d'energia, i per a la reducció de la contaminació ambiental del municipi.

7. Coordinació amb els municipis de l'entorn

Un dels problemes més preocupants que presenta la planificació d'Eivissa radica en el desordre urbanístic i territorial com a resultat de dècades de manca de control i de mala praxi, també, en l'ordenació en els municipis veïns, particularment el que respecte a Sant Josep i Santa Eulàlia. El dibuix de l'ordenació urbanística dels quatre municipis a les àrees que envolten el terme d'Eivissa és palès d'aquesta dramàtica situació: els sòls sotmesos en àrees de desenvolupaments urbans (urbà i urbanitzable) alternen sense cap ordre aparent amb intersticis de sòl rústic, on la viabilitat agrària i valors ambientals-paisatgístics del qual es veu greument condicionada.

La Revisió del PGOU proposa establir contactes amb els municipis veïns per aconseguir una planificació de conjunt que resolgui els greus problemes de desordre territorial. La zona afectada inclourà l'entorn del terme en contacte amb els municipis de Sant Josep (fonamentalment *Platja d'en Bossa*-Sant Jordi) i Santa Eulàlia (*Puig d'en Valls-Jesús-Cap Martinet*). Els restants terrens confrontants amb Sant Josep estan afectats per l'Àrea de Reconversió Territorial (ART AIM1) de caràcter supra-municipal que afecta parcialment a l'oest del terme d'Eivissa, previst en l'article 28 de les Directrius d'Ordenació del Territori per a la rehabilitació de zones urbanes degradades.

2.4. RELACIÓ AMB ALTRES PLANES I PROGRAMES CONNEXOS

A) Instruments d'Ordenació del Territori

En les normes i el planejament de rang supramunicipal existeixen aspectes que vinculen i afecten directament a l'elaboració i aprovació del planejament urbanístic d'àmbit municipal. Al moment present, aquest tipus de normativa urbanística d'aplicació directa, sobretot en el que respecta a la necessitat d'incorporació d'uns criteris d'ordenació del territori ambientalment sostenible, es troba principalment fonamentat en les Directrius d'Ordenació del Territori de les Illes Balears, com a normes d'aplicació directa i vigència indefinida, tal com assenyala el seu article 4.2. quan declara que els instruments de planejament general vigents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei hauran d'adaptar-se a l'establert en la mateixa en el termini màxim de dos anys, a explicar des de la seva publicació, sense perjudici de l'aplicació immediata i directa de les determinacions legals que tenen aquest caràcter. En qualsevol cas, l'adaptació haurà de tramitar-se amb la primera modificació o revisió de l'instrument de planejament general que es redacti. Motivació que porto a l'Ajuntament d'Eivissa a promoure l'Adaptació del seu Pla General Municipal a les Directrius d'Ordenació del Territori l'any 2005.

Les Directrius d'Ordenació Territorial constitueixen el principal "actor" de la política territorial a Balears, instrument superior i bàsic a les Illes, del que es deriven en una estructura jeràrquica la resta d'instruments de l'ordenació del territori: els Plans Territorials Insulars, els Planes Directors Sectorials i els instruments del planejament general municipal, com és el cas del Pla General Municipal d'Eivissa, tal com podem apreciar en la figura següent.

Codi Validació: 3Z5AH4YMXNJ3TQKR3X3124M5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 21 de 246

Figura 3. Instruments d'Ordenació del Territori a Balears.

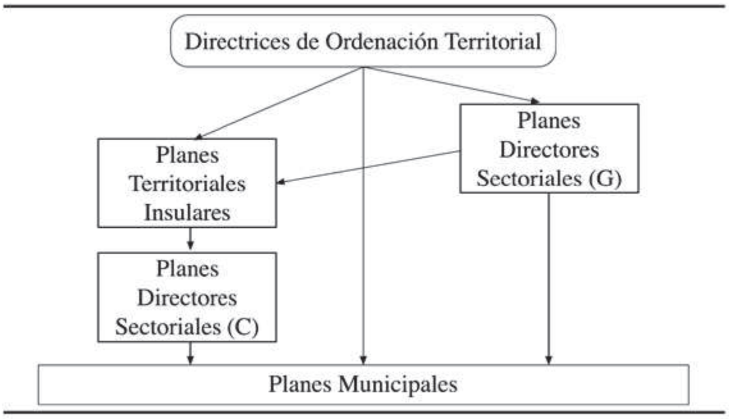
Directrices de Ordenación Territorial
Planes Directores Sectoriales (G)
Planes Territoriales Insulares
Planes Directores Sectoriales (C)
Planes Municipales

Font: Rullán Salamanca, O. (2010). Quaderns Geogràfics, Nº 47.

Per tant, el Pla General Municipal d'Eivissa haurà d'incorporar els compliments dels objectius descrits en la Llei 6/1999, de 3 d'abril de les Directrius d'Ordenació Territorial de les Illes Balears i de Mesures Tributàries, que queden recollits en el seu article 1, i que, com podem apreciar a continuació, responen a una òptica de l'urbanisme sostenible des d'un punt de vista ambiental i social.

L'objecte de les directrius d'ordenació territorial és definir un model territorial per les Illes Balears, per a això promouran:

1. Un desenvolupament equilibrat entre els diferents àmbits territorials i sectorials de les Illes Balears i una millora de la qualitat de vida dels seus habitants.

2. Una utilització sostenible en termes ambientals del sòl i dels recursos naturals i una millor distribució a l'espai dels usos i activitats productives.

3. Una protecció de la qualitat ambiental, el paisatge, la biodiversitat i el patrimoni històric

L'article 48 de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, sobre les Directrius d'Ordenació Territorial de les Illes Balears i de Mesures Tributàries, fa referència a la redacció del Pla Territorial Parcial d'Eivissa i Formentera, concebut com l'instrument que ordenarà el territori de la totalitat de les illes d'Eivissa i de Formentera, dels seus illots adjacents i de les seves aigües interiors. Per tant, es tracta d'un instrument de planificació supramunicipal va ser aprovat definitivament pel ple del Consell Insular d'Eivissa i Formentera el 21 de març de 2005 (publicat al BOIB núm. 50, de 31/03/2005).

El Pla Territorial Insular d'Eivissa-Formentera (PTI) conté en el seu document d'Avanç una enumeració dels objectius generals més importants, els quals es poden prendre com a referència en la revisió dels planejaments municipals:

1. Mantenir l'equilibri paisatgístic per assegurar la conservació dels valors ambientals, que són, alhora, un dels més importants atractius turístics de les illes. Es garanteix així el futur de la nostra principal indústria.

2. Revaloritzar els espais naturals (posant especial atenció a les zones humides) pel seu important atractiu i pel que implica de millora de la qualitat de vida dels ciutadans.

3. Potenciar els elements territorials propis, com les formes d'assentament de la població, els elements arquitectònics característics o la connexió de l'habitatge aïllat amb el seu entorn, entre uns altres.

4. Ordenar el creixement urbanístic, facilitant l'accés dels ciutadans al primer habitatge i situant-ho a les àrees urbanes ja existents o als espais adjacents. S'evitarà la urbanització de més espais en la línia de costa, així com la d'àrees afectades per riscos naturals o pendents pronunciades.

5. Mantenir estable el nombre de places turístiques, condicionant la creació de noves places a l'amortització d'altres obsoletes o a l'atenció de la seva qualitat.

6. Millorar les infraestructures turístiques de cara a l'augment de la qualitat global de la nostra oferta, amb especial vigilància del consum de sòl i altres recursos escassos.

7. Revaloritzar els atractius culturals de les illes, donant a conèixer el patrimoni arqueològic, monumental i etnològic.

En compliment del recollit per la Llei 14/2000, de 21 de desembre, d'ordenació territorial i la Llei 6/1999 de 3 d'abril, de les ordenació directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears i de mesures tributàries, es van implementar els Planes Directors Sectorials (PDS), que van ser autonòmics o insulars quant al seu respectiu organisme competent.

- Pla Director Sectorial Energètic de les Illes Balears. Aprovat mitjançant el Decret 58/2001, de 6 d'abril i posterior modificació en tràmit per a la seva adaptació a la planificació dels sectors elèctrics i gasistes aprovada per Consell de Ministres en data 05.12.2003.

- Pla Director Sectorial de Transports. Inicialment aprovat per la Consellera d'Obres Públiques, Habitatge i Transport del Govern de les Illes Balears en data 03.09.2004, els criteris del qual i determinacions el Pla Territorial Insular assumeix.

- Pla Director Sectorial de Telecomunicacions. Fins a l'entrada en vigor del Pla Director Sectorial de Telecomunicacions, regiran les determinacions de la Norma Territorial Cautelar definitivament aprovada pel Consell de Govern en data 12.03.2004.

- Pla Director de Ports esportius. El Pla Director de Ports esportius i instal·lacions nàutiques d'Illes Balears, aprovat per Decret 61/94 del 13 de maig, es troba anul·lat per la sentencia nº 183/97 de dia 18/4/97, del T.S.J. de Balears, encara que actualment està recorreguda en cassació davant el Tribunal Suprem.

- En tant no estigui vigent la corresponent ordenació sectorial, les actuacions en la matèria s'efectuaran d'acord amb els condicionants transitoris que en el Pla Territorial Insular es determinen.

- Pla d'Infraestructures Educatives. El Pla Territorial Insular, assumeix les previsions contingudes en el Pla d'infraestructures educatives 2004-2011 elaborat per l'Institut Balear d'Infraestructures i Serveis Educatius i Culturals de la Conselleria d'Educació i Cultura del Govern dels Illes Balears.

- Pla Estratègic Sociosanitari d'Eivissa i Formentera. El Pla Territorial Insular, assumeix les previsions contingudes en el Mapa Sanitari i en el Pla d'infraestructures sanitàries elaborat per la Conselleria de Sanitat i Consum del Govern dels Illes

Copia electrónica autentica de documento papel - **CSV: 14615516576523217002** - Comprobar autenticidad en:

Codi Validació: 3Z5AH4YN9XQH3TQ6SR3K5Z2W4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 23 de 246

Balears. Amb la finalitat de millorar i adequar el nombre d'equipaments i serveis assistencials, així com la formació de recursos humans.

- Pla Director Sectorial de Pedreres. Aprovat pel Decret 77/1997 d'11 de juny i revisat al maig de 1999. Aquest Pla autoritza la creació de noves pedreres en zones de localització de recursos d'interès miner, grafiades en els seus plànols, excloent clarament només els ANEI i les àrees d'especial protecció (AEP) delimitades per la Llei d'Espais Naturals.

- Pla d'Ordenació de l'Oferta Turística (POOT) d'Eivissa i Formentera. Aprovat definitivament mitjançant Decret 42/1997 de 14 de març, té per finalitat la consecució d'una oferta turística qualificada i diversificada, de conformitat amb la preservació i millora del medi ambient a través de la seva plena integració en l'ordenació territorial i urbanística.

- Pla Director Sectorial de Camps de golf d'Eivissa i Formentera. Aquest Pla Director es pronunciarà sobre la possibilitat i requisits exigibles per a la construcció de nous camps de golf a les Illes Pitiüsses. Fins a l'aprovació definitiva del PDS, la regulació de tal tipus d'instal·lacions s'ajustarà als criteris que en el Pla Territorial Insular s'estableixen.

- Pla Director Sectorial de Carreteres. Aprovat pel Decret 87/98, de 16 d'octubre i les determinacions territorials del qual bàsiques el Pla Territorial Insular assumeix.

- Pla Director Sectorial d'Equipaments Comercials. El Pla Territorial Insular assumeix el marc que es deriva de les determinacions de la Llei 11/2001, de 15 de juny, de Comerç i del Pla Director Sectorial d'Equipaments Comercials definitivament aprovat mitjançant el Decret 217/96, de 15 de gener.

- Pla Director Sectorial de Residus. Aprovat definitivament mitjançant Decret 46/2001, de 30 de març, les determinacions territorials del qual el Pla Territorial Insular assumeix.

En aquest apartat relatiu a l'ordenació del territori, encara que a un nivell molt menor quant a pes tècnic i normatiu, donada l'absència de caràcter de vinculació per a les entitats locals, podríem emmarcar la participació de l'Ajuntament d'Eivissa en l'elaboració d'una Agenda Local 21. Concebuda com una iniciativa municipal que posa en relleu un compromís municipal amb el desenvolupament social i econòmic de la població a la qual representen, respectant els límits naturals que vénen establerts per les característiques del territori. L'Agenda Local 21 d'Eivissa assenyala que la política ambiental a desenvolupar ha de centrar-se en:

a) Una millora de l'eficàcia i eficiència ambiental dels recursos utilitzats i dels processos implicats en la dinàmica urbana.

b) Una millora en la qualitat de vida dels ciutadans que resideixen en el municipi, sense afectar de forma substancial a la qualitat de vida de la resta dels ciutadans del planeta.

c) Una millora en l'eficàcia econòmica i social dels processos urbans sense afectar a la població i al medi ambient

El Pla d'Acció de l'Agenda Local 21 d'Eivissa recull alguns objectius que necessàriament impliquen preses de posició per part de Pla General, en temes demogràfics, urbanístics, ambientals i de benestar social que han estat presos en

Codi Validació: 3Z5AH4YN9MND7QKR3X52724AF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 24 de 246

consideració per l'òrgan promotor del present Pla General Municipal, en concret i entre uns altres:

- Incloure dins del nou Pla l'augment del sòl públic cedit a les noves urbanitzacions.

- Possibilitat de construir un equipament d'Assistència Social als més necessitats.

- Creixement del nombre i qualitat de zones verdes en el municipi.

- Recomanació per part del Fòrum de Participació d'evitar acumulacions de nivells socials concrets en diferents punts urbans del municipi (recomanació per a futures zones urbanitzables).

- Regulació tipològica, basada en l'arquitectura tradicional eivissenca, dels habitatges unifamiliars.

- Creació i foment d'un sistema de recollida d'aigües grises per al seu posterior re-utilització en altres usos, amb un adequat pla de promoció per part de l'Ajuntament.

- Re-aprofitament de les aigües residuals urbanes tractades en l'Estació Depuradora d'Aigües Residuals de la ciutat d'Eivissa per restablir la irrigació "natural" que existia.

- Emplaçar a la realització d'un estudi d'impacte mediambiental per a la prolongació i canvi de localització de l'abocament de l'actual emissari d'aigües urbanes residuals enfront de la platja de Talamanca i la seva recol·locació.

- Ampliació de l'Estació Depuradora d'Aigües Residuals EDAR de la ciutat d'Eivissa per garantir el tractament de les aigües residuals durant el període estival.

- Garantir una protecció regulada per part de l'Ajuntament de *les Feixes* del municipi.

- Limitació del tràfic rodat i construccions sobre camins i corredors biològics.

B) Legislació i Normativa.

El Pla General Municipal d'Eivissa també es troba afectat per Lleis i Normes amb incidència territorial (ambiental, urbanística i ordenació del territori) que inclouen disposicions que afecten de manera més directa o indirectament, el planejament urbanístic del municipi:

Legislació Estatal:

- Llei 8/2013, de 26 de juny, de Rehabilitació, Regeneració i Renovació urbanes.

- Reial decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei del Sòl.

- Reial decret Legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Sòl i Rehabilitació Urbana.

- Reial decret 1346/1976, de 9 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei sobre Règim del Sòl i Ordenació Urbana, en la part novament en vigor a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears com a conseqüència de la sentència 61/1997 del Tribunal Constitucional i en tot allò que no s'oposi a la Llei 2/2008 abans esmentada.

- Reial decret 2159/1978, de 23 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Planejament (aplicació supletòria en les Illes Balears).

- Reial decret 3288/1978, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de Gestió Urbanística (aplicació supletòria en les Illes Balears).

- Els articles 18 a 28 del Reial decret 2187/1978, de 23 de juny, pel qual s'aprova el Reglament de Disciplina Urbanística (aplicació supletòria en les Illes Balears).

- Reial decret Legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, pel qual s'aprova el Text Refós de la llei d'aigües.

- Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat.

- Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'Avaluació Ambiental.

- Reial decret Legislatiu 17/2012, de 4 de maig, de mesures urgents en matèria de medi ambient.

- Llei 11/2012, de 19 de desembre, de mesures urgents en matèria de medi ambient.

- Llei 16/1985, de 25 de juny, de Patrimoni Històric espanyol.

- Llei 21/2015, de 20 de juliol, per la qual es modifica la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de Montes.

- Reial decret 505/2007, de 20 d'abril, pel qual s'aproven les condicions bàsiques d'accessibilitat i no discriminació de les persones amb discapacitat per a l'accés i utilització dels espais públics urbanitzats i edificacions.

- Decret 584/1972, de 24 de febrer, de Servituds Aeronàutiques, i les seves successives modificacions.

- Llei 2/2013, de 29 de maig, de Protecció i Ús sostenible del mar i modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costas.

- Reial decret 435/2004, de 12 de març, pel qual es regula l'Inventari nacional de zones humides.

- Llei 30/2014, de 3 de desembre, de Parcs Nacionals.

- Reial decret 1997/1995, de 7 de desembre. Estableix mesures per contribuir a garantir la biodiversitat mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres. Modificat per Reial decret 1193/1998, de 12 de juny

- La Llei 41/2010, de 29 de desembre, de protecció del mitjà marí.

Codi Validació: 3Z5AH47WNH3FQXR3X52M7MF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 26 de 246

- Llei 37/2007, de 17 de novembre, del soroll.

- Llei 3/1995, de 23 de març, de Vies Pecuàries.

- Llei 45/2007, de 13 de desembre, per al desenvolupament sostenible del mitjà rural.

- Reial decret Legislatiu 2/2011, de 5 de setembre, pel qual s'aprova el Text Refós Text de la Llei de Ports de l'Estat i la Marina Mercant.

Legislació Autonòmica:

- Llei 1/1991, de 30 de gener, d'Espais Naturals i de Règim Urbanístic de les Àrees d'Especial Protecció de les Illes Balears.

- Llei 3/1993, de 4 de maig, per a la Millora de l'accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques.

- Llei 8/1995, de 30 de març, d'Atribució de competències als Consells Insulars en matèria d'activitats classificades.

- Llei 5/1990, de 24 de maig, de Carreteres de la CAIB.

- Decret 2/1996, de 16 de gener, sobre Regulació de capacitats de població en els instruments de planejament general i sectorial.

- Llei 6 /1997, de 8 de juliol, del Sòl Rústic en les Illes Balears (i modificacions introduïdes per l'article 21 de la Llei 9/1997, de 22 de desembre, sobre diverses mesures tributàries i administratives; i pels articles 4, 5 i 6 de la Llei 9/1999, de 6 d'octubre, de Mesures Cautelars i d'Emergència relatives a l'Urbanisme i l'Ordenació del Territori).

- Decret 145/1997, de 21 de novembre, pel qual es regulen les Condicions d'higiene i habitabilitat d'habitatges i expedició de cèdules d'habitabilitat.

- Llei 6/1999, de 3 d'abril, de les Directrius d'Ordenació Territorial de les Illes Balears i de mesures tributàries (*DOT), modificada per la Llei 9/1999, de 6 d'octubre, de Mesures cautelars i d'emergència relatives a l'Ordenació del Territori i l'Urbanisme en les Illes Balears.

- Llei 8/2012, de 9 de juliol, del Turisme de les Illes Balears.

- Decret 110/2010, de 15 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament per a la millora de l'accessibilitat i la supressió de barreres arquitectòniques.

- Llei 7/2013, de 26 de novembre, de règim jurídic d'instal·lació, accés i exercici d'activitats en les Illes Balears.

- Llei 4/2010, de 20 de juny, de transports terrestres i mobilitat sostenible de les Illes Balears.

- Llei 10/2010, de 27 de juliol, de mesures urgents relatives a determinades infraestructures i equipaments d'interès general en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i d'impuls a la inversió.

- Pla Director de l'Aeroport d'Eivissa. Aprovat per Ordre Ministerial de 31 de juliol de 2001.

- Decret 1/2007, de 23 de novembre, de mesures cautelars fins a l'aprovació de normes de protecció d'àrees d'especial valor ambiental per les Illes Balears.

- Llei 1/2007, de 16 de març, contra la contaminació acústica de les Illes Balears.

- Llei 11/2014, de 15 d'octubre, de comerç de les Illes Balears.

- Reial decret 701/2015, de 17 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Hidrològic de la Demarcació Hidrogràfica de les Illes Balears.

Codi Validació: 3Z5AH4YN9KHN37QSK3X3Q2W4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 28 de 246

3. ASPECTES RELLEVANTS DE LA SITUACIÓ ACTUAL I EVOLUCIÓ PROBABLE

3.1. SITUACIÓ ACTUAL.

3.1.1. ASPECTES FÍSICS I TERRITORIALS.

La localització es revela com el factor crític a l'hora de realitzar una succinta lectura geogràfica d'Eivissa. La insularitat de la illa Eivissa en el mediterrani occidental explica en bona mesura l'evolució i funció històrica de la seva capital. Segons el grau d'estabilitat política la posició d'Eivissa en la Història fluctuava entre el purament comercial i la posada en valor de la seva estratègica posició militar, responsable de la fisonomia i el patrimoni de la ciutat històrica i que explica l'emplaçament primitiu de la ciutat al *Puig de Vila* (81 m), a manera dels anomenats "ports alts", que permetien un efectiu control de l'entorn marítim i terrestre des del recinte emmurallat. La posició insular també serveix per explicar el seu actual "monocultiu" turístic. Eivissa, l'illa i la seva capital administrativa, exploten aquest caràcter insular posant en valor els seus recursos, el de les aigües-platges de la illa mediterrània i el de les abundants hores de sol, com a tret dominant propi d'un àmbit climàtic purament mediterrani.

El terme municipal d'Eivissa amb una superfície de 1.091,80 hectàrees, no arriba a representar ni un 2% del total de la Illa, malgrat l'ampliació del terme municipal en la dècada dels 60 del segle XX. És un espai densament poblat i amb un radi d'influència en els municipis limítrofs. Un territori amb una escassa superfície d'espai natural, les àrees del qual més valuoses apareixen concentrades al nord-oest del terme municipal, corresponents al sector oriental dels relleus calcaris de la *Serra Grossa* (302 metres). Serres on als sòls pobrament desenvolupats i les explotacions mineres, s'uneixen les escasses precipitacions, que no arriben a 400 mm/any, caracteritzades a més per la seva irregularitat interanual i un caràcter de torrencialitat, que porten aparellades pèrdues hídriques i falta de desenvolupament d'una xarxa fluvial permanent. Unes condicions pròpies d'un clima mediterrani semiàrid que es trasllada a la vegetació, composta per garriga baixa, arbustiu i matollar de pi blanc (*Pinus halepensis*) amb presència de ginebró (*Juniperus oxycedrus*), en un paisatge vegetal bastant degradat i allunyat de les seves condicions d'òptim climàcic com a resultat de la pressió sobre el entorn natural al municipi d'Eivissa.

Els espais de major valor ambiental, de competencia directe de l'administració local i per tant del Pla, els trobem en el fons marí del Mediterrani, al sud del terme d'Eivissa. Corresponen als ecosistemes submarins de praderies de posidònia oceànica (*Posidonietum oceanicae*), que de ser una matèria primera tradicional (plàntula per a abonaments, cobertes de teulades, embalatges, etc.) ha passat a ser reconeguda i valorada per albergar una rica biodiversitat, elevada producció primària (21 tones/dia d'oxigen per hectàrea), pel seu paper en els processos geomorfològics marins-dunars i com a responsable biològic de la puresa i claredat de les aigües, fonamentals en el valor estètic dels paisatges costaners de la illa, que en el municipi d'Eivissa es mostra en els seus illots.

Entre la *Serra Grossa* i els ecosistemes marins s'estén un espai altament humanitzat, fonamentalment urbanitzat amb usos residencials, industrials, productius, i solcat per importants infraestructures viàries. Amb prou feines queden restes del primitiu espai rural amb fruiters en secà i poblament dispers, que encara podem localitzar des dels trams més baixos de vessants de la *Serra Grossa* fins a la Ronda I-20, que dóna pas al continu de l'Eivissa urbana. Dins de l'àmbit purament urbà trobem, no obstant això, un altre dels espais de major singularitat ambiental (i cultural) del terme municipal, les *Feixes de Vila*. Un àrea de qualitat ambiental i singularitat històrica-cultural composta per aiguamolls i prats de maresmes en espais de planura propers a la mar. Ecosistema que albergua comunitats florístiques en aigües dolces i salobres i que conformen hàbitats per a l'avifauna, i en estreta relació amb els rics fons marins de prades de posidònia. *Les Feixes* han anat veient-se gradualment reduïdes en superfície des de la seva posada en aprofitament agrari per part dels àrabs, que també va anar posteriorment ramader i cinegètic, fins que el creixement urbà residencial i turístic a partir del segle XX, van ser reduint la seva superfície i envoltant els seus límits amb infraestructures viàries i amb nous usos residencials, portuaris i turístics, que les van deixar en una delicada de posició territorial i ambiental, però resistint encara dins d'un front costaner altament urbanitzat. Aspecte que constitueix una potencialitat positiva de cara a la seva inserció en el nou model sostenible per a la ciutat d'Eivissa.

3.1.2. ASPECTES HUMANS I DEMOGRÀFICS.

Fins al Segle XX el municipi Eivissa va ser eminentment rural, si bé les condicions i limitacions del medi natural i la fragmentació de la propietat, tampoc van permetre un desenvolupament significatiu de l'agricultura i la ramaderia, excepte l'explotació de salines, al sud de la Illa. Dominava un poblament dispers tradicional, amb un altre concentrat i fins a cert punt aïllat en el recinte emmurallat de la Vila emmurallada. Model que serà alterat per complet amb el desenvolupament turístic i urbà en la segona meitat del segle XX, on Eivissa es veu immersa en un vertiginós procés geogràfic, econòmic i social que la porta a passar de ser una societat agrària a una societat turística-urbanitzada sense pas previ per un desenvolupament industrial, salvo per proveir les necessitats de consum de mercats locals.

Figura 4. Evolució de la població del municipi d'Eivissa.

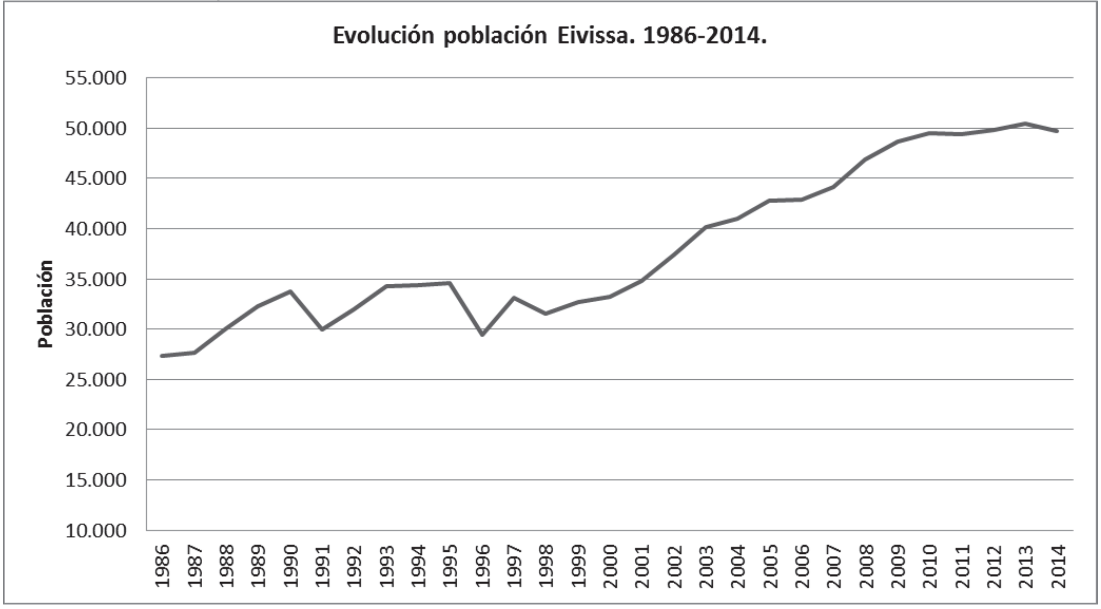

Font: Institut Nacional d'Estadística

A partir del segle XX, l'impuls i la modernització de les infraestructures de transport i les vies de comunicació marítima i aèria (fonamentalment l'Aeroport al 1958) va afavorir de manera decisiva el desenvolupament econòmic d'Eivissa. El turisme es converteix en el fenomen transformador de l'economia, la societat, el mitjà natural i, com a síntesi visual d'aquests processos, el turisme ha estat el *modelador principal del paisatge geogràfic del municipi d'Eivissa (i del conjunt de l'Illa).

La "*litoralització" del territori i els seus efectes, des dels seus incipients inicis en la dècada dels 30 del segle XX amb l'aparició dels primers hotels fins al "*descobriment de la arcàdia eivissenca*" i el desenvolupament hoteler, amb el turisme de masses, a partir de la segona meitat del segle XX; arribant fins als nostres dies. Un turisme desenvolupat en tres fases; la purament hotelera de turisme clàssic-fordista de sol i platja amb edificació en altura propera al mar de 1960 a 1973, una segona fase de 1978 fins a mitjan 90 basat en l'aparició dels apartaments turístics i una última etapa des de mitjan anys 90 fins a la crisi econòmica de 2008 emmarcada com a teló de fons per la construcció immobiliària d'orientació especulatiu-financera, amb una feble intervenció institucional que posés límit a l'edificabilitat en sòl rústic i a l'ocupació d'àrees amb valors naturals. Un recorregut de mig segle que va suposar un creixement dels sòls urbans, la població i l'activitat econòmica vinculada a un turisme hoteler de tall clàssic primer i amb un enfocament més residencial després, especialment en la primera dècada del segle XXI, dominada per la construcció d'habitatge i l'explotació intensiva d'una marca turística pròpia associada a nous "consums" d'oci.

El procés de desenvolupament turístic i urbà ha abocat a Eivissa, la ciutat i l'illa, a dependre d'un monocultiu econòmic, que ha relegat a una funció merament testimonial l'activitat agrícola-productiva present fins a mitjan segle XX, allunyant als seus habitants de la terra que conreaven per acostar-los i concentrar-los en els tres nuclis urbans als quals acudeixen el gruix de turistes que desembarquen cada any per mar i aire, marcant el ritme social, econòmic i territorial d'Eivissa.

Figura 5. Evolució del pes específic de la població del municipi d'Eivissa respecte al conjunt de l'illa d'Eivissa i respecte a les Illes Balears. Anys 1998 i 2014.

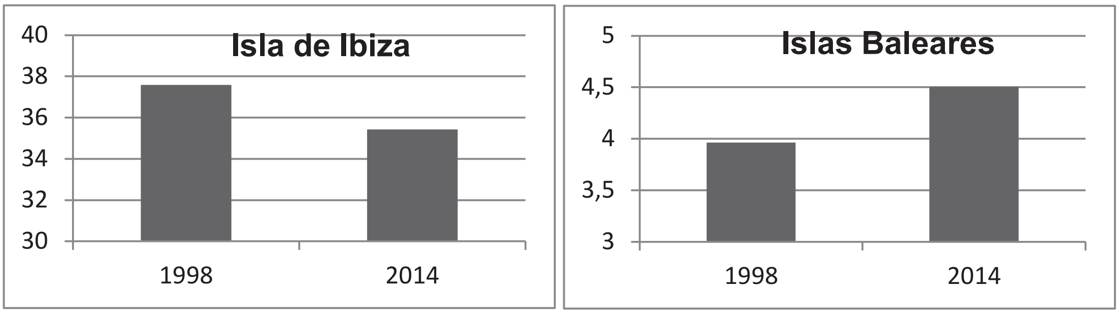

Font: Institut d'Estadística de les Illes Balears (IBESTAT). Elaboració pròpia.

Codi Validació: 3Z5AH4YNGHD7QKR3KS2Y4FSK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 31 de 246

Figura 6. Evolució del pes específic de la immigració al municipi d'Eivissa respecte al conjunt de l'illa d'Eivissa i respecte a les Illes Balears. Anys 1998 i 2014.

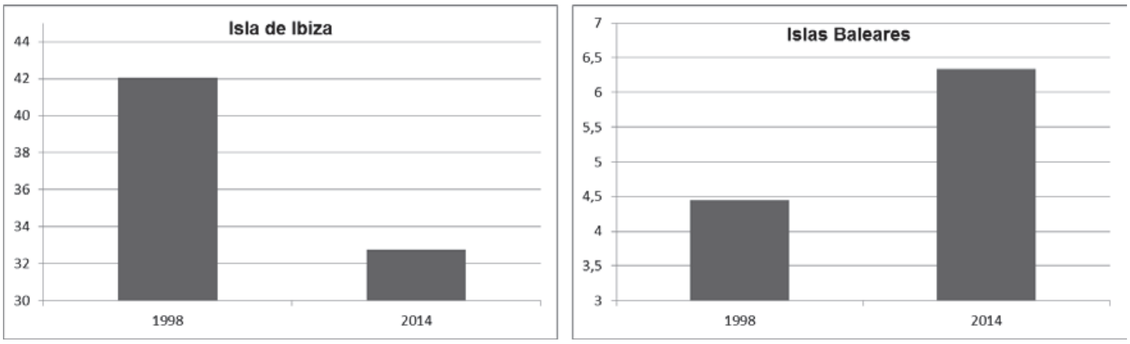

Fuente: Institut d'Estadística de les Illes Balears (IBESTAT). Elaboració pròpia.

Assistim en paral·lel a un creixement constant i sostingut de la població via processos d'immigració per satisfer les demandes de mà d'obra. Dels 5.000 habitants amb els quals explicava el municipi d'Eivissa a finals del Segle XIX, en una època de modesta obertura econòmica i comercial, es passa als 10.000 habitants a mitjans segle XX, just abans de l'enlairament turístic més intens, per aconseguir els prop de 50.000 en l'actualitat (49.693 l'any 2014). El creixement demogràfic, urbà i turístic també configura a la Illa un nou sistema urbà, on la seva capital passa de ser l'única ciutat important a convertir-se "solament" en la part més destacada d'un nou sistema d'assentament tricèfal, on Eivissa manté la centralitat però amb un menor pes específic demogràfic en relació al triangle turístic que conforma juntament amb les localitats de Santa Eulàlia i Sant Antoni, que han anat reforçant la seva posició en el sistema urbà de la Illa. De fet el pes específic de la població del municipi d'Eivissa respecte al conjunt de la Illa s'ha reduït lleugerament en els quals portem de segle XXI. De suposar un 37,5% de la població de les Illes Pitiüsses a l'any 1998, el percentatge s'ha reduït fins al 35,4%, i això que per al mateix període la població del municipi d'Eivissa passa de representar el 3,9% de la població de les Illes Balears en 1998 a un 4,5% l'any 2014. Més significatiu pot ser la dada del percentatge d'immigrants, atès que si en 1998 el municipi d'Eivissa rebia el 42% dels immigrants de la Illa, l'any 2014 aquest percentatge baixà fins al 32,7%, malgrat que novament a escala autonòmica el valor havia augmentat en aquest període.

Figura 7. Taula d'evolució de la població del municipi d'Eivissa en relació entre el lloc de naixement i el lloc de residència.

Año	Población Total	Nacidos en España	Nacidos en el extranjero	Nacidos en las Islas Baleares	Nacidos en otras CC.AA.
2011	48.550	34.447	14.104	18.666	15.781
2001	34.826	30.155	4.671	16.787	13.378
1991	29.935	28.392	1.543	15.889	12.503

Font: Institut Nacional d'Estadística (INE) i Institut d'Estadística de les Illes Balears (IBESTAT)

Figura 8. Evolució dels percentatges de la població del municipi d'Eivissa en relació entre el lloc de naixement i el lloc de residència..

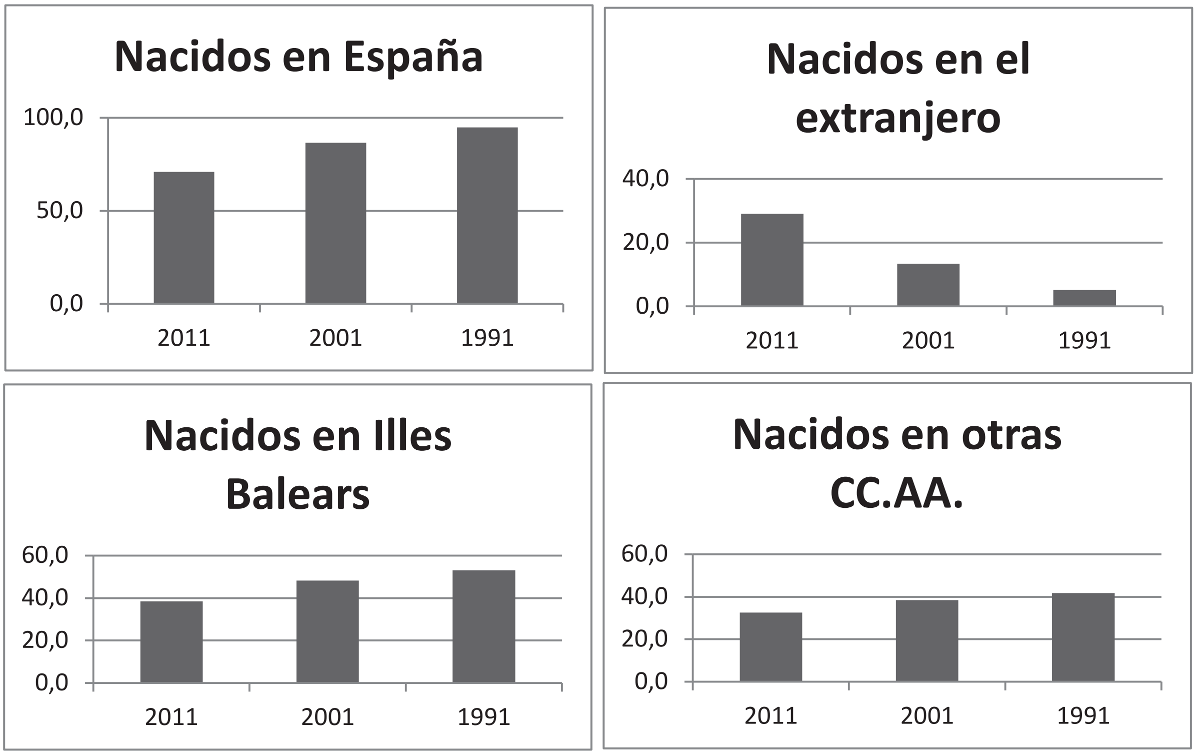

Font: Institut Nacional d'Estadística (INE) i Institut d'Estadística de les Illes Balears (IBESTAT)
Elaboració pròpia.

L'evolució demogràfica més recent del municipi d'Eivissa, en les últimes dues dècades, mostra, si atenem a les dades del Cens de Població i Habitatge, un clar augment del nombre d'habitants (del 62,2%) en el municipi d'Eivissa en el període 1991-2011. Dels 48.550 habitants de l'any 2011, solament un 38,4% corresponen a persones nascudes dins de la comunitat Autònoma de les Illes Balears, un valor decreixent des de finals del segle XX, mentre que en paral·lel augmenta el nombre d'estrangers a la ciutat, que ja suposa l'any 2011 un 29,1% de la població total, un valor molt parell al de les persones residents a Eivissa que han nascut en altres autonomies de l'Estat espanyol (32,5%). L'augment del percentatge d'habitants que resideixen a Eivissa nascuts a l'estranger és molt destacat en les últimes dues dècades, doncs l'any 1991 amb prou feines suposaven el 5% de la població local. L'índex de masculinitat és lleugerament superior al de feminitat (103,1 per 96,9, per a l'any 2014), en sintonia amb el que ocorre en la resta de la Illa.

Si normalitzem les dades de l'evolució de l'habitatge en aquest període 1991-2011, procedents del Cens de Població i Habitatge, i ho posem en relació amb l'evolució de la població, prenent 1991 com a any de referència, podem observar com en la fase d'expansió turístic-residencial l'habitatge augmenta a un ritme lleugerament superior a la població, augment especialment significatiu en el cas dels habitatges secundaris i no principals. Esdeveniment estretament vinculat amb un període de boom econòmic associat a activitats immobiliari-especulatives, que va des de començaments de la dècada dels 90 i arriba fins a l'any 2008 quan esclata la bombolla immobiliària i la conseqüent crisi financer-econòmica. Així entre l'any 1991 i el 2001 l'habitatge augmenta un 33% enfront del 16,3 % que augmenta la població, no obstant això si prenem com a referència el període més ampli de 1991 a 2011 l'habitatge augmenta un 54,1%, primer amb un fort creixement de l'habitatge secundari i no principal i després amb major pes específic de l'habitatge principal, enfront del 62,2% que és percentatge en el qual augmenta la població en els 20 anys.

Figura 9. Taula d'evolució del nombre de vivendes en el municipi d'Eivissa.

Año	Total	Principales	No principales
2011	22.893	19.523	3.366
2001	19.750	12.092	6.943
1991	14.859	9.536	5.323

Font: Institut Nacional d'Estadística (INE) i Institut d'Estadística de les Illes Balears (IBESTAT)

Figura 10. Evolució de la vivenda i població municipi d'Eivissa. (Números Índex. 100= any 1991)

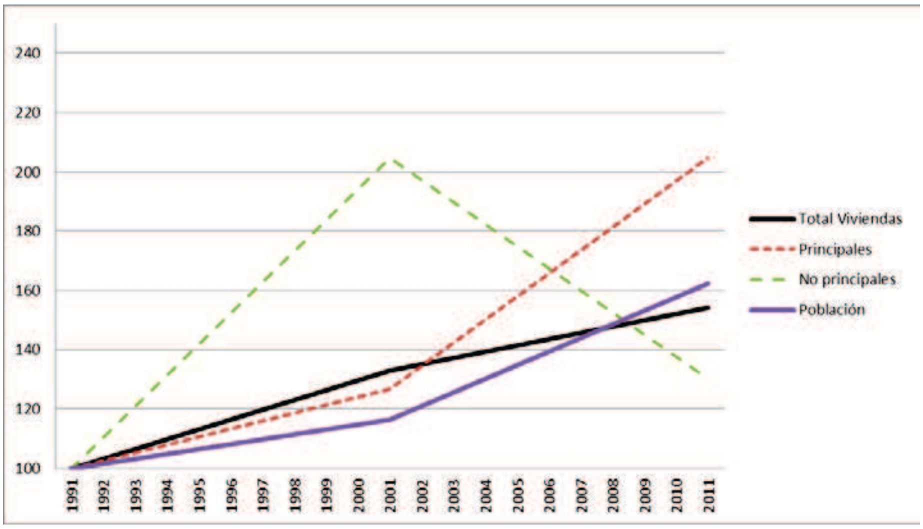

Font: Institut Nacional d'Estadística (INE) i Institut d'Estadística de les Illes Balears (IBESTAT)
Elaboració pròpia.

L'estructura de la població activa del municipi d'Eivissa mostra amb claredat la forta dependència del sector serveis en l'ocupació i l'activitat econòmica dins del municipi. Una vinculació encara més estreta si tenim en compte la relació que ha existit entre l'activitat vinculada al turisme i el sector de la construcció en aquests últims anys. Dins del sector serveis la major part de l'ocupació es reparteix en activitats directament relacionades amb el comerç i l'hostaleria, però mantenint-se amb una important funció dins dels serveis aquells derivats del desenvolupament de les competències de les institucions públiques a diferents escales (educació, sanitat i administració pública), posant en relleu una de les característiques de la ciutat d'Eivissa, històricament vinculada a la funció administrativa dins de la Illa. En conjunt, aquests subsectors terciaris (administració, comerç i hostaleria) agrupen a més de la meitat de la població activa de la ciutat. El pes específic del sector serveis, a més, és creixent des de l'any 1991, i es contraposa amb una caiguda molt significativa de l'ocupació generada per l'activitat pròpiament productiva-industrial. Mantenint-se en un paper marginal l'activitat i l'ocupació vinculada a l'agricultura i la pesca.

Figura 11. Taula d'evolució en la distribució de la població activa por sectors econòmics en el terme municipal d'Eivissa.

AÑO	TOTAL	AGRICULTURA	INDUSTRIA	CONSTRUCCIÓN	SERVICIOS
2011	21.135	255	1.150	2.750	16.980
2001	16.680	190	1.051	2.621	12.818
1991	10.537	115	1.129	1.580	7.713

Font: Institut Nacional d'Estadística (INE).

Figura 12. Evolució en el percentatge de la distribució de la població activa por sectors econòmics en el terme municipal d'Eivissa.

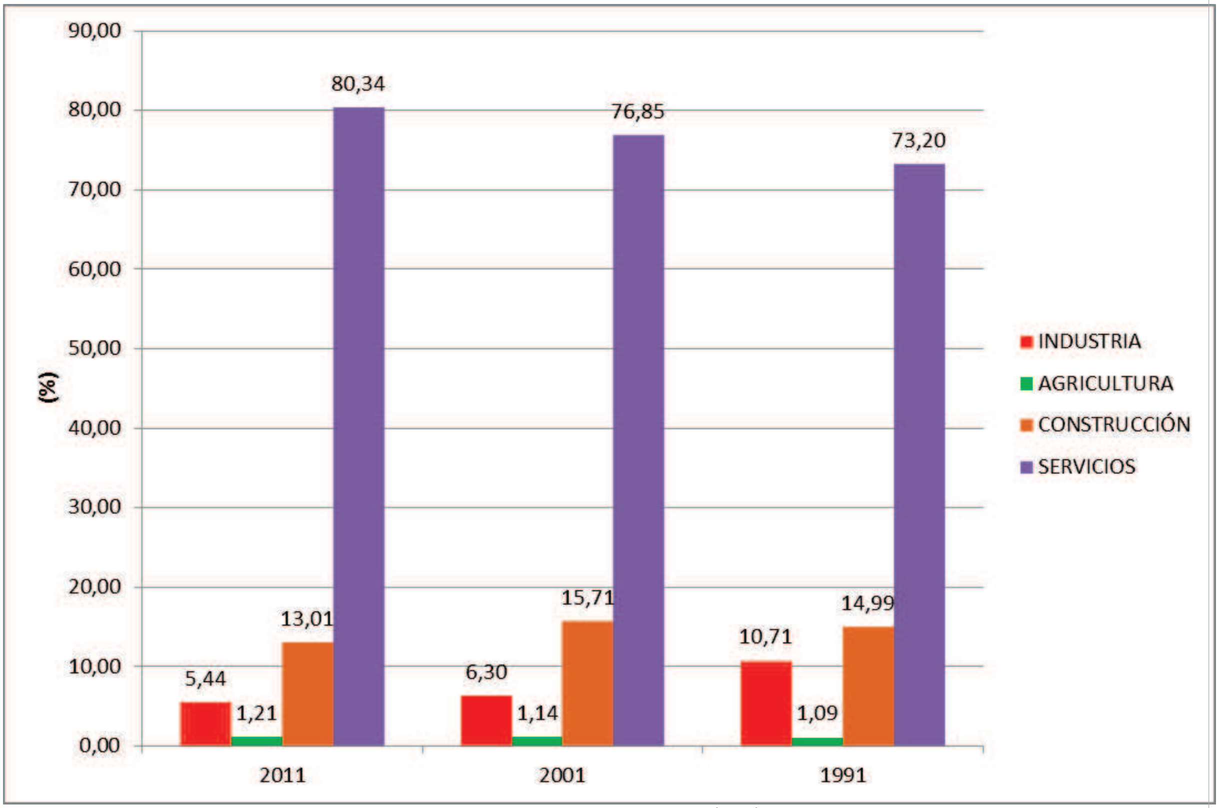

Font: Institut Nacional d'Estadística (INE).
Elaboració pròpia.

El municipi d'Eivissa manté un important rang poblacional en el conjunt de les Illes Balears (solament superada per Palma i Calvià). La capital d'Eivissa també conserva, a més de la seva funció turística, un desenvolupament econòmic associat a usos més purament urbà-administratius, com a proveïdora de serveis i gaudir d'una localització que la fa receptora final d'una xarxa radial de vies de comunicació a la Illa, aspecte que reforcen la seva posició en el sistema urbà-territorial de la Illa d'Eivissa, malgrat el descens demogràfic qualitatiu respecte a Santa Eulàlia, Sant Antoni o Sant Josep.

L'evolució històrica i els més recents canvis socioeconòmics d'Eivissa queden ben perfilats en l'estructura urbana de la ciutat, que es pot sintetitzar de la següent manera:

- La ciutat històrica composta pel magnífic recinte emmurallat de Dalt Vila i els barris extramurs de *la Marina i Sa Penya* sorgits als segles XVII i XVIII, que van ser adquirint, en el cas *de la Marina*, un caràcter de centralitat econòmica-comercial a costa d'un espai intramurs que va ser perdent pes específic i sofrint processos d'abandó, però que encara conserva els millors exemples de patrimoni cultural històric-artístic que en les últimes dècades han estat posat en valor per mitjà de diferents mesures de protecció, rehabilitació-restauració i difusió.

- Els eixamples, localitzats entre la ciutat històrica i *l'Avinguda de la Pau* (C-733), planificats per a la burgesia comercial amb el clàssic traçat de plànol ortogonal des de finals del segle XIX (*Poble *Nou) i progressivament colmatats al llarg del segle XX, quan es van ser edificant els terrenys agrícoles donant com resultat un espai urbanitzat on es concentren les majors densitats edificatòries i demogràfiques, així com les noves funcions administratives i comercials de la capital.

- Les zones d'expansió turística i portuària. Una al sud i sud-oest, a l'espai turístic-residencial de *Ses Figueretes-Platja D'en Bossa* que es continua en els mateixos paràmetres en el municipi de Sant Jordi de ses Salines i una altra al nord i nord-est, a la zona vinculada a l'activitat d'oci-residencial-portuària de *Talamanca*-Passeig Marítim.

- Els nous desenvolupaments residencials radicats a partir dels nuclis perifèrics de *Ca Serres*, *Ca N' Escandell* i *Cas Pou Sant*, en una franja compresa entre *l'Avinguda de la Pau* (C-733) i Ronda I-20, que sembla òptima per als futurs desenvolupaments d'Eivissa a mitjà i llarg termini.

- L'espai intermedi urbà-rural situat entre la Ronda I-20 i els relleus accidentats de la *Serra Grossa*, amb les restes del primitiu espai rural amb fruiters en secà i poblament dispers sota diversitat de tipologies arquitectòniques i afectat per cert desordre urbanístic-constructiu.

- La *Serra Grossa*, que apareix en l'extrem oriental del municipi, com a manifestació dels relleus terciaris del massís balear de litologia calcària, amb predomini de l'ús forestal i miner.

Figura 13. Estructura territorial d'Eivissa al any 1956

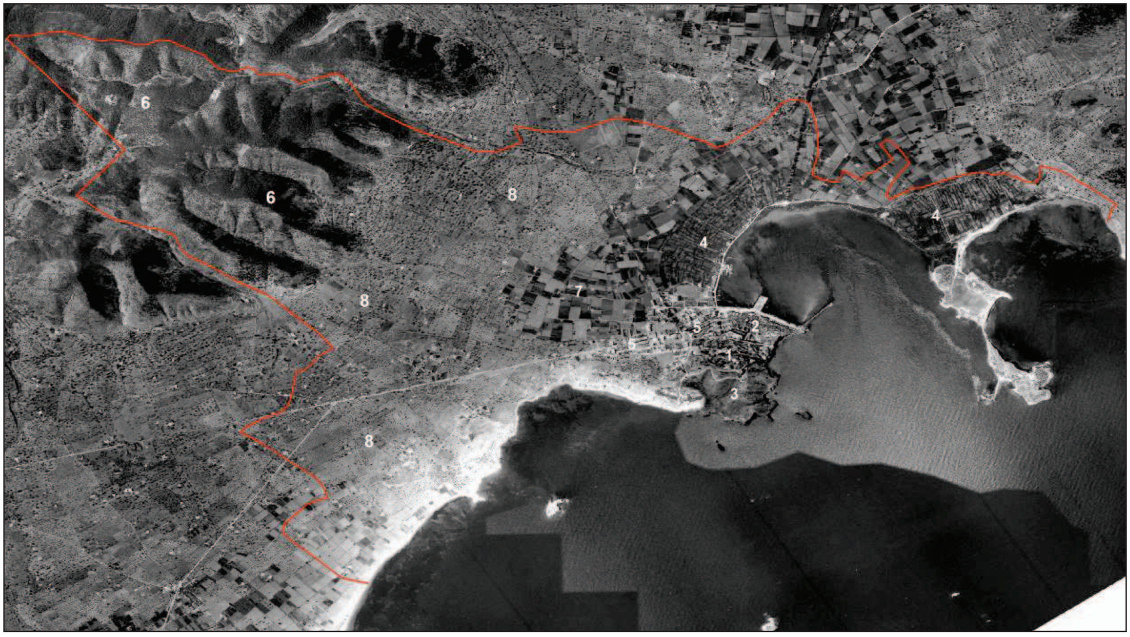

1. Dalt Vila. 2. La Marina-Sa Penya. 3. Puig des Molins-es Soto. 4. Feixes. 5. Ensanches. 6. Serra Grossa. 7. Cultivos de regadío. 8. Área rural poblamiento disperso, secano y frutales. En línea continua roja límite del término municipal.

Figura 14. Estructura territorial d'Eivissa a l'any 2014

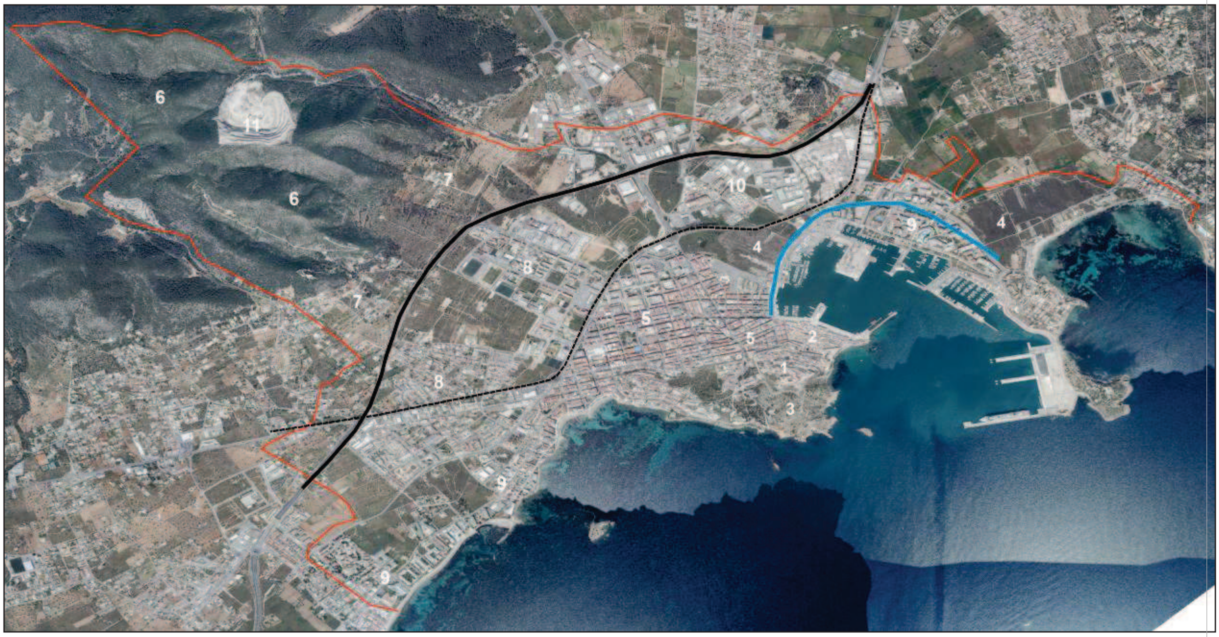

1. Dalt Vila. 2. La Marina-Sa Penya. 3. Puig des Molins-es Soto. 4. Feixes. 5. Ensanches. 6. Serra Grossa. 7. Área rural poblamiento disperso, secano y frutales. 8. Nuevos desarrollos residenciales. 9. Zonas de expansión turística y portuaria. 10. Zona industrial e infraestructuras básicas (depuradora, desaladora y central eléctrica). 11. Cantera. En línea continua roja límite del término municipal. En línea negra continua Ronda E-20. En línea negra discontinua Avenida de la Pau. En línea azul borde de la bahía de Ibiza en el año 1956.

3.1.3. EVOLUCIÓ PROBABLE

La valoració de l'evolució probable en cas de no aplicació del Pla està plena d'incerteses teòriques i metodològiques, característiques de les anàlisis prospectives dirigides a predir el comportament dels sistemes territorials en el futur baix determinats paràmetres d'intervenció directa o indirecta que, al seu torn, poden condicionar l'evolució d'altres components territorials-ambientals, dificultant les hipòtesis de previsió dels resultats.

Si abordem la reflexió des d'un enfocament diacrònic, és a dir, prenent en consideració els processos que han tingut lloc en etapes passades en l'evolució d'Eivissa i les seves conseqüències a l'espai, i les traslladem al moment actual assumint el seu manteniment en el futur, podríem concloure que es podrien seguir aprofundint aquells processos espacials negatius des d'un punt de vista ambiental que han tingut lloc en la generació/construcció i modificació de territori.

La urbanització residencial excessiva, desordenada i amb manques de planificació en el cas urbà tradicional (centre històric i eixample), en els nuclis exteriors i a les zones turístiques, els dèficits en la conservació i rehabilitació del patrimoni cultural de la ciutat, la construcció d'habitatge i altres infraestructures inadequades a les zones de clara vocació rural i/o natural, el desenvolupament de zones turístiques i portuàries al marge del control municipal i desarticulades del teixit urbà d'Eivissa, i, per tant, dels interessos del conjunt de la ciutadania en favor de la recerca del benefici econòmic a curt termini per a agents privats radicats entorn de l'activitat constructiva, la pressió urbanística-portuària sobre *les Feixes* desprotegides o sense suficients mecanismes de defensa en els instruments de planejament, general i de desenvolupament, en el municipi d'Eivissa, el aprofundiment en els dèficits d'infraestructures de proveïment i sanejament d'aigües i la falta de mesures i infraestructures que facilitin el trànsit per als vianants reduint el trànsit motoritzat. Totes aquestes situacions constitueixen escenaris plausibles en cas de no aplicació del Pla General, si bé són altres circumstàncies i conjuntures socials, econòmiques i polítiques que transcendeixen la realitat municipal les responsables de l'aparició d'aquestes externalitats territorials negatives que no es poden atribuir exclusivament al planejament territorial, sense més aviat, aquest simplement les recollit en el marc de la seva competència.

Finalment, en el cas de no aplicar-se el Pla es perdria una gran oportunitat per a la incorporació de les noves sensibilitats i exigències ciutadanes que han anat conformant-se i assentant-se en cada vegada més amplis sectors de la població, en relació amb la presa en consideració, valoració i protecció del medi ambient. Una interiorització del medi ambient de caràcter popular-participatiu a la qual cal sumar les creixents garanties jurídiques a diferents escales competencials i/o sectorials de la seva valoració i protecció. Qüestions ambientals enteses com un element més del territori i, sobretot, com un ben públic a conservar per part de les administracions i a gaudir i conservar per part dels ciutadans, donada la seva capacitat d'aportar qualitat de vida. En l'escala local són els Ajuntaments a través de la planificació general urbanística els que tenen l'oportunitat d'aconseguir la materialització d'aquestes demandes. De no aplicar-se la Revisió del PGOU, no podrien aconseguir-se amb plenitud, en estar vigents planejaments més antics, elaborats en altres moments històrics, dominats per un context social i econòmic i uns nivells d'exigència ambiental que feien més difícil l'adequada incorporació del medi ambient a la planificació territorial, quedant relegat a un segon pla subordinat als interessos de rendibilitat econòmica a curt termini i al consum expansiu i descontrolat de tot tipus de sòls, en una època on el creixement urbanístic i la "creació de territori", era assimilable únicament amb la promoció-construcció d'habitatge i grans infraestructures.

4. CARACTERÍSTIQUES MEDIAMBIENTALS DEL MUNICIPI D'EIVISSA

4.1. IDENTIFICACIÓ DE ZONES AFECTADES

Entre les principals zones afectades per les intervencions que es duen a terme en la present Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana del municipi d'Eivissa, es podrien veure afectats, des del punt de vista mediambiental, les diferents àrees sobre les quals es proposen actuacions urbanístiques, segons es relacionen a continuació:

- *Es Pratet*: (residencial). Les actuacions a dur a terme són una zona verda d'aproximadament 5.000 m2 i d'una parcel·la per a equipament de 8.000 m2. Crear el principal accés per als vianants a *Ses Feixes des Prat de Vila*. Connectar, mitjançant una nova via rodada, el port amb la *Avda de la Pau* a través de la *Avda Ignasi Wallis*. Completar la trama viària fins a *l'Av. Bartomeu Rosselló*. Delimitar sòl per a habitatges atenent a la Norma Complementària de Població. Crear aparcaments en superfície al llarg dels nous vials. Completar la peatonalització del carrer *Pere Francès* amb el carrer *Diputat J. Ribas* per facilitar l'accés per als vianants al port.

- *Es Prat de Vila* (Espais lliures). Crear una gran zona verda pública d'unes 17 hectàrees, compatible amb els valors etnològics protegits. Promoure la declaració de BIC.

- Pla Parcial Sector 12 (espais lliures, residencial i equipaments). Cobrir els dèficits de dotacions en Espais Lliures, Centres Docents, Instal·lacions Esportives, Centres Assistencials i Soci-Culturals. Oferir més de 400 habitatges protegits. Parc de *Ca n'Escandell* (9 Ha).

- *Can Cantó* (residencial i equipaments). Reordenar un àmbit del polígon 7/8 que no està executat. Urbanització de vials sense executar. Obtenir una parcel·la d'ús públic en la rotonda de *ses Figueretes*.

- Actuació Eivissa Centre (equipaments). Reallotjament de la població resident en els habitatges de promoció pública del carrer *Isidor Macabich*, en nous habitatges en el Sector 5. Demolició dels habitatges desallotjats i dels antics jutjats, i construcció d'habitatges lliures. En el solar vacant s'edificarà la nova Delegació del Govern Central i els nous Jutjats. Ampliació de la plaça (zona verda) actual. Demolició de l'Antiga Delegació del Govern i destinar-la a equipament municipal.

- *Mare Nostrum* (residencial). Establir les connexions viàries cap a l'oest i millorar les connexions cap al nord. Establir un front edificat al carrer *Pere Matutes* que millori la seva imatge urbana i turística.

- *Pere Matutes* (residencial o turístic). Establir les connexions cap al nord i cap a l'est per completar la trama viària amb l'antiga UA 18 *Es Viver*. Establir un front edificat al carrer *Pere Matutes*.

- Necròpoli - *Puig Des Molins* (soci-cultural i equipament). Ordenació de la zona mantenint el caràcter "històric", els bancals i adequant molt subtilment com a parc, el mitjà natural per a ús i gaudi de la població.

- Carrer *Ignasi Wallis* (soci-cultural i equipament). Crear una plaça enjardinada en aquesta zona de l'Eixample tan densa. Peatonalitzar els carrers adjacents. Crear un important nombre de places d'aparcament soterrades en rotació.
- Zona de *Puig D'en Valls* Nord I Sud (industrial).Ordenar i establir una xarxa viària que possibiliti la creació de parcel·les edificables. Creació d'una parcel·la dedicada a un Port Sec lligat a les activitats d'emmagatzematge de l'àrea Portuària. Protecció i conservació de l'antic camí de *Puig d'en Valls*

- CLH (industrial). Preveure el trasllat de les actuals instal·lacions proposat per la Revisió del Pla, ordenar i integrar en la trama que ho envolta.

- *Can Bufi* Nord, Centre i Sud (industrial). Recuperar el torrent. Crear una banda verda davant el segon cinturó.

4.2. ASPECTES AMBIENTALS DE L'ÀMBIT DEL PGOU

4.2.1. CLIMATOLOGIA

La caracterització climàtica de la zona s'ha realitzat a partir de les dades obtingudes en l'estació termopluviomètrica de Sant Josep "Aeroport d'Eivissa" (Codi B954, altitud 11m) en el municipi de Sant Josep de sa Talaia, que pertany al Sistema d'Informació Geogràfica de Dades Agràries del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi ambient (d'ara endavant MAGRAMA), localitzada a 3,7 km al sud-oest del municipi d'Eivissa, sent aquesta l'estació termopluviomètrica més propera, amb característiques climàtiques considerades similars a l'àrea d'estudi en qüestió.

cal puntualitzar que s'ha de distingir entre clima i temps atmosfèric, sent el clima d'una determinada zona una successió de temps atmosfèrics. Mai les dades d'un any concret ens donaran una determinació climàtica exacta, per determinar el clima es necessiten dades de 30 anys de la zona d'estudi, encara que moltes vegades per falta de dades no es pot fer, necessitant-se un mínim de 10 anys per determinar el clima amb una bona exactitud.

En l'estació presa com a referència, la presa de dades de temperatura i precipitació té un registre de dades de 43 i de 37 anys útils respectivament, per la qual cosa conjuminant aquest fet juntament amb les similituds de cota i la seva proximitat amb la zona d'ubicació, la fan idònia per dur a terme una caracterització climàtica veraç de l'entorn d'actuació.

4.2.1.1 Temperatura

Les dades preses per a la caracterització del règim tèrmic es refereixen a temperatura mitjana mensual, la temperatura mitjana mensual de les mínimes absolutes, temperatura mitjana mensual de les màximes absolutes, temperatura mitjana de les mínimes del mes més fred i temperatura mitjana de les màximes del mes més càlid.

El clima marcadament mediterrani d'aquestes terres (mediterrani subtropical) es caracteritza per tenir una mitjana anual de 18ºC i una oscil·lació tèrmica aproximada de 14ºC -considerant la mitjana del mes més fred (gener) i la del més càlid (agost)-. La mitjana de les mínimes absoluta anual és inferior als -1ºC, mentre que la mitjana de les màximes depassa els 34ºC.

A continuació es mostra una taula amb les dades de temperatura més representatius:

Figura 15. Taula de dades de temperatura de la estació de Sant Josep "Aeropuerto de Ibiza"

Mes	Temperatura Media (ºC)	T media mensual de las mínimas absolutas (ºC)	T media mensual de las máximas absolutas (ºC)
Enero	11,80	3,2	19,3
Febrero	12,10	3,4	20,2
Marzo	13,30	4,7	22
Abril	15,10	6,2	23,4
Mayo	18,20	10	26,6
Junio	22,00	13,7	30,5
Julio	25,00	17,3	33,2
Agosto	25,80	18,1	33,5
Septiembre	23,60	15,4	31
Octubre	19,80	10,9	27,5
Noviembre	15,70	6,5	23,4
Diciembre	12,90	4,5	20
Anual	**18**	**1,90**	**34,3**

Font: Ministeri de Agricultura, Alimentació i Medi Ambient. Sistema de Informació Geogràfica Agrària

Les temperatures són les pròpies del clima mediterrani, amb temperatures suaus durant els mesos d'hivern, no baixant dels 10ºC, i temperatures altes durant els mesos d'estiu.

4.2.1.2 Precipitació

Quant a la pluviometria, les dades recollides es refereixen a pluviometria mitjana mensual i pluviometria màxima en 24 hores (expressats en mm). Es mostren els mateixos a continuació:

Figura 16. Taula de dades de precipitació de la estació de Sant Josep "Aeropuerto de Ibiza"

Mes	Pluviometría media mensual (mm)	Pluviometría máxima en 24h (mm)
Enero	33,10	14,60
Febrero	25,60	10,60
Marzo	34,10	16,50
Abril	36,90	15,30
Mayo	25,30	14,10
Junio	13,40	8,60
Julio	6,20	5,80
Agosto	24	18,70
Septiembre	42,90	25,70
Octubre	62,40	24,90
Noviembre	55,50	26

Mes	Pluviometría media mensual (mm)	Pluviometría máxima en 24h (mm)
Diciembre	51,40	22,70
Anual	**410,60**	**56,20**

Font: Ministeri de Agricultura, Alimentació i Medi ambient. Sistema de Información Geogràfica Agrària

Es tracta de precipitacions de relativa escassa quantia, que ronden els 410 mm anuals. Es distribueixen de forma irregular al llarg de l'any amb l'hivern i la tardor com a estacions més plujoses mentre que en la primavera i sobretot en l'estiu es produeix un brusc descens. El període sec o àrid és de 5 mesos i el mes en el qual es recullen les màximes precipitacions en 24 hores és al setembre (25,70mm).

Quant a la evapotranspiració, s'han recollit dades dels valors de ETP de *Thornthwaite*; en comparar aquests valors amb els de precipitació mitjana mensual s'estima el balanç hídric, en restar l'aigua rebuda (Precipitació) amb la pèrdua (Evapotranspiració).

Figura 17. Taula de dades de Evapotranspiració Potencial de la estació de Sant Josep "Aeropuerto de Ibiza".

Mes	ETP (mm)	Pluviometría media mensual (mm)
Enero	24,70	33,10
Febrero	25,60	25,60
Marzo	37,40	34,10
Abril	51	36,90
Mayo	81,70	25,30
Junio	116,80	13,40
Julio	151,60	6,20
Agosto	150,90	24
Septiembre	112	42,90
Octubre	75	62,40
Noviembre	41,90	55,50
Diciembre	28,40	51,40
Anual	**896,80**	**410,60**

Font: Ministeri de Agricultura, Alimentació i Medi ambient. Sistema de Información Geogràfica Agrària

L'evapotranspiració potencial anual (*Thornthwaite*) és molt superior a les precipitacions, 896,8 mm enfront de 410,6 mm. La major evapotranspiració ocorre en els mesos de juny, juliol i agost, corresponent-se amb el característic període de sequera estival del clima mediterrani.

Combinant les dades de precipitacions i temperatures es confeccionen els diagrames ombrotèrmics, instruments de gran utilitat a l'hora d'analitzar i comparar les característiques climàtiques d'un territori de manera fàcil i ràpida; a continuació es mostra el mateix per a la zona analitzada:

Figura 18. Diagrama ombrotérmic de la estació de Sant Josep "Aeropuerto de Ibiza"

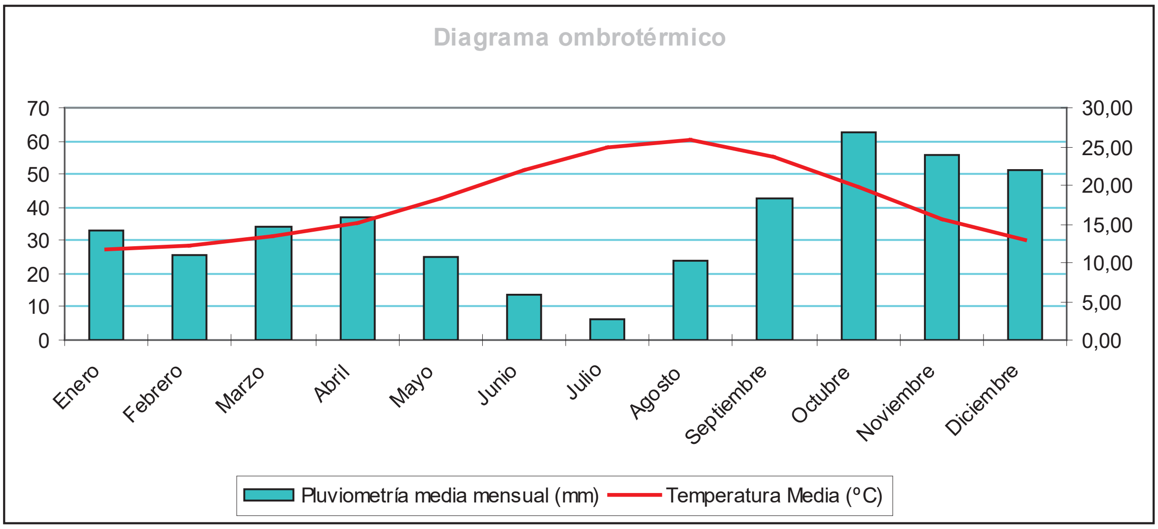

Font: Ministeri de Agricultura, Alimentació i Medi ambient. Sistema de Informació Geogràfica Agrària

El diagrama ombrotèrmic presenta un màxim de precipitació a la tardor i el mínim a l'estiu, unes temperatures molt suaus a l'hivern i caloroses a l'estiu. S'observa el període sec de 5 mesos entre maig i setembre, tots dos inclusivament.

4.2.1.3.Classificació climàtica

La situació geogràfica d'Eivissa en el Mediterrani occidental condiciona un tipus de clima que es veu afectat per dos tipus dominants de circulació atmosfèrica. D'una banda, la circulació dominada pels vents provinents de ponent, característics de les latituds mitjanes durant els mesos d'hivern, que porten una successió de fronts nuvolosos, i per una altra la que prové de la zona subtropical, amb altes pressions i escasses precipitacions i normalment de caràcter convectiu.

La classificació climàtica de *Papadakis* caracteritza el clima des d'un punt de vista agroecològic. Resulta d'especial importància el fred hivernal, la calor estival i l'aridesa distribuïda al llarg de l'any. Amb aquests paràmetres es poden definir els tipus d'hivern i d'estiu, els règims tèrmics i d'humitat, i caracteritzar el grup climàtic al que pertany la zona d'estudi.

Tenint en compte els criteris anteriors, la zona d'estudi queda enquadrada dins del domini Mediterrani subtropical.

Figura 19. Taula de clasificació climàtica de Papadakis

TIPO DE INVIERNO	TIPO DE VERANO	RÉGIMEN TÉRMICO	RÉGIMEN DE HUMEDAD	CLASIFICACIÓN
Ci	**g**	**Su**	**Me**	**Mediterráneo Subtropical**

Font: Ministeri de Agricultura, Alimentació i Medi ambient. Sistema de Informació Geogràfica Agrària

Això representa un hivern **Ci** o "*citrus*", amb una temperatura mitjana de les màximes del mes més fred de 10 ºC a 21 °C, i un estiu **g** o "**gossypium/cotó*" de la subclasse menys càlid, amb una mitjana de les màximes del mes més càlid menor de 35.5 ºC i una mitjana de la mínimes del mes més càlid major de 20ºC.

Quant al règim d'humitat es considera **Em** (Mediterrani), ni humit ni desèrtic; amb precipitació hivernal major que precipitació estival, i referent al règim tèrmic es considera subtropical semicàlid (**Su**).

Finalment, bioclimàticament l'àmbit del pla quedaria enquadrat dins del pis termomediterrani sent el ombroclima sec (Precipitació mitjana anual entre 350 i 600mm).

4.2.2. GEOLOGIA I FISIOGRAFIA

4.2.2.1 Geologia i litologia

Segons el Mapa Geològic de la Infraestructura de Dades Espacials de les Illes Balears (d'ara endavant IDEIB) pertanyent a la Conselleria d´Agricultura, Medi Ambient i Territori de les Illes Balears, el municipi d'Eivissa s'assentaria principalment sobre els següents materials:

- **Margues del Juràssic Superior**; localitzades sobre les zones de major altitud del municipi; les quals se situen en la part septentrional del mateix, així com a les zones més baixes adjacents amb el mar Mediterrani.

- **Dolomies massives i bretxes del Juràssic Inferior**, envoltant a l'anterior formació en zones de vessant i zones més baixes. Es constitueixen també en els principals materials de les illes més properes a Eivissa.

- **Margues i Margocalcàrees del Cretàcic Mitjà**, localitzades en la part sud-occidental del municipi.

- **Llims, argiles i graves Eolianites del Quaternari**, materials més recents que els anteriors i superposats als mateixos; els quals es distribueixen al llarg de tota la superfície municipal; sent aquests materials els més abundants en el municipi d'Eivissa.

4.2.2.2. Punts d'Interès Geològic.

Consultada la base de dades PATRIGEO de l'Institut Geològic i Miner Espanyol, s'ha constatat que en el municipi d'Eivissa existeix un punt d'interès denominat "Calcàries amb esponges del *Far De Botafoch-Punta Grossa*", en el paratge del Far d'Eivissa.

4.2.2.3. Fisiografia

Quant a la fisiografia d'Eivissa, poden distingir-se dues zones diferenciades. D'una banda i ocupant la major part del municipi, sobretot la seva part més oriental, existeix una plana al·luvial amb unes altituds que no superen els 50 sobre el nivell del mar (a excepció del nucli de *Dalt Vila*, de gairebé cent metres d'altitud i situat estratègicament per al control del port), i que es constitueix a la zona en la qual s'han dipositat els materials quaternaris (llims, argiles i graves) que s'han comentat a l'apartat anterior relatiu a la geologia. Les zones més baixes correspon amb les platges, i la major part de la franja costanera, que abasta des de la platja de *Talamanca* a la *d'en Bossa.*

Per un altre part, la zona més occidental d'aquest municipi presenta una majors altituds que donen lloc a una zona muntanyenca amb profunds tàlvegs, destacant com a punts més elevats el *Puig des Consol* (261 m) i el *Puig d´en Palau* (263 m).

Quant als pendents, i en relació al comentat anteriorment, segons les dades de IDEIB; el municipi d'Eivissa presenta a la zona de la plana uns pendents mínims, que aconsegueixen els seus màxims a la zona occidental on se situa la part més muntanyosa, així com a les zones costaneres.

Referent a l'orientació de la superfície municipal, i segons el IDEIB, la zona de plana presentaria com a orientacions principals a l' "Est" i "Sud-est"; mentre que les zones de major altitud, i a causa del seu marcat relleu, presenten una major varietat d'exposicions; destacant les nombrosos zones amb exposició "Sud" i per tant amb major insolació, i amb una bona representació d'exposicions "nord", més humides i amb major desenvolupament de cobertura vegetal.

Finalment, són de destacar algunes de les illes del municipi d'Eivissa, com a *s'Escull Daurat, es Surets, sa Corbeta, ses Illes Negres, Illa de ses Rates, es Daus i es Malvins.*

4.2.3. EDAFOLOGIA I USOS DEL SÒL

4.2.3.1. Sòls

Els sòls són un factor molt important en el mig físic, tant per la seva funció d'assentament de la flora i les activitats humanes, com per la seva funció d'interfície de relació entre diferents components del mitjà (atmosfera, hidrosfera i biosfera). El tipus de sòl i les seves característiques no només afecta al tipus de comunitats vegetals que es van a assentar sobre el mateix, sinó als diferents aprofitaments que els humans realitzen al llarg del temps sobre una zona. Un factor de rellevància en els sòls és la seva fragilitat a curt i mig termini, ja que els processos de formació de sòl prenen un temps aliè a l'escala humana, així que han de considerar-se un component del mitjà a valorar, potenciar i conservar.

S'ha consultat l'Atles Digital de Comarques de Sòls, 2001 Seis.net (*Sistema Español d'Información de Suelos* a Internet), que recull els resultats aconseguits en l'execució de tres projectes de recerca per part del MAGRAMA-CSIC, FAO-CSIC i SIDASS, establint la tipologia de sòls segons la classificació *Soil Taxonomy* (USDA). Segons aquesta publicació, el tipus de sòl que es distribueix pel municipi d'estudi és el següent:

- **Inceptisol** (subordre Ochrept, Grup Xerochrep; associació Xerofluvent, Inclusió Xerorthent): Es tracta de sòls relativament nous, poc evolucionats i formats a partir de dipòsits fluvials, estant constituïts per materials lítics volcànics i sedimentaris.

4.2.3.2. Capacitat agrològica

Els sòls constitueixen el suport de les activitats de l'home dirigides a l'aprofitament del seu potencial productiu (cultius agrícoles, regadius, repoblacions forestals, implantació de pasturatges, etc.) i són una font de nutrients per a una coberta vegetal. En aquest sentit, els sòls estan dotats d'unes característiques i propietats que li subministren major o menor aptitud agrícola, com són la textura, el pH, contingut en nutrients, retenció d'aigua, etc.

El valor agrícola d'un sòl resideix en les qualitats que posseeix per sostenir la vida vegetal o, la qual cosa és el mateix, en la seva "capacitat productiva". Però a més convé tenir en compte que a l'ús agrícola intensiu del sòl comporta uns riscos de pèrdua de la "capacitat agrològica" (per exemple degradació química, erosió del sòl, etc.).

Les classes agrològiques indiquen l'aptitud del sòl per al seu aprofitament agrari i forestal, estan relacionades tant amb el tipus de sòl com amb la seva topografia i pendents. La seva distribució guarda un paral·lelisme amb l'estructura morfològica, geològica i litològica de la regió.

En el municipi d'Eivissa trobem tan sols dos tipus de classes Agrològiques:

- La número 2 que ocupa les zones de la plana al·luvial no ocupades per la urbanització. Suposa un 38 % de la superfície del terme.

- La número 4 que ocupa tota la zona muntanyenca del terme i les zones urbanitzades de la plana al·luvial. Suposa un 62 % de la superfície del terme.

4.2.3.3 Usos del sòl

Quant als usos del sòl, s'ha consultat la informació relativa a l'ocupació del sòl recollida en el IDEIB; la qual pren com a base el projecte CORINE LANDCOVER (*Coordination of Information of the Environment*) 2006. Aquest projecte es va iniciar el 27 de juny de 1985 (Decisió del Consell de Ministres de la Unió Europea (CE/338/85)) i té com a objectiu la recopilació, la coordinació i l'homogeneïtzació de la informació sobre l'estat del medi ambient i els recursos naturals, para d'aquesta manera facilitar l'anàlisi territorial.

S'ha pres com a referència aquest projecte pel seu caràcter oficial, la seva representativitat i la seva possibilitat d'extrapolar dades a qualsevol racó de la Unió Europea.

Segons aquesta font, el municipi d'Eivissa presenta un teixit urbà continu i discontinu a la seva zona més propera a la costa, i que ocupa una superfície aprox. d'un 37,4% del total de la superfície municipal. Les zones industrials es restringeixen a la parteix nord del municipi, properes a les zones portuàries; mentre que la resta d'usos del terreny presenten una superfície molt menor, podent destacar-se els usos de Cultius anuals associats amb cultius permanent amb un 15,7% de la superfície municipal i els boscos de coníferes, en la part més nord-occidental, amb un 23 % de la superfície total del municipi.

4.2.4. HIDROLOGIA SUPERFICIAL I SUBTERRÀNIA

4.2.4.1. Hidrologia superficial

Hidrològicament la zona se situa en la Demarcació Hidrogràfica de les Illes Balears; i la seva hidrologia superficial està influenciada per l'existència d'una zona muntanyenca en la part més nord-occidental, amb tàlvegs ben marcats (especialment entre el *Puig des Cònsol i Puig d`en Palau*) que provoquen l'existència de fluxos d'aigües a manera de torrents per les mateixes; amb una làmina d'aigua de grandària variable i marcat caràcter temporal; segons la informació continguda en el IDEIB.

Aquests torrents flueixen sempre en adreça sud-est cap a la plana al·luvial on se situen els principals nuclis de població. Molts d'aquests llits es troben innominats donada la seva escasses entitat; si ben alguns presenten una denominació com pot ser el *Torrent d`en Capità*, *canal de ca Vic*, el canal de *cas Cònsol*, el canal de *ca Bull,* el canal de *ca Coves* i el *Torrent de Llanavera*; potser un dels de major entitat i que entra en el municipi per la part oriental a la zona del *Puig d`en Valls*; sent l'única massa d'aigua superficial amb codi associat (ES110MSPF11034401); el qual presenta dues branques (oest i centre) que envolten l'estació depuradora de la ciutat.

Tal com s'ha comentat anteriorment, el flux d'aquests llits dependrà en gran manera de les pluges de cada època; pel que tenint en compte el fort caràcter mediterrani d'aquest municipi i el característic període de sequera estival; és probable que aquests llits passin la major part de l'any secs.

També hi ha algunes síquies (com per exemple la *síquia de ca Manyà*).

4.2.4.2. Hidrogeologia

Segons la informació continguda en el IDEIB, el municipi d'estudi es situaria íntegrament sobre la unitat hidrogeologica 20.06 (denominada Eivissa en la part més nord-occidental i denominada "Costa" en la part més sud-oriental). En aquesta unitat existeixen dos aqüífers: el superficial format per sorres, graves i llims quaternaris i el profund format per calcàries i dolomies del Juràssic (Lias).

Aquesta unitat hidrogeológica està sobreexplotada i té greus problemes d'intrusió marina. Es presenten problemes per contaminació de nitrats al nord del municipi sent les concentracions de nitrats de 10-25 mg/l segons consta al Mapa de Fonts de Contaminació, Nitrats i Intrusió d'Eivissa i Formentera del Pla Hidrològic de les Illes Balears. Segons la mateixa font els principals punts de contaminació són les benzineres, la depuradora, els abocaments industrials i l'escorxador.

Cal comentar que després de l'aprovació de la Directiva Marc de l'Aigua, les Unitats Hidrogeològiques van passar a denominar-se "Masses d'aigua subterrània", situant-se el municipi d'Eivissa sobre dues Masses d'aigua subterrània, la primera denominada "*Serra Grossa* (Cod. 30111)" localitzada en la parts més altes del municipi i la segona denominada "*Jesús*.(Cod.30112)"; situada en les parts més baixes, annexes a la franja costanera.

En qualsevol cas; i segons la informació continguda en el IDEIB, s'observa un important problema quant a la vulnerabilitat d'aqüífers, que està directament relacionada amb els problemes de contaminació per nitrats comentats anteriorment; així com per la sobreexplotació que sobre aquests aqüífers es realitza; especialment en èpoques de major consum (època estival).

Existeix una alta vulnerabilitat en els aqüífers, sobretot en les parts baixes on es concentren els nuclis de població i zones industrials, presentant la resta del municipi una vulnerabilitat "mitjana-alta" a excepció de zones molt puntuals amb una vulnerabilitat "Baixa".

D'altra banda s'ha consultat la cartografia de l'Institut Geològic i Miner d'Espanya, concretament el Mapa hidrogeológico Nacional 1:200.000 disponibles en el servei digital InfoIGME – Visor, en el qual s'observa que el municipi d'Eivissa està inclòs en les següents categories:

- Mapa hidrogeològic, Escala 1:200.000: En municipi d'Eivissa es localitza en la seva major part sobre la classificació **IIa**, amb formacions detrítiques i quaternàries de permeabilitat alta o molt alta, així com formacions volcàniques de permeabilitat molt alta; mentre que en les parts altes també existeixen altres formacions (Ia i Ib) de permeabilitat mitjana, alta o molt alta. La resta de formacions tindrien una menor representació.

Figura 20. Mapa Hidrogeològic d'Eivissa

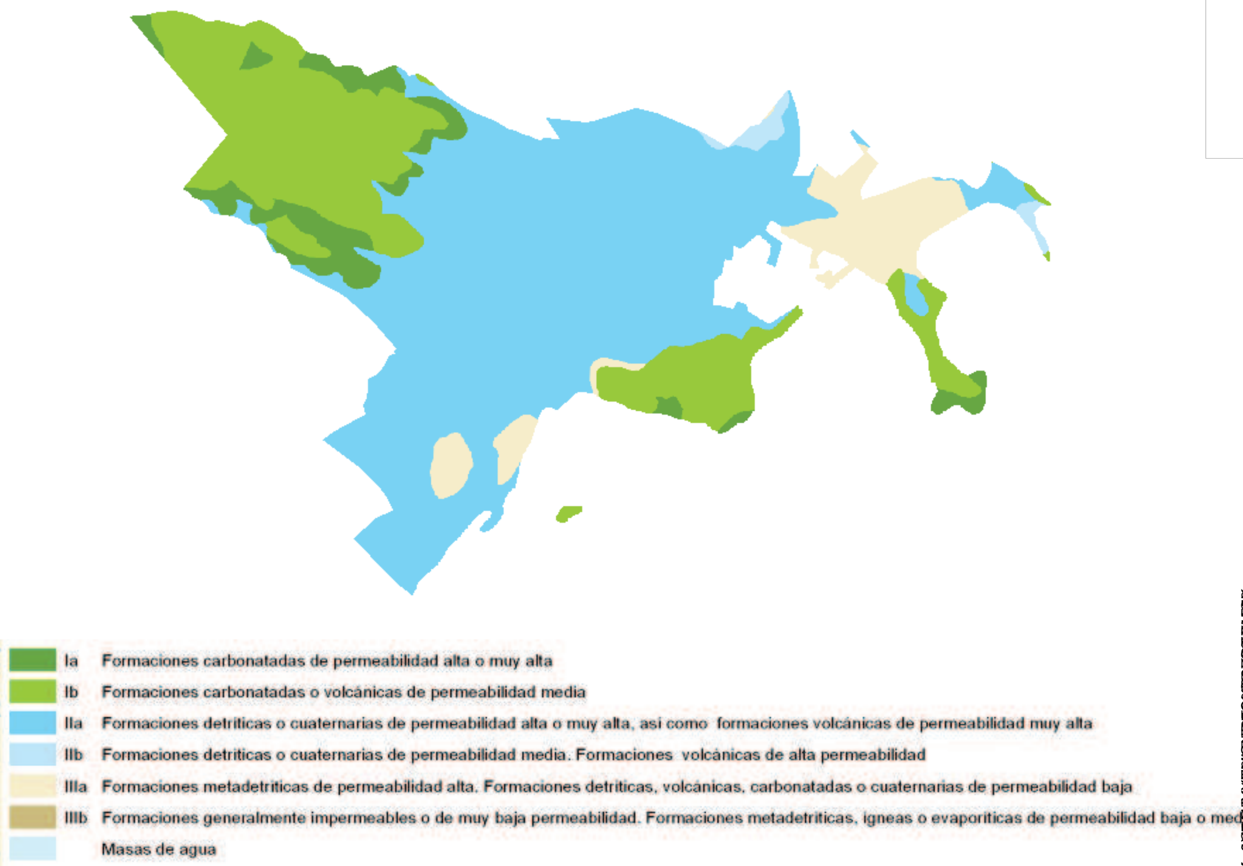
Ia Formaciones carbonatadas de permeabilidad alta o muy alta
Ib Formaciones carbonatadas o volcánicas de permeabilidad media
IIa Formaciones detriticas o cuaternarias de permeabilidad alta o muy alta, asi como formaciones volcánicas de permeabilidad muy alta
IIb Formaciones detriticas o cuaternarias de permeabilidad media. Formaciones volcánicas de alta permeabilidad
IIIa Formaciones metadetriticas de permeabilidad alta. Formaciones detriticas, volcánicas, carbonatadas o cuaternarias de permeabilidad baja
IIIb Formaciones generalmente impermeables o de muy baja permeabilidad. Formaciones metadetriticas, igneas o evaporiticas de permeabilidad baja o med
Masas de agua

4.2.5. VEGETACIÓ

4.2.5.1. Vegetació potencial

La vegetació potencial d'una zona es refereix a la comunitat vegetal estable que existiria en un àrea donada després d'una successió geobotànica natural, és a dir, si l'home deixés d'influir i alterar els ecosistemes. En la pràctica es considera la vegetació potencial com a sinònim de clímax i igual a la vegetació primitiva (encara no alterada) d'una zona concreta.

Per conèixer quin és aquesta vegetació potencial, primer ha de conèixer-se la sèrie de vegetació, o successió natural de comunitats vegetals que es correspon amb l'àrea d'estudi, i per a això és fonamental conèixer els factors externs que la condicionen i la impulsen. Aquests poden quedar definits en funció de la classificació biogeogràfica de la zona, ja que en ella es conjuguen els elements de vegetació i de bioclimatologia.

Segons la Memòria del Mapa de Sèries de Vegetació d'Espanya de Rivas Martínez (1.987), el municipi d'Eivissa biogeogràficament es troba a la regió *Mediterrània*. La seva distribució biogeogràfica es mostra seguidament:

- Regne Holàrtic
  - Regió Mediterrània
    - Subregió Mediterrània occidental
      - Superprovincia Mediterrani-Iberolevantina
        - Província Baleàrica
          - Sector Eivissenc

No obstant això, s'ha de distingir entre la vegetació potencial corresponent a les sèries climatófiles, que és la que es desenvolupa sobre sòls que només reben l'aigua de pluja; i la corresponent a les sèries edafófilies (comunitats permanents) que són les que prosperen en sòls o mitjans excepcionals (en general, sòls que difereixen respecte a la mitjana quant a nivells d'humitat edàfica). La vegetació "clímax" correspon, almenys idealment, a l'etapa final o associació estable d'una sèrie de *vegetació climatófila.*

Cada comunitat vegetal o associació posseeix unes qualitats florístiques, ecològiques, *biogeogràfiques, dinàmiques i històriques pròpies, la qual cosa contribueix a definir unitats homogènies que poden canviar en el temps o a l'espai a causa del procés de la successió. Tota associació representa un estadi dins d'una sèrie de vegetació, marcada per la dinàmica o successió vegetal. Una sèrie de vegetació agrupa un elenc de comunitats vegetals relacionades entre si pel fet de representar diferents fases o estadis d'un mateix procés de successió.

Cada successió vegetal té, almenys, una etapa final madura, representada per una comunitat vegetal estable dins de l'ecosistema, i que sol constituir un bosc, encara que no sempre, i és el que es denomina vegetació potencial d'un territori.

Segons el Mapa de Sèries de Vegetació d'Espanya de Rivas Martínez (1.987), en el municipi d'Eivissa es troba la següent sèrie de vegetació potencial:

30d Serie termomediterranea eivissenca de Juniperus lycia o savina mora (Cneoro triccoci-Junipereto lyciae sigmetum). VP, sabinares.

Es tracta d'una sèrie de tall mediterrani. En la següent taula es mostren les diferents etapes de regressió i les seves espècies bioindicadores:

Figura 21. Etapes regresió sèrie 30d

Árbol dominante: *Juniperus lycia* **Nombre fitosociológico**: *Cneoro – Junipereto lyciae sigmetum*	
I. Bosque	-
II. Matorral denso	*Juniperus lycia* *Cneorum triccocum* *Asparagus stipularis* *Rhamnus angustifolia*
III. Matorral degradado	*Erica multiflora* *Ulex parviflorus* *Teucrium pii-fontii* *Cistus clusii*
IV. Pastizales	*Brachypodium ramosum* *Hyparrenia pubescens* *Stipa capensis*

cal destacar en aquest sentit que existeixen marginalment altres dues sèries de vegetació, molt poc representades en la superfície municipal, com és la **30da**, similar a l'anterior amb una Facció mesòfila de *Quercus coccifera o Arbutus unedo* a la zona més septentrional; i la Geomacroserie de les dunes i arenals costaners en la part més occidental de la franja costanera.

4.2.5.2. Vegetació Actual.

La vegetació present en una zona depèn fonamentalment de tres factors: les condicions climàtiques, els diversos tipus de sòl i l'activitat humana. La resposta de la vegetació a les diverses condicions ecològiques que determinen les característiques del mitjà físic, està relacionada amb la pròpia història de la vegetació d'aquests territoris, així que la vegetació previsible segons les sèries de vegetació, és difícilment assolible, ja que els usos i les incidències de factors com el foc, l'urbanisme o l'activitat agrícola configuraran una vegetació particular a cada territori.

La vegetació que actualment es desenvolupa sobre la zona d'estudi es troba altament influenciada per la mà de l'home, trobant-se molt allunyada del seu òptim. Els desenvolupaments urbanístics, industrials, turístics i agrícoles han anat substituint la vegetació serial de la zona; quedant la mateixa restringida a les zones muntanyenques nord-occidentals.

Atenent a la informació del IDEIB, concretament el Mapa topogràfic 5000 de 2008 de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera; les principals unitats de vegetació del municipi d'Eivissa serien les següents:

- Zones forestals (Pinedes i Garrigues)

Aquesta unitat, situada situa a la zona muntanyenca (nord-occidental) del municipi, està dominada per dues espècies arbòries, una introduïda amb finalitats productives

Codi Validació: 3X5AHYHM9NHD7QKRXC12Y4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 50 de 246

com és el pi blanc (*Pinus halepensis*), i una altra autòctona com és la savina mora *Juniperus phoenicea (var lycia*).

El sotabosc d'aquestes formacions arbòries està dominat per la garriga, i que es constitueix en la primera etapa de substitució de l'etapa clímax de la sèrie de vegetació aquí present. La seva estructura majoritària és de tipus arbustiva; de diverses altura, podent diferenciar-se en aquest cas dos tipus: escleròfil·la, composta per arbustos de fulles planes, petites i coriàcies i malacòfila que presenta fulles en forma d'agulla i enrotllades sobre elles mateixes. La densitat en general pot considerar-se alta i com a exemple d'espècies pot citar-se *Asparagus stipularis, Rhamnus angustifolia, Cistus*sp, etc.*

A la zones més humides associades als torrents esmentats a l'apartat d'hidrologia poden citar-se espècies com el baladre (*Nerium oleander*), cua de cavall (*Equisetum ramossisimum*), el lligabosc mediterrani *(Lonicera implexa*), la vidriera (*Clematis cirrosa*) o l'herba muermera (*Clematis flammula*).

• Aprofitaments agrícoles/fructícoles (sòl erm, Olivar i Garroverar, Herbàcies secà i Herbàcies de regadiu)

Aquesta unitat es localitza en forma de taques disperses al llarg de tota la superfície municipal, especialment en la seva part central. Es tracta d'aprofitaments antròpics primaris, amb presència de olivars i garroverars en la part occidental i erms (zones improductives que poden estar en rotació de cultius) localitzades preferentment a la zona periurbana i dominats per espècies herbàcies anuals que colonitzen de manera espontània aquests terrenys; iniciant el procés de successió vegetal.

Així mateix, existeixen cultius d'herbàcies de secà i herbàcies de regadiu; molt escassos i limitats a zones puntuals.

• Roquissars/Penya-segats

Es correspon amb les zones de costa, acantilats rocosos i illots. Es tracta de penya-segats calcaris, que conformen l'hàbitat d'un gran nombre d'espècies endèmiques que presenten un gran interès biogeogràfic.

Les comunitats rupícoles *Scabioso-Asperuletum paui* i *Thymo-Hippocrepidetum grosii* són les més representatives.

Els penya-segats costaners estan colonitzats per espècies vegetals adaptades a les condicions extremes que es donen. Els *limonium* són les plantes més freqüents, per exemple els endèmics *Limonium ebusitanum*, L. *pseudebusitanum* i L. *scorpioides*. També abunda el fonoll marí *Crithmum maritimum i el Senecio leucanthemifolius*.

• Arenals/dunes

Es localitzen al llarg de la franja costanera i constitueixen una de les unitats de major interès i que han sofert una major regressió els últims anys. Sobre aquests dipòsits sorrencs mòbils es poden trobar espècies com *Ammophila arenaria,*

• Zones antròpiques (Nuclis urbans, Zones industrials, Ports, Mines)

Codi Validació: 3Z5AH4Y7NHMGH3TQXR3K5Z7VWF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 51 de 246

Es constitueixen en zones degradades freturoses de vegetació d'interès, i en les quals únicament es poden localitzar vegetació ornamental (Ex: Palmeres) i zones hortofrutícoles a algunes cases.

- Praderies de Posidònia oceànica

Encara que no formen part de la superfície municipal en si, sinó que es tracten de prades submarines, cal ressenyar l'existència a la zona marina annexa al municipi d'Eivissa de praderies de Posidònia oceànica, espècie endèmica del mar Mediterrani; i que troba en aquesta zona una de les seves millors representacions; estant protegida per diverses catalogacions.

4.2.6. FAUNA

Per a la realització de l'estudi de fauna s'ha utilitzat el llistat de fauna existent en les quadrícules 10 x 10 km afectades pel projecte (31SCD50, 31SCD51, 31SCD60 i 31SCD51), informació obtinguda de l'Inventari Nacional de Biodiversitat (2015) del Ministeri d'Agricultura i Pesca, Alimentació i Medi ambient.

En les taules incloses a continuació s'identifiquen les espècies existents en les quadrícules afectades pel projecte segons el seu taxó i la seva corresponent categoria de protecció d'acord al Reial decret 139/2011, de 4 de febrer, per al desenvolupament del Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial i del Catàleg Español d'Espècies Amenaçades i s'indica també en segon lloc la categoria de la UICN.

Els símbols emprats per a les categories de la Llista Vermella d'Espècies Amenaçades (UICN), són les següents:

- (EX) Extint o Extingit: Amb certesa absoluta d'extinció.
- (EW) Extint en Estat Silvestre: Només sobreviu en captivitat, cultiu o fora de la seva distribució original.
- (CR) En Perill Crític: Amb un risc extremadament alt d'extinció en estat silvestre en un futur immediat.
- (EN) En Perill: No en perill crític, però enfrontat a un risc molt alt d'extinció en estat silvestre en un futur proper.
- (VU) Vulnerable: Alt risc d'extinció en estat silvestre a mitjà termini.
- (NT) Gairebé Amenaçat: Encara que no satisfà els criteris de vulnerable, està proper a fer-ho de forma imminent o en el futur.
- (LC) Preocupació Menor: No compleix cap dels criteris de les categories anteriors.
- (DD) Dades Insuficients: No es posseeixen dades suficients per a la seva evolució sobre la base dels criteris anteriors.

MAMIFERS

GRUPO	Nombre científico	Nombre común	Categoría UICN	RD 139/2011		Ley 42/2007		
				Listado de especies silvestres en RPE[1]	CNEA[2]	A.II	A.V	A.VI
Mamíferos	Apodemus sylvaticus	Ratón de campo	LC					
Mamíferos	Atelerix algirus	Erizo moruno	LC	X				
Mamíferos	Crocidura russula	Musaraña gris	LC					
Mamíferos	Genetta genetta	Gineta	LC					X
Mamíferos	Mus musculus	Ratón casero	LC					
Mamíferos	Mus spretus	Ratón moruno	LC					
Mamíferos	Pipistrellus pipistrellus	Murciélago enano o común	LC	X			X	
Mamíferos	Pipistrellus pygmaeus	Murciélago de cabrera	LC	X			X	
Mamíferos	Rattus norvegicus	Rata parda	LC					
Mamíferos	Rattus rattus	Rata negra	LC					
Mamíferos	Rhinolophus hipposideros	Murciélago pequeño de herradura	NT	X		X	X	

[1] **Régimen de Protección Especial según RD 139/2011**

[2] **CNEA: Catálogo Nacional de Especies Amenazadas** (RD 139/2011). Categorías: PE: Peligro de extinción, VU: Vulnerable

Potenciales mamíferos presentes en la zona de estudio

AVIFAUNA

GRUPO	Nombre científico	Nombre común	Categoría UICN	RD 139/2011		CR[3]	Ley 42/2007
				Listado de especies silvestres en RPE[1]	CNEA[2]		Anexo IV
Aves	Acrocephalus arundinaceus	Carricero tordal		X			
Aves	Acrocephalus scirpaceus	Carricero común		X			
Aves	Alectoris rufa	Perdiz roja	EN				
Aves	Anas platyrhynchos	Ánade azulón					
Aves	Anthus campestris	Bisbita campestre		X			X
Aves	Apus apus	Vencejo común		X			
Aves	Asio otus	Búho chico	DD	X			
Aves	Burhinus oedicnemus	Alcaraván común	EN	X			X
Aves	Calonectris diomedea	Pardela cenicienta	EN	X	VU		X
Aves	Carduelis cannabina	Pardillo común	DD				
Aves	Carduelis carduelis	Jilguero					
Aves	Carduelis chloris	Verderón común					
Aves	Cettia cetti	Ruiseñor bastardo		X			
Aves	Charadrius alexandrinus	Chorlitejo patinegro	VU	X			X
Aves	Charadrius dubius	Chorlitejo chico		X			
Aves	Cisticola juncidis	Buitrón		X			
Aves	Columba domestica	Paloma doméstica					
Aves	Columba palumbus	Paloma torcaz					

GRUPO	Nombre científico	Nombre común	Categoría UICN	RD 139/2011		CR[3]	Ley 42/2007
				Listado de especies silvestres en RPE[1]	CNEA[2]		Anexo IV
Aves	Corvus corax	Cuervo	EN				
Aves	Coturnix coturnix	Codorniz común	DD				
Aves	Cuculus canorus	Cuco común		X			
Aves	Emberiza calandra	Triguero					
Aves	Emberiza cirlus	Escribano soteño		X			
Aves	Estrilda astrild	Pico de Coral					
Aves	Falco peregrinus	Halcón peregrino		X			X
Aves	Falco tinnunculus	Cernícalo vulgar	DD	X			
Aves	Fringilla coelebs	Pinzón vulgar	DD	X			X
Aves	Galerida theklae	Cogujada montesina		X			X
Aves	Gallinula chloropus	Gallineta común					
Aves	Himantopus himantopus	Cigüeñuela común		X			X
Aves	Hirundo rustica	Golondrina común		X			
Aves	Hydrobates pelagicus	Paíño europeo	VU	X			X
Aves	Ixobrychus minutus	Avetorillo común		X			X
Aves	Jynx torquilla	Torcecuello euroasiático	DD	X			
Aves	Lanius senator	Alcaudón común	NT	X			
Aves	Larus audouinii	Gaviota de audouin	VU	X	VU		X
Aves	Larus michahellis	Gaviota patiamarilla					
Aves	Loxia curvirostra	Piquituerto común		X			
Aves	Luscinia megarhynchos	Ruiseñor común		X			
Aves	Merops apiaster	Abejaruco europeo		X			
Aves	Monticola solitarius	Roquero solitario		X			
Aves	Motacilla flava	Lavandera boyera		X			
Aves	Muscicapa striata	Papamoscas gris		X			
Aves	Myiopsitta monachus	Cotorra argentina					
Aves	Oenanthe oenanthe	Collalba gris		X			
Aves	Otus scops	Autillo europeo		X			
Aves	Parus major	Carbonero común		X			
Aves	Passer domesticus	Gorrión común					
Aves	Passer montanus	Gorrión molinero					
Aves	Phalacrocorax aristotelis	Cormorán moñudo	EN	X	VU		X
Aves	Phasianus colchicus	Faisán vulgar					
Aves	Rallus aquaticus	Rascón europeo				EP	
Aves	Regulus ignicapilla	Reyezuelo listado		X			
Aves	Saxicola torquatus	Tarabilla común		X			
Aves	Serinus serinus	Verdecillo					
Aves	Streptopelia decaocto	Tórtola turca					
Aves	Streptopelia turtur	Tórtola común	VU				

GRUPO	Nombre científico	Nombre común	Categoría UICN	RD 139/2011		CR[3]	Ley 42/2007
				Listado de especies silvestres en RPE[1]	CNEA[2]		Anexo IV
Aves	Sylvia melanocephala	Curruca cabecinegra	DD	X			
Aves	Sylvia sarda	Curruca sarda		X			X
Aves	Tadorna tadorna	Tarro blanco	NT	X			
Aves	Tringa totanus	Archibebe común	VU	X		EP	
Aves	Troglodytes troglodytes	Chochín		X			X
Aves	Turdus merula	Mirlo común	DD				
Aves	Tyto alba	Lechuza común	EN	X			
Aves	Upupa epops	Abubilla		X			

[1] **Régimen de Protección Especial según RD 139/2011**
[2] **CNEA: Catálogo Nacional de Especies Amenazadas** (RD 139/2011). Categorías: PE: Peligro de extinción, VU: Vulnerable

Potenciales aves presentes en la zona de estudio

ANFIBIS

GRUPO	Nombre científico	Nombre común	Categoría UICN	RD 139/2011		Ley 42/2007		
				Listado de especies silvestres en RPE[1]	CNEA[2]	A.II	A.V	A.VI
Anfibios	Bufo viridis	Sapo verde	VU	X			X	
Anfibios	Rana perezi	Rana comén	LC					X

[1] **Régimen de Protección Especial según RD 139/2011**
[2] **CNEA: Catálogo Nacional de Especies Amenazadas** (RD 139/2011). Categorías: PE: Peligro de extinción, VU: Vulnerable

Potenciales anfibios presentes en la zona de estudio

RÈPTILS

GRUPO	Nombre científico	Nombre común	Categoría UICN	RD 139/2011		Ley 42/2007		
				Listado de especies silvestres en RPE[1]	CNEA[2]	A.II	A.V	A.VI
Reptiles	Hemidactylus turcicus	Salamanquesa rosada	LC	X				
Reptiles	Podarcis pityusensis	Lagartija de las Pitiusas	NT	X		X	X	
Reptiles	Tarentola mauritanica	Salamanquesa comén	LC	X				
Reptiles	Caretta caretta	Tortuga boba	EN	X				
Reptiles	Rhinechis scalaris	Culebra de escalera		X				

[1] **Régimen de Protección Especial según RD 139/2011**
[2] **CNEA: Catálogo Nacional de Especies Amenazadas** (RD 139/2011). Categorías: PE: Peligro de extinción, VU: Vulnerable

Potenciales reptiles presentes en la zona de estudio

Les espècies de fauna es distribueixen sobre el territori en funció de les característiques constitutives del mateix, podent-se citar entre les més significatives la morfologia del terreny, el tipus i cobertura de la vegetació, els usos i aprofitaments del sòl per part de l'home o la presència d'aigua i la seva distribució al llarg de l'any, totes elles influenciades al seu torn per altres de caràcter més general com poden ser les condicions climàtiques.

D'aquesta forma és possible diferenciar una sèrie de comunitats faunístiques que, amb caràcter general, s'estenen al llarg del territori i ocupen aquells ambients en els quals un o diversos factors favorables fan possible el seu assentament a la zona.

Aquesta presència al territori pot ser de caràcter temporal o permanent, depenent de la fenologia de l'espècie en qüestió i per tant, de la capacitat d'aprofitar els recursos disponibles en l'ecosistema en les diferents èpoques de l'any.

4.2.7. ESPAIS NATURALS

A l'efecte del que es disposa la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni natural i de la Biodiversitat (modificada per Llei 33/2015, de 21 de setembre), es defineixen els hàbitat naturals com a "zones terrestres o aquàtiques diferenciades per les seves característiques geogràfiques, abiòtiques i biòtiques, tant si són enterament naturals com seminaturals".

D'acord amb aquesta normativa es classifiquen en dues categories que es relacionen en l'Annex I:

- **Hàbitat Naturals d'Interès Comunitari**: Digués d'aquells que es troben amenaçats de desaparició a la seva àrea de distribució natural, o bé presenten un àrea de distribució natural reduïda a causa de la seva regressió o a causa de la seva àrea intrínsecament restringida, o bé constitueixen exemples representatius de característiques típiques d'una o de diverses de les sis regions biogeogràfiques següents: alpina, atlàntica, boreal, continental, macaronèsica i mediterrània.

- **Hàbitat Naturals Prioritaris**: Es defineixen com aquells entre els anteriors que es troben amenaçats de desaparició i la conservació de la qual suposa una especial responsabilitat, tenint en compte la importància de la proporció de la seva àrea de distribució natural inclosa al territori en què s'aplica la citada Directiva.

En el terme municipal d'Eivissa trobem els següents hàbitats naturals d'interès comunitari, segons la cartografia digital i les bases de dades que subministra el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi ambient. Tots estan inclosos dins del sòl rústic amb protecció, amb presència d'un hàbitat d'interès prioritari però que no es troba directament inserit en l'àmbit pròpiament municipal. La major part dels hàbitats es troba en bon estat de conservació, excepte les carritxeres més degradades com a conseqüència dels creixements urbans i pressió humana:

- A la vora nord-occidental del municipi, dins de la *Serra Grossa*, apareixen Llentisclars basòfils pitiüsos (Codi 433323. *Cneoro tricocci-Pistacietum lentisci O. Bolòs & Molinier* 1969-1984), comunitat característica dels matolls termo-mediterranis i pre-estépics.

- A la vora nord-occidental del municipi, dins de la *Serra Grossa*, vam trobar Timonedes termo-mediterrànies eivissencs (Codi 433468. *Teucrio piifonti-Corydothymetum capitati* per Rivas-Martínez, Costa & Loidi 1992).

- La zona de *les Feixes* alberguen l'hàbitat de canyets amb Cirpo marítim (Codi 621122. *Typho domingensis-Phragmitetum maximi* per Costa, Boira,Peris & Stübing 1986 corr. Rivas-Martínez, T.I. Díaz, Fernández González, Izco, Loidi, Lousa & Penes 2002).

- En les aigües properes a la costa i especialment en els entorn dels illots del municipi destaquen les comunitats marines infra litorals formades per les praderies de Posidònia oceànica (Codi 112011. *Posidonietum oceanicae* Funk 1927). Constitueix l'únic hàbitat natural d'interès prioritari de l'entorn. A més, en un reduït sector de penya-segats de la Illa Malví Pla també apareix cartografiat un hàbitat de Saladines eivissenques (Codi 124026. *Limonietum ebusitani* per Rivas-Martínez, Costa & Loidi 1992).

- Enfront de la platja de *Talamanca* en aigües succintes trobem bancs de sorra coberts permanentment per aigua marina, les praderies de Zostera (Codi 111011. *Zosteretum marinae* per Borgesen 1905 i per Harmsen 1936, fons marins).

Com a annex a aquest document s'adjunta l'estudi de valoració de les possibles repercussions que la modificació del PGOU pogués tenir sobre els valors naturals dels espais de Xarxa Natura 2000 de l'entorn.

4.2.8. PAISATGE

D'acord amb el Inventari Nacional del Paisatge (Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi ambient) la zona d'estudi es troba inclosa en la Unitat de Paisatge: Pla de Vila i salines de Sant Jordi amb el Tipus de Paisatge: Planes de les Pitiüsses, Associació: Planures i badies baleàriques.

Aquest tipus està compost per les planures més o menys accidentades, que marca el contrapunt dels paisatges fracturats del nord i del sud. A Eivissa és un món d'agricultura intensiva de reguius, i també arborícola fruital, present encara malgrat el desenvolupament que han tingut en aquestes zones les infraestructures, els usos terciaris i la urbanització, amb importants implantacions turístic-residencials.

4.2.9. RESIDUS

Des de sempre el creixement de la població ha vingut associat amb un augment del consum de recursos naturals. En la societat moderna en la qual vivim, una societat de consum, en la qual la producció tradicional, artesana i rural disminueix en honor d'una producció més industrialitzada, amb productes envasats i menys perdurables, és lògic donar per fet que un augment de la població va associat amb un augment de la producció de residus.

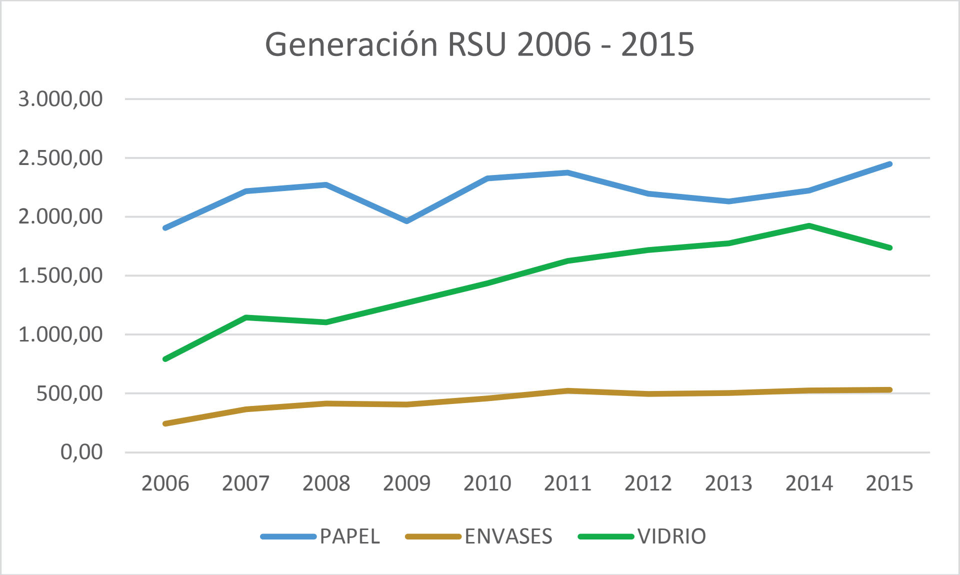

Evolució de la generació de residus sólids urbans des de 2006 fins a 2015.
Font: Consell Insular d'Eivissa

Com s'observa en la taula anterior, la generació de residus sòlids urbans ha experimentat, en general, un increment prenent les dades facilitades pel Consell Insular d'Eivissa, sent la producció de vidre el que ha mostrat una variabilitat major.

Tenint en compte l'anterior, en un municipi com el d'Eivissa, la generació de residus va lligada, inevitablement, al fet que és una destinació turística, per la qual cosa la producció de residus sòlids urbans creix en el període estival, tal com reflecteixen els gràfics següents corresponents a l'any 2015.

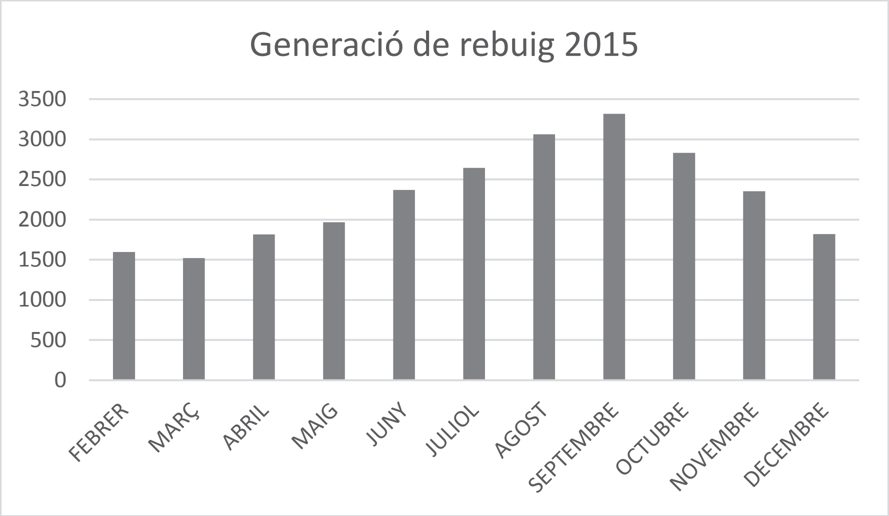

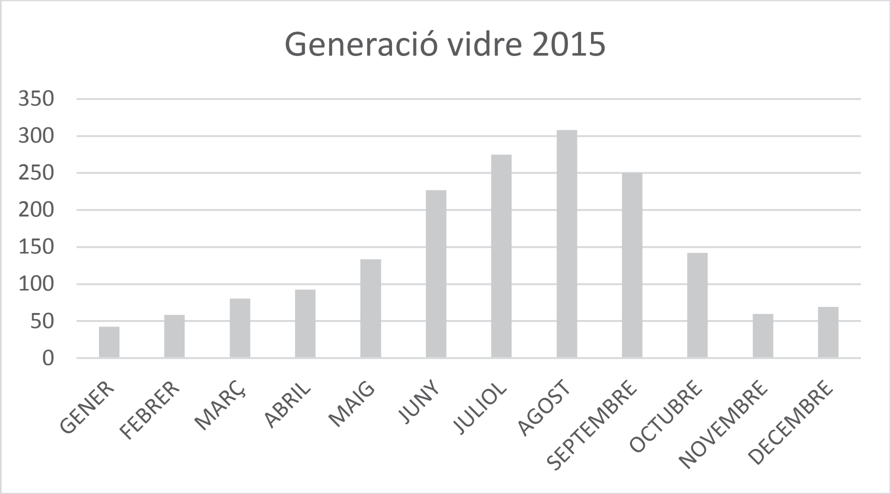

Generació vidre 2015

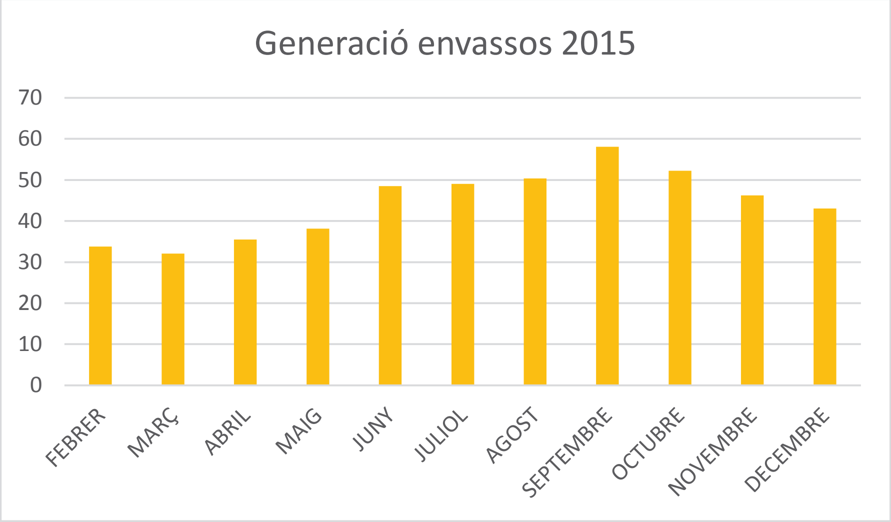

Generació envassos 2015

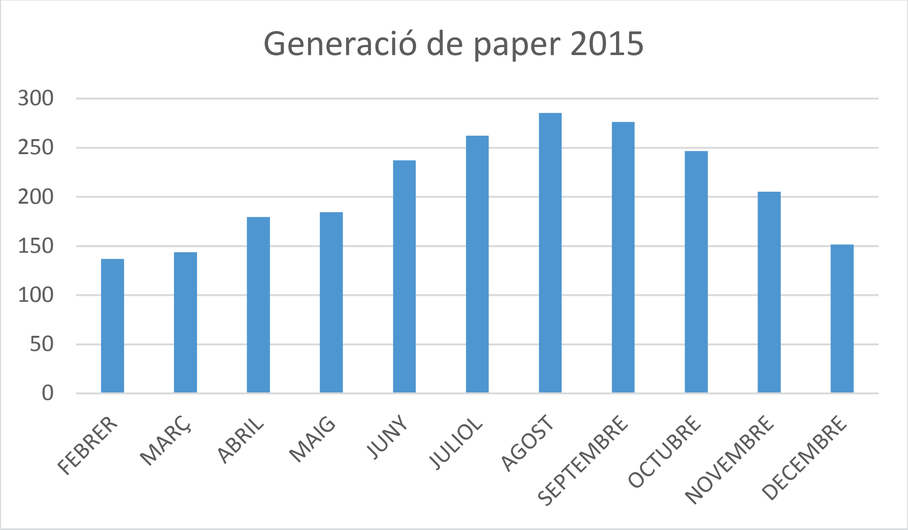

Generació de paper 2015

A les taules següents es recullen les xifres de producció de residus urbans de entre els anys 2005 i 2015, ambos inclosos.

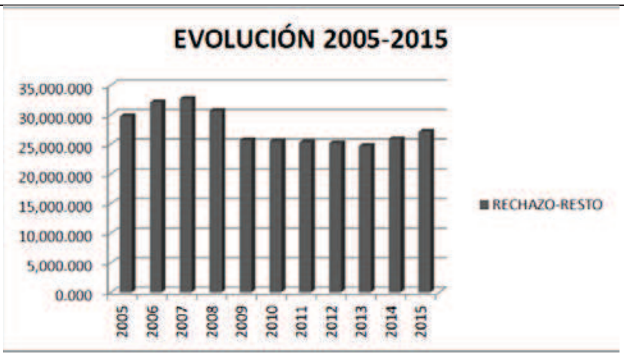

Generació residus de rebuig. Font: CESPA

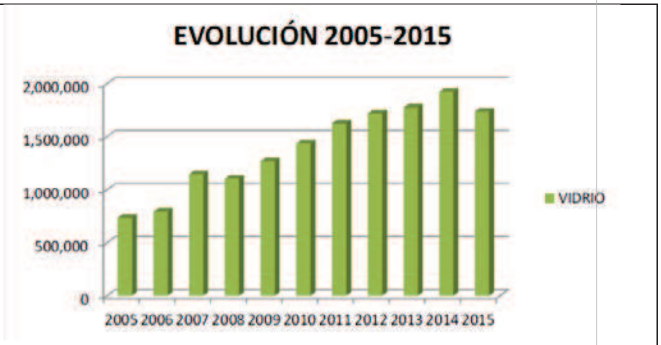

Generació residus de vidre. Font: CESPA

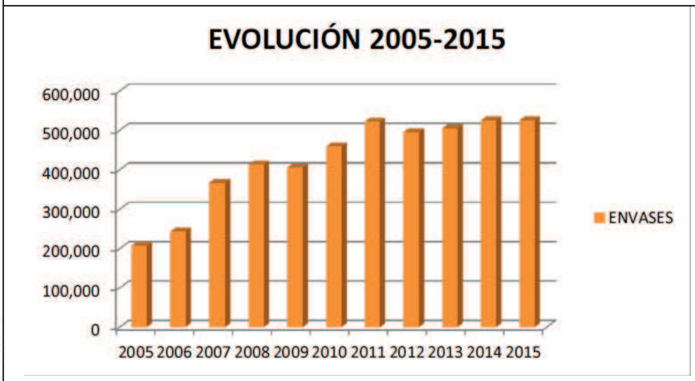

Generació residus de envassos. Font: CESPA

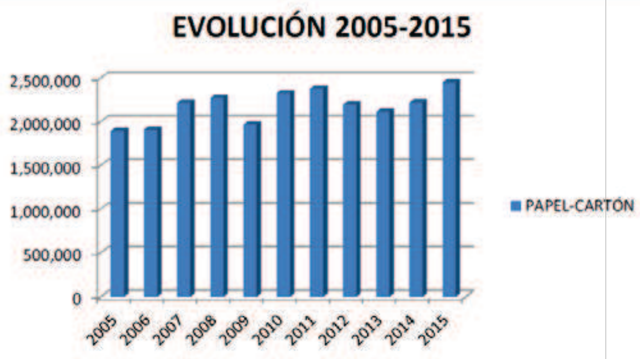

Generació residus de paper/cartó. Font: CESPA

De les gràfiques anteriors observem que, excepte la generació de residu de paper, s'ha mantingut un creixement gairebé constant.

Si relacionem els volums de residus domèstics amb l'increment de població, reflectit a l'apartat 2.1.2. Aspectes humans i demogràfics en la figura 4 "Evolució de la població d'Eivissa" i en la figura 10 "Evolució de l'habitatge i població municipi d'Eivissa", es fa evident la progressió pràcticament paral·lela entre increment poblacional, augment del nombre d'habitatges i generació de residus sòlids urbans.

Si tenim en compte el marc del proposta del Pla general que es proposa: (el Pla vigent de 1987 projecta una superfície de més de 500 ha de solc urbà mentre que la proposta de la revisió de 2015 disminueix aquesta superfície al voltant de 100 Ha de solc disponible) podem preveure que no hi haurà un augment significatiu quant a la producció de residus urbans com a conseqüència directa del propi pla per l'aquest aspecte no sembla comportar una especial rellevància.

També caldria tenir en compte altres factors sobre els quals s'ha d'avançar a nivell municipal com són:

- L'aplicació i evolució de les noves tècniques i dotacions en matèria de residus urbans. Exemple d'aquest factor és l'aplicació de nous elements que s'han inclòs en la nova contracta per a la recollida i transport de residus domèstics en el municipi com per exemple vehicles de càrrega lateral i propulsats amb gas natural.

- Campanyes de sensibilització cap a la població dirigides cap a la reducció de la generació de residus urbans i un major grau de reciclatge i valorització en les altres fraccions (paper/cartró, vidre, envasos).

4.2.10. CANVI CLIMÀTIC

Es diu canvi climàtic a la variació global del clima de la Terra i es deu tant a causes naturals com a l'acció de l'home; produint-se a diverses escales de temps i sobre tots els paràmetres climàtics: temperatura, precipitacions, nuvolositat, etc.

En el context de la política ambiental el referit terme "canvi climàtic" s'ha equiparat a el "escalfament global antropogènic", o sigui un augment de les temperatures per acció dels humans.

Quan parlem d'Escalfament Global, ens referim a l'augment de la temperatura de l'atmosfera terrestre observant des de finals del segle XIX. Aquest augment ha suposat un increment en aproximadament 0.8 ºC des que es tenen dades fiables, sent especialment evident des de 1980. Hi ha una certesa científica que la causa de l'escalfament és l'augment de gasos d'efecte hivernacle que resulten de les activitats humanes com la crema de combustibles fòssils (carbó, gasolina, gas natural i petroli) i la desforestació.

Els principals gasos d'efecte hivernacle són:

- El *vapor d'aigua*, el més abundant i funciona com un gas que actua en retroalimentació amb el clima, a major temperatura de l'atmosfera, més vapor, més núvols i més precipitacions.

- *Diòxid de carboni* (CO_2), un component menor, però molt important de l'atmosfera. S'allibera en processos naturals com la respiració i en erupcions volcàniques i a través d'activitats humanes com la desforestació, canvi en l'ús de sòls i la crema de combustibles fòssils.

- *Metà*, un gas hidrocarbur que té origen natural i resultat d'activitats humanes, que inclouen la descomposició de farciments sanitaris, l'agricultura (especialment el cultiu d'arròs), la digestió de remugants i el maneig de deixalles de bestiar i animals de producció. És un gas més actiu que el diòxid de carboni, encara que menys abundant.

- *Òxid nitrós*, gas hivernacle molt poderós que es produeix principalment a través de l'ús de fertilitzants comercials i orgànics, la crema de combustibles fòssils, la producció d'àcid nítric i la crema de biomassa.

- Els *Clorofluorocarbonis* (CFC's), són compostos sintètics d'origen industrial que van ser utilitzats en diverses aplicacions, ara àmpliament regulats en la seva producció i alliberament a l'atmosfera per evitar la destrucció de la capa d'ozó.

S'ha d'aclarir que l'Efecte Hivernacle és un fenomen natural en el quin la radiació de calor de la superfície d'un planeta, en aquest cas la Terra, és absorbida pels gasos de l'atmosfera i és reemesa en totes direccions, la qual cosa resulta en un augment de la temperatura superficial. Els gasos més eficients a absorbir la calor es diuen gasos d'efecte hivernacle o gasos d'hivernacle, entre ells està el CO_2 que és el que la humanitat en el seu consum de recursos ha augmentat a nivells mai vists prèviament i està causant l'esmentat escalfament global.

En el context de la present avaluació ambiental estratègica no es preveu que la revisió del Pla General incideixi directament sobre el canvi climàtic més encara tenint en compte que en aquesta revisió es redueix la superfície de desenvolupament urbà el que contribuirà al fet que no hi hagi una incidència directa sobre l'increment de gasos hivernacles derivat de l'acció antròpica.

També hi ha una altra sèrie de factors que poden contribuir a la incidència sobre el canvi climàtic com és l'ús de combustibles fòssils per al transport o el tipus d'energia consumida per a climatització i calefacció.

S'han proposat una sèrie i mesures a l'apartat 5.3.4.4 de la present avaluació ambiental estratègica, en la qual es proposen prendre mesures encaminades a la racionalització energètica o les recollides en el capítol 7 “Mesures previstes, protectores, correctores i compensatòries” així com relacionades amb el transport sostenible, per exemple el pla de mobilitat sostenible.

4.2.11. CONSUM ENERGÈTIC

L'illa d'Eivissa és energèticament deficitària, ja que necessita a tot moment aportacions de matèries primeres exteriors per satisfer la demanda de les seves activitats.

El subministrament d'energia del municipi d'Eivissa es realitza amb les següents fonts:

- Elèctrica, mitjançant la central tèrmica de GESA
- Gas butà i propà distribuït per Repsol gas
- Combustibles líquids de CLH

L'empresa GESA és la subministradora d'energia elèctrica a la illa d'Eivissa a través de la central tèrmica que empra fueloil tipus C com a combustible.

Els efectes ambientals que provoca en el terme municipal són evidents, no solament per la combustió gasosa del combustible, que és clarament visible des de qualsevol punt de la illa, sinó que també per la qualitat de l'aire deficient a la ciutat, sobretot quan els vents bufen en direcció al nucli urbà. Un dels aspectes més importants del municipi és la forta contaminació per partícules en suspensió.

4.2.11.1. Els combustibles líquids

Una altra font d'energia són els la gasolina, el gasoil i fueloil, i el querosè d'aviació que subministra la companyia logística d'hidrocarburs (CLH). El consum de benzina i gasoils d'automoció es reparteixen entre les benzineres i en menor mesurada per la navegació. El gasoil industrial suposa una quarta part del total que suposa el total del gasoil consumit.

El subministrament de fueloil a la illa es duu a terme amb bucs cisterna que bomben el gas a través de l'oleoducte que ho transporta fins a l'estació gasificadora que se situa en el terme municipal de Santa Eulàlia des Riu, i que transcorre pel jaç del torrent de *Sa Llavanera*.

L'evolució del consum a la illa i la potència instal·lada demostra el fort creixement de la demanda, sobretot durant l'època estival, que per la seva banda coincideix amb els majors índexs de contaminació de l'aire del municipi.

4.2.11.2. Les energies alternatives

Les immillorables condicions d'hores de sol a Eivissa, converteixen a l'energia solar fotovoltaica com una alternativa eficaç al servei de subministrament d'energia a l'habitatge eivissenc. L'existència d'una ordenança municipal de l'any 2001 constitueix una referència fonamental per potenciar l'ús d'energies solar en el municipi, ja que aquesta ordenança obliga a instal·lar panells fototèrmics als edificis de nova construcció.

El sector hoteler és el major consumidor d'energies renovables i dispositius de reducció de consum elèctric, mentre que la població és troba encara poc interessada a prendre aquestes mesures.

4.2.12. CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

El municipi d'Eivissa ha dut a terme el desenvolupament del Mapa Estratègic del Soroll, redactat per Alberto Hernández Martín de l'empresa CECOR, de data 22 d'octubre de 2015, complint amb les exigències de la legislació sectorial aplicable document al que ens remetem para tot el referit a la Contaminació acústica.

4.3. PRINCIPALS PROBLEMES AMBIENTALS DE L'ÀMBIT RELACIONATS AMB EL PGOU

4.3.1. QÜESTIONS URBANÍSTIQUES I TERRITORIALS.

La Memòria d'Ordenació assenyala quins són les grans qüestions urbanístic-territorials del municipi d'Eivissa a tracta en la Revisió del PGOU:

- El problema de la relació Ciutat-Port
- La falta de vertebració del tràfic de vianants
- El calmat del tràfic intern i les xarxes de vianants
- Una capacitat d'acolliment excessiu
- La bretxa de *l'avinguda de la Pau*

- El desordre de l'entorn Sud de la murada
- La manca d'aparcaments i els sistemes de transport
- La manca de grans espais lliures estructurals de rang municipal
- L'acabat de la façana urbana *d'Es Pratet*
- La descoordinació amb els municipis propers
- Els recursos naturals i la seva preservació

4.3.2. RISCOS NATURALS.

4.3.2.1. Risc d'inundacions

Segons la informació continguda en el Reial decret 159/2016, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Pla de gestió del risc d'inundació de la Demarcació Hidrogràfica de les Illes Balears i les dades de la Conselleria de Medi Ambient Agricultura i Pesca hi ha una gran àrea d'inundació que ocupa la zona al nord del port d'Eivissa. Es tracta dels terrenys que antigament formaven la zona humida de *ses Feixes de Talamanca*, que ha estat reduïda pels processos d'urbanització i de la qual actualment només queden algunes zones com el *Prat de ses Monges* (Talamanca) i la zona entre la central tèrmica i el port.

La zona delimitada com a inundable coincideix amb la zona de desembocadura dels dos torrents més importants del municipi: el torrent *d'en Capità* i el torrent de *sa Llavanera*. Lògicament els cabals transportats per aquests torrents augmenten el perill d'inundació.

Aquesta zona inundable té una extensió aproximada d'1,6 km2 aproximadament (14 % del municipi). Inclou els següents districtes i seccions urbanes:

☐ Districte 4 seccions 12, 18, 9, 16, 4, 17 (aquesta última parcialment).

☐ Districte 3 secció 1 (totalment la zona del Passeig Marítim Joan Carles I i *ses Feixes de Talamanca* i zona adjacent, i parcialment el Polígon industrial)

Quant a la delimitació de les franges de 100 metres a cada costat dels torrents assenyalats per la Conselleria tenim els següents:

☐ El torrent *d'en Capità* és el més important. Neix a sa Coma entre la serra de la *Granada* i la muntanya de *can Codolar*. Pansa per la pedrera *d'en Canyes*, pel polígon industrial de *can Bufí* i per la central tèrmica abans de desembocar en el port d'Eivissa.

☐ El torrent de *sa Llavanera*

☐ 4 torrents que desemboquen en el Pla de Vila: *canal de can Vic, canal de ca Consol, canal de can Bull i canal de ca ses Coves.*

Codi Validació: 3Z5A747MX3T9K3X2C7A4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 64 de 246

☐ 2 torrents que entren en el municipi veí de Sant Josep: el *canal d'en Costa* i el *canal de sa Fita*.

4.3.2.2. Risc d'incendi

Les zones de possible risc d'incendi es delimiten a partir de la *cartografia a escala 1:25.000 elaborada per la Conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca. En aquesta cartografia es divideixen les zones segons el seu risc d'incendi en les següents categories:

Nul
Molt baix
Baix
Mitjana
Alt
Molt alt

Gairebé una tercera part (el 28,7 %) del terme municipal d'Eivissa té un possible risc d'incendi (un total de 320 Ha) segons la cartografia de la Conselleria i les correccions efectuades sobre la mateixa.

Aquestes han consistit a incloure les zones de canyissar de *ses Feixes* i de la zona propera a la central tèrmica dins de la categoria de risc baix. S'ha optat per incloure-les ja que de fet són freqüents els petits incendis a la zona.

Segons el risc d'incendi les hectàrees es distribueixen de la següent manera:

Risc	Hectàrees	%
Baix	43,97	3,94
Alt	21,36	1,9
Molt alt	254,87	22,87

Risc d'incendi al municipi d'Eivissa. Font: Elaboració pròpia

Les zones amb risc molt alt coincideixen amb les zones de pineda degradada situada en l'àmbit de l'ANEI número 8 (*serra de ses Fontanelles-serra Grossa*). Cal assenyalar que aquesta zona ha estat afectada pels incendis en els últims anys i que la pineda està en procés de regeneració.

Les zones amb alt risc són petites àrees a l'entorn de les zones de risc molt alt de l'ANEI 8 amb una menor presència de vegetació.

Finalment com a zones de risc baix tenim 13 hectàrees situades a la zona *des Soto*, propera al Castell d'Eivissa. Es tracta d'una garriga litoral amb grans clars, sense vegetació arbustiva o arbòria. També s'inclouen les zones de canyissar de *ses Feixes* i de la zona propera a la central tèrmica que no apareixen en la cartografia de la Conselleria.

Podem comentar que l'incendi a *cas Mut*, a l'any 1994, va ser el de major dimensions que ha afectat al municipi, en concret 250 ha de zona boscosa (un 88 % del total). Amb posterioritat a l'incendi s'ha produït una greu erosió de la zona que dificulta la repoblació natural.

4.3.2.3. Risc de moviments de vessant.

Dins dels despreniments distingim entre la caiguda de blocs i els lliscaments de sòl pròpiament dits. En el primer cas es tracta de caigudes lliures o de rodaments de masses individuals de roques des de penya-segats. En el segon cas els materials despresos es comporten com un flux. Per delimitar les zones de possible risc de despreniment es tenen en compte dos factors bàsics: la litologia i el pendent.

En el terme d'Eivissa estan presents les següents litologies segons la cartografia elaborada pel mapa Geològic d'Espanya a escala 1:50.000, elaborat per l'Institut Geològic i Miner d'Espanya:

☐ Els llims amb petita pedres anguloses: és la litologia que ocupa major superfície (63,10 %). Es tracta de materials al·luvials quaternaris que constitueixen amplis dipòsits a la zona del Pla de Vila.

☐ Les calcàries compactes en lloses: es tracta de materials juràssics dipositats en forma de lloses de 10 a 50 cm de grossor. La seva potència és de 150 metres. Ocupen un 22,82 % del terme i es localitzen en les serres occidentals del terme i en els dos afloraments calcaris que constitueixen els extrems del port d'Eivissa: *Dalt Vila i Illa Plana-Illa Grossa.*

☐ Les dolomies i calcàries dolomítiques del Lies-Dogger: ocupen un 8,13 % del terme en les mateixes localitzacions que les calcàries juràssiques. Es presenten de forma massiva o en bancs de 30-70 cm de grossor. La seva potència és de 75 metres. De vegades presenten intercalacions de margues i calcàries argiloses.

☐ Llims calcificats, crosta calcària, arrossegaments: es tracta de materials quaternaris localitzats a peu de muntanya de les serres occidentals. La crosta calcària té un grossor de 10-30 cm però pot aconseguir fins a un metre. Ocupen el 5,68 % del terme.

☐ Les margues i calcàries argiloses ocupen una petita extensió al peu de *Dalt Vila*.

☐ Marés : hi ha un petit aflorament en el port d'Eivissa, prop de la *Illa Plana*.

En primer lloc es procedeix a classificar les diferents litologies segons la seva susceptibilitat en els despreniments.

Com a litologies molt susceptibles als despreniments considerem les margues i calcàries argiloses que ocupen una petita franja a peu del vessant de *Dalt Vila*. Com a litologies mitjanament susceptibles als despreniments considerem els llims amb còdols i els llims calcificats. Com a litologies poc susceptibles als despreniments es consideren les calcàries compactes, les dolomies i el marés.

Codi Validació: 3Z5AH4YMKN37XK5K3S2WAFSK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 66 de 246

En segon lloc s'estableixen els intervals de pendents que influeixen en els despreniments. Els intervals considerats són: 0-10 %, 10-20 %, 20-35 % i més de 35 %.

Els llindars s'han extret de *l'Estudi de Susceptibilitat de Lliscament de Talussos o Vessants i d'Erosió en el Terme Municipal de Capdepera* elaborat per Antoni Galmés el qual es basa en part en la tesi doctoral de Rosa Maria Mateos sobre els lliscaments a la Serra de Tramuntana (Mallorca).

Dels encreuaments possiblement efectuats en el marc d'un sistema d'informació geogràfica resulta que les zones de possibles riscos són:

☐Zones de pendent entre 10-20 º i litologies margo-argiloses: es caracteritzen com de risc mitjà. Tenim una petita zona a l'oest del vessant de *Dalt Vila*.

☐Zones de pendent entre 10-20 º i litologies de llims amb còdols o llims calcificats. Es caracteritzen com de risc baix i es localitzen principalment a peu de muntanya de les serres occidentals del terme. També hi ha una petita zona al nord de *Dalt Vila*.

Cal observar que les zones situades a l'entorn de *Dalt Vila* amb risc possible de lliscament es troben completament urbanitzades i s'ha optat per no incloure-les en la delimitació.

Pel que fa a zones de possible risc de caiguda de blocs es consideren com de risc alt les zones amb pendents superiors als 35 º i amb litologies calcàries i dolomies. Es localitzen a les zones més abruptes de les serres occidentals així com en els penya-segats costaners *de Dalt Vila, de Illa Plana i de Illa Grossa*. En aquestes zones s'ha de tenir en compte també la reculada a causa de l'erosió marina.

Es consideren com de risc mitjà les zones amb pendents superiors entre 20 i 35 º i amb litologies calcàries i dolomies. Finalment es consideren com de resseguiment sota les zones amb pendents entre 10 i 20 º i amb litologies calcàries i dolomies. Aquestes últimes tipologies es donen en les serres occidentals ocupant la major part de l'ANEI.

4.3.2.4. Risc d'erosió.

Per delimitar les zones amb el risc d'erosió ens basem en tres factors:

En primer lloc vam procedir a classificar les litologies presents en el Mapa Geològic segons el factor de erosionabilitat (K) que s'inclou en els Mapes d'Estats Erosius de les Illes Balears (Institut per a la Conservació de la Naturalesa. Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació).

Les diferents litologies s'ordenen de la següent manera:

Tipo de roca	Factor K
Depósitos modernos, aluviales, coluviales, detríticos, dunas	0,1
Rocas sedimentarias blandas (margas, yesos, arcosas)	0,2
Rocas sedimentarias en alternancia con sedimentos poco formados	0,3
Rocas sedimentarias duras (calizas masivas duras, dolomías)	0,4

Codi Validació: 3X5AH4YNMQH37Q5XX3KS2V4WF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 67 de 246

Hem de tenir en compte que les diferents litologies no es presenten separades sinó que conformen mescles. A continuació es presenta la correspondència entre litologia i erosionabilitat.

Els valors assignats van d'1 a 4 (de menor a major índex de erosionabilitat):

LITOLOGIA	INDICE
Limos con pequeños guijarros angulosos	4
Limos calcificados, costra calcárea, arrastre	4
Margas y calcáreas arcillosas	3
Marés	2
Calizas compactas en losas	1
Dolomías del Líes-Dogger	1

El segon factor considerat és el pendent. Seguint el mateix el mateix treball d'Estats Erosius es classifica el pendent en cinc classes:

Clase de pendiente	%	valor
1	0-3	1
2	3-12	2
3	12-20	3
4	>20	4

Al valor del pendent ho ponderem per un pes 2 per donar-li més importància en l'encreuament de les dues variables.

Es procedeix a creuar els dos factors sumant els seus corresponents valors.

Els resultats oscil·len entre 3 i 12. Es considera com a terrenys amb el risc d'erosió aquells que tenen valors entre 8 i 12. Es reflecteixen en la taula següent. Si el valor és 8 el risc és baix, si el valor és 9 el risc és mitjà i si és 10 o superior el risc es considera alt.

		Valor pendiente (2*valor)			
		2	**4**	**6**	**8**
Valor litología	**1**	3	5	7	9
	2	4	6	8	10
	3	5	7	9	11
	4	6	8	10	12

El tercer factor considerat és el corresponent als usos del sòl ja que la coberta vegetal actua com un eficaç protector contra l'erosió. En aquest cas ens ha atès que les masses boscoses estan molt degradades pels incendis forestals es considera que hi ha efecte amortidor de la vegetació. D'altra banda s'exclouen les zones completament urbanitzades ja que els processos erosius es veuen minimitzats per les estructures de les edificacions i per les infraestructures com els vials i les carreteres asfaltades.

Com a zones amb un possible risc d'erosió baix tenim les zones del Pla de Vila encara no ocupades per la urbanització. Aquí trobem pendents suaus i litologies fàcilment erosionables com els farciments quaternaris de llims.

Com a zones de risc mitjà tenim les litologies dures (calcàries i dolomies) combinades amb pendents importants que es donen en les serres de l'ANEI, a les zones no urbanitzades de *Dalt Vila* i a *l'Illa Grossa*.

Com a zona de risc alt tenim una franja intermèdia entre les majors elevacions de les serres i la zona de Pla de Vila. Aquí es combinen pendents importants amb litologies toves (llims, llims calcificats, arrossegaments...)

4.3.2.5. Risc de contaminació d'aqüífers.

S'ha mesurat el risc de contaminació d'aqüífers mitjançant el mètode simplificat GOD (*Groundwater occurrence, Overall aquifer, Depth to groundwater*) que avalua la vulnerabilitat intrínseca dels aqüífers a partir de 3 factors. Va ser desenvolupat per Foster en 1988.

Els factors, els valors dels quals oscil·len entre 0 i 1 són:

☐ Tipus d'aqüífer: surgència, confinat, no confinat.

☐ Litologia: inclou grau de consolidació. Els valors oscil·len entre el 0.3 de les argiles a sediments no consolidats i l'1 de les calcàries dures (roques denses).

☐ Profunditat del nivell de l'aigua: oscil·la entre 0.3 (profunditat superior als 100 metres) i 0.9 (profunditat menor a 5 metres).

Es multipliquen els valors dels tres factors. El resultat dóna la mesura relativa de la vulnerabilitat de l'aqüífer. La classificació resultant es presenta en la següent taula:

Vulnerabilitat de contaminació del aqüífer	**valor**
Molt baixa	0-0.1
Baixa	0.1-0.3
Moderada	0.3-0.5
Alta	0.5-0.7
Extrema	0.7-1

Segons la informació elaborada per al Pla Hidrològic en la unitat d'Eivissa existeixen dos aqüífers: el superficial format per sorres, graves i llims quaternaris i el profund format per calcàries i dolomies del Juràssic (Lies).

L'aqüífer quaternari ocupa la zona del Pla de Vila. El seu grossor aconsegueix els 20 metres de potència i la seva transmissivitat mitjana és de l'ordre dels 100 m2/dia. El seu coeficient d'emmagatzematge és de 0,1-0,2.

L'aqüífer liàsic aflora en el sector de les serres occidentals. La seva potència aconsegueix els 250 metres i la seva transmissivitat mitjana és dels 1000 m2/dia. El seu coeficient d'emmagatzematge és de 0,01.

L'aqüífer quaternari és de règim lliure i el seu sòcol impermeable està constituït per margues miocèniques. El nivell freàtic se situa entre 5 i 10 metres de profunditat i sofreix oscil·lacions estacionals d'uns 2-3 metres depenent del règim de pluges.

L'aqüífer liàsic és de règim lliure encara que ocasionalment en el Pla de Vila pot estar confinat per margues miocèniques i/o cretàciques. En general el nivell piezomètric es situa a bastant profunditat (en ocasions a més de 100 metres) i té oscil·lacions estacionals entre 5 i 10 metres.

Segons la documentació del Pla Hidrològic l'aqüífer quaternari té una vulnerabilitat a la contaminació mitjana i l'aqüífer liàsic té una vulnerabilitat alta a causa de la seva alta permeabilitat.

Per establir la vulnerabilitat mitjançant el mètode GOD en primer lloc procedim a establir la profunditat del nivell freàtic. Per això ens servim de les dades subministrades per part de la Direcció general de Recursos Hídrics sobre la base de la seva xarxa de punts de control dels nivells.

Tots els punts de control es localitzen en el pla. Gairebé la totalitat dels 16 punts de control (inclosos alguns de municipis veïns) mostren profunditats entre 5 i 20 metres. Per tant segons el mètode *GOD tenen un valor de 0.7.

Pel que fa a les litologies del Pla de Vila, tenim les següents:

LITOLOGIA	**INDICE**
Limos con pequeños guijarros angulosos	0.5
Limos calcificados, costra calcárea, arrastres	0.5
Margas y calcáreas arcillosas	0.8
Marés	0.8

Quant al factor tipus d'aqüífer es considera que es tracta d'un aqüífer lliure i per tant el valor és el màxim (1).

El producte dels tres factors dóna dos nivells de vulnerabilitat a la contaminació: moderada, que correspon a les zones ocupades pels llims quaternaris i alta, a les petites zones ocupades per margues i pel marés.

Pel que fa a la litologia de les serres occidentals, de *Illa Grossa i de Dalt Vila* l'índex GOD és 1.

LITOLOGIA	**INDICE**
Calizas compactas en losas	1
Dolomías del Líes-Dogger	1

També és 1 el factor tipus d'aqüífer (lliure) mentre que el factor distancia a l'aigua és 0.5 suposant una profunditat entre 20 i 100 metres. Això ens dóna un nivell de vulnerabilitat 0.5, en el límit entre moderada i alta.

4.4. EVOLUCIÓ PROBABLE DELS PROBLEMES AMBIENTALS EN CAS DE NO APLICAR-SE EL PGOU

Ja es va fer esment a l'apartat 3.2. del present Estudi Ambiental Estratègic a l'evolució probable en el municipi d'Eivissa en cas de no aplicar-se el Pla.

L'evolució del medi ambient del municipi d'Eivissa de no aplicar-se el PGOU, basant-nos en els resultats de l'evolució del desenvolupament del planejament en el municipi des de l'aprovació del PGOU de 1987 seran:

- Augment de l'ocupació del mirall d'aigua en el port d'Eivissa, reduint la funcionalitat d'aquest entorn i allunyant al vianant
- Perduda d'espais verds i zones per als vianants
- Descontrol del tràfic rodat i, relacionat amb el punt anterior, falta de disponibilitat per al vianant al no haver-hi suficients zones d'aparcament
- Augmento de les construccions per donar cabuda a la població creixent
- Pèrdua dels recursos científic-culturals i degradació del patrimoni històric
- Tractament defectuós de les aigües residuals generades per una població en augment
- Dèficit energètic a causa d'una major demanda.

5. PROBLEMES MEDIAMBIENTALS RELLEVANTS

5.1. ZONES D'ESPECIAL IMPORTÀNCIA

La zona de *ses Feixes* representa un exemple únic d'àrea amb cultius tradicionals que són vestigi de tècniques anteriors en l'ocupació islàmica de la illa.

Les aigües conduïdes per diferents torrents que desguassaven al Pla de Vila, i després a la mateixa badia, són les responsables de la creació d'aquesta zona humida que es divideix en dues àrees: *prat de Vila i prat de ses Monges*.

Amb el pas del temps aquesta antiga zona agrícola ha sofert una forta pressió urbanística basada en el concepte erroni d'interpretar les zones d'aiguamolls com a zones ermes, productores de malalties i sense interès ambiental. En els últims anys aquest concepte va canviant i cada vegada es valoren més les zones humides pels seus valors paisatgístics i per la seva importància com a grans reserves de biodiversitat.

En el cas de *ses Feixes* d'Eivissa, aquests valors s'accentuen perquè aquesta zona conté mostres i elements que representen un llegat insubstituïble del nostre patrimoni cultural.

Dins del procés de recuperació que s'ha dut a terme durant aquests últims anys, i de la posada en valor de la zona, destaquen la proposta d'incorporació al Pla General del municipi d'Eivissa, on ambdues zones (*prat de Vila i prat de ses Monges*) tenen categoria de sòl rústic protegit.

5.2. ESPAIS AMB PROTECCIÓ NATURAL: XARXA NATURA 2000.

La zona d'actuació del PGOU es troba parcialment sobre el Lloc d'Importància Comunitària LIC ÉS5310034 *Serra Grossa*", que té una superfície total de 1175.56 Ha de les quals 192,36 Ha, o el que és el mateix, una mica més del 16% del total, es troben en el municipi d'Eivissa.

A la zona creix *Genista dorycnifolia*, espècie que figura en Annex II de la Directiva 92/43/CEE. A més nidifiquen diverses espècies de l'Annex I de la Directiva 79/409/CEE i és una de les zones menys alterades de la illa.

Quant a amfibis, aquest LIC compta amb exemplars de granota comuna i gripau verd.

L'avifauna la componen: *abellerol europeu, puput, torlit, capsigrany comú, ànnera reial, gamba roja, xot de cara blanca, martinet menut, avió comú, torbat, trist, carboner comú, boscala de canyar, balquer, xoriguer gros, corriol petit, corriol camanegre, camesllargues, guàtlera comuna, cogullada vulgar, còlit gris, corb marí, cotorra monja, cucut, corb, Tallarol capnegre, Tallarol de casquet, Tallarol de garriga, Tallareta sarda, Gratapalles, faisà comú, polla d'aigua, pollina negra, gavina de Audouin, gavina camagroga, oreneta comuna, pardal virolat, pardal comú, pardal moliner, falcó peregrí, cadernera, bugadera bovera, òliba comuna, mèrlera comuna, ocell de tempesta, colom* *domèstic, tudó, papamosques gris, baldritja cendrosa o gran, passerell, perdiu vermella, bec de coral comuna, pinsà vulgar, Trencapinyes comú, rasció, bruel, mèrlera blava, rossinyol, rossinyol comú, Bitxac comú, Ànec blanc, Terrerola vulgar, collfort, tórtora europea, tórtora turca, Cruixidell, falciot comú, Gafarró, verdum comú,* etc.

Els invertebrats presents inclouen *agabus bipustulatus, agabus didymus, anacaena bipustulata, berosus affinis, berosus hispanicus, colymbetes fuscus, dryops algiricus, enochrus bicolor, escarabat aquàtic Haliplus mucronatus, gyrinus dejeani, gyrinus substriatus, gyrinus urinator, haliplus lineatocollis, helochares lividus, hydrochus grandicollis, hydroglyphus geminus, hydroglyphus signatellus, hydroporus tessellatus, hygrotus lagari, laccophilus hyalinus, limnebius maurus, nebrioporus ceresyi, noterus clavicornis, noterus laevis, ochthebius corrugatus, ochthebius subpictus, paracymus aeneus, peltodytes rotundatus, scarabaeus semipunctatus, stictonectes optatus, trochoidea trochoides, xerocrassa caroli, xerocrassa ebusitana, etc*

Però també hi ha presència de mamífers com a eriçó comú, geneta, ratapinyada comuna, ratapinyada de Cabrera, ratapinyada petita de ferradura, ratapinyada ratonera grisa, musaranya grisa, rata comuna, rata negra, ratolí casolà, ratolí de camp, ratolí morisc, etc.

Quant al recompte de rèptils podem trobar exemplars de colobra d'escala, sargantana de les Pitiüsses, dragó comú, dragó rosat, tortuga babau.

La flora detectada al LIC *Serra Grossa* per percentatges és el següent:

Flora LIC Serra Grossa		Percentatges
Cerrillares	809694.4	**5.31 %** del total
Espartales	499322.7	**3.27 %** del total
Lastonares	1221613.65	**8.01 %** del total
Lentiscares	9809661.9	**64.31 %** del tota
Tomillares	2913246.25	**19.1 %** del total

Aquest LIC es especialment vulnerable al desenvolupament urbanístic, als incendis i a l'apertura de pistes.

5.3. ESPAIS AMB PROTECCIÓ

Murades de Dalt Vila

La construcció de la muralla renaixentista d'Eivissa s'inscriu dins del pla de modernització de les defenses costaneres del Mediterrani, impulsat per Carles I i Felip II per mantenir i defensar els territoris de la Corona espanyola en una època de conflictes bèl·lics amb França i l'imperi otomà.

El projecte va ser dissenyat per l'enginyer Giovani Battista Calvi que es trobava a la illa quan van començar les obres a principis de 1555. En la primera fase es van construir sis baluards: Sant Jordi, Sant Jaume, Sant Pere, Sant Joan, Santa Tecla i Sant Bernat. Cap als anys 70 del segle XVI, el projecte original va ser modificat pel llavors enginyer

Codi Validació: 3X5AH4YNMNJTQKR3K52TV4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 73 de 246

de la corona Jacobo Paleazzo Fratín; que va projectar la construcció d'un nou baluard -Saint Lucia- i l'ampliació del de Sant Joan, a més de canviar la ubicació de l'accés principal, la Porta del Mar (també anomenada de Ses Taules), que es va obrir en la cortina que uneix els baluards citats.

El nou sistema defensiu de la ciutat resseguia el perímetre de la fortificació existent, substituint les antigues voltes medievals per moderns llenços i baluards ataüllats. El projecte recollia els avanços de l'arquitectura militar desenvolupada a Itàlia durant la primera meitat del segle XVI, que van ser introduïts en la península per Benedetto de Rávena que va treballar per a Ferran el Catòlic i Carles I, i l'enginyer Giovani Battista Calvi que durant anys va estar al servei de Felip II.

El procés de construcció de les murades i altres detalls es coneixen per la documentació de l'època, i sobretot per la correspondència dels enginyers amb la Corona, que són la font principal per conèixer la marxa de l'obra, marcada per la intervenció de dos enginyers l'actuació dels quals permet distingir dues fases en el procés de construcció del recinte. La primera, entre 1554-1575, correspon a la plasmació del projecte de Calvi; i la segona entre 1575-1585 reflecteix la rectificació de la traça realitzada per Fratín.

La porta, de caràcter monumental, està flanquejada per dues estàtues romanes i sobre l'arc de l'entrada una gran làpida commemorativa amb les armes de Felip II, l'escut de la ciutat i una inscripció en la qual figura la data de 1585. Data que no correspon amb la finalització del recinte ja que durant l'última dècada del segle XVI van continuar les obres, dirigides per un nou enginyer, Antonio Saura, fill d'un dels mestres que van treballar en la fase anterior.

En l'última dècada del segle XVI van ser completant-se les rematades dels baluards amb parapets i casamates, van finalitzar les obres del Cos de Guàrdia, situat en l'entrada de la porta principal i finalment, es va introduir una reforma en el baluard de Sant Pere, al que se li va afegir el Cavaller de Sant Lluc; que Antonio Saura havia projectat i el dibuix del qual va ser remès pel governador al monarca.

La Necròpoli de Puig des Molins

El Puig des Molins va ser el cementiri de la ciutat d'Eivissa durant tota l'Antiguitat. Està situat uns 500 m a ponent del puig de Vila, on està emplaçada la ciutat des de la seva fundació per fenicis occidentals a finalitats del segle VII a. de C. Així, com és habitual a les ciutats fenícies, l'espai dels vius i el dels morts estaven propers, encara que separats per un accident geogràfic, en aquest cas un petit tàlveg (actual carrer de Joan Xicó). El seu nom deriva de l'existència de molins de vent en el seu cim des d'almenys el segle XV, encara que avui solament queden les restes, llargament en desús, d'alguns d'ells.

Com a conseqüència de l'explotació agrícola del jaciment als últims segles, la seva superfície va ser en marges i coberta de fruiteres, principalment oliveres, així com alguns ametllers, garrovers i figueres, generalment plantats en els pous d'accés de les tombes. En l'actualitat, a causa de la interrupció de les labors agrícoles en les últimes dècades, tota la seva superfície es troba coberta per una capa de sediment amb espessa vegetació arbustiva, que oculta la major part de les sepultures existents. D'aquestes exteriorment només són visibles 340, la majoria d'elles tombes de pou i càmera excavats en la roca, d'època púnica, denominades "hipogeus". No obstant això, el nombre de real de les mateixes -sense explicar altres tipus de sepultura- s'estima entorn de les 3000.

El cementiri inicial, establert a finalitats del segle VII a. de C. pels fenicis que van fundar l'establiment de la badia d'Eivissa, ocupava una zona concreta d'entre 6000 i 10000 m2 d'extensió, en la part baixa del vessant. En època púnica (des de finals del segle VI a la fi de l'I a. de C.), el cementiri experimentarà un enorme creixement com a conseqüència del desenvolupament de la ciutat, sent la seva extensió d'aproximadament 5 Ha. En època romana (segles I-V d. de C.), l'àrea del cementiri s'estén des de la part baixa del puig des Molins cap al Nord, fins a aconseguir l'Avinguda Espanya i fins i tot el carrer Aragó als segles de l'Antiguitat Tardana (VI-VII d. de C.).

Codi Validació: 3X5AH4YNYGHD7QXRX3X2K24F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 75 de 246

6. OBJECTIUS DE PROTECCIÓ AMBIENTAL DEL PLA GENERAL

6.1. MARC DE REFERÈNCIA INTERNACIONAL

Els objectius i criteris de protecció ambiental establerts en el Pla General d'Eivissa hauran d'estar en sintonia amb els planejaments i línies d'actuació que es recullen en els diferents tractats, convenis, acords, disposicions legals i altres documents en matèria de medi ambient, d'àmbit internacional i comunitari. Continguts que han estat també incorporats a l'ordenament jurídic estatal i autonòmic, citat amb anterioritat.

A continuació s'assenyalen algunes dels acords internacionals i les disposicions normatives més significatives que corresponen a les iniciatives internacionals i comunitàries, en matèries referides a la protecció dels espais naturals, conservació de flora i fauna, i la diversitat biològica manifestada en els hàbitats.

- Conveni sobre la conservació d'espècies migratòries de la fauna silvestre, fet a Bonn el 23 de juliol de 1979 (DOCE núm. 210, de 19 de juliol de 1982).

- Conveni sobre comerç internacional d'Espècies Amenaçades de la Fauna i Flora Silvestre (CITIS), Washington 3 de març de 1973 (publicat en el Butlletí Oficial de l'Estat de 30 de juliol de 1986 i 10 d'agost de 1991).

- Conveni 2 de febrer de 1971, ratificat d'Instrument de 18 de març de 1982, relatiu a aiguamolls d'importància internacional, especialment com a hàbitat d'aus aquàtiques (RAMSAR).

- Conveni per a la Protecció del Medi ambient Marí de l'Atlàntic del Nord-est, fet a París, 22 de setembre de 1992.

- Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic de 1992, ratificat en 1994, sobre la reducció de les emissions de gasos d'efecte hivernacle i la necessària inversió de les tendències actuals en els principals sectors responsables, fonamentalment del transport i de l'energia.

- Programa d'Acció Nacional de Lluita contra la Desertificació en compliment de la Convenció de Nacions Unides de Lluita contra la Desertificació, aprovat per l'Ordre ARM/2444/2008, de 12 d'agost.

- Conveni sobre la diversitat biològica (1992), ratificat per Espanya mitjançant Instrument de 16 de novembre de 1993.

- Conveni de Viena per a la protecció de la capa d'ozó, de 1985.

- Directiva 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres (Directiva Aus).

- Directives 92/43/CEE del Consell de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres (Directiva Hàbitats).

- Conveni Marc de les Nacions Unides sobre Canvi Climàtic (1992), desenvolupat pel Protocol de Kyoto (1997).

- Conveni Europeu del Paisatge, fet a Florència el 20 d'octubre de 2000.

- Informe Brundtland (1987): Presentat davant la Comissió per al Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides en 1987, és conegut perquè conté, entre uns altres, la definició internacionalment acceptada de desenvolupament sostenible: "El desenvolupament sostenible és aquell que satisfà les necessitats actuals sense posar en perill la capacitat de les generacions futures de satisfer les seves pròpies necessitats".

- Declaració de Rio de Janeiro (1992): La Conferència de les Nacions Unides sobre el Medi ambient i el Desenvolupament, en la seva reunió de 1992 celebrada a Rio de Janeiro, reafirmant la Declaració d'Estocolm de 1972, proclama 27 principis a través dels quals reconeix la naturalesa integral i interdependent de la Terra. Situa als éssers humans al centre de la preocupació pel desenvolupament sostenible. Tracta d'eliminar qualsevol intent d'associar de forma exclusiva la sostenibilitat amb el medi ambient; per contra formula un nou model de desenvolupament que pretén ocupar el centre de les polítiques. També formula el dret a l'aprofitament dels propis recursos.

- Declaració de Johannesburg (2002): El Cim mundial sobre desenvolupament sostenible celebrada a Johannesburg en 2002 va reafirmar els principis enunciats en el Cim de Riu. S'assumeix la responsabilitat col·lectiva per avançar i enfortir els pilars interdependents i mútuament reforçats del desenvolupament econòmic, el desenvolupament social i la protecció del medi ambient als nivells local, regional i global.

- Les Metes del Mil·lenni: L'ONU, a través de la "Declaració del Mil·lenni" aprovada mitjançant resolució de l'Assemblea General del 13 de setembre de 2000, planteja 8 objectius de desenvolupament del Mil·lenni, com a compromís a complir pels 191 Estats Membres per a l'any 2015, constituint un pla convingut per totes les nacions i totes les institucions més importants a nivell mundial. En concret, l'objectiu nº 7 es refereix a "Garantir la sostenibilitat del medi ambient".

Pel que fa a la integració del desenvolupament sostenible en les polítiques de la Unió Europea cal destacar que en el Consell Europeu de Cardiff de 1998 es declara la voluntat que les polítiques econòmiques i sectorials rellevants de la Unió Europea integrin el medi ambient. En el Consell celebrat durant els dies 15 i 16 de juny de 2001 a Göteborg, es van adoptar els diferents acords en relació amb el desenvolupament sostenible, entre els quals destaquen, en relació al medi ambient:

- El desenvolupament sostenible exigeix utilitzar les polítiques econòmiques, socials i ambientals de forma interactiva.

- El Consell Europeu acorda una estratègia per al desenvolupament sostenible que completa el compromís polític de la Unió amb la renovació econòmica i social, i afegeix una tercera dimensió ambiental a l'Estratègia de Lisboa.

- Sobre la base de la comunicació de la Comissió sobre desenvolupament sostenible, el Sisè Programa d'Acció en matèria de medi ambient i en les estratègies sectorials per a la integració ambiental, el Consell Europeu ha assenyalat, com a primer pas, diversos objectius i mesures relatius a quatre àrees prioritàries (canvi climàtic, transports, salut pública i recursos naturals).

- Integrar el medi ambient en totes les polítiques comunitàries pertinents.

Els acords del Consell de Göteborg fan referència a la Comunicació de la Comissió "Desenvolupament Sostenible a Europa per a un món millor: Estratègia de la UE per a un desenvolupament sostenible". *COM (2001) 264 final. Aquest document assenyala les següents quatre àrees prioritàries:

- Llimitar el canvi climàtic i incrementar l'ús d'energies netes.

- Millorar el sistema de transports i l'ordenació territorial.

- Respondre a les amenaces de la Salut pública.

- Gestió més responsable dels recursos naturals.

La Comunicació de la Comissió COM (2005), "Europa 2010: Una associació per a la renovació. Prosperitat, solidaritat i seguretat", inicia el procés de revisió de l'Estratègia de Desenvolupament Sostenible duta a terme durant 2005. Entre les prioritats temàtiques que plantegen, se situen el canvi climàtic i energia neta, la gestió dels recursos naturals i els transports sostenibles. Estableix els següents principis:

- Prosperitat: abordar amb la major urgència la falta de creixement i ocupació.

- Solidaritat: treballar en pro del desenvolupament sostenible.

- Seguretat: protecció de la vida i de la propietat dels ciutadans.

El Sisè Programa d'Acció de la Comunitat Europea en matèria de Medi ambient està basat en la Comunicació de la Comissió: "Medi ambient 2010: el futur està a les nostres mans" COM (2001) 31 final, constitueix un dels principals referents en matèria mediambiental en la Unió Europea. Va ser adoptat per la Decisió 1600/2002/CE del Parlament Europeu i del Consell de 22 de juny de 2002, i planteja com a objectius generals:

- Intentar resoldre el canvi climàtic: Estabilitzar les concentracions atmosfèriques de gasos d'efecte hivernacle en un nivell que no provoqui variacions no naturals en el clima terrestre.

- Naturalesa i biodiversitat: protegir un recurs únic: Protegir i restaurar el funcionament dels sistemes naturals. Detenir la pèrdua de biodiversitat en la UE i el món. Protegir els sòls contra la contaminació i l'erosió.

- Medi ambient i salut: Aconseguir un nivell de qualitat ambiental de forma tal que les concentracions de contaminants d'origen humà resultin innocus per a la salut humana.

- Utilització sostenible dels recursos naturals i gestió de residus.

L'Estratègia Territorial Europea, cap a un desenvolupament equilibrat i sostenible del territori de la UE; acordada per Consell de Ministres Europeus responsables d'Ordenació del Territori, manté com a finalitats bàsiques la cohesió econòmica i social, i el desenvolupament sostenible, entorn de tres grans objectius bàsics:

- Desenvolupament territorial pericèntric i nova relació entre camp i ciutat.

- Accés equivalent a les infraestructures i al coneixement.
- Gestió prudent de la naturalesa i el patrimoni cultural.

6.2. SELECCIÓ D'OBJECTIUS AMBIENTALS ESTRATÈGICS EN RELACIÓ AL PLA.

Els objectius plantejats en la Revisió del Pla General Municipal busquen materialitzar en el planejament general d'Eivissa les línies bàsiques de l'urbanisme sostenible, enfocades a millorar la qualitat de vida i el benestar de la ciutadania juntament amb la preservació i cura del mitjà natural, amb la finalitat última de controlar el desenvolupament urbà i econòmic del municipi baix criteris de sostenibilitat i eficàcia.

El Pla General Municipal assumeix com a objectiu estructurant de la seva proposta d'ordenació i normativa urbanística la sostenibilitat ambiental, econòmica i social, que podem agrupar quatre grans objectius ambientals estratègics en el qual es poden inserir les accions del Pla que serà objecte de valoració: integració a les disposicions ambientals dels instruments d'ordenació del territori, establiment d'un model territorial-urbà sostenible, mesures per a la protecció ambiental i cultural i la millora de la qualitat de vida urbana:

1. Adaptació a instruments d'ordenació del territori.
    - Incorporació dels criteris i objectius ambientals del Pla Territorial Insular d'Eivissa-Formentera.
    - Incorporació dels criteris i objectius ambientals del Pla d'Acció de l'Agenda Local 21 d'Eivissa.
2. Model territorial-urbà sostenible.
    - Desenvolupament socioeconòmic equilibrat i compatible amb la protecció i millora del medi ambient i del patrimoni històric-artístic.
    - Condicionar el desenvolupament urbanístic a les exigències del mig físic del territori municipal i a les seves capacitats reals i raonables.
    - Re-qualificar el casc urbà mitjançant el seu reequipament i reurbanització, amb l'ajust dels usos i les seves densitats a les condicions urbanístiques dels teixits urbans i, eventualment, escometent modificacions puntuals del límit del sòl urbà.

- Assegurar densitats globals que garanteixin la qualitat de vida.
- Reduir la capacitat d'acolliment del planejament general.

3. Protecció ambiental i cultural.
    - Protegir els espais naturals del municipi de qualsevol utilització que pugui alterar els seus valors ecològics i paisatgístics.

- Definir els àmbits del municipi que, sobre la base dels seus valors ambientals, agrícoles, ecològics, paisatgístics, culturals, artístics, històrics i d'un altre tipus, hauran de ser objecte de protecció.

- Definir una malla d'interès ambiental i paisatgístic d'itineraris municipals, posant en valor.

4. Millora de la qualitat de vida urbana.

- Una millora de la qualitat de vida dels ciutadans, garantint el seu accés a tot tipus d'equipaments, zones verdes i al mitjà natural.

- Preservar la continuïtat dels sistemes naturals i rurals.

- Millorar la qualitat ambiental dels espais urbans.

- Promoure una racional utilització dels recursos (aigua, energia, residus, etc.) fomentant el seu estalvi.

6.3. CONTRIBUCIÓ DEL PLA ALS OBJECTIUS AMBIENTALS.

Vists els objectius ambientals del Pla General, que hem sintetitzats en quatre grans objectius estratègics, anem a continuació a exposar les mesures que inclou el PGOU de cara a donar compliment als mateixos. Finalment estarem en condicions de llistar les accions derivades de l'ordenació i normativa del Pla per posteriorment passar a valorar al següent apartat de l'estudi els efectes significatius sobre el medi ambient derivats de l'aplicació de les mateixes, des d'una perspectiva estratègica i global.

6.4. ADAPTACIÓ A INSTRUMENTS D'ORDENACIÓ DEL TERRITORI.

El Pla General inclou els objectius bàsics assenyalats en la Norma 67 del Pla Territorial Insular d'Eivissa-Formentera:

> " *Seran objectius bàsics dels instruments de planejament general:*
>
> *a) La protecció dels valors ambientals i paisatgístics de les àrees sostretes del desenvolupament urbà.*
>
> *b) La protecció i revaloració del patrimoni urbà i arquitectònic, fomentant la seva reutilització i recuperació.*
>
> *c) El foment del desenvolupament econòmic i turístic sostenible.*
>
> *d) La promoció de l'accés a l'habitatge i la integració social, contemplant les reserves necessàries de sòl per acollir les necessitats que d'això derivin.*
>
> *i) La satisfacció de les necessitats d'infraestructures i equipaments de la població existent i prevista.*

> *f) L'increment dels sòls de titularitat pública en totes les classes de sòl a fi de destinar-los a usos d'interès general de la població."*

El Pla General Municipal també assumeix com a propis en l'ordenació del municipi els criteris que estableix la Norma 67.4. del Pla Territorial d'Insular d'Eivissa-Formentera per al planejament general sobre distribució territorial i grau d'intensitat dels diversos usos i activitats:

> *"La definició pels instruments de planejament general de la distribució territorial i grau d'intensitat dels diversos usos i activitats s'efectuarà:*
>
> *a) Situant els nous creixements de forma vinculada als assentaments consolidats per potenciar la seva diversitat i promoure la utilització òptima de les xarxes d'infraestructura preexistents.*
>
> *b) Promovent la utilització de sòls degradats o residuals per acollir les necessitats de nova ocupació de forma preferent a l'ocupació de sòls encara no transformats. Coordinant les previsions de localització de les activitats generadores d'ocupació i de les zones de residència per reduir les demandes de mobilitat i fomentant solucions de disseny que afavoreixin els desplaçaments per als vianants i l'ús del transport públic.*
>
> *c) Promovent la gestió prudent dels recursos naturals i energètics i fomentant la utilització d'energies renovables i solucions constructives arquitectòniques i urbanístiques adequades per minimitzar el consum de recursos naturals.*
>
> *d) Protegint i incrementant la proporció d'ecosistemes naturals i artificials en els nuclis urbans, generant quan sigui possible espais de connexió entre els espais naturals rurals i els espais lliures urbans."*

El Pla General assumeix els objectius bàsics de l'Agenda Local 21 d'Eivissa, que suposa un conjunt d'esforços dins del municipi per arribar a un consens entre tots els sectors de la comunitat local sobre l'inici i desenvolupament a llarg termini d'un Pla cap a la sostenibilitat. El Pla d'Acció de l'Agenda Local 21 recull alguns objectius que necessàriament impliquen preses de posició per part de Pla General Municipal, en concret i entre uns altres:

Demografia:

- Incloure dins del nou PGOU l'augment del sòl públic cedit a les noves urbanitzacions.

Urbanisme:

- Augment del nombre i qualitat de les zones verdes en el Municipi.
- Recomanació per part del Fòrum de Participació d'evitar acumulacions de nivells socials concrets en diferents punts urbans del municipi (recomanació per a futures zones urbanitzables).
- Regulació tipològica, basada en l'arquitectura tradicional eivissenca, dels habitatges unifamiliars que es construeixin en sòl rústic.

Codi Validació: 3XZ5AHY4YN9MJN3TQKR3X5J2W4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 81 de 246

Aigua:

- Creació i foment d'un sistema de recollida d'aigües grises per a la seva posterior reutilització en altres usos, amb un adequat pla de promoció per part de l'Ajuntament.

- Reaprofitament de les aigües residuals urbanes tractades en la EDAR de la ciutat d'Eivissa amb la finalitat de restablir la irrigació "natural" que existia.

- Realització d'un estudi d'impacte mediambiental per a la prolongació i canvi de localització de l'abocament de l'actual emissari d'aigües urbanes residuals enfront de la Platja de Talamanca i la seva recol·locació.

- Ampliació de la EDAR de la ciutat d'Eivissa per aconseguir el tractament de les aigües residuals durant el període estival.

Agricultura, boscos, camins, bancals i corredors biològics:

- Garantir una protecció regulada per l'Ajuntament de *ses Feixes* del municipi.

- Limitació del tràfic rodat i construccions sobre camins i corredors biològics.

6.5. MODEL TERRITORIAL-URBÀ SOSTENIBLE.

6.5.1. CLASSIFICACIÓ DE SÒL URBÀ.

- Estudiar la viabilitat general de les Unitats d'Actuació delimitades en el PGOU, desclassificant aquelles que no siguin viables per mancar d'interès o capacitat real de promoció urbanística per part dels seus propietaris.

- Possibilitat de requalificar com a sòl rústic els terrenys que no compleixin les condicions legals per ser considerats com a sòl urbà.

- Disminució del sòl urbà a la zona de *ses Feixes des Prat de Vila*.

- Re-estudiar el sistema d'equipaments i espais lliures públics, a fi d'adaptar-ho a les necessitats reals de la població i a la realitat del seu estatus actual.

- Completar el Catàleg d'edificacions i construccions protegides del Municipi.

- Estudiar els paràmetres d'edificabilitat en les diferents qualificacions de sòl urbà, per reduir l'edificabilitat existent en el PGOU actual.

- Analitzar la millora i rehabilitació del front marítim de *ses Figueretes-Platja d'en Bossa*, per millorar els espais públics i la zona de domini públic marítim, així com la regulació de les concessions.

6.5.1.1. Classificació de sòl rústic:

El sòl rústic constitueix la màxima garantia de protecció ambiental i sostenibilitat territorial que pot aportar un instrument urbanístic de planejament general, com és el cas d'un PGOU, i el que en major mesura ha de ser tingut en compte en l'avaluació ambiental estratègica. El Pla utilitza els següents criteris per a la seva delimitació, elecció dels terrenys adscrits a aquesta categoria de sòl i l'enfocament i mesures recollides en la Normativa de cara a la seva gestió posterior:

- Regulació restrictiva de les condicions en aquelles zones amb valors naturals més grans.

- Declarar tot el sòl rústic municipal no edificable, per a noves edificacions no agràries.

- Especificació amb claredat de les condicions en què pot intervenir-se sobre el patrimoni edificat en relació a una casuística objectiva basada en paràmetres tals com: àrea d'ubicació, tipologia edificatòria, mesura de la parcel·la, antiguitat, estat de conservació i ús al que es destina l'edificació.

- Nova regulació de les segregacions parcel·laries en sòl rústic i d'obertura de nous camins. Restricció del procés de parcel·lació del sòl rústic, afavorint el procés contrari, això és, d'agregació de parcel·les. Restricció de la possibilitat d'obrir nous camins.

- Creació d'una malla d'itineraris d'interès ambiental i paisatgístic del municipi (camins i carreteres), incentivant l'ús de la xarxa viària i la mobilitat alternativa no motoritzada (per als vianants, ciclista, etc.).

- Classificació dins d'alguna de les categories de sòl rústic protegit dels espais de major qualitat natural-ambiental del terme municipal.

- El més important en aquest apartat és que el sòl rústic adquireix en el Pla un pes específic considerable, arribant a ocupar gairebé a la meitat del terme municipal. No només s'incrementa la quantitat de la seva superfície notablement, sinó que, a més, la major part del sòl rústic està recollit en el Pla dins d'alguna de les categories de sòl rústic protegit SRP. El que afecta tant a l'àmbit més naturalitzat de les serres nord-occidentals com a terrenys dins del propi àmbit urbà.

- cal destacar l'ocupació de les categories de classificació de SRP-Alt Nivell de Protecció per als illots *d'illa Negra des Nord*, *Sa Corbeta*, *illa Negra des Sud i illa de Ses Rates*, i els terrenys més esposats de l'Àrea Natural d'Especial Interès nº 8 *Serra Grossa - Ses Fontanelles*. I la classificació de SRP, d'Espacial Interès per a la resta de l'Àrea Natural d'Especial Interès nº 8, *Serra Grossa - Ses Fontanelles*, *es Prat de Vila, es Prat de ses Monges, l'illa Grossa, es Puig des Molins i és Soto.*

Per tant, es pot concloure que les àrees de major valor natural, ambiental i paisatgístic s'incorporen correctament a l'ordenació urbanística del municipi, que és la funció primordial d'aquests instruments de planejament general.

Codi Validació: 3Z5AFY4TMKNHDTQ6KK3K3Z2W4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 83 de 246

6.5.1.2. Classificació de sòl urbanitzable.

En la Revisió del PGOU es desclassifiquen alguns dels sòls urbanitzables que quedaven en el municipi. La desclassificació d'aquests sòls es basa, en primer lloc, en el nou model territorial establert per la Revisió i en els objectius i criteris de Planejament que la informen i s'han anat assenyalant al llarg d'aquest estudi.

En general es tracta de sòls que o bé no han complert els terminis establerts pel Pla General de 1987 o bé ni tan sols han iniciat els seus desenvolupaments. D'altra banda, la situació perifèrica d'algun d'ells, exteriors a la Ronda I-20, i el seu potencial impacte negatiu en el paisatge de *Serra Grossa* els fa totalment inadequats per incorporar-los com a sòls urbanitzables al model territorial pretès. Es continua aprofundint en la línia oberta en 2005, amb la Revisió del PGOU para la seva adaptació a les Directrius d'Ordenació Territorial.

Figura 22. Taula d'evolució superficial de la classificació del sòl en els instruments de planejament general d'Eivissa.

Instruments de planejament general.	Sol Urbanitzable		Sol Urbà		Sol rústic	
	ha	%	ha	%	ha	%
PGOU 1987	316,3	29,76%	344,61	32,42%	402,11	37,83%
Adaptació a les DOT 2005	224,59	21,13%	344,61	32,42%	493,85	46,46%
Actual Revisió PGOU	37,21	3,50%	502,35	47,26%	523,49	49,24%
Variació Revisió – Adaptació DOT 2005	-138,38	-17,63%	157,3	14,84%	29,64	2,79%

La classificació del sòl dient que pràcticament la meitat és urbà i l'altra meitat rústic, amb una part testimonial de sòl urbanitzable:

- En la Revisió del PGOU, el sòl urbanitzable gairebé desapareix, quedant reduït als dos sectors de *Ca N'Escandell* i al petit sector de *Cas Mut*, que passa de la categoria de sòl urbà a la de sòl urbanitzable.

- El sòl urbanitzable només representa el 3,50% del terme municipal, quan en 1987 era el 29,76%. Són unes 279 hectàrees menys, la qual cosa il·lustra la diferent concepció del Planejament de 1987 i la seva Revisió. Els sectors desclassificats de sòl urbanitzable se situen a la zona de *Talamanca* a l'est del municipi i a la zona ajusto a *can Bofill i sa Joveira*, a banda i banda de la Ronda I-20, al nord-oest del nucli urbà.

- El sòl urbà (502,35 Ha) s'ha incrementat amb els terrenys urbanitzables que en aquests anys han estat urbanitzats o que aconseguiran aquesta condició en executar el planejament de desenvolupament, així com petits ajustos del límit del sòl urbà, sent ja la classe de sòl majoritària, com correspon a un municipi tan fortament humanitzat com és Eivissa.

Figura 23. Esquema cartogràfic amb l'evolució superficial de la classificació del sòl en els instruments de planejament general d'Eivissa en 1987, 1999 i Revisió actual.

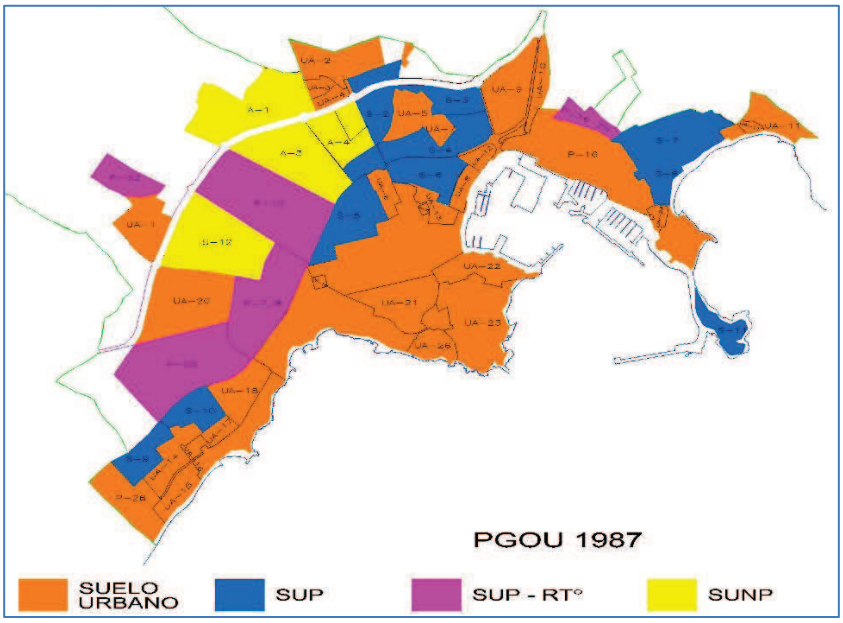

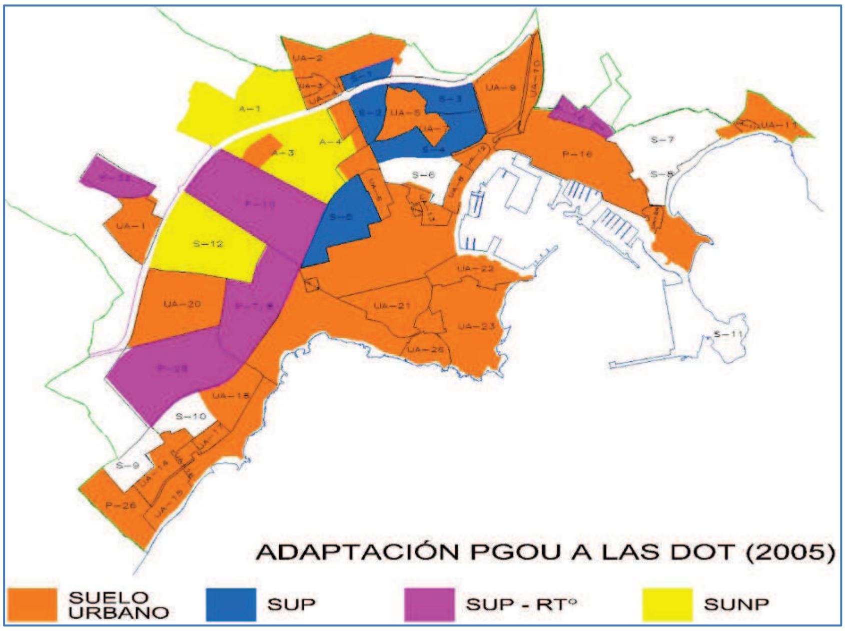

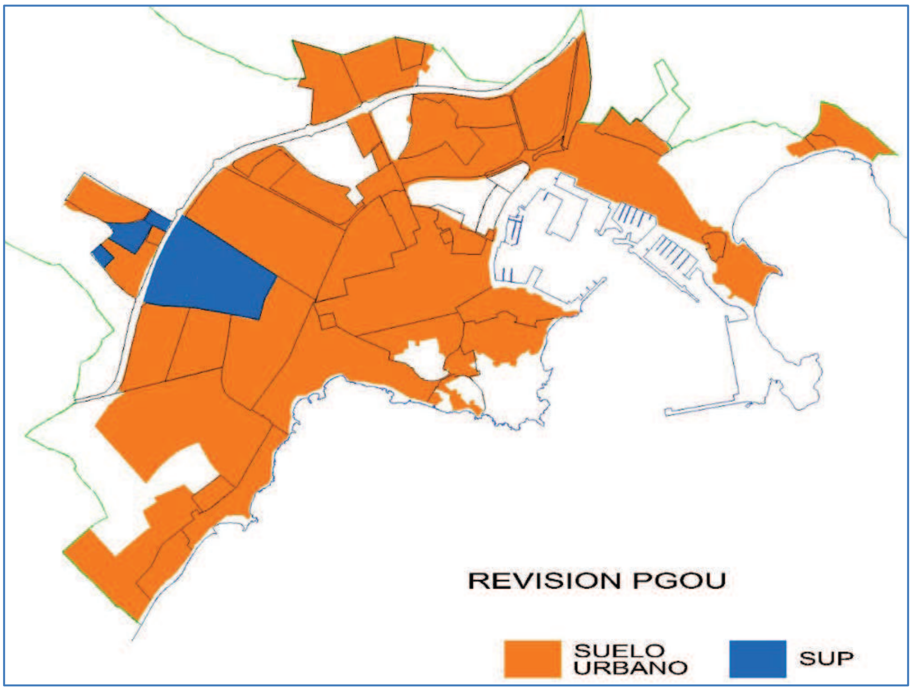

DIFERENCIES ENTRE EL PLANEJAMENT E DE 1999 I LA REVISIÓ ACTUAL

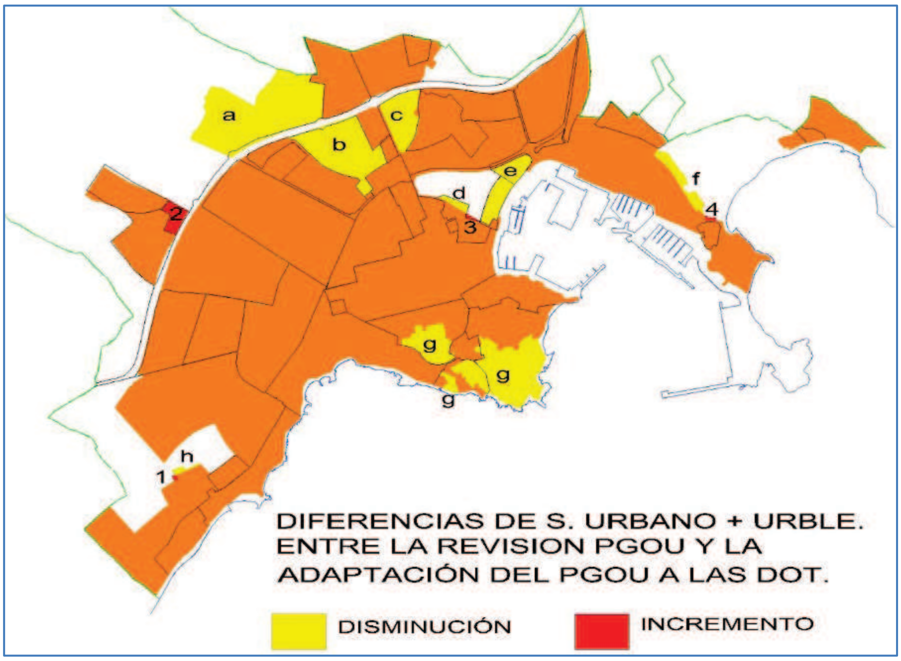
a
b
c
d
e
f
g
g
g
h
1
2
3
4
DIFERENCIAS DE S. URBANO + URBLE. ENTRE LA REVISION PGOU Y LA ADAPTACIÓN DEL PGOU A LAS DOT.
DISMINUCIÓN
INCREMENTO

Els increments mostrats en el mapa corresponen a la categoria de sòl urbà i són el resultat de la incorporació a aquesta categoria de sòl d'aquells terrenys que estaven classificats com a sòl urbanitzable i que s'han anat executant i desenvolupant fins a aconseguir la condició d'urbans.

6.5.1.3. Disminució de la capacitat residencial.

Totalment imbricada amb les dades i idees exposats a l'apartat anterior es troba la següent mesura del Pla. I és que el procés de desclassificació dels sòls urbanitzables i la reducció de la seva superfície en el model territorial del municipi d'Eivissa guarda relació amb la cerca de consecució de l'objectiu de plantejar un escenari més adaptat a la realitat geogràfica i que tenda a una disminució de la capacitat residencial prevista en el Planejament General Municipal.

L'objectiu de la Revisió és reduir almenys un 15% la capacitat global del sòl urbà i urbanitzable respecte a l'escenari plantejat a la fi de la dècada dels 80 del passat segle, establint les regulacions d'edificabilitat adequades per intentar reduir el sostre de població màxima inferior als 78.000 habitants, fins i tot per sota de les pròpia referència de limitació del 10% de nous sòls residencials, turístics o mixts que assenyala la Norma 37 del Pla Territorial Insular d'Eivissa.

Seguint la metodologia indicada en el Decret 2/1996, de 16 de gener, sobre regulació de capacitats de població en els instruments de planejament general i sectorial, i fent el mesurament de tota l'ordenació de la Revisió del Pla General s'obté les dades que es resumeixen en el quadre següent, tenint present que es tracta d'estimacions teòriques i no reals:

Figura 24. Previsió de l'horitzó demogràfic en la Revisió del Planejament General

año	**municipio de Eivissa**					**Isla de IBIZA**				**ISLAS BALEARES**		
	población	*índice 100=2002*	*incremento interanual %*	*Eivissa / isla %*	*Eivissa / Baleares %*	*población*	*índice 100=2002*	*incremento interanual %*	*Eivissa / Baleares %*	*población*	*índice 100=2002*	*incremento interanual %*
2002	**37.408**	100,00	-	40,34%	4,32%	**92.722**	100,00	-	10,71%	**866.087**	100,00	-
2003	**40.175**	107,40	7,40	40,91%	4,47%	**98.212**	105,92	5,92	10,93%	**898.642**	103,76	3,76
2004	**40.991**	109,58	2,18	40,00%	4,44%	**102.488**	110,53	4,61	11,09%	**923.983**	106,68	2,93
2005	**42.797**	114,41	4,83	39,78%	4,48%	**107.579**	116,02	5,49	11,27%	**954.612**	110,22	3,54
2006	**42.884**	114,64	0,23	38,05%	4,34%	**112.708**	121,55	5,53	11,42%	**987.203**	113,98	3,76
2007	**44.114**	117,93	3,29	37,08%	4,30%	**118.968**	128,31	6,75	11,60%	**1.025.216**	118,37	4,39
2008	**46.835**	125,20	7,27	37,74%	4,43%	**124.115**	133,86	5,55	11,74%	**1.057.440**	122,09	3,72
2009	**48.684**	130,14	4,94	38,14%	4,52%	**127.631**	137,65	3,79	11,84%	**1.078.053**	124,47	2,38
2010	**49.516**	132,37	2,22	38,13%	4,55%	**129.860**	140,05	2,40	11,94%	**1.087.640**	125,58	1,11
2011	**49.388**	132,03	-0,34	37,35%	4,51%	**132.221**	142,60	2,55	12,07%	**1.095.456**	126,48	0,90
2012	**49.768**	133,04	1,02	36,72%	4,51%	**135.540**	146,18	3,58	12,27%	**1.104.322**	127,51	1,02
2013	**50.401**	134,73	1,69	36,05%	4,53%	**139.801**	150,77	4,60	12,56%	**1.112.736**	128,48	0,97
2014	**49.693**	132,84	-1,89	34,88%	4,44%	**142.455**	153,64	2,86	12,71%	**1.120.470**	129,37	0,89
2015	**49.970**	133,58	0,74	34,59%	4,43%	**144.479**	155,82	2,18	12,79%	**1.129.217**	130,38	1,01
2016	**50.846**	135,92	2,34	34,71%	4,50%	**146.502**	158,00	2,18	12,97%	**1.129.902**	130,46	0,08
2017	**51.036**	136,43	0,51	34,36%	4,50%	**148.526**	160,18	2,18	13,10%	**1.134.143**	130,95	0,49
2018	**51.216**	136,91	0,48	34,02%	4,50%	**150.550**	162,37	2,18	13,23%	**1.138.130**	131,41	0,46
2019	**51.385**	137,36	0,45	33,68%	4,50%	**152.573**	164,55	2,18	13,36%	**1.141.889**	131,84	0,43
2020	**51.545**	137,79	0,43	33,34%	4,50%	**154.597**	166,73	2,18	13,50%	**1.145.445**	132,26	0,41
2021	**51.697**	138,20	0,41	33,01%	4,50%	**156.621**	168,91	2,18	13,63%	**1.148.825**	132,65	0,39
2022	**51.842**	138,59	0,39	32,68%	4,50%	**158.645**	171,10	2,18	13,77%	**1.152.053**	133,02	0,37
2023	**51.982**	138,96	0,37	32,35%	4,50%	**160.668**	173,28	2,18	13,91%	**1.155.152**	133,38	0,[illegible]
2024	**52.117**	139,32	0,36	32,03%	4,50%	**162.692**	175,46	2,18	14,05%	**1.158.146**	133,72	0,[illegible]
2025	**52.247**	139,67	0,35	31,72%	4,50%	**164.716**	177,64	2,18	14,19%	**1.161.053**	134,06	0,[illegible]
2026	**52.375**	140,01	0,34	31,41%	4,50%	**166.740**	179,83	2,18	14,33%	**1.163.884**	134,38	0,[illegible]
2027	**52.499**	140,34	0,33	31,11%	4,50%	**168.763**	182,01	2,18	14,47%	**1.166.652**	134,70	0,[illegible]
2028	**52.700**	140,88	0,54	30,86%	4,50%	**170.787**	184,19	2,18	14,58%	**1.171.106**	135,22	0,[illegible]
2029	**52.849**	141,28	0,40	30,58%	4,50%	**172.811**	186,38	2,18	14,71%	**1.174.414**	135,60	0,[illegible]
2030	**52.997**	141,67	0,40	30,31%	4,50%	**174.835**	188,56	2,18	14,85%	**1.177.722**	135,98	0,[illegible]
2031	**53.134**	142,04	0,37	30,04%	4,50%	**176.858**	190,74	2,18	14,98%	**1.180.764**	136,33	0,[illegible]
2032	**53.281**	142,43	0,39	29,79%	4,50%	**178.882**	192,92	2,18	15,11%	**1.184.022**	136,71	0,[illegible]

En definitiva, el PGOU materialitza un punt i aparti respecte als processos irracionals urbanístic-territorials de caràcter expansiu, plantejats amb un únic horitzó estratègic lloc en la construcció de nous habitatges, com una fi en si mateix. La incorporació en la nova proposta del PGOU del manteniment de l'àmbit pròpiament urbà d'Eivissa, la reducció de la superfície solc urbanitzable, la rebaixa de les densitats constructives i de les altures de l'edificació i la moderació de la previsions de creixement residencial, que es revelen com els aspectes-accionis de major importància des de l'òptica de l'avaluació ambiental estratègica dels instruments de planejament urbà, són garantia d'una clara intencionalitat d'implementació d'un model territorial sostenible des d'un punt de vista ambiental i socioeconòmic, que freni o, almenys, no segueixi alimentant una forma d'ocupació del territori clarament disfuncional i lesiva amb el medi ambient.

6.5.1.4. Relació port-ciutat.

La cerca d'un model territorial sostenible a Eivissa passa obligatòriament per un adequat tractament de la relació entre la ciutat d'Eivissa amb el seu port, aspecte ja ha estat apuntat en el apartat 2.3.c. de l'estudi, com un dels elements bàsics de la realitat urbanístic-territorial que ha d'afrontar el Planejament General.

La Revisió del Planejament General i el nou escenari que es planteja amb la creació del nou moll de *Illa Grossa* i el final de la concessió del port esportiu de *Nova Eivissa*, es concep com una oportunitat per dotar, des de l'instrument de planificació municipal, d'un major equilibri entre les necessitats urbanes d'una ciutat turística i l'activitat purament portuària i, especialment, facilitant l'accés dels ciutadans a la vora marítima que ocupa el port, "recuperant-ho" d'aquesta manera per a la ciutat. Malgrat la dificultat per intervenir des de la planificació urbanística a les àrees portuàries, desordenades i amb superposició d'usos i, a més, complexes en l'àmbit legal i competencial, el Planejament General d'Eivissa inclou algunes interessants i ambicioses mesures, a consensuar amb l'Autoritat Portuària:

- Disminució de part del moll que envaeix el centre de la làmina d'aigua, prop del moll de Consigna, per recuperar el mirall d'aigua que històricament va tenir la ciutat d'Eivissa fins a mitjan segle XX.

- Regeneració del front urbà de *Sa Penya i la Marina* amb la reubicació de les activitats nàutic-esportives en els molls de Consigna i Ponent.

- Mantenir l'estació marítima de Formentera, amb un nou edifici per a la terminal de passatgers a la zona nord del moll central, el més allunyada possible de la ciutat històrica.

- Possibilitar accessos al moll pesquer des del *Passeig de Santa Eulàlia*.

- Ampliació del Passeig Marítim, el nord del moll de càrrega, donant continuïtat i enllaçant amb el *passeig de Santa Eulàlia.*

- Ampliació del passeig per als vianants a l'est de la *marina de Botafoc* per establir la seva connexió amb el Passeig Marítim.

- Intervenció en la remodelació/nova execució del Passeig de la *Platja d'en Bossa.*

- Preveure un recinte portuari fora de les instal·lacions actuals del port, en una parcel·la en sòl industrial, com a àrea comercial d'emmagatzematge de contenidors i mercaderies exterior (port sec).

- Trasllat de la terminal de productes petrolífers i de gas natural al nou moll de *Botafo*c, eliminant les operacions de mercaderies inflamables i perilloses fora de l'entorn urbà principal.

- Trasllat de les activitats de creuers i transatlàntics de passatgers al nou moll de *Botafoc.*

6.5.2. PROTECCIÓ AMBIENTAL I CULTURAL.

6.5.2.1. Conservació del mitjà natural i del paisatge.

La classificació del sòl amb protecció i el règim normatiu altament restrictiu es converteix en les més efectives mesures de la Revisió del Pla General per a la conservació del mitjà natural i el paisatge. Tots els espais dins d'alguna de les figures de protecció natural que afecten al municipi d'Eivissa s'inclouen en alguna de les categories de sòl rústic amb protecció.

- El Lloc d'Importància Comunitària de la Xarxa Natura 2000 LIC ÉS5310034 *Serra Grossa*.

- L'Àrea Natural d'Especial Interès nº 8 *Serra de ses Fontanelles-serra Grossa*, que incorpora el Pla Territorial Insular d'Eivissa i Formentera.

Tractament singular mereixen les *Feixes de Vila*. Un espai de qualitat ambiental i singularitat històrica-cultural dins del terme municipal d'Eivissa. Són zones humides de prats-maresmes en espais de plana propers al mar, ecosistema que alberguen comunitats florístiques en aigües dolces i salobres i que conformen interessants hàbitats per a avifauna, en estreta relació amb els rics fons marins de prades de posidònia. *Les Feixes* han anat veient-se gradualment reduïdes en superfície des de la seva posada en aprofitament agrari per part dels musulmans fins que el creixement urbà residencial i turístic a partir del segle XX, van ser reduint dràsticament la seva superfície i envoltant els seus límits amb infraestructures viàries i amb nous usos residencials, portuaris i turístics, que les van deixar en una delicada de posició territorial i ambiental, però encara dins d'un front costaner altament urbanitzat. La qual cosa també constitueix una potencialitat positiva de cara a la seva inserció en el nou model de ciutat d'Eivissa.

La Revisió del Pla General considera a les *Feixes de Prat de Vila* i es *Prat de ses Monges*, com a terrenys inadequats per a la urbanització i edificació. Pel que han de ser preservats de la seva transformació a través de l'ordenació urbanística amb la classificació com a sòl rústic amb protecció d'especial interès i qualificant-les com a espai lliure d'ús i domini públic, amb l'objectiu de conservar els seus valors intrínsecs (ecològics, paisatgístics, i històric-culturals), però també posar-los a la disposició de la ciutat amb la provisió d'una zona verda compatible amb la seva protecció i ús públic. Mesures a desenvolupar en un Pla Especial que ja s'ha començat a elaborar.

- Les zones de *Puig des Molins i Es Soto*, al sud de Dalt Vila, constitueixen altres espais de singular rellevància pel seu valor paisatgístic en l'escena de la ciutat i el seu contingut històric. La classificació com a sòl rústic protegit d'especial interès mostra la disposició del Pla a la seva conservació i millora.

- En el cim de *Puig des Molins* el Pla proposa mantenir el seu perfil visual des de la Necròpoli i des del mar. El Pla pretén conservar els espais lliures existents, fins i tot privats, amb la seva vegetació i caràcter natural, limitar l'altura edificable, adequar la xarxa de miradors, el condicionament dels bancals i dels camins per als vianants, afavorint la connexió amb és Soto i els recorreguts costaners per als vianants. També inclou la protecció dels antics molins en desús des de començaments del segle XX, l'observatori astronòmic i els habitatges d'interès arquitectònic.

- A la zona de *És Soto* el Pla proposa mantenir la seva consideració com a espai verd de caràcter públic, lliure i de buit (residencial, aparcaments i vials asfaltats) i reforçar el seu caràcter històric. Inclou la neteja i restauració de la flora i la creació de camins per als vianants que interconnectin els accessos a Dalt Vila amb la zona de *Puig des Molins*-Necròpoli, així com recorreguts costaners. Tractant de solucionar l'accés per als vianants al conjunt emmurallat amb el menor impacte paisatgístic possible i millorant la continuïtat de la muralla en el tram existent entri és Soto i la Necròpoli.

En relació a evitar l'aprofundiment en els models urbanístics que contribueixen a una degradació paisatgística, s'ha d'assumir que les concepcions excepcionals del paisatge, basades únicament en la protecció d'aquells elements paisatgístics o unitats visuals excel·lents, no constitueixen els únics elements a tractar, doncs s'haurà de donar resposta també, a aquelles àrees sense evidents singularitats paisatgístiques o amb notables conflictes visuals. L'adopció d'aquesta perspectiva integradora en el tractament dels recursos visuals constitueix la resposta més significativa del Pla als problemes paisatgístics sorgits a l'entorn de la ciutat d'Eivissa.

Els objectius de protecció i revaloració dels recursos visuals del Pla General en relació al paisatge pretenen contribuir al tractament integral dels recursos paisatgístics de Vila de cara a la seva protecció, ordenació i gestió, compatibilitzant aquest tractament amb el model territorial proposat per la Revisió del Pla General. Les mesures que el Pla General assenyala en matèria paisatgística són les següents:

- Tractament paisatgístic de les entrades i travessies urbanes en els accessos principals per carretera a Vila, especialment en l'accés des de l'aeroport a la ciutat, suprimint la publicitat estàtica del seu entorn i actuant sobre els focus de contaminació visual. La rotonda de *Ca Xifri*, amb l'edificació etnològica catalogada de *Ca'n Parra*, també mereix una anàlisi especial.

- Desenvolupament de criteris per protegir el paisatge de la ciutat a l'entorn de la badia i la vora litoral. Identificant valors com la vista de la ciutat des del mar, des del vaixell i el port o la millora del paisatge des de les muralles de Dalt Vila. L'ordenació proposada de l'àmbit portuari pot servir de referència per ordenar el paisatge urbà d'Eivissa en el conjunt de l'entorn portuari, introduint elements d'ordenació que potenciïn la imatge pròpia de la ciutat i el seu casc històric, com a element que ha de continuar invariable en el temps.

- Tractament de les façanes d'edificis mal integrats en el paisatge urbà i millora paisatgística de les vores conflictives de la ciutat.

- Protegir la vista de les muralles renaixentistes d'Eivissa i definir la manera de corregir situacions desafortunades des del punt de vista paisatgístic.

- Millora del paisatge dels espais urbans perifèrics, com tot l'àmbit del *Puig des Molins* i el vessant sud cap a la *Platja de Figueretes*.

- Concreció de criteris per al futur desenvolupament de les vores de *l'Avinguda de la Pau* i del segon cinturó.

- Quant al règim jurídic dels usos i intervencions en el paisatge urbà en la normativa del Pla General revisat s'estableix el dret col·lectiu al paisatge d'Eivissa. L'Ajuntament garanteix el dret dels ciutadans a l'ús i gaudi dels recursos paisatgístics d'Eivissa. Amb adequació d'usos, intervencions o instal·lacions i l'adopció dels patrons de localització menys impactant per als diferents usos i activitats, sobre la base de criteris d'impacte paisatgístic.

- La Revisió del Pla definirà el règim d'usos i activitats subjectes a integració paisatgística que rebran aquelles actuacions que per la seva capacitat d'incidir negativament en el paisatge municipal exigeixen l'adopció de mesures especials per minimitzar el seu impacte visual.

- La Revisió del Pla definirà el règim d'usos fora d'ordenació paisatgística per a aquells usos i activitats incompatibles o que no s'ajustin amb l'ordenació i integració del paisatge, o incompleixin les determinacions derivades de les directrius del Pla Territorial Insular d'Eivissa.

- S'estudiarà la conveniència d'establir una ordenança de colors en l'edificació.

- El soterrament de totes les línies aèries dins del sòl urbà actual i futur, per evitar els problemes derivats dels impactes visuals i estètics que produeixen sobre la ciutat. Es proposa instar a les empreses GESA-ENDESA i REE a utilitzar nous tipus de pals més estètics i amb menor superfície d'ocupació del terreny.

6.5.2.2. Conservació del patrimoni cultural.

Pel que fa al patrimoni cultural el Pla General preveu la incorporació del Catàleg d'Edificis i Elements Protegits dins de la Normativa Urbanística, com a instrument per a la defensa de l'excel·lent patrimoni històric-artístic-cultural que ha estat heretat-conservat per la població d'Eivissa. Els elements catalogats es divideixen en cinc grups o conjunts, d'acord amb la següent classificació:

- Dalt Vila: elements catalogats o protegits dins de l'àmbit del Pla Especial de Protecció i Reforma Interior (PERI) de Dalt Vila. El Catàleg remet a la

Codi Validació: 3X5AH4YNMHJ7QKX3KS2V4W5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 91 de 246

corresponent regulació del Pla Especial respectiu que queda incorporat al Pla General Municipal.

- *La Marina i *Sa Penya*: elements catalogats o protegits dins de l'àmbit del Pla Especial de Protecció i Reforma Interior (PERI) de *la Marina-Sa Penya*. El Catàleg remet a la corresponent regulació del Pla Especial respectiu que queda incorporat al Pla General Municipal.

- Arquitectura urbana d'extramurs: es basa en un estudi-inventario realitzat expressament per a la Revisió del Pla General referit a l'arquitectura i enginyeria dels segles XIX i XX, complementat amb les declaracions de protecció ja existents.

- Patrimoni rural: arquitectura i enginyeria tradicional de l'economia agrària històrica de la ciutat. Recull la majoria dels elements inventariats pel Consell Insular d'Eivissa i Formentera, complementat amb les declaracions de protecció ja existents.

- Jaciments arqueològics o d'interès cultural: correspon a la Carta Arqueològica redactada per la Conselleria de Cultura del Govern Balear en 1989 i que conté jaciments individuals. Alguns dels jaciments de la Carta han desaparegut fa temps i d'uns altres només es tenen meres notícies històriques, per això s'ha depurat la llista i només s'han mantingut aquells amb existència física comprovada no alterada.

  De forma complementària a l'anterior, es defineixen les Àrees de Protecció Arqueològica. Declarades per la seva potencialitat d'albergar troballes arqueològiques. A efectes urbanístics, tenen prescripcions encaminades a la protecció i documentació arqueològiques. El Pla General defineix les següents Àrees de Protecció Arqueològica.

- *Àrea de Dalt Vila, sa Penya, la Marina i Vara de Rei*: comprèn els barris històrics el subsòl dels quals està considerat com a zona arqueològica per les seves respectives normes de protecció, i el seu àmbit coincideix amb el dels dos PERI assenyalats.

- Àrea del *Puig des Molins*: comprèn la part declarada com a Monument Nacional des de 1933 més la zona de respecte aprovada pel Reial decret 1374/1987. Les mesures de cautela d'aquesta àrea es regulen en aquest Decret.

- Àrea del *Pla de Vila*: comprèn una extensa àrea assenyalada pel Consell Insular com a antigues o actuals zones rurals molt lligades a la ciutat històrica i en la qual en les últimes dècades ha aportat importants troballes arqueològiques. Les llicències d'aquesta zona obliguen a exercir un control arqueològic durant les fases d'excavació i remoció del sòl.

- Àrea de *Figueretes*: zona també sensible de troballes arqueològiques, com es pot deduir dels jaciments ressenyats en la carta arqueològica per a aquesta zona de la ciutat. La protecció i seguiment hauria de ser similar a les de les zones anteriors.

- Àrea de *Illa Plana, Illa Grossa i Botafoc*: antics illots situats enfront de la ciutat històrica. En tots ells s'han documentat restes arqueològiques, en alguns casos

Codi Validació: 3X5AH4Y7DMGN3T9SKR3X32Z4ACK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 92 de 246

són troballes superficials, i en uns altres com en el cas de *Illa Plana* s'han documentat pous i instal·lacions antigues de gran importància.

El Pla General proposa també una revisió, com a mínim, del contingut normatiu i de les actuacions que es proposaven als Planes Especials de Protecció, amb la finalitat d'adequar-los a la normativa actual.

6.5.2.3. *Establiment d'espais lliures i zones verdes.*

L'establiment d'espais lliures per a parcs i jardins públics en la proporció adequada a les necessitats col·lectives és una de les finalitats i atribucions de l'activitat urbanística, que en el context d'un municipi altament urbanitzat com el d'Eivissa cobra un especial protagonisme de cara a l'avaluació ambiental.

La Revisió del Pla General d'Eivissa proposa una sèrie de mesures de requalificació urbana que contribueixin al seu torn a reforçar la conservació natural i qualitat ambiental dels espais de més interès, a través de la definició d'espais lliures. El disseny del sistema d'espais lliures és concebut en la Revisió del Pla Municipal com una oportunitat per qualificar a aquells espais no consolidats que puguin complir aquesta important funció: *Es Prat de Vila, Ca N'Escandell*, *Puig des Molins*-Necròpoli, voltants del recinte firal, etc. La Revisió del PGOU pren posicions sobre aquestes alternatives perquè l'Eivissa del futur pugui gaudir d'aquestes reserves de sòl lliure al voltant de les quals es configurarà la ciutat.

Del total de sòl destinat a espais lliures públics, una mica més del 37 % són proposats per la Revisió del PGOU, la qual cosa representa un increment de gairebé el 60 % sobre la superfície existent. La ràtio de dotació de zones verdes de sistema general per habitant supera el mínim exigit per la legislació sectorial, en qualsevol dels supòsits a considerar.

Donada la singularitat de la seva posició urbana i paisatgística, el tractament *d'Es Soto* haurà de ser el menys intrusiu possible, conservant el caràcter d'àrea natural de vora costanera, on la intervenció humana tenda a minimitzar-se i/o camuflar-se. Particular importància té la conservació de la foscor nocturna, en evitació de l'enlluernament en tots dos sentits (des del mar i cap al mar). Els grans parcs que es proposen, del Firal i *Ca n´Escandell*, cobreixen necessitats socials i al temps coadjuven a l'estructuració de la ciutat. El PGOU proposa els següents grans parcs:

- *Es Prat De Vila*
- *Es Prat De Ses Monges*
- Parc *del Firal*
- Parc *de Ca N´Escandell*

6.5.3. QUALITAT DE VIDA URBANA

6.5.3.1. *Mobilitat sostenible.*

Un dels reptes dels àmbits urbans en les societats desenvolupades en matèria de mobilitat és evolucionar cap a models econòmics de baix consum de carboni i menor consum energètic, fent-ho amb criteris d'equitat social i repartiment just de la riquesa.

Codi Validació: 3X5AHY7FKGN3TQ5R3K5214VKK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 93 de 246

És, en suma, el repte de la sostenibilitat. Per això, una mobilitat sostenible implica garantir que els nostres sistemes de transport responguin a les necessitats econòmiques, socials i mediambientals, reduint al mínim les seves repercussions negatives. La materialització d'aquests objectius passa per la reducció de l'ús del vehicle privat.

Eivissa és una ciutat en la qual el tràfic de vianants no té la necessària continuïtat i línies de connectivitat, ni els espais reservats per a ells tenen la suficient amplitud. Els itineraris per als vianants, per tant, són subsidiaris de la resta d'usos de l'espai públic, la qual cosa implica una ciutat poc amable al vianant.

Les principals mesures del nou Pla General de cara a fomentar una mobilitat sostenible d'una manera continuista amb els objectius establerts en el Pla de Mobilitat Urbana Sostenible del municipi d'Eivissa (PMUS); podent-se sintetitzar en tres qüestions: tractament urbanístic de l'Avinguda de la Pau, reforçar la peatonalització de la ciutat, especialment en relació al Centre Històric, i el foment de l'ús de la bicicleta i, finalment, la construcció d'aparcaments dissuasius:

A) ***L'Avinguda de la Pau*,** tradicional ronda de circumval·lació d'Eivissa, ha anat canviant progressivament el seu caràcter de via d'alta capacitat i de suport al tràfic de llarg recorregut enquadrats en el conjunt de la Illa, per convertir-se en element local, en una avinguda de caràcter plenament urbà, articulant-estructurant fins i tot, actuant com a nexe de contacte entre la ciutat històrica i els eixamples del segle XX amb els nous sòls per a desenvolupaments urbans entre aquesta i la Ronda I-20.

La Revisió del Pla proposa l'adaptació de l'Avinguda, intervenint sobre la seva secció transversal per incloure amplis espais reservats al vianant, la bicicleta i els aparcaments laterals. Les noves glorietes i les incorporacions i sortides proposades al llarg del seu traçat milloraran l'accessibilitat urbana de tota la ciutat, connectant la xarxa interior del casc urbà amb l'Avinguda de la Pau. Així mateix, les interseccions en rotonda es reurbanitzaran per dotar de prioritat transversal als desplaçaments del vianant i la bicicleta, incloent la instal·lació de semàfors en tots els accessos a la mateixa, així com en els punts de continuïtat dels itineraris per als vianants prioritaris. La nova avinguda mantindrà sobre les voreres laterals i en la mitjana central arbrat d'ombra i incorporés il·luminat en disposició bilateral recomanant l'ocupació d'energia solar.

B) La Revisió del Pla General estableix com a estratègia d'actuació, en tots els projectes de renovació urbana, millorar la qualitat de l'espai reservat al vianant d'Eivissa. I és que **afavorir el trànsit per als vianants en tota la ciutat i fomentar l'ús de la bicicleta,** es converteix en un objectiu fonamental del nou Pla General per millorar la qualitat mediambiental a la ciutat, considerant al sistema dels voreres com a pertanyent al sistema d'espais lliures de la ciutat.

El Pla General considera la necessitat d'establir nous criteris per a la transformació de les seccions del viari per fomentar la peatonalització i la bicicleta a la ciutat central, recuperant espais ara destinats a l'aparcament i la circulació de vehicles privats.

La proposta més important en aquesta línia d'actuació la constitueix la peatonalització del *Passeig de Vara de Rei*, donada la seva implicació directa sobre el sistema d'accessos i relacions amb la resta dels sectors urbans de la ciutat. La reorganització de la circulació rodada, sobre la base de la proposta de peatonalització del *Passeig de Vara de Rei*, ha de servir no solament per eliminar el tràfic rodat en el passeig més emblemàtic de la ciutat, sinó també com la base de partida per a la requalificació dels espais públics en tota la ciutat a escala per als vianants. La proposta consisteix a

Codi Validació: 3Z5AH4NNNHJ7QKR3K32C4ATSK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 94 de 246

eliminar el tràfic i els aparcaments en tots dos laterals, renovant els paviments per al trànsit per als vianants i noves alineacions d'arbrat, dissenyant solucions similars a la pavimentació realitzada en l'entorn al barri de *la Marina*.

El Centre Històric d'Eivissa ha de seguir mantenint el caràcter d'espai més representatiu i singular de la ciutat, amb unes solucions de transport específiques i ajustades a les característiques particulars de la seva trama viària i a la limitada capacitat mediambiental per suportar l'ús del vehicle privat. Solament una política de transports basada en la intermodalitat entre transport públic i transport privat, pot establir solucions al problema de la mobilitat al centre.

Com a objectiu principal el nou Pla es proposa introduir en la pràctica quotidiana el concepte de capacitat ambiental per sobre de la capacitat circulatòria, com a instrument d'ordenació dels espais públics. La restricció d'accessos als vehicles privats atrets pel Centre Històric, ha de simultaniejar-se amb mesures per potenciar l'accessibilitat de les maneres de transport col·lectiu que donin cobertura a les diferents zones del mateix. Dins d'aquest escenari, serà possible desenvolupar actuacions per peatonitzar determinats itineraris bàsics dins del Casc, entenent la peatonalització sempre de forma àmplia i compatible amb els accessos als garatges dels vehicles de residents, la distribució de mercaderies per a càrrega i descàrrega als comerços i el pas de vehicles especials.

- La primera regulació consisteix a restringir l'entrada i circulació de vehicles no autoritzats al Centre. Els vehicles autoritzats serien els de els residents i podrien ser també els de els comerciants i aquells produïts pels hotels situats en el seu interior, a més d'aquells relacionats amb la càrrega i descàrrega de les activitats, i per descomptat taxis, transport col·lectiu i vehicles especials. En aquest sentit, el desplaçament de les noves centralitats i dels principals nusos de transport a unes zones més allunyades del centre, són apostes estratègiques que afavoreixen una menor pressió de tràfic en el recinte històric.

- Es proposa també limitar la velocitat a l'interior del centre històric. La limitació de la velocitat a 30 km/h es considera la mesura més eficaç i econòmica per garantir la seguretat vial al centre. Aquesta mesura contribuirà igualment a afavorir la qualitat del medi ambient urbà, disminuir el soroll i la contaminació atmosfèrica a l'àrea central de la ciutat.

El Pla proposa desenvolupar una estructura general de xarxes de carrils-bici entre àrees urbanes adjacents. Aquesta xarxa hauria de constituir una malla ordenada, que permeti connectar els punts de major atracció, amb un Pla específic que connecti entre sí els principals punts d'atracció del territori municipal. Les propostes i mesures que ho desenvolupin serviran perquè els diferents planejaments de desenvolupament i actuacions sectorials realitzin les reserves de sòl corresponents per al desenvolupament de carrils-bici al llarg dels principals corredors radials d'accés a la ciutat central des de l'entorn immediat.

La nova xarxa de carrils bici a proposar en la revisió del planejament municipal ha de connectar entre sí els centres educatius, les estacions de transport urbà i el Sistema d'Espais Lliures i Zones Verdes. La xarxa que es proposi es recolzarà en el sistema de corredors principals que conformen l'estructura de la mobilitat de la ciutat d'Eivissa. En concret i en l'àmbit urbà, es considera un criteri bàsic el desenvolupament de bandes per substituir places d'aparcament en superfície i carrils de circulació, cap al transport públic col·lectiu i la bicicleta. L'ampliació de voreres i espais per a carril bici es produirà disminuint l'espai de les calçades i l'eliminació de l'aparcament en els trams urbans més sobrecarregats del viari principal de la ciutat, per prioritzar també el funcionament dels carrils-bici, sobretot en les vies radials d'accés a la ciutat.

C) El Pla estableix una política **d'aparcaments rotatoris** per a turistes i residents en favor de la intermodalitat. La Revisió del nou Pla General proposa, com una de les mesures que contribueixin a una ciutat sostenible amb mobilitat responsable, la restricció d'accessos en vehicle privat a la zona central del casc urbà, disposant una oferta d**'aparcaments dissuasius en la perifèria** des d'on s'accediria a la ciutat central mitjançant itineraris per als vianants d'interès preferent, amb un recorregut màxim de 500 i 1.000 metres.

Es preveu la construcció d'aparcaments subterranis rotatoris en les vores de l'àrea central d'Eivissa, en punts distants de les zones centrals de la ciutat, però properes als punts d'intercanvi amb el transport públic, i on existeixi una proximitat amb la xarxa viària principal de la ciutat. Aquest sistema d'aparcament es completa amb la proposta pel transport col·lectiu fins a la ciutat central, afavorint la localització d'aparcaments al costat dels centres d'activitat urbana proposats per al model de ciutat proposat.

La construcció d'aquest sistema d'aparcaments en la perifèria de l'àrea central de la ciutat comporta també la reducció de l'oferta d'aparcaments en superfície, afavorint la qualitat ambiental dels recorreguts a peu, reconvertint espais d'aparcament per a l'ampliació de les voreres i la implantació de carrils específics per a la bicicleta.

S'evitarà, en general, la construcció d'aparcaments de rotació en zones interiors de l'àrea central de la ciutat, ja que contribuiran a la saturació de la xarxa viària de la ciutat en els accessos d'entrada i sortida. La Revisió proposa que a la zona central del casc urbà es construeixin aparcaments destinats bàsicament als residents.

6.5.3.2. Proveïment d'aigües.

L'objectiu fonamental de la Revisió del Pla General Municipal respecte al proveïment d'aigua en el municipi és reduir la demanda final per als consumidors, ja siguin directes o indirectes, i millorar l'eficàcia en l'ús dels recursos disponibles en l'actualitat.

Per a això el Pla General proposa que l'Ajuntament, en coordinació amb els organismes concessionaris, Consell i Govern, desenvolupi mesures concretes per estabilitzar i reduir la demanda d'aigua en el municipi d'Eivissa, mitjançant les següents accions:

- Conscienciar al ciutadà d'Eivissa del consum responsable d'aigua, per evitar imposar mesures restrictives de la seva ocupació.

- Mantenir la qualitat del subministrament d'aigua, i les seves infraestructures, establint un Pla Decennal d'inversions en coordinació amb els agents implicats en la distribució i gestió de recursos de proveïment d'aigua. Aquest Pla Decennal tindrà en compte les estratègies de creixement urbanístic previstes en el nou Pla General municipal d'ordenació.

- Estimular al ciutadà i a l'empresari a realitzar mesuraments per afavorir l'estalvi d'aigua en les activitats domèstiques, turístiques i industrials, que suposin una reducció de costos de facturació si aconsegueixen disminuir els consums.

La xarxa principal de proveïment d'Eivissa ha d'ampliar-se modificant el seu esquema funcional cap a una xarxa tancada, per garantir l'equilibri de pressions en tota la xarxa, així com el subministrament en cas d'avaria o reparacions, per la qual cosa s'ha d'abandonar el model actual obert que presenten molts brancs de la xarxa, mitjançant la proposta per tancar els anells principals de la xarxa. D'acord amb aquest criteri, les propostes de l'Avanç per a la xarxa de proveïment es concreten en les següents:

- Tancament de la xarxa principal de 200 mm al ramal de *Platja d'en Bossa*.
- Tancament de la xarxa general a l'entorn de la rotonda de *Ca'n Xifri*.
- Tancament de la xarxa general entre els barris de *Ca n'Escandell* i Sector 12.
- Tancament de la xarxa per garantir subministrament a l'hospital de Ca'n Misses des de l'artèria principal i connexió amb el ramal de la carretera de Sant Antoni.
- Tancament de la xarxa entre el passeig marítim i Av. *d'Ignasi Wallis* per la zona *d'Es Pratet.*
- Prolongació de la xarxa principal fins a *Talamanca.*
- Construcció de nova xarxa interna dins dels polígons industrials.
- Tancament de la xarxa en zona *Cas Mut*.

Igualment es pretén eliminar l'ús del PVC en les canalitzacions de proveïment i distribució urbana d'aigua, en estar prescrita la seva ocupació en obres d'urbanització a causa dels problemes de descomposició del material, i pels problemes mediambientals que suposa a causa de l'aparició de substàncies contaminants en els aqüífers, i la seva substitució per canonades de fosa dúctil.

6.5.3.3. Sanejament d'aigües.

La Revisió del Pla General preveu continuar amb les inversions per millorar i ampliar les infraestructures de depuració de l'Estació Depuradora d'Aigües Residuals (EDAR). Aspecte que constitueix una necessitat municipal de primer ordre, tant referent a qüestions purament urbanístiques com en els aspectes ambientals en relació a la contaminació d'aigües marines i afecció a les praderies de posidònia, raó per la qual el sanejament d'aigües és un dels principals objectius del nou Pla.

S'ha de tenir en compte que, segons la Prescripció de l'acord de la CIOTUPHA de data 4 d'*agost de 2009 d'aprovació definitiva de la revisió del PGOU de la ciutat d'Eivissa (PL 2/2006), en relació a l'acord de la CBMA de 31 de juliol de 2009, prescripció segona, *pel que fa a l'execució d'obres d'infraestructura d'abastiment i sanejament en relació a l'autorització d'execució de determinades obres d'urbanització, per a l'any 2010 ja s'havia arribat al 97,1% de la capacitat de depuració de la EDAR.

Els problemes que actualment presenta la depuradora per les olors que produeix a les zones residencials properes han d'eliminar-se mitjançant sistemes de ozonització. Es proposa també accelerar les gestions amb el Consell Insular i el Govern Balear per realitzar l'ampliació del sistema de depuració amb el procés terciari de l'efluent, la qual cosa permetrà el seu reciclat per a reg de zones verdes i l'agricultura. Els llots produïts

Codi Validació: 3X5A4YKNMH3TQXR3X52TZ4KF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 97 de 246

pel procés de digestió de fangs, han de reciclar-se en el procés agrari com a abonaments naturals i compost per a l'agricultura i la jardineria domèstica, sent vàlids íntegrament per l'escassa importància dels efluents/ de tipus industrial.

La continuació del programa de prevenció d'inundacions en el municipi, també s'inclou en el nou Pla, amb la previsió del desenvolupament de xarxes separatives mitjançant col·lectors que desemboquin directament les zones inundables de la ciutat al mar. En concret es proposa continuar l'execució del Pla d'Actuació Contra Inundacions, per abocar les aigües pluvials de la zona de l'eixample durant els forts xàfecs, sent la seva finalitat pal·liar l'abocament de les tempestes sobre la xarxa municipal i els torrents, a més de plantejar una possible reutilització de les aigües de pluja.

La filosofia d'aquesta proposta consisteix a recollir les aigües pluvials en les conques naturals dels torrents de *Cas Capità i Llevanera*, que afecten als zones baixes de l'eixample d'Eivissa, per al primer d'ells, i a l'entorn del marge oriental del port, on es troba la conca del torrent de *Llevanera.*

Es proposa també la possibilitat d'estudiar la construcció de dipòsits de tempesta en els punts d'abocament al mar, com una mesura eficaç per evitar la contaminació de la badia d'Eivissa, durant el començament dels xàfecs. El dimensionament i ubicació concreta dels dipòsits de tempesta depèn del projecte específic que els prevegi, en aplicació de la normativa sectorial sobre aigües superficials. Els dipòsits de tempesta es dimensionaran per depurar les aigües superficials que es produeixen durant els primers 5 minuts del xàfec, i que posteriorment s'envien a la depuradora per a la seva depuració.

6.5.3.4. Racionalització energètica.

Encara que l'Ajuntament d'Eivissa no té competències directes en la gestió energètica, es proposa realitzar gestions davant les administracions competents per aplicar mesures per a l'estalvi energètic, per la millora ambiental en el consum d'energia, i per a la reducció de la contaminació ambiental del municipi.

El Pla aposta per la reutilització i reciclatge dels materials útils, i reduir l'impacte ambiental i paisatgístic produït per l'increment dels residus urbans i procedents d'enderrocs i demolicions. L'objectiu estratègic del nou Pla serà reduir la generació de residus des d'una visió integral del cicle dels materials. Potenciar la recollida selectiva de residus, coordinar amb el Consell Insular la recuperació, compostatge i reciclat dels residus domèstics, fent viable econòmicament la gestió completa dels processos.

Per a això es proposa un Pla Decennal dels Residus d'Eivissa que impulsi el reciclat i la reutilització dels residus, establint les següents línies de treball:

- Informació bàsica al ciutadà sobre reciclat, reutilització i compostatge domèstic.
- Coordinació administrativa per a la gestió dels residus dels enderrocs d'obres.
- Engegada d'un Pla per a la rehabilitació de pedreres i reciclat de materials.
- Utilització del compostatge en programes locals contra l'erosió del sòl i ocupació com a abonament natural.

Codi Validació: 3Z5AH4YMYXHJ7QKRSKSJ2Z4FSK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 98 de 246

El Pla General proposa millorar la deficient situació de les instal·lacions d'enllumenat públic municipal, proposant:

- Un Pla Municipal de Renovació de les instal·lacions antigues i obsoletes, amb l'objectiu d'implantar la millora de la qualitat de la urbanització als espais públics i les vies públiques de la ciutat.

- Dotar a les instal·lacions existents d'equips i sistemes d'estalvi energètic, mitjançant sistemes de reducció i estabilització del flux lluminós, constitueix un objectiu del Pla General per a les infraestructures d'enllumenat públic.

- En el terme municipal d'Eivissa totes les vies públiques en sòl urbà hauran de comptar amb il·luminació artificial nocturna. Així mateix tots els espais públics, parcs i zones verdes comptessin amb il·luminació artificial específica d'acord amb els usos i intensitats previstes pels projectes d'urbanització.

- S'evitarà disposar de lluminàries que projectin la llum cap amunt, pel seu escàs rendiment lumínic i contribució a la contaminació lluminosa dels cels.

Les activitats i les instal·lacions que estiguin vinculades a la radiocomunicació han de ser projectades, instal·lades, utilitzades, mantingudes i controlades ajustant-se a les determinacions de protecció de la salut i seguretat, i als objectius de la qualitat mediambiental i, per tant, els titulars d'aquestes activitats les han de desenvolupar sota els principis següents:

- Evitar qualsevol instal·lació que no garanteixi la protecció de la salut.

- Garantir la cobertura dels serveis de radiocomunicació a la població.

- Prevenir les afeccions al paisatge, obligant-se a incorporar mesures específiques que minimitzin l'impacte visual.

6.6. SÍNTESI ANALÍTICA DE LA PROPOSTA DEL PLA SOBRE ELS OBJECTIUS AMBIENTALS ESTRATÈGICS.

Fent un repàs succint de tots aquests objectius, criteris i continguts es pot estimar que a priori el contingut ambiental del Pla no solament es troba present sinó que constitueix un dels fils argumentals de major pes específic en els continguts de la planificació territorial, que guiés el futur del municipi d'Eivissa a través del seu Pla General d'Ordenació Urbana.

El Pla General Municipal es realitza des d'una perspectiva nítidament adaptativa a la realitat del territori, tant pel que fa als components naturals com quant als seus usos i aprofitaments humans, que, no hem d'oblidar, constitueixen, la matriu dominant del paisatge geogràfic d'un terme municipal marcat per la "litoralització" de l'economia i del territori. Un municipi les línies mestres del qual territorials i socials radiquen en el desenvolupament de l'activitat turística i els processos de creixement demogràfic i urbà associats a la mateixa, i els impactes ambientals de la qual i paisatgístics s'han anat acumulant al territori amb el pas de les últimes dècades. Aquests impactes negatius constitueixen una realitat objectiva que cal assumir, para, almenys, tractar-los de posar fre i començar a revertir els seus efectes sobre el medi ambient del municipi.

El Pla General d'Ordenació Urbana es caracteritza per la cerca no solament del manteniment dels valors naturals del terme municipal, que no per mancar de domini quantitaiu deixen de ser rellevants, sinó també pels esforços destinats al seu manteniment i millora a través d'una correcta incorporació a l'instrument de planejament general del municipi, per aconseguir la integració del medi ambient en el Pla, en la mesura que correspon a aquest tipus de Planes, les disposicions del qual seran executable a través dels plans de desenvolupament i projectes que es duguin a terme posteriorment.

Com a conclusió a aquest important apartat de l'Estudi Ambiental Estratègic i com necessària introducció al següent, es poden establir a partir d'aquest moment les accions principals del Pla.

Una vegada han estat assenyalades les característiques del mitjà físic i humà del terme municipal d'Eivissa, sintetitzats els objectius i propostes concretes d'actuació incloses en el Pla General que s'han tractat d'analitzar i sintetitzar des d'una òptica ambiental-territorial, pròpia de les avaluacions ambientals estratègiques, hem d'anticipar les accions derivades de l'ordenació i normativa del Pla de cara a identificar i valorar impactes ambientals estratègics sobre els factors del mitjà, sota l'escenari de la seva posada en pràctica en els diferents plans de desenvolupament que executin els continguts que siguin aprovats per la Revisió del PGOU. Les accions derivades de l'aprovació de la planificació urbanística es poden sintetitzar en les següents:

- Classificació de sòl urbà.
- Classificació de sòl urbanitzable.
- Classificació de sòl rústic.
- Disminució de la capacitat d'acolliment de població.
- Integració i relació entre ciutat i port.
- Conservació del mitjà natural i del paisatge.
- Conservació del patrimoni cultural.
- Establiment d'espais lliures i zones verdes.
- Mobilitat sostenible.
- Proveïment d'aigües.
- Sanejament d'aigües.
- Racionalització energètica.

En els següents quadres podem veure una síntesi dels objectius ambientals estratègics i les accions del Pla conforme s'han desenvolupat a l'apartat 5.3. i el grau de relació, alta o mitjana, que guarda cadascuna de les accions que es deriven del Pla amb els objectius ambientals estratègics que han estat assenyalats en aquest apartat.

Figura 25. Síntesi de objectius ambientals estratègics i accions del Planejament.

OBJETIVOS AMBIENTALES ESTRATÉGICOS	ACCIONES DEL PLAN	PRINCIPALES MEDIDAS
MODELO TERRITORIAL-URBANO SOSTENIBLE	**1. Clasificación de suelo urbano**	Disminución del suelo urbano en zonas de valor ambiental
		Reducción de la edificabilidad
		Frente marítimo ses Figuerettes-Playa d'en Bossa
	2. Clasificación de suelo rústico	Protección en espacios de mayor calidad ambiental
		Regulación de usos y parcelaciones en suelo rústico
		Prohibir nuevas edificaciones no agrarias en suelo rústico
	3. Clasificación de suelo urbanizable	Desclasificación de suelos urbanizables
		Ajuste del suelo urbanizable a modelo sostenible
	4. Disminución de la capacidad residencial	Reducción de capacidad global de suelo urbanizable
		Revertir los modelos urbanísticos expansivos
	5. Relación puerto-ciudad	Regeneración urbanística de las instalaciones portuarias
		Facilitar acceso peatonal al frente marítmo
PROTECCIÓN AMBIENTAL Y CULTURAL	**6. Conservación del medio natural y del paisaje**	Clasificación suelo rústico protegido de LIC y ANEI
		Tratamiento singularizado de las Feixes de Vila
		Tratamiento singularizado de Puig des Molins y es Soto
		Regulación para la disminución de impactos paisajísticos
	7. Conservación del patrimonio cultural	Catálogo de Edificios y Elementos Protegidos
		Áreas de Protección Arqueológica
		Planes Especiales Protección: Dalt Vila, Marina y sa Penya
	8. Establecimiento de espacios libres y zonas verdes	Parque del Ferial
		Parque de Ca'n Escadell
CALIDAD DE VIDA URBANA	**9. Movilidad sostenible**	Tratamiento singularizado en la Avenida de la Pau
		Peatonalización y fomento del uso de la bicicleta
		Aparcamientos disuasorios exteriores
	10. Abastecimiento de aguas	Reducción de la demanda/consumo
		Ampliación y mejora de la red de abastecimiento
	11. Saneamiento de aguas	Amplaición de la EDAR
		Redes separativas y depósitos de tormenta
	12. Racionalización energética	Reciclaje y recogida selectiva de residuos
		Alumbrado eficiente
		Infraestructuras de radiocomunicaciones

Figura 26. Relació entre accions del Planejament i els objectius ambientals estratègics

🟩 Relación alta

🟨 Relación media

OBJETIVOS AMBIENTALES ESTRATÉGICOS DEL PLAN	**Adaptación a instrumentos de ordenación del territorio**	**Modelo territorial-urbano sostenible**	**Protección ambiental y cultural.**	**Calidad de vida urbana**
ACCIONES DERIVADAS DEL PLAN GENERAL				
1. Clasificación de suelo urbano.	🟩	🟩	🟨	🟨
2. Clasificación de suelo urbanizable.	🟩	🟩	🟨	🟨
3. Clasificación de suelo rústico.	🟩	🟩	🟨	🟨
4. Estrategias de movilidad sostenible.	🟨	🟩	🟨	🟩
5. Integración y relación entre la ciudad y puerto.	🟨	🟩	🟨	🟩
6. Modelo territorial de disminución de la capacidad residencial.	🟨	🟩	🟨	🟨
7. Conservación del medio natural y el paisaje.	🟨	🟩	🟩	🟨
. Conservación del patrimonio cultural.	🟨	🟩	🟩	🟨
9. Establecimiento de espacios libres y zonas verdes.	🟨	🟨	🟩	🟩
10. Medidas de abastecimiento de aguas.	🟨	🟨	🟩	🟩
11. Medidas de saneamiento de aguas.	🟨	🟨	🟩	🟩
12. Estrategias de racionalización energética.	🟨	🟨	🟩	🟩

7. EFECTES SIGNIFICATIUS DEL PR SOBRE EL MEDI AMBIENT

7.1. FACTORS DEL MITJÀ POTENCIALMENT ALTERABLES

A continuació es relacionen els factors ambientals del mig receptor que poden veure's afectats, tant positivament com negativament, com a conseqüència de la modificació del Planejament General d'Ordenació Urbana d'Eivissa (PGOU-Eivissa). Aquesta relació de factors (o aspectes) mediambientals té caràcter genèric i no específic segons l'actuació que sigui o la zona geogràfica en la qual aquesta es dugui a terme.

La relació de factors ambientals susceptibles de rebre impacte per la reforma del PGOU-Eivissa es pot comprovar en la següent taula:

Figura 27. Taula de factors del medi .

MEDIO	FACTOR	SUBFACTOR
Natural	Vegetación	
	Fauna	Avifauna
		F. Terrestre
		F. Marina
	Conservación	Esp. Protegidos
Físico	Recursos Hídricos	AA. Superficiales
		AA. Subterráneas
		AA. Costeras
	Atmósfera	Calidad del aire
		Ruido
	Territorio	Edafología
		Paisaje
Humano	Riesgos	Incendio
		Inundación
		Erosión
		Deslizamiento
	Infraestructuras	Viaria
		No viaria
	Economía	Agricultura
		Turismo
	Cultural	Patrimonio
		Usos recreativos

Codi Validació: 3Z5AF4YNM4NH3TQKR3KS2D4FSK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 103 de 246

7.2. EFECTES AMBIENTALS

Entre els possibles efectes que la revisió del PGOU d'Eivissa tindrà sobre el medi receptor s'inclouen, però no es limita, als relacionats en la següent taula:

- Afecció sobre la vegetació
- Afecció sobre la fauna
- Afecció sobre els espais protegits
- Afecció sobre els recursos hídrics
- Afecció sobre l'atmosfera
- Afecció sobre el territori
- Àrees potencials de risc
- Interacció amb les infraestructures
- Alteració dels cultius
- Afecció sobre el patrimoni cultural

Les principals actuacions proposades en la Revisió del PGOU i que poden ser font d'impactes es considera que són els següents:

- Classificació del sòl urbà
- Classificació del sòl urbanitzable
- Classificació del sòl rústic
- Estratègies de mobilitat sostenible
- Integració i relació entre la ciutat i el port
- Model territorial de disminució de la capacitat residencial.
- Conservació del medi natural i el paisatge.
- Conservació del Patrimoni Cultural.
- Establiment d'espais lliures i zones verdes.
- Mesures de proveïment d'aigües
- Mesurades de sanejament d'aigües.
- Estratègies de racionalització energètica.

7.3. IDENTIFICACIÓ D'IMPACTES

Els impactes es creuen amb els efectes ambientals descrits a l'apartat anterior, i es procedeix a la seva anàlisi segons com pertocarà valorant-ho de la següent metodologia:

CARÀCTER: Fa referència a la seva consideració positiva o negativa respecte a l'estat previ a l'actuació. Indica si l'actuació és beneficiosa o perjudicial. Es considera impacte positiu a aquell admès com a tal, tant per la comunitat tècnica i científica com per la població en general, en el context d'una anàlisi completa dels costos i beneficis genèrics i de les externalitats de l'actuació contemplada. Es considera impacte negatiu a aquell que es tradueix en pèrdua de valor naturalístic, estètic-cultural, paisatgístic, de productivitat ecològica, o en augment dels perjudicis derivats de la contaminació, de l'erosió o colmatació i altres riscos ambientals en #discordança amb l'estructura ecològic–geogràfica, el caràcter i la personalitat d'una localitat determinada.

DURADA (D): Aquest criteri es refereix a l'escala de temps en la qual actua l'impacte; pot ser un impacte a curt termini, si es produeix una alteració que només duri uns pocs mesos o pocs anys, però que en qualsevol cas amb un termini temporal de manifestació que pot determinar-se o estimar-se; pot tractar-se d'un impacte a mitjà termini, en el qual l'impacte durarà anys o dècades i suposa una alteració indefinida en el temps de factors d'acció predominant en l'estructura o en la funció dels sistemes de relacions ecològiques o ambientals presents en el lloc; o pot tractar-se d'un impacte a llarg termini, en cas que l'alteració superi el pas d'una generació. Aquest factor es valora de la següent manera:

DURACIÓN	VALORACIÓN
Corto plazo	1
Medio plazo	2
Largo plazo	3

EXTENSIÓ (I): fa referència bé a la grandària o nombre d'exemplars d'un ecosistema que quedarà afectat. Aquesta extensió pot ser tant lineal com a superficial en funció de l'actuació. Per valorar l'extensió donem quatre possibles valors en funció que l'impacte quedi reduït a un petit espai o nombre d'exemplars, o d'altra banda que tingui major repercussió sobre el mitjà, podent tenir un impacte total. Així doncs, la taula de valors serà la següent:

EXTENSIÓN	VALORACIÓN
Localizada	1
Reducida	2
Extensa	3
Total	4

REVERSIBILIDAD (R): té en compte la possibilitat, dificultat o impossibilitat de retornar a la situació anterior a l'actuació. La valoració probable és:

REVERSIBILIDAD	VALORACIÓN
Si	0
No	2

SINERGIA (S): Al·ludeix a la combinació dels efectes per originar un de major; en aquest cas es parla d'impactes simples, acumulatius i sinèrgics. Un efecte simple és aquell que es manifesta sobre un sol component ambiental, o la manera del qual d'acció és individualitzat, sense conseqüències en la inducció de nous efectes, ni en la de la seva acumulació, ni en la de la seva sinergia. L'efecte acumulatiu és aquell que en perllongar-se en el temps l'acció de l'agent inductor, incrementa progressivament la seva gravetat, en mancar-se de mecanismes d'eliminació amb efectivitat temporal similar a la de l'increment de l'agent causant del dany. Un efecte sinèrgic és aquell que es produeix quan l'efecte conjunt de la presència simultània de diversos agents suposa una incidència ambiental major que l'efecte suma de les incidències individuals contemplades aïlladament.

SINERGIA	VALORACIÓN
Si	1
No	0

Una vegada identificats i valorats els impactes s'aplicarà una senzilla fórmula, que ens donarà uns valors compresos entre 2 i 10, que més endavant es classificaran. La valoració de cada impacte es calcula sobre la base de la següent regla:

I=+- D+E+R+S

Una vegada caracteritzats els diferents impactes, s'ha procedit a la valoració dels impactes negatius i positius segons la següent escala de nivells d'impacte:

- COMPATIBLE: Baix d'impacte o recuperació immediata després del cessament de l'activitat. No precisa pràctiques protectores o correctores. Valor inferior a 2.

- MODERAT: La seva recuperació no precisa pràctiques protectores o correctores intensives, i la consecució de les condicions ambientals inicials requereix cert temps. Valor entre 3 i 4.

- SEVER: La magnitud de l'impacte exigeix, per a la recuperació de les condicions del mitjà, l'adequació de pràctiques protectores. La recuperació, encara amb aquestes pràctiques, exigeix un període de temps dilatat. Valor entre 5 i 7.

- CRÍTIC: La magnitud és superior al llindar acceptable. Amb ell es produeix una pèrdua permanent en la qualitat de les condicions ambientals, sense possible recuperació, fins i tot amb l'adopció de mesures protectores o correctores. Valor superior a 7.

D'acord amb l'apartat següent, "*Actuacions potencialment significatives per al medi ambient*", analitzem cada efecte mediambiental i descrivim els impactes resultants de la interacció actuació-efecte.

Classificació del sòl urbà

Segons la revisió del Pla General d'Eivissa, el sòl urbà es redueix, afectant escassament a la zona de les *Feixes de Prat de Vila*. cal destacar que aquestes *Feixes* abasten una superfície de 4.230,99 Ha i que, segons la proposta del nou Pla, una fracció de sòl urbà que afectava a les *Feixes del Prat de Ses Monges* ha quedat desclassificat, quedant aquest aiguamoll completament protegit. En tractar-se d'un impacte superflu, de molt baixa extensió, no s'estima que repercuteixi en impactes futurs. Per tant, el valor és I=-1+1+0+0=-2, és a dir COMPATIBLE.

Part del sòl qualificat com a urbà i urbanitzable es troba sobre sòls classificats com a cultius rotatius pobres. Mentre que la zona del LIC de *Serra Grossa* se situa en zona de forestal, corresponent amb la classificació com a rústic. No obstant això, aquest impacte es considera de poc pes ja que és corregible i no comporta altres impactes associats, llavors I=-1+1+0+0=-2, COMPATIBLE.

Codi Validació: 3Z5AHY4WNH37Q8R3X5ZW4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 106 de 246

No s'espera interacció amb la fauna local per cap de les actuacions referents a la classificació del sòl ja que no existeixen hàbitats d'espècies faunístiques singulars en el municipi, a excepció del refugi de fauna "*Ca'n Toni de Fora*" que es troba al nord-oest del municipi i que, segons la revisió actual, s'estén sobre sòl rústic, per la qual cosa no comporta impacte algun. I=-1+1+0+0=-2, per tant aquest impacte es considera COMPATIBLE.

Al llarg de l'extensió del municipi existeixen diversos sondejos que poden veure's afectats per la futura execució del Pla General, estant aquests en sòl urbà i urbanitzable. Aquests sondejos inclouen (en els sòls esmentats) subministraments, proveïment, regadiu i ús domèstic. Donada la seva dispersió i el reduït nombre, categoritzem aquest impacte com a COMPATIBLE, sent I=-1+1+0+0=-2.

A més, el LIC de *Serra Grossa* està parcialment cobert per una APR d'erosió. Sent aquesta zona solc rústic però amb una petita part de sòl urbà i urbanitzable. Cataloguem aquest impacte com a SEVER negatiu, amb un valor I=-3+1+2+0=-6.

Classificació del sòl urbanitzable

Part del sòl qualificat com a urbà i urbanitzable es troba sobre sòls classificats com a cultius rotatius pobres. Mentre que la zona del LIC de *Serra Grossa* se situa en zona de forestal, corresponent amb la classificació com a rústic. No obstant això, aquest impacte es considera de poc pes ja que és corregible i no comporta altres impactes associats, llavors I=-1+1+0+0=-2, COMPATIBLE.

Quant al LIC *Serra Grossa*, existeix una petita porció de superfície afectada pel desenvolupament del PGOU quant a sòl urbanitzable, però donat la seva escassa grandària, s'estima aquesta interacció com a menyspreable. De nou, parlem d'un impacte no immediat, aquesta vegada d'extensió reduïda i reversible, encara que també implica altres impactes en cadena. Així doncs, de valor és I=-1+2+0+1=-4, MODERAT.

Classificació del sòl rústic

El nou plantejament es caracteritza per una disminució del sòl urbà i urbanitzable. A les més de 400 Ha de solc rústic comú, se li han de sumar aquelles superfícies que han estat eliminades del plantejament i aquelles classificades com a sòl rústic protegit. Això comporta impactes positius. La vegetació i la fauna gaudiran d'un espai lliure i la capacitat paisatgística del territori millorada. Es considera que a causa que la meitat del territori d'Eivissa és rústic, es considera aquesta interacció com I=+3+3+0+1=+7, POSITIU.

Estratègies de mobilitat sostenible

Les estratègies de mobilitat sostenible propostes per la revisió del Pla General inclouen mesures destinades a reduir el nombre de vehicles particulars que, sovint, transporten a un sol passatger contribuint a un tràfic poc fluid i que contribueix a augmentar el nombre de focus de contaminació dispersa.

Les mesures de potenciació del transport col·lectiu, la xarxa viària per als vianants, i el transport alternatiu (tals com la bicicleta), reduiran l'emissió de gasos contaminants, millorant la qualitat atmosfèrica, reducció de les fonts d'emissió d'òxid nitrós (N_2O) que és un gas d'efecte hivernacle (GEI) i per tant responsable de l'escalfament global, que entre altres conseqüències, propicia l'aparició d'un altre GEI, el vapor d'aigua (H_2O (g)). Per tant aquest impacte es considera extremadament positiu i té un valor I=+3+3+0+1=+7, per tant POSITIU.

Fins i tot una xarxa viària de bici-carrils proposada permet l'acostament a zones de valor mediambiental i patrimonial. Pel que aquesta mesura influirà positivament en el coneixement i respecte d'aquestes zones. Per tant se li atorga un valor I=+3+3+0+1=+7, és a dir POSITIU cadascuna de les repercussions sobre l'espai protegit i el patrimoni.

Integració i relació entre la ciutat i el port

La nova proposta del PGOU inclou actuacions de reordenació de la zona portuària, peatonalització, etc., que milloren substancialment la qualitat ambiental del municipi, especialment els limítrofs de la muralla. Aquestes intencions són a llarg termini i donat el grau de protecció de la "Dalt Vila" que, se sobri entén va a seguir així, es consideraria aquesta protecció com a irreversible. La zona portuària, els carrers per als vianants propostes, la murada, etc., abasten una zona important de territori. Per aquestes raons aquest és un impacte molt positiu per a la Ciutat d'Eivissa amb un valor d'I=+3+3+2+0=+8, després és un impacte POSITIU.

Model territorial de disminució de la capacitat residencial

El Pla vigent de 1987 projecta una superfície de més de 500 ha de solc urbà mentre que la proposta de la revisió de 2015 disminueix aquesta superfície al voltant de 100 Ha de solc disponible. Això repercuteix en una menor capacitat d'habitatge I=2+1+0+1= +4 POSITIU.

Conservació del mitjà natural i el paisatge

La proposta del Pla General d'Ordenació Urbana desclassifica com a urbà una faixa important de la *Feixa del Prat de Ses Monges* i un àrea considerable del *Prat de Vila*. Aquesta interacció es valora com molt positiva en incrementar la protecció d'un espai dotat d'una gran importància ecològica. És sens dubte un gran impacte positiu per a la Ciutat, prenent un valor I=+3+2+0+1=+7, és a dir, POSITIU.

Conservació del Patrimoni Cultural

Igual que l'apartat anterior, la cara sud de Dalt Vila queda desclassificada com a sòl urbà o urbanitzable, disminuint la seva capacitat antropogènica i conservant un entorn paisatgístic històric-cultural molt valuós per al municipi d'Eivissa. El valor d'I=+3+2+0+1=+7, POSITIU.

Establiment d'espais lliures i zones verdes

S'han plantejat impulsar mesures per recuperar i mantenir zones verdes d'ús públic tals com la Necròpoli, la zona inferior de la muralla entre *Sa Capelleta* i el *Parc Reina Sofia* i el barri de *Es Soto*, que són un conjunt d'ubicacions del territori que es veuran potenciades quant a la seva qualitat paisatgística, per la qual cosa tindrà un valor positiu sobre el paisatge i el territori, i el valor assignat d'I=+3+3+0+0=+6, POSITIU.

Mesures de proveïment d'aigües

Les propostes del nou PGOU inclouen polítiques de foment d'ús racional del recurs hídric, la conscienciació pública i l'eliminació de materials contaminants com el PVC emprat en les canonades. A més la xarxa mallada assegura un subministrament continu i de qualitat. Això repercutirà en la totalitat del municipi a llarg termini, per la qual cosa I=+3+4+0+0=+7, és a dir POSITIU quant a la seva repercussió en els recursos hídrics.

Mesures de sanejament d'aigües

La futura EDAR d'Eivissa incrementarà la capacitat depuradora de la Ciutat. Aquesta depuradora té previst una demanda de 2500 kVA, o el que és el mateix, resultant de multiplicar aquest valor pel seu factor de potència, que és 0,8 obtenim un consum d'aproximadament 2000 kW.

Això es tradueix en un consum d'energies fòssils que emetran a l'atmosfera al voltant d'1 Tn de CO2, naturalment això, si bé és considerable, en comparació al consum de les Pitiüsses representa un escàs 1%. Pel que directament considerem aquest impacte com I=-2+1+0+1=-4, MODERAT.

També generarà llots, que lluny de veure-ho com una aportació de residus, tal com es planteja en la revisió del Pla General, seran aprofitats en l'agricultura com a compostatge i abonament, per la qual cosa l'impacte sobre l'agricultura cobra valor positiu, concretament, I=+2+1+0+0=+3, POSITIU.

Les aigües residuals depurades, una vegada regenerades, poden ser utilitzades amb un nombre de propòsits, des del regadiu de cultius i zones verdes, fins a la neteja viària. Per això, es reduirà la pressió sobre les aigües subterrànies i se li considera que I=+2+4+0+1=+7, POSITIU.

Estratègies de racionalització energètica

Amb la finalitat d'evitar els problemes de contaminació atmosfèrica provocats per la central de GESA-ENDESA, es proposen mesures d'implantació d'energies alternatives, tals com el gasoducte, i alternatives, com la fotovoltaica. Sens dubte l'engegada d'aquestes mesures tindrà un efecte molt positiu en la qualitat de l'aire, reduint en gran manera les emissions de GEI a l'atmosfera. Per tant en valor d'aquest impacte positius serà I=+3+4+0+1=+8, POSITIU.

Entre altres mesures, el soterrament de les línies aèries, els nous pals de columna metàl·lica i barres angulars i la concentració de les esteses aèries de mitjana i alta tensió en passadissos aeris incorrerà en dos impactes positius.

D'una banda l'impacte paisatgístic es veurà reduït millorant la qualitat visual del municipi. Aquest impacte serà extensible a tot el municipi i es considera que el seu valor és I=+3+4+0+0=+7, això és POSITIU.

D'altra banda, l'eliminació d'esteses aèries que amb massa freqüència ocasional la mortalitat de les aus també desapareixerà. Per això, d'igual manera que l'anterior, es considera que el seu valor és I=+3+4+0+0=+7, POSITIU.

Pel costat contrari, no obstant això, l'execució de les obres de soterrament de línies aèries provoqués sorolls i generarà residus. Per la part de soroll es considera que es tracta d'obres puntuals no extenses en el temps i que tenen poc pes a nivell d'impacte ambiental, per la qual cosa se li atorga un valor I=-1+1+0+0=-2, COMPATIBLE. Quant a la generació de residus ocorre el mateix, si ben això han de ser tractats correctament, es tracta d'afeccions puntuals i limitades, després I=-1+1+0+0=-2, COMPATIBLE.

Àrees potencials de risc

Conforme als mapes de risc de inundació l'extrem oriental del municipi està catalogat com APR d'inundació de caràcter elevat, és a dir en un període de 10 anys i de probabilitat baixa, freqüència de 500 anys, encara que la primera és preferent. En ser aquests polígons objectes d'una classificació de sòl urbà i urbanitzable, ha de ser considerat en l'execució del Pla General. Ja que el risc és per a un horitzó de 10 anys, afecta una part relativament petita del municipi, se li atorga un valor d'I=-1+2+0+0=-3, de manera que és MODERAT.

7.4. ACTUACIONS POTENCIALMENT SIGNIFICATIVES DEL PLA PER AL MEDI AMBIENT: ANÀLISI ESTRATÈGIC D'UNITATS TERRITORIALS.

La planificació general urbanística, a diferència dels projectes, no aporta informació en un grau de concreció i detall sobre les noves activitats que es vagin a localitzar ni la forma precisa en la qual es van a materialitzar i desenvolupar al territori. Els Planejaments Generals d'Ordenació Urbana tenen com a funció més destacada, de cara a la seva avaluació estratègica, l'assignació d'ús del sòl a través de l'ordenació-classificació urbanística en un àrea concreta, en aquest cas un terme municipal. Per tant, la valoració dels efectes ambientals en l'escala general del territori, valorant l'adequació de les mesures del Pla a les característiques de l'espai al que afecten, suposarà un interessant complement a la valoració d'efectes significatius sobre els diferents factors del medi ambient que ha estat realitzada als apartats anteriors.

Les Unitats Territorials es corresponen amb àrees homogènies del territori que és objecte d'estudi (terme municipal d'Eivissa), que presenten uns límits i unes característiques naturals (físiques-ambientals-paisatgístiques) i humanes (socioeconòmica i d'usos del sòl) comuns i fàcilment identificables. Són espais, per tant, dotats d'homogeneïtat des del punt de vista geogràfic i fàcilment identificables en el paisatge, la qual cosa els confereix unes aptituds i limitacions d'ús similars i en les quals és d'esperar un comportament homogeni davant l'aplicació de l'ordenació urbanística que proposa la Revisió del Planejament General d'Ordenació Urbana.

Les Unitats Territorials són un bon marc de referència per escometre, des d'un enfocament geogràfic, holístic i prospectiu, una valoració global i sintètica, preventiva i cautelar, dels efectes significatius sobre el medi ambient de la Revisió del PGOU d'Eivissa, detectant tant els impactes negatius o incompatibilitats més significatives que poguessin donar-se, com els avantatges o impactes positius derivats de les propostes de planificació territorial del Pla. A l'apartat 2 del present Estudi Ambiental Estratègic es feia un succint repàs històric-geogràfic dels elements territorials bàsics que expliquen la realitat actual del municipi d'Eivissa. Partint d'aquesta informació podem dividir el terme municipal en cinc Unitats Territorials, tenint en major consideració dins d'aquesta taxonomia bàsica del territori els criteris que defineixen aquelles unitats que compten amb rellevància ambiental-cultural significativa i buscant de forma intencionada una divisió senzilla que sigui fàcilment assimilable per la major part de la ciutadania. Són les següents:

UT.1. Urbanitzat: residencial-turístic-industrial.

UT.2. Relleus de *Serra Grossa*.

UT.3. Rural intermedi.
UT.4. Feixes: *Prat de Vila i Prat de ses Monges*.

UT.5. *Puig des Molins-Es Soto*.

Les presents Unitats Territorials són reflex d'un territori molt homogeni dominat quantitativa i qualitativament per l'àmbit purament urbà i els seus usos de sòl, activitats i infraestructures associades però que alberga en el seu si dos espais de gran rellevància pels seus valors culturals, paisatgístics i, en certa mesura, ambientals com són les *Feixes* i l'àrea de *Puig des Molins-Es Soto*. Zones que requereixen un tractament singularitzat en l'avaluació ambiental al marge del gran conjunt de la capital. Enfront d'aquest bloc plenament humanitzat, es contraposen els relleus muntanyencs de la *Serra Grossa* en el quadrant nord-occidental del municipi. Entre tots dos apareix un àrea de transició entre la serra i la ciutat, particularitzada amb uns usos i paisatges propis que mereixen el seu tractament com a unitat territorial independent.

A continuació realitzem una valoració quantitativa del significat de la posició espacial i funcional de les Unitats Territorials al territori d'Eivissa, a través d'una valoració geogràfica general i bàsica on es prenen en consideració al mateix nivell valoris ambientals, paisatgístics, patrimonials i funcionals-productius, a través dels següents indicadors:

Valor natural: elements que componen la biodiversitat i geodiversitat que alberga la unitat territorial, així com el grau de conservació i la singularitat/representativitat dels mateixos.

Valor paisatgístic: qualitat visual intrínseca del paisatge (línies, formes, colors, textures i perspectives) i significació del paisatge com a expressió formal al territori dels processos naturals i dels processos històrics que han anat conformant l'àrea d'estudi.

Valor cultural: elements patrimonials reconeguts o recognoscibles presents, ja siguin culturals, històrics, artístics, arqueològics, etnogràfics, etc.

Valor funcional: significació de la unitat territorial com a marc espacial per a funcions relatives a la instal·lació de determinades activitats o a la prestació de determinats serveis bàsics a la comunitat, i que li atorguen una paper específic dins del conjunt del model territorial de l'àmbit d'estudi.

Valor productiu: capacitats i aptituds de la unitat territorial per generar recursos productius i/o econòmics a la comunitat.

Figura 28. Taula de valoració geogràfica de Unitats Territorials d'Eivissa

5. Muy Alto 4. Alto 3. Medio 1. Muy Bajo 2. Bajo		VALORES GEOGRÁFICOS DE LAS UNIDADES TERRITORIALES					
		Natural	Paisajístico	Cultural	Productivo	Funcional	TOTAL
UNIDADES TERRITORIALES	UT.1.	1	3	5	3	5	13,00
	UT.2.	5	4	1	3	3	13,60
	UT.3.	2	3	2	3	1	10,20
	UT.4.	5	4	5	4	2	18,40
	UT.5.	3	5	5	2	3	15,60

UNIDADES TERRITORIALES: UT.1. Urbanizado: residencial-turístico-industrial. UT.2. Relieves de Serra Grossa. UT.3. Rural intermedio. UT.4. Feixes: Vila y Prat de ses Monges. UT.5. Puig des Molins-Es Soto

Posteriorment s'elabora una valoració bàsica d'impactes sobre les Unitats Territorials a partir de les accions del Planejament que han estat definides a l'apartat 5.3. Tenint present el caràcter permanent que, per pròpia definició, tenen els efectes de les accions desenvolupades en un Pla General, es defineixen tres criteris de valoració: la naturalesa i intensitat d'impacte (N), l'extensió (I) i el grau d'influència-sinergia dels seus efectes (S). Primer es fa per separat per a cadascun d'aquests criteris per després ser posats en relació en una valoració final (V) de l'impacte. Finalment es realitza una valoració qualitativa simple i pondera dels impactes (V-UT) posant en relació els tres criteris assenyalats i normalitzant-los en funció del valor geogràfic que hem assignat a les unitats territorials.

Finalment, es realitza una valoració global de caràcter analític, sistematitzant i sintetitzant tota la informació en un conjunt de fitxes amb la descripció de característiques i valoració ambiental estratègica individualitzada per a cada unitat territorial.

Figura 29. Localització de les Unitats Territorials en el terme municipal d'Eivissa

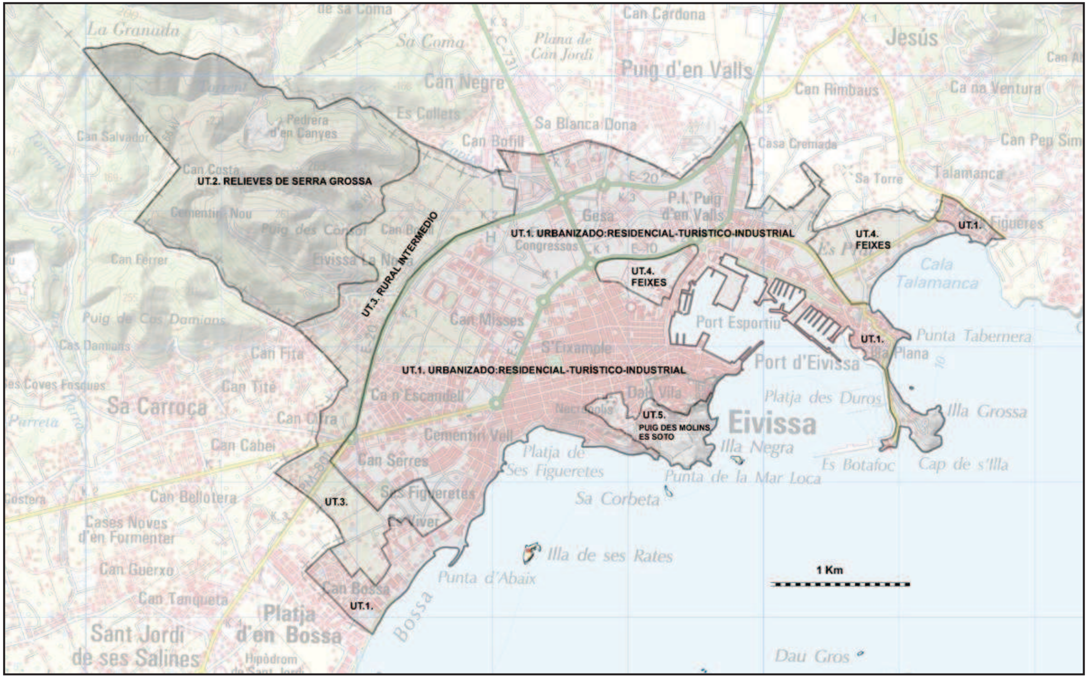

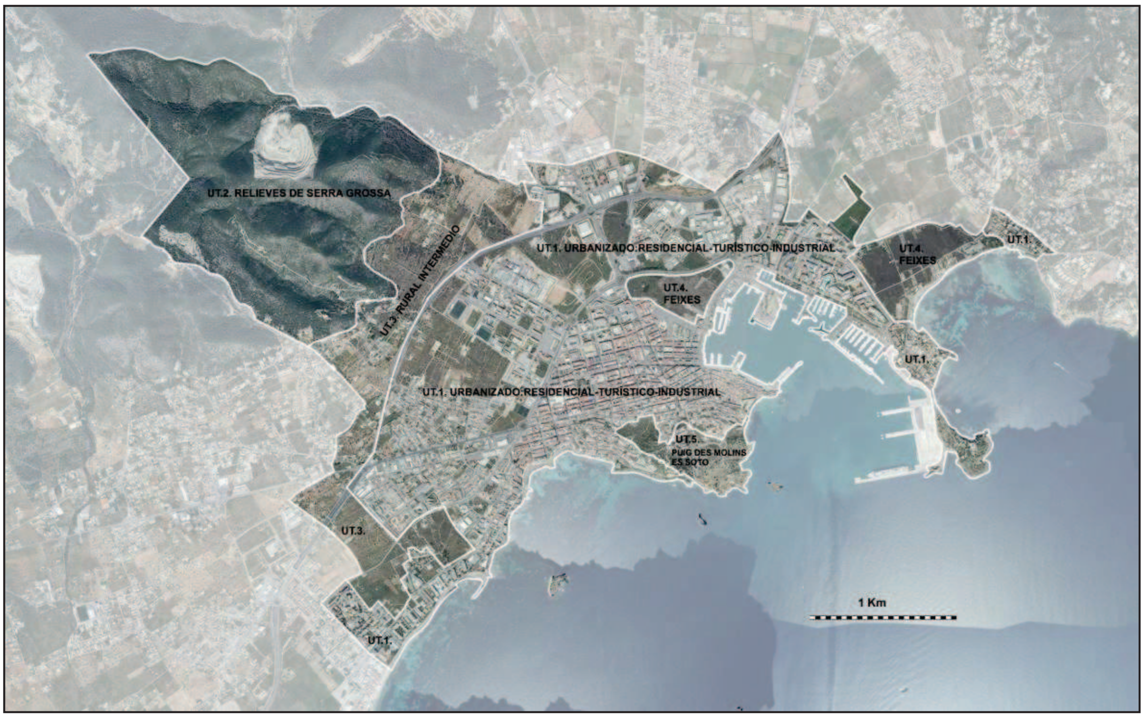
UT.2. RELIEVES DE SERRA GROSSA
UT.3. RURAL INTERMEDIO
UT.1. URBANIZADO RESIDENCIAL-TURÍSTICO-INDUSTRIAL
UT.4. FEIXES
UT.4. FEIXES
UT.1.
UT.1.
UT.1. URBANIZADO RESIDENCIAL-TURÍSTICO-INDUSTRIAL
UT.5. PUIG DES MOLINS ES SOTO
UT.3.
UT.1.
1 Km

Figura 30. Valoració sectorial i global de les Unitats Territorials

A) Valor Natural-Paisatgístic

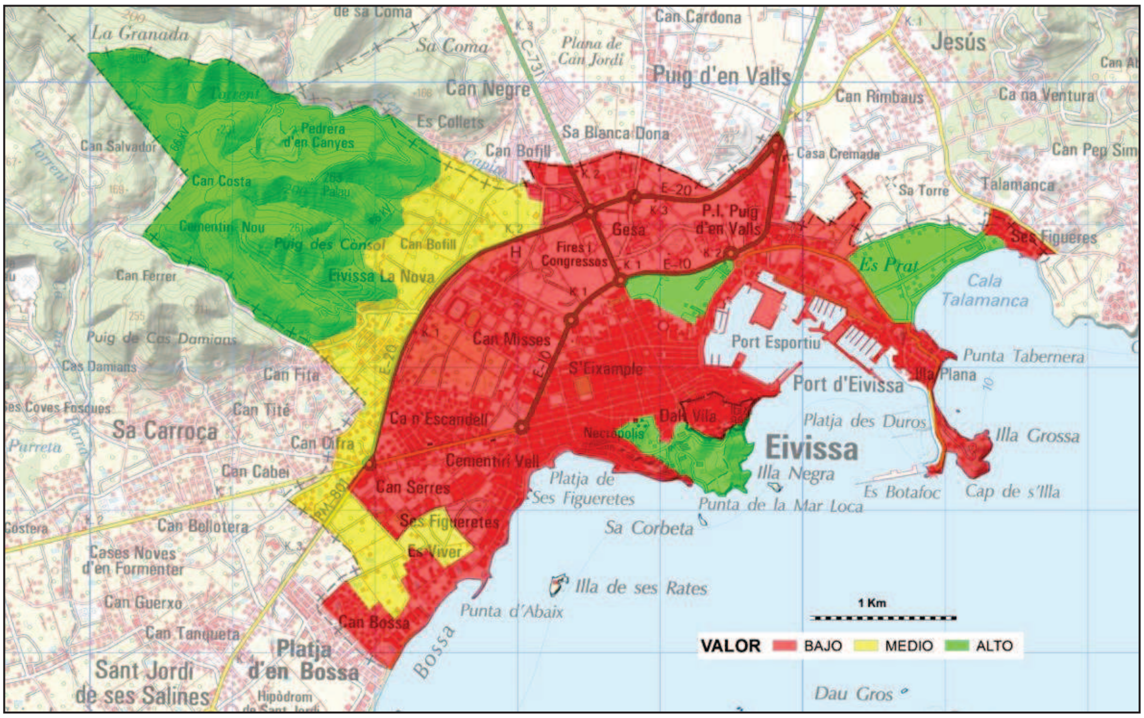

B) Valor Cultural

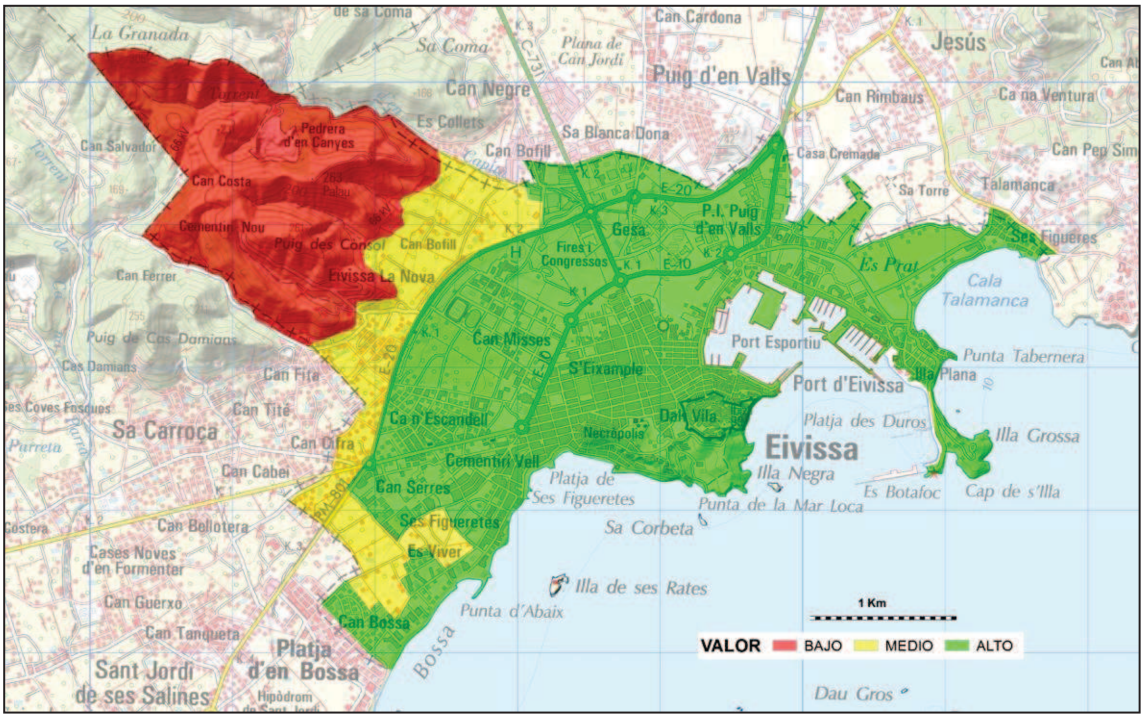

C) Valor Funcional-Productiu

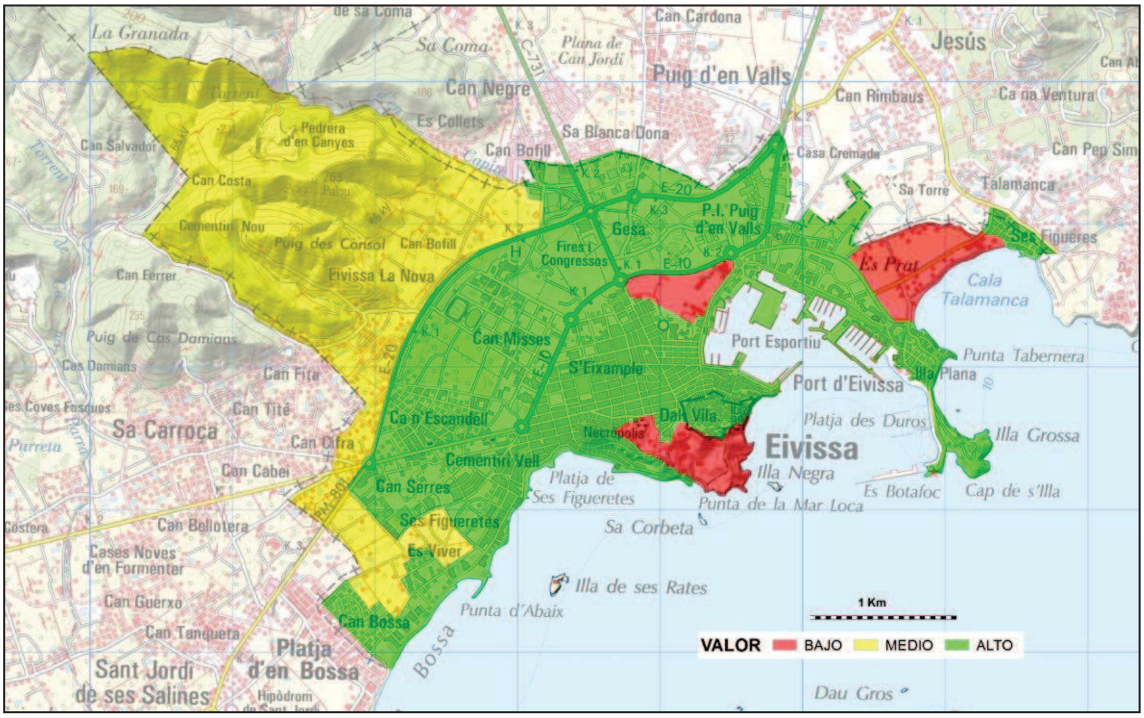

D) Valor Geogràfic Total

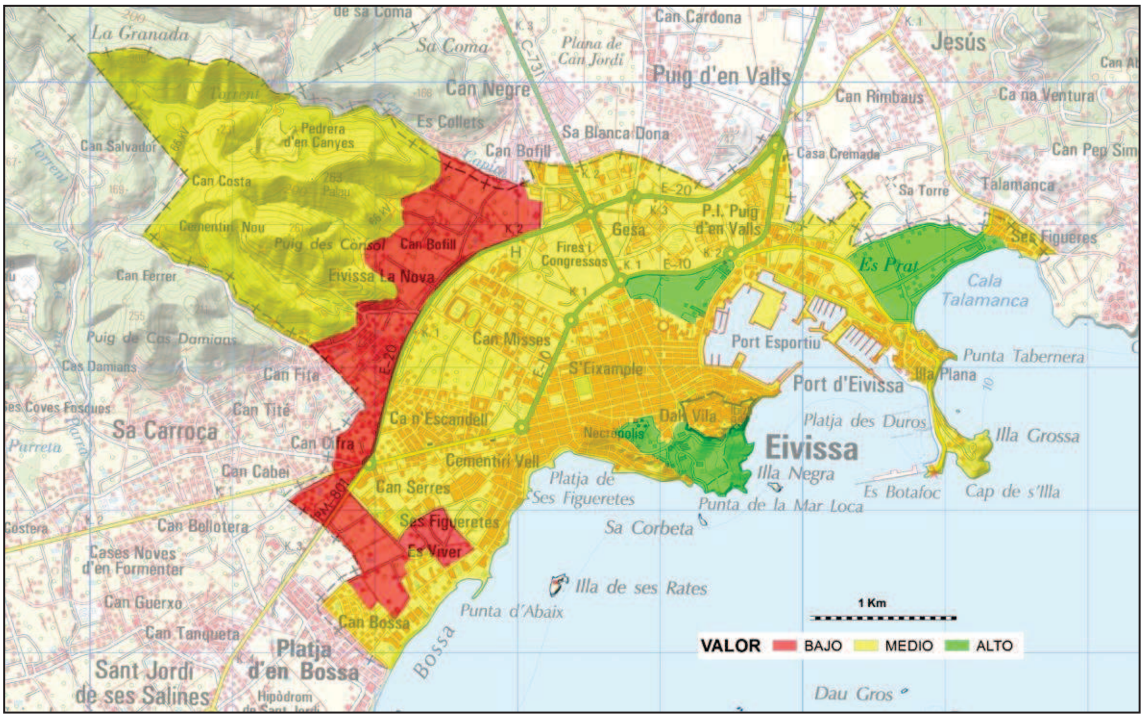

Figura 31. Matrius d'identificació i valoració de efectes ambientals a les Unitats Territorials.

Acciones del Plan:

1. Clasificación de suelo urbano
2. Clasificación de suelo rústico
3. Clasificación de suelo urbanizable
4. Disminución de la capacidad residencial
5. Relación puerto-ciudad
6. Conservación del medio natural y del paisaje
7. Conservación del patrimonio cultural
8. Establecimiento de espacios libres y zonas verdes
9. Movilidad sostenible
10. Abastecimiento de aguas
11. Saneamiento de aguas
12. Racionalización energética

Unidades Territoriales UT:

UT.1. Urbanizado: residencial-turístico-industrial.
UT.2. Relieves de Serra Grossa.
UT.3. Rural intermedio.
UT.4. Feixes: Vila y Prat de ses Monges
UT.5. Puig des Molins-Es Soto

Naturaleza e intensidad del efecto (N)

0: Efecto nulo
1: Efecto positivo de intensidad baja
2: Efecto positivo de intensidad media
3: Efecto positivo de intensidad alta
-1: Efecto negativo de intensidad baja
-2: Efecto negativo de intensidad media
-3: Efecto negativo de intensidad alta

Extensión del efecto (E):

1: Puntual
3: Extenso

Sinergia del efecto (S):

1: No sinérgico
3: Sinérgico

Ponderación relativa-porcentual del valor de las Unidades Territoriales (P)

UT.1. 61,90
UT.2. 64,76
UT.3. 48,57
UT.4. 87,62
UT.5. 74,29

Naturaleza e intensidad del efecto (N)		**ACCIONES DEL PLAN GENERAL**											
		MODELO TERRITORIAL SOSTENIBLE					**PROTECCIÓN AMBIENTAL-CULTURAL**			**CALIDAD DE VIDA URBANA**			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
UNIDADES TERRITORIALES	UT.1.	1	0	-1	3	2	1	3	3	3	2	2	1
	UT.2.	-2	3	0	1	0	3	0	0	0	0	0	0
	UT.3.	-1	2	-1	1	0	2	0	0	0	0	0	1
	UT.4.	0	3	0	2	2	3	1	2	2	1	3	1
	UT.5.	1	3	0	1	0	3	3	2	2	1	1	1

Extensión del efecto (E)		**ACCIONES DEL PLAN GENERAL**											
		MODELO TERRITORIAL SOSTENIBLE					**PROTECCIÓN AMBIENTAL-CULTURAL**			**CALIDAD DE VIDA URBANA**			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
UNIDADES TERRITORIALES	UT.1.	3	1	3	3	1	1	3	3	3	3	3	3
	UT.2.	1	3	1	1	1	3	1	[illegible]	1	1	1	1
	UT.3.	1	3	1	1	1	3	1	[illegible]	1	1	1	1
	UT.4.	1	3	1	1	1	3	3	[illegible]	1	1	3	1
	UT.5.	1	3	1	1	1	3	3	[illegible]	1	1	1	1

Sinergia del efecto (S)		**ACCIONES DEL PLAN GENERAL**											
		MODELO TERRITORIAL SOSTENIBLE					**PROTECCIÓN AMBIENTAL-CULTURAL**			**CALIDAD DE VIDA URBANA**			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
UNIDADES TERRITORIALES	UT.1.	3	1	3	3	3	1	3	3	3	3	3	3
	UT.2.	1	3	1	1	1	3	1	1	1	1	1	1
	UT.3.	1	3	3	1	1	3	1	1	1	1	1	1
	UT.4.	1	3	1	3	3	3	3	3	3	3	3	1
	UT.5.	1	3	1	1	1	3	3	3	3	1	1	1

Valoración final del efecto (V). **(N*E)+(N*S)/100**		**ACCIONES DEL PLAN GENERAL**											
		MODELO TERRITORIAL SOSTENIBLE					**PROTECCIÓN AMBIENTAL-CULTURAL**			**CALIDAD DE VIDA URBANA**			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
UNIDADES TERRITORIALES	UT.1.	33,3	0,0	-22,2	100,0	44,4	11,1	100,0	100,0	100,0	66,7	66,7	33,3
	UT.2.	-22,2	100,0	0,0	11,1	0,0	100,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
	UT.3.	-11,1	66,7	-22,2	11,1	0,0	66,7	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	11,1
	UT.4.	0,0	100,0	0,0	44,4	44,4	100,0	33,3	66,7	44,4	22,2	100,0	11,1
	UT.5.	11,1	100,0	0,0	11,1	0,0	100,0	100,0	66,7	44,4	11,1	11,1	11,1

🟥	Impacto negativo	🟧	Impacto nulo	🟩	Impacto positivo bajo	🟩	Impacto positivo alto

Ponderación final del efecto en la Unidad Territorial (V-UT). **(V*P/100)**		**ACCIONES DEL PLAN GENERAL**											
		MODELO TERRITORIAL SOSTENIBLE					**PROTECCIÓN AMBIENTAL-CULTURAL**			**CALIDAD DE VIDA URBANA**			
		1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**	**8**	**9**	**10**	**11**	**12**
UNIDADES TERRITORIALES	UT.1.	20,63	0,00	-13,76	61,90	27,51	6,88	61,90	61,90	61,90	41,27	41,27	20,63
	UT.2.	-14,39	64,76	0,00	7,20	0,00	64,76	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
	UT.3.	-5,40	32,38	-10,79	5,40	0,00	32,38	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	5,40
	UT.4.	0,00	87,62	0,00	38,94	38,94	87,62	29,21	58,41	38,94	19,47	87,62	9,74
	UT.5.	8,25	74,29	0,00	8,25	0,00	74,29	74,29	49,52	33,02	8,25	8,25	8,25

NÚMERO DE IMPACTOS POSITIVOS

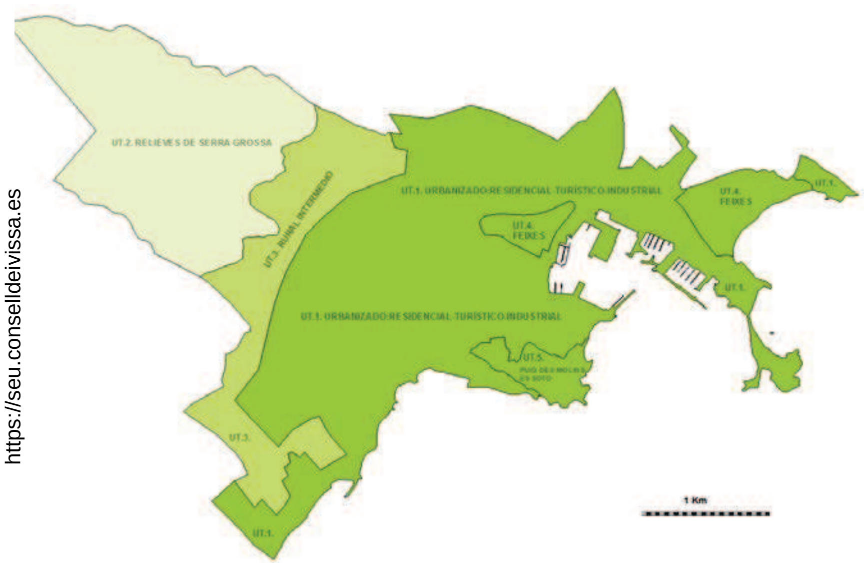
UT.2. RELIEVES DE SERRA GROSSA
UT.3. RURAL INTERMEDIO
UT.1. URBANIZADO-RESIDENCIAL TURÍSTICO-INDUSTRIAL
UT.4. FEIXES
UT.4. FEIXES
UT.1.
UT.1.
UT.1. URBANIZADO-RESIDENCIAL TURÍSTICO-INDUSTRIAL
UT.5. PUIG DES MOLINS ES SOTO
UT.3.
UT.1.
1 Km

NÚMERO DE IMPACTOS NEGATIVOS

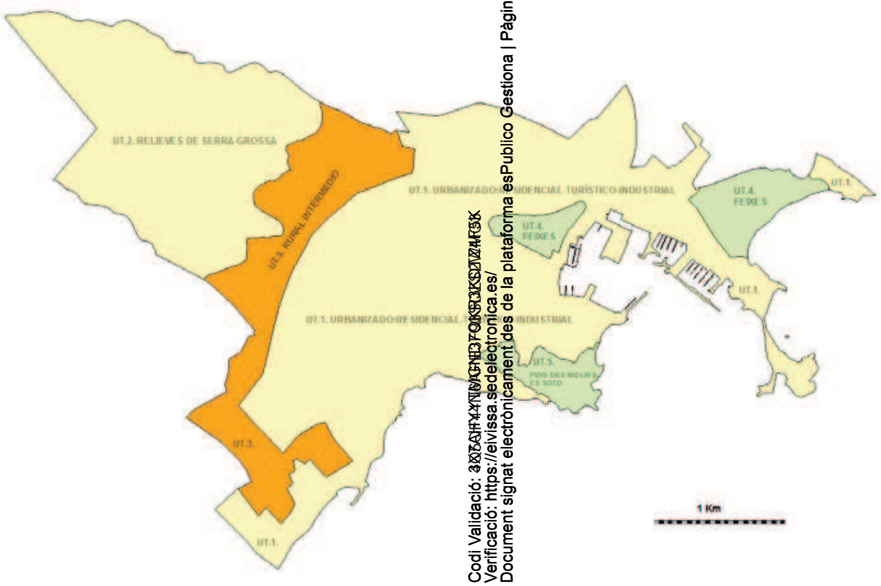
UT.2. RELIEVES DE SERRA GROSSA
UT.3. RURAL INTERMEDIO
UT.1. URBANIZADO-RESIDENCIAL TURÍSTICO-INDUSTRIAL
UT.4. FEIXES
UT.4. FEIXES
UT.1.
UT.1.
UT.1. URBANIZADO-RESIDENCIAL TURÍSTICO-INDUSTRIAL
UT.5. PUIG DES MOLINS ES SOTO
UT.3.
UT.1.
1 Km

Figura 32. Fitxes de descripció i valoració ambiental estratègica de Unitats.

UT.1. URBANIZTZAT: RESIDENCIAL-TURÍSTIC-INDUSTRIAL.

Localització:

El centre i meitat sud-oriental del municipi, entre la línia de costa i la Ronda I-20. Unitat dominant en el municipi, ocupa un 55,3% de la superfície municipal, on resideix pràcticament el conjunt de la població.

Terreny predominantment pla a una altitud mitjana altitud mitjana de 13 metres i pendent mitjana de 3,6 graus. Excepte a la zona emmurallada de Dalt Vila on s'aconsegueixen els 51 metres d'altitud amb pendents de fins a 30º, que se superen a les zones de penya-segats.

Elements i valors naturals:

Espai humanitzat on amb prou feines queden restes d'elements del mitjà natural, excepte en les vores dels penya-segats i la zona de protecció arqueològica de Illa Plana, que s'ha inclòs dins d'aquesta unitat. Unitat territorial que s'ha vist afectada per greus deficiències ambientals en les últimes dècades, com a resultat dels processos constructius, residencials i turístics i les instal·lacions energètiques i industrials. Així com per les successives ampliacions de les instal·lacions portuàries que han suposat una pèrdua d'una mica més de 56 hectàrees de el "mirall de l'Aigua" i una reculada de la línia de costa que oscil·la entre els 30 i els 600 metres des de meitat del segle XX.

Elements I valors humans-culturals:

L'extensió, disposició i significat geogràfic de la UT.1. la converteix en la matriu dominant del territori d'Eivissa. És la que més superfície té i la que alberga la major part de la població, varietat d'usos i desenvolupament d'activitats i infraestructures.

Podem dividir la unitat en funció dels components de l'estructura urbana que es poden diferenciar clarament dins d'ella:

La ciutat històrica, composta pel magnífic recinte emmurallat de Dalt Vila i els barris extramurs de *la Marina i Sa Penya* sorgits als segles XVII i XVIII. En aquesta àrea es conserven els millors exemples de patrimoni cultural històric-artístic de la ciutat.

Els eixamples, localitzats entre la ciutat històrica i l'Avinguda de la Pau (C-733), planificats per a la burgesia comercial amb el clàssic traçat de plànol ortogonal des de finals del segle XIX (Poble Nou) i progressivament colmatats al llarg del segle XX. És un espai urbanitzat íntegrament, on es concentren les majors densitats edificatòries i demogràfiques, així com les funcions administratives i comercials de la capital.

Les zones d'expansió turística i portuària. Una al sud i sud-oest, a l'espai turístic-residencial de *Ses Figueretes- Platja d'en Bossa* que es continua en els mateixos paràmetres en el municipi de Sant Jordi de ses Salines i una altra al nord i nord-est, a la zona vinculada a l'activitat d'oci-residencial-portuària de Talamanca-Passeig Marítim.

Els nous desenvolupaments residencials radicats a partir dels nuclis perifèrics de *Ca'n Serres, Ca n'Escandell i Cas Pou Sant,* en una franja compresa entre l'Avinguda de la Pau (C-733) i Ronda I-20, que sembla la zona més adequada per acollir els futurs desenvolupaments d'Eivissa a mitjà i llarg termini.

Les zones industrials, l'estació de tractament de residus i central tèrmica en la parteix nord del municipi.

Les principals infraestructures viàries del municipi.

Planificació territorial proposta en el PGOU Per a l' Unitat Territorial:

La classificació com a sòl urbà de la pràctica totalitat de la Unitat Territorial.

Implementació de mesures per a la reducció de l'edificabilitat, desclassificant fins i tot aquelles Unitats d'Actuació que no siguin viables per mancar d'interès o capacitat real de promoció urbanística.

Regeneració urbanística de les instal·lacions portuàries per a la seva millor incorporació al model territorial de la ciutat.

Protecció del patrimoni cultural, amb l'elaboració del Catàleg d'Edificis i Elements Protegits, establiment d'Àrees de Protecció Arqueològica i redacció de Planes Especials de Protecció específics per *Dalt Vila, Marina i Sa penya*.

Facilitar l'accés per als vianants al capdavant marítim i les actuacions en el front marítim *Ses Figueretes-Platja d'en Bossa*.

Establiment d'espais lliures i zones verdes, especialment el Parc del Firal i el Parc de *Ca n'Escandell*, a les zones reservades per contenir els nous creixements de la ciutat. Entre els espais lliures proposats en la Revisió del Pla i els ja existents s'aconsegueix una superfície total de 96,66 hectàrees.

Mobilitat sostenible a través d'un tractament singularitzat en l'Avinguda de la Pau i el foment de mesures que afavoreixin la peatonalització i l'ús de la bicicleta en els desplaçaments per la ciutat.

Mobilitat sostenible a través de la previsió d'aparcaments dissuasius exteriors al casc urbà central.

Ampliació i millora de la xarxa de proveïment d'aigües amb previsions per a la construcció de noves infraestructures.

Ampliació de l'Estació Depuradora d'Aigües Residuals EDAR..

Actuacions contra les inundacions i construcció de dipòsits de tempesta abans de l'abocament a la badia.

Mesures de racionalització energètica i desenvolupament de sistemes d'energia compatibles i respectuosos amb el medi ambient a fi de reduir els consums energètics: recollida selectiva de residus, reciclatge, enllumenat eficient i adequació de les infraestructures de radiocomunicacions.

Valoració estratègica de la afecció ambiental del Planejament a l'Unitat Territorial:

Quant a l'adequació de la determinació del Pla General a les característiques de la Unitat Territorial cal assenyalar que malgrat que els valors ambientals són escassos, en tractar-se d'un espai totalment humanitzat. Però és precisament aquest tret el que deriva en la generació d'una problemàtica ambiental específica, com a conseqüència dels consums de sòl i recursos i la generació efluents propis d'una ciutat mitjana de vocació turística.

El consum de sòl irresponsable, el desenvolupament turístic i residencial excessiu o deficient a la seva planificació han acabat per materialitzar-se en un dany ambiental-territorial produït de forma continuada des de la segona meitat del segle XX. Un resultat objectiu que no pot per més que ser assumit en la intervenció-planificació de la realitat actual. El nou Pla tendirà, almenys, a frenar i reconduir aquesta situació, a través de les mesures assenyalades per a la disminució de la capacitat residencial que tenen un impacte positiu en la unitat i trenca amb una tendència de planejament progressivament més desenvolupistes.

El sòl urbanitzable, entès com un impacte potencial negatiu des de l'anàlisi estratègica, es preveu en una zona de buit entre àrees ja urbanitzades i consolidades a la ciutat d'Eivissa. Queda dins dels límits de desenvolupament que clarament defineix l'Avinguda de la Pau i la recent Ronda de circumval·lació I-20, que ho flanquegen a est i oest. Al seu torn queda limitat al nord pel Carrer d'*Aubarca* i al sud per Carrer des J*ondal*, consolidant un model territorial de creixement urbà en continuïtat i coherent amb l'estructura de la ciutat, que a més aportarà una important superfície per a espais lliures i equipaments al centre de tota aquesta àrea de creixement futur d'Eivissa que dotarà de zones verdes a aquesta part de la ciutat.

El sector de sòl urbanitzable de *Ca n'Escandell*, si bé constitueix un àrea de grans dimensions, proper a les 30 hectàrees, no sembla plantejar la possibilitat d'una localització alternativa més òptima, atès que aquesta implicaria o bé depassar el límit que marca la Ronda I-20 planificant desenvolupaments urbans cap a la *Serra Grossa*, o bé allunyar-se del casc urbà generant disfuncions territorials i desconnexió amb les àrees centrals o bé arribar a envair els espais amb qualitats ambientals més propers, com és el cas de les *Feixes*.

L'afecció de la present Revisió del PGOU sobre els valors ambientals de la Unitat Territorial es pot considerar més aviat escasses, donades les característiques antròpiques d'aquest espai però, en tot cas, amb un enfocament més global, són positives derivades fonamentalment de la millora de les xarxes de sanejament i depuració d'aigües previstes, la provisió d'espais lliures i zones verdes, les mesures per reforçar la posició-protecció en el planejament urbanístic del patrimoni cultural i, especialment, per les mesures relatives a la mobilitat sostenible que poden millorar ostensiblement tant la qualitat de vida com la imatge de la ciutat i la seva projecció exterior.

Entre els efectes ambientals positius del Pla més destacats per a la unitat cal situar la qualificació en el planejament del patrimoni cultural, la provisió d'espais lliures i zones verdes, en tant element de qualitat de vida urbana i com d'instrument per a la connectivitat de la ciutat amb el seu entorn, i les ambicioses mesures de mobilitat sostenible que redueixin el tràfic motoritzat, fomentin el trànsit per als vianants i de bicicletes i la utilització d'aparcaments dissuasius, conformant una infraestructura accessible. Aquestes mesures i accions, sens dubte contribuiran a re-qualificar la

Codi Validació: 3Z5AH4YN9N3TQXR3K52Y4WF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 122 de 246

ciutat d'Eivissa cap a paràmetres de sostenibilitat urbana, de les quals es veuran beneficiats a curt termini tant residents com a turistes.

Codi Validació: 3X5A4Y4NHH3TQK3K3X2TZ4WJK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 123 de 246

UT.2. RELLEUS DE SERRA GROSSA.

Localització:

Zona muntanyenca que ocupa el quadrant nord-occidental del terme municipal. Unitat que suposa un 24% del total de la superfície municipal.

Terreny de relleu més abrupte i anfractuós del terme municipal. Se salven desnivells propers als 250 metres, amb una altitud mitjana de 163 metres, i aconseguint una cota màxima de 306 metres en el vèrtex nord-oest del límit del terme. Els pendents arriben a aconseguir els 70º, mantenint un pendent mitjà de 22º.

Elements y valors naturals:

La *Serra Grossa* que veiem en el municipi d'Eivissa és solament un fragment més del conjunt de relleus de disposició sud-oest nord-est que van ser aixecats en les Illes Balears durant les fases de plegament de l'orogènia alpina. Estructural i geològicament la *Serra Grossa* entroncaria per tant amb la pròpia *Serra de Tramuntana* mallorquina. En el municipi d'Eivissa, malgrat representar una escassa porció del conjunt de la serra, afloren pràcticament tots els materials de la Sèrie Juràssica de dolomies, calcàries noduloses i calcàries tabulades, sent aquestes últimes les que dominen en el conjunt de la unitat.

.

En el sector sud-oriental de la unitat territorial de la *Serra Grossa* cal assenyalar la presència d'una sèrie de petites valls d'incisió fluvio-torrencial d'adreça nord-oest sud-est, com és el cas del *Canal de Ca Fita, Ca Vic, Canal de Ca Coves* Torrent d'e*n Capità*, que han excavat unes desenes de metres l'estructura geològica, aprofitant les febleses estructurals imposada per un conjunt de falles que segueixen la mateixa adreça que els torrents, que també presenten alguns afluents laterals formant petits cons de dejecció, però sense arribar a estructurar-se un xarxa fluvial jerarquitzada d'entitat.

Els sòls de tipus Inceptisòl, amb poc desenvolupament d'horitzons i pobrament evolucionats, associats a la roca mare calcària. La Unitat Territorial és reflex de les condicions ambientals pròpies d'un clima mediterrani semiàrid, que afecta a tot el terme municipal, caracteritzat per les escasses precipitacions, que no arriben a 400 mm/any, amb irregularitat interanual i un caràcter de torrencialitat, que porten aparellades pèrdues hídriques i falta de desenvolupament d'una xarxa fluvial permanent, sent més importants els processos d'infiltració i desenvolupament d'aqüífers subterranis, estretament vinculats a la litologia calcària.

La pobresa edàfica, la litologia i les condicions climàtiques condicionen el mantell vegetal. La vegetació composta per una muntanya baixa-arbustiva i matollar, amb formacions arbòries més densificades i desenvolupades cap a les vores de la Unitat. En tots els casos l'espècie dominant és el pi blanc (*Pinus halepensis*), podent-se trobar presència més puntual de savina negra (*Juniperus phoenicia*) i ginebró (*Juniperus oxycedrus*).

La unitat Territorial alberga dins dels seus límits dues figures de protecció ambiental de competència, una de competència comunitària i una altra de competència autonòmica:

El Lloc d'Importància Comunitària LIC ES5310034 "*Serra Grossa*", que forma part de la

Codi Validació: 3Z5AH4YNXH3TQKRKS2WAF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 124 de 246

Xarxa Natura 2000. Té una superfície total de 1175.56 Ha de les quals 192,36 Ha, o el que és el mateix, una mica més del 16% del total, es troben dins del municipi d'Eivissa, íntegrament en l'O.T.2. *Serra Gross*a.

En el marc competencial autonòmic, El Pla Territorial Insular d'Eivissa i Formentera (PTI) defineix un Àrea Natural d'Especial Interès (ANEI Nº 8) "*Serra de ses Fontanelles-serra Grossa*", que afecta a bona part de la Unitat Territorial. Dins d'aquesta ANEI s'inclouen quatre Àrees d'Alt Nivell de Protecció a les zones cimeres de *Puig des Cònsol, Puig d'en Palau, Pujol de Ca'n Codolar i la Granada*.

Elements i valors humans-culturals:

Els components de la UT.2. són predominantment naturals. No obstant això, podem localitzar instal·lacions de cert impacte visual i ambiental que desvirtuen el seu caràcter rural. Concretament d'equipaments de la ciutat, com és el cas del Cementiri Nou a la vora sud de la unitat i, de forma més destacada, la pedrera *d'es Canal d'en Capità* al centre-nord de la unitat amb una superfície aproximada de 16,7 hectàrees, que suposa una ruptura nítida respecte al paisatge i caràcter rural-natural de la unitat.

Planificació territorial proposta en el PGOU per a Unitat Territorial:

La classificació com a sòl rústic protegit sota la categoria d'Àrees d'Alt Nivell de Protecció (SRP-AANP) dels becs i zones de majors pendents dels terrenys del ANEI nº 8 *Serra Grossa- Ses Fontanelles*, segons el que es disposa pel Pla Territorial Insular d'Eivissa i Formentera. I com a sòl rústic amb protecció Àrees d'Especial Interès (SRP-EI) per a la resta de la unitat territorial.

Regulació d'usos i parcel·lacions recollida en la Normativa per al sòl rústic amb protecció. Destacant la restricció del procés de parcel·lació del sòl rústic, afavorint el procés contrari, d'agregació de parcel·les, i la restricció de la possibilitat d'obrir nous camins i construir habitatge unifamiliar. (Veure la matriu d'ordenació del sòl rústic a final del present apartat).

Prohibir noves edificacions no agràries en sòl rústic amb protecció.

Classificació com a sòl rústic protegit de tota la superfície dels espais amb afectació d'algunes de les figures de protecció ambiental: Lloc d'Importància Comunitària LIC ES5310034 "*Serra Grossa*" i Àrea Natural d'Especial Interès ANEI Nº 8 "*Serra de ses Fontanelles-serra Grossa*".

Una part del sector de sòl urbà de *Cas Mut* (habitatge unifamiliar) afecta a la Unitat Territorial.

Valoració estratègica de l'afecció ambiental del Planejament a la Unitat Territorial:

Quant a l'adequació de les determinacions del Pla General a les característiques de la Unitat Territorial, cal destacar que la classificació amb les categories més restrictives de sòl rústic amb protecció garanteix el correcte tractament de la unitat en el Pla General. Per tant l'afecció del Pla sobre els valors ambientals de la Unitat Territorial es

Codi Validació: 3X5AH4YH9AHJ7QKR3K5Z7AF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 125 de 246

pot considerar positiva.

El LIC és especialment vulnerable al desenvolupament urbanístic, els incendis i l'obertura de pistes, uns usos que el Pla prohibeix expressament. Les restriccions i regulacions del PGOU són molt estrictes per a aquests sòls, garantint el manteniment dels seus valors ambientals i possibilitant el seu desenvolupament i millora en el futur.

La pedrera i el cementiri, usos i instal·lacions que ja estan executades i que són assumides i incorporades a la classificació de sòl pel planejament municipal. La classificació de sòl rústic de l'àrea d'afecció de pedreres no podrà alterar-se fins que es compleixin totalment les condicions establertes en el Pla de Restauració de la pedrera corresponent. Les pedreres, la restauració de les mateixes o altres activitats permanents que es pretenguin realitzar en el seu emplaçament són activitats permanents majors i han d'obtenir el preceptiu permís d'instal·lació i la posterior i preceptiva llicència municipal d'obertura i funcionament.

La classificació del sòl rústic i les mesures de protecció ambiental garanteixen, en línies generals, la correcta inclusió de la unitat territorial en el Pla General, permetent la conservació dels seus valors principals i valorant-se com un impacte positiu de la Revisió del PGOU.

La classificació del sector de sòl urbà de *Cas Mut*, una part del com s'endinsa en el límit meridional de la Unitat Territorial i limitant amb la vora del LIC, constitueix l'únic impacte negatiu observable per a aquesta unitat i el conjunt del Pla. No obstant això, es tracta d'un "problema assumit" pel Pla no d'un impacte estratègic derivat de l'aplicació del mateix, atès que aquest sector ve establert del planejament dels 80 i es troba en part urbanitzat i executat. Per tant, són terrens que porten dècades classificats i urbanitzats (excepte una parcel·la entre la urbanització Eivissa Nova i la Ronda I-20 que ha estat classificada com a sòl rústic comú) explicant fins i tot amb un vial que ascendeix pel vessant fins al *Puig de Ca n'Escandell*. El seu caràcter puntual i la localització en un de les vores de la unitat fan que, encara que negatiu, el seu valor sigui relativament baix. En tot cas seran necessàries mesures per atenuar aquests impactes derivats de la seva localització.

Codi Validació: 3XZAFHYMNHJTQKR3K32Y7AFSK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 126 de 246

UT.3. RURAL INTERMEDI.

Localització:

Banda de terrenys més o menys contínua situada en el sector central, meridional i occidental del terme municipal. Unitat que ocupa un 13,5% de la superfície municipal.

Terreny d'enllaç topogràfic entre el *pla de Vila* i *la Serra Grossa*. Amb una altitud mitjana de 39 metres i una altitud màxima de 90 metres. Pendent mitjana de 3,6 graus, augmentant d'est a oest, amb pendents màxims que arriben fins a 46º en els trams alts dels vessants.

Elements i valors naturals:

Espai intermedi entre la planícia on es localitza Eivissa i els relleus terciaris de la *Serra Grossa,* disposat a manera de rampa de pendent ascendent-descendent d'est a oest, formada per un con de dejecció al peu de la vessant sud-est de la *Serra Grossa*, que recobreix amb sorres, graves i argiles quaternàries el *pla de Vila*. Es tracta d'un àrea antròpica de caràcter rural on la vegetació natural ha estat substituïda per cultius o adapta als mateixos en la seva fisonomia i disposició.

La UT.3. no compta amb cap figura de protecció ambiental legalment reconeguda per la Xarxa Natura 2000 o la xarxa espais protegits de la Comunitat Autònoma.

Elements i valors humans-culturals:

La UT.3. representa les restes del primitiu espai rural que tradicionalment era dominant a Eivissa, fins al desenvolupament turístic i residencial, amb presència d'un mosaic de matoll, cultius i fruiters en secà i un poblament dispers amb base en unes parcel·lacions fragmentades i allargades. Reducte d'un minifundisme i hàbitat dispers dominant històricament i amb prou feines perceptible ja en la realitat turístic-residencial del municipi. Unitat dotada de personalitat pròpia i cert valor paisatgístic, que podem localitzar des dels trams més baixos de vessants de la *Serra Grossa* fins a la Ronda I-20 i en l'extrem sud del municipi. Trobem construccions vinculades tant a assentaments agrícoles com a la presència d'ús residencial amb edificació d'habitatge unifamiliar aïllat amb models arquitectònics poc homogenis, a les zones de *Ca sa Fita* i *Cas Mut*.

Planificació territorial proposta en el PGOU per a la Unitat Territorial:

La major part de la UT.3. obté la classificació com a sòl rústic comú al sud de la unitat i com a sòl rústic protegit d'especial interès al nord de la unitat, a la base de la *Serra Grossa*.

S'estableixen un conjunt de limitacions i restriccions en el que es refereix les regulacions d'usos en sòl rústic que afecten a la UT.3. (veure matriu d'ordenació del sòl rústic al final del present apartat).

Dins d'aquesta unitat també trobem terrenys classificats com a sòl urbà i sòl urbanitzable, aquests últims estaven classificats com a sòl urbà en el planejament

Codi Validació: 3X5UHY4TMKQNJ73QSR3K3RZ4FSK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 127 de 246

vigent, en el sector de Cas Mut. Aquest sòl reclassificat d'urbà a urbanitzable, és una realitat necessàriament assumida que no altera ni la tipologia prevista ni el model territorial dissenyat, no afectant a l'estructura general del PGOU. No obstant això la seva disposició no és contínua amb l'espai urbà compacte de la ciutat, del que queda separat per la Ronda I-20. Suposa certa ruptura de la configuració territorial d'Eivissa, heretada des de la segona meitat dels anys 80 del passat segle amb la urbanització dels terrenys.

El sòl urbanitzable conserva l'ús d'habitatge unifamiliar i complementa l'ordenació i dotacions de la Unitat d'Actuació de *Cas Mut* adjacent, conformant un nucli d'habitatge unifamiliar, tal com estava aprovat en el planejament anteriorment vigent, encara que amb menor densitat edificadora, ja que la capacitat de població disminueix en el seu conjunt, passant de 213 a 147 habitatges.

En el sòl rústic la Normativa del PGOU fa referència a conservar les construccions rústiques tradicionals no destinades a estatge humà.

Als edificis d'habitatge existents en sòl rústic, en ús o abandonats, podran realitzar-se petites obres de reestructuració, consolidació, rehabilitació i reforma, havent d'harmonitzar-se arquitectònica i paisatgísticament amb l'edifici original. La posada en valor de la xarxa existent de camins és una altra de les propostes cap a la sostenibilitat i la conservació del patrimoni cultural i històric de la illa, dins del nou Pla, que inclou l'àmbit de la UT.3. Els camins en sòl rústic es regulen amb caràcter general en les Normes Urbanístiques.

Especificació de condicions en què pot intervenir-se sobre el patrimoni edificat en relació a una casuística objectiva basada en paràmetres tals com: conservació de l'arbrat, àrea d'ubicació, sobre el territori, tipologia edificatòria, mesura de la parcel·la, antiguitat, estat, i mesura de l'edificació, ús al que es destina l'edificació.

Valoració estratègica de l'afecció ambiental del Planejament a la Unitat Territorial:

Quant a l'adequació de les determinacions del Pla General a les característiques de la Unitat Territorial cal destacar que es reforça la protecció ambiental estratègica respecte al planejament municipal vigent, en fins i tot respecte al propi Pla Territorial Insular, en classificar-se els terrenys de naturalesa rural situats al nord de l'O.T.3 i a l'oest de la Ronda I-20, com a sòl rústic protegit d'especial interès. En uns terrenys que els anteriors instruments de planejament i el propi PTI assumia com a sòls urbanitzables i àrees de desenvolupament urbà. Situació que l'actual Revisió del PGOU s'encarrega de capgirar, frenant futurs creixements urbans en aquestes àrees.

Per tant l'afecció del Pla sobre els valors ambientals de la Unitat Territorial es pot considerar positiva i, en el cas assenyalat, molt significativa.

La proposta de camins que connectin la ciutat i *Serra Grossa*, poden posar en valor els elements naturals i humans assenyalats, augmentant la percepció-valoració ciutadana d'aquests espais i la seva inserció en el models territorial. La relació camp-ciutat a través d'estratègies de connectivitat adequada, converteix a aquesta unitat en una peça fonamental en l'esquema d'estructura territorial que planteja el PGOU.

El major punt de ruptura de les característiques de la UT no deriva de les propostes recollides en el present Pla, sinó d'una realitat assumida per l'ocorregut en el passat i

Codi Validació: 3Z5AHY4NNHJ7QKX3Q2TW4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 128 de 246

plasmat al moment actual. El sector de sòl urbà i sòl urbanitzable de *Cas Mut* afecta al sud de la Unitat Territorial. Es tracta d'un "problema assumit" pel Pla, que ve establert des dels plans urbanístic d'Eivissa dels anys 80. Es tracta per tant de terrenys que porten dècades classificats i urbanitzats (excepte una parcel·la entre la urbanització Eivissa Nova i la Ronda I-20 que ha estat classificada com a sòl rústic comú), amb un vial que ascendeix pel vessant fins al *Puig de Ca N'Escandell*, que han suposat uns creixements discontinus amb el teixit urbà de la ciutat i un impacte paisatgístic per la seva posició elevada. En tot cas cal destacar les mesures del Pla per disminuir el nombre d'habitatges i la importància de cuidar les tipologies constructives-arquitectòniques. Seran necessàries mesures en la disposició d'espais lliures com a amortidors d'impactes, amb criteri de sensibilitat paisatgística.

Codi Validació: 3Z5AH4Y7MQH37QKR3X2T24F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 129 de 246

UT.4. FEIXES: PRAT DE VILA i PRAT DE SES MONGES.

Localització:

Petits enclavaments al centre i nord-est del terme municipal, dins de l'àmbit urbà d'Eivissa, que en conjunt suposen un 4,7% de la superfície municipal.

Terrenys plans i baixos propers al mar. Amb una altitud mitjana altitud mitjana a cota d'1 metre i màxima de 12 metres. Pendent mitjana d'1,5 graus amb pendents màxims que amb prou feines arriben a superar els 4º.

Elements i valors naturals:

Dins de l'àmbit purament urbà d'Eivissa trobem les *Feixes de Vila i Prat de ses Monges,* un dels espais de major singularitat i qualitat ambiental (i cultural) del terme municipal, que per tant mereixen ser tractat de forma individualitzada com una unitat territorial independent dins de la valoració ambiental estratègica del PGOU.

Les Feixes estan compostes per aiguamolls i praderies-maresmes en espais de plana propers al mar, formades per materials molt recents (holocens) de llims i argiles i amb la presència significativa de dipòsits orgànics com a resultats de diversos processos geomorfològics de sedimentació marina i fluvio-torrencial.

Ecosistema que alberga comunitats florístiques en aigües dolces i salobres (en augment, aquestes últimes) i que conformen importants hàbitats per a avifauna. *Les Feixes* també destaquen des del punt de vista ambiental per la relació que mantenen amb els rics fons marins de prades de posidònia, ecosistemes submarins de prades de posidònia oceànica (*Posidonietum oceanicae*), que resulten bàsics per al manteniment de la qualitat de les aigües, aportacions de matèria orgànica i els processos geomorfològics de formació i protecció de les platges i els sistema dunars que les protegeixen.

La mescla d'aigües dolces i salobres proporciona elevada diversitat ambiental, amb l'aparició, en un espai relativament petit, d'una gran varietat d'ambients ecològics i espècies de fauna i flora organitzades en diferents comunitats vegetals:

Comunitats palustres de la classe *Phragmito-Magnocarietea* a *Prat de Vila* i al Nord del *Prat de Ses Monges*, ocupant la major part dels canals.

Comunitats de saladars de la classe *Salicornietea* (salicorniars) i *Juncetea maritimi* (praderies de joncs). Suposen al costat dels canyissars les comunitats dominants de *Ses Feixes*, sent també molt significatives al *Prat de Ses Monges*.

Comunitats freatófiles d'aigües dolces. Vegetació herbàcia allà on el nivell freàtic aflora en superfície. Es troba en regressió per la progressiva salinització dels aqüífers.

Comunitats aquàtiques que viuen permanentment sota l'aigua, dolça o salada, quedant les primeres cada vegada més acantonades com a resultat dels processos de salinització i competència de les comunitats palustres i canyissars.

Comunitats associades a les dunes en *platja de Talamanca*, amb estadi degradats de l'associació *Salsolo Kali - Cakiletum maritimae*, quedant les dunes més recents en processos geomorfològics incipients cobertes per gramínies on domina *Elymus farctus.*

La varietat d'ambients-hàbitats d'aquestes zones humides també contribueixen a albergar una important presència de fauna (invertebrada, vertebra, mamífers i rèptils) almenys en l'escala municipal, destacant a l'avifauna.

Elements i valors humans-culturals:

Les Feixes han vist reduïda gradualment la seva superfície des del segle XII, amb la seva posada en aprofitament agrari per part dels àrabs, quan es van configurant en aquest espai els primers cultius de regadiu. Aquests espais també van albergar usos ramaders i cinegètics fins al segle XVII i va acabar per consolidar-se com la principal zona d'horta de la ciutat, fins que el creixement urbà, residencial i turístic a partir del Segle XX, van ser reduint progressivament la seva superfície i acantonant els seus límits. El creixement de la ciutat va ser exercint gran pressió sobre *les Feixes*, que van veure envoltats les seves vores amb infraestructures viàries i amb nous usos residencials, portuaris i turístics, que les van deixar en una delicada de posició territorial i ambiental, però resistint encara dins d'un front costaner altament urbanitzat.

És precisament la localització de *les Feixes* la que, malgrat tot, constitueix una potencialitat positiva de cara a la seva inserció en el nou model sostenible per a la ciutat d'Eivissa.

Les Feixes conserven cultius tradicionals i carritxeres que perfilen en el terreny la seva passada ubicació i aprofitament. Cal ressaltar la presència de sèquies, conduccions i canalitzacions de les aigües de torrents per a cadascuna de les parcel·lacions, també de construccions, camins tradicionals, cridaners portals de pedra i argamassa i elements agraris tradicionals, que en conjunt constitueixen un interessant patrimoni cultural i etnogràfic de gran valor com a registre històric d'Eivissa, i per tant com a recurs.

Les Feixes són un espai rural relativament poc alterat pel boom desenvolupo turístic i urbà-residencial d'Eivissa, sobretot si atenem a la seva magnitud i intensitat durant les últimes dècades. *Les Feixes* són testimoni d'una altra forma de vida, d'altres usos i altres paisatges. En definitiva, són reflex d'una altra forma d'entendre l'aprofitament del territori, llunyana però que va ser la dominant en la major part de la Història. Les Feixes constitueixen en conseqüència un recurs didàctic i recreatiu, i d'alguna manera un altre atractiu turístic de la ciutat.

El Pla reconeix a *les Feixes* com a sòls no transformats de caràcter rural. La UT.4. També està reconeguda com Bé d'Interès Cultural BIC de *ses Feixes*, que es divideix en la de *ses Feixes des Prat de Vila* i *ses Feixes des Prat de ses Monges*.

Planificació territorial proposta en el PGOU per a Unitat Territorial:

La defensa i protecció de *les Feixes d'es Prat de Vila i de Ses Monge*s, en tractar-se d'un ecosistema fràgil i de cara al seu ús i gaudi per part de la població. Amb mesures específiques per a la protecció del paisatge i del medi ambient, recollint d'aquesta manera una necessitat àmpliament demandada per importants sectors de la ciutadania.

La classificació com a sòl rústic amb protecció d'especial interès i la qualificació com a

Codi Validació: 3Z5AH4YNMNH3TQKRKS2V4WF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 131 de 246

espai lliure d'ús i domini públic. Principal mesura de la planificació per a la conservació, protecció i recuperació.

Considera a *les Feixes es Prat de Vila* i *es Prat de ses Monges*, com a terrenys inadequats per a la urbanització i edificació, havent-se de mantenir el seu caràcter natural i agrari.

Disminució del sòl urbà a la zona des Feixes donis Prat de Vila i Zona Verda que compatibilitzi la protecció i amb l'ús públic.

Carril bici a la *Platja de Talamanca* i connexió amb el nucli de Jesús, al costat de *les Feixes de Talamanca*.

Pla Especial específic per a la gestió-ordenació detallada d'aquests espais que permeti garantir una protecció i regulació per part de l'Ajuntament de *les Feixes* del municipi, plans que ja han començat a elaborar-se.

Permetre així mateix establir la continuïtat entre la *Serra*, la plana i el mar. Les *Feixes* enteses en el Planejament com a peces fonamentals per a la planificació i desenvolupament dels corredors que uneixen el mar amb el mitjà rural i la *Serra.*

Valoració estratègica de l'afecció ambiental del Pla a la Unitat Territorial:

Quant a l'adequació de les determinacions del Pla General a les característiques de la Unitat Territorial, cal destacar el tractament específic que la Revisió del PGOU fa de *les Feixes*, reconeixent-les clarament com a terrens que són inadequats per complir les destinacions urbanístiques pròpies del sòl susceptible de ser urbanitzat i edificat per la seva pròpia realitat i ubicació. El Pla permet una preservació i defensa abans els riscos de la seva inadequada transformació com a àrea de desenvolupament urbà, classificant-les com a sòl rústic protegit d'espacial interès. L'impacte de les accions del PGOU sobre la unitat territorial pot ser considerat com altament positiu.

El Pla General es converteix en una eina per frenar la pressió urbanística que durant les últimes dècades s'ha produït sobre unes *Feixes* desprotegides o sense suficients mecanismes de defensa en els instruments de planejament, general i de desenvolupament, en el municipi d'Eivissa. A més permetrà afrontar amb majors garanties la problemàtica ambiental lligada als drenatges, colmatacions, sobreexplotació d'aqüífers, residus sòlids i abocaments, alteració de les comunitats vegetals i la fauna, sobreexplotació d'aqüífers, dessecació i modificació hídrica que els processos d'urbanització han anat produint sobre aquests espais.

La constatació de riscos d'inundació, procés que al seu torn configura els trets naturals de *les Feixes*, és una altra raó de pes que esgrimeix el Pla General per evitar la seva destinació per a usos urbans, i molt menys per a edificació.

L'elaboració d'un Pla Especial específic on implementar les mesures de protecció, conservació i posada en valor de *les Feixes* comptaran amb un important i necessari respatller en la classificació del sòl en el planejament general de la ciutat, i, en conjunt, permetrien recuperar per a una ciutadania cada vegada més conscienciada i formada en temes ambientals, un espai d'alt valor ambiental i cultural. Per tant, podem concloure que l'afecció del Pla General sobre els valors ambientals de la Unitat Territorial es pot considerar positiva, sense que s'observin impactes ambientals negatius derivats de la proposta de planificació continguda en el Pla.

UT.5. PUIG DES MOLINS-ES SOTO.

Localització:

Petit enclavament a l'oest del terme municipal. Unitat de menor extensió, que ocupa solament un 2,4% del total de la superfície municipal.

Terreny bastant abrupte enclavat en el nucli urbà, al sud del casc històric de Dalt Vila. Amb una altitud mitjana altitud de 29,3 metres i màxima de 82 metres. Pendent mitjana de 15,7 graus amb pendents màxims que poden arribar a aconseguir els 68º.

Elements i valors naturals:

La zona de *Puig des Molins-és Soto* correspon amb un aflorament de dolomies i calcàries juràssiques aixecades en l'orogènia alpina i, per tant, estructuralment connectades amb la *Serra Grossa*, que configura un relleu destacat sobre el pla, amb forts pendents i desnivells significatius, localització que va ser aprofitada pels primers pobladors de la illa derivades dels seus avantatges geoestratégics.

En la unitat apareixen restes de vegetació de savinar i garriga litoral de ginebró (*Juniperus phoenicea subsp. turbinata*), amb presència d'algunes oliveres (*Olea europea subsp.sylvestris*) i pi blanc (*Pinus halepensis*).

Puig des Molins - es Soto també posseeix un paisatge singular, quedant destacat visualment respecte a l'entorn per la posició elevada de la unitat, on es pot observar lleument un ús tradicional de cultius d'olivars i fruiters de secà disposats en marjades.

Elements i valors humans-culturals:

La posada en valor de la seva estratègica posició militar, es manifesta en l'emplaçament primitiu de la ciutat al *Puig de Vila* (81 m), a manera dels anomenats "ports alts", que permetien un efectiu control de l'entorn marítim i terrestre des del recinte emmurallat. També explica un altre dels elements de major valor patrimonial i històric de les Illes Balears com és la Necròpoli, declarada com a Monument Nacional des de 1933, delimitat com Bé d'Interès Cultural amb la categoria de zona arqueològica pel Reial decret 1374/1987, i que es revela com un dels arguments principals que van portar a Eivissa a ser inclosa per la UNESCO dins de les Ciutats Patrimoni de la Humanitat l'any 1999.

La necròpoli, corresponent al període fenici-cartaginès i fundada a la fi del segle VII aC, és una de les majors del món de les seves característiques. Va ser el cementiri de la ciutat d'Eivissa durant tota l'Antiguitat, albergant entre 3.000 i 4.000 hipogeus, podent establir-se una clara separació entre l'espai dels vius (acròpolis) i el dels morts (necròpolis). La necròpoli ocupava aproximadament una hectàrea en les primeres èpoques, ampliant-se la seva superfície a més de 5 hectàrees entre els segles V i VI aC. En l'actualitat, a causa de la interrupció de les labors agrícoles en les últimes dècades, es troba coberta per una capa de sediment amb espessa vegetació arbustiva, que oculta la major part de les sepultures existents.

El *Puig des Molins* deu la seva toponímia a la presència de molins, que van estar en funcionament com a mínim des del segle XV i fins a l'any 1938. Actualment es conserven restes dels següents: *Molí des Porxet, Molí d'en Cantó, Molí de na Secorrada i Molí d'en Roig.*

Cal assenyalar a més que *Es Soto*, zona no urbanitzada de titularitat militar, està en contacte amb les muralles renaixentistes i es troba inclosa dins del Conjunt Històric-Artístic de *Dalt Vila, sa Penya i la Marina*.

Planificació territorial proposta en el PGOU per a Unitat Territorial:

La classificació com a sòl rústic protegit d'espacial interès.

Assumeix la zona de *Puig des Molins-És Soto* com a itinerari per als vianants cap al recinte històric-artístic de *Dalt Vila*.

El Pla proposa la protecció del patrimoni històric-artístic de la zona, amb la creació i recuperació d'espais lliures d'ús públic i estructuració de la trama urbana.

Preveu l'elaboració de planejament de detall a través de Planes Especials de Protecció, que desenvolupin en una escala adequada la seva ordenació detallada.

Millora de la imatge de conjunt dels espais urbans perifèrics com tot l'àmbit del *Puig des Molins* i el vessant sud cap a la *Platja de Figueretes*, amb una anàlisi exhaustiva del paisatge urbà.

El tractament *d'Es Soto* serà el menys intrusiu possible, conservant el caràcter d'àrea natural de vora costanera, on la intervenció humana tenda a minimitzar-se i/o camuflar-se.

Valoració estratègica de l'afecció ambiental del Pla a la Unitat Territorial:

Quant a l'adequació de les determinacions del Pla General a les característiques de la Unitat Territorial, la classificació com a sòl rústic protegit d'espacial interès, canviat el caràcter de sòl urbà que disposava en el planejament actual, la individualitza i la situa amb un pes específic propi en el Pla, constituint un impacte positiu del Pla i la correcta inclusió de la unitat territorial en l'ordenació urbanística, permetent conservar els seus valors principals i aprofitar les potencialitats que ofereix a l'hora de millorar la sostenibilitat del model territorial definit per a la ciutat.

L'elaboració de Plans Espacials de Protecció, la proposta d'actuació conjunta per a la seva conservació i gaudi, amb la creació i recuperació d'espais lliures d'ús públic i estructuració de la trama urbana per a la cerca de solucions per solucionar la necessària continuïtat en el tram existent entre *Es Soto* i la Necròpoli que el Pla pretén solapar, constitueixen millores en el tractament de la unitat dins del Pla del que actualment mancava i uns impactes positius alts en la valoració ambiental estratègica del Pla.

Per tant, es pot concloure que l'afecció del Pla sobre els valors ambientals de la Unitat Territorial és positiva, sense que s'observin impactes ambientals negatius derivats de la proposta de planificació.

Codi Validació: 3Z5AFY4TMKHF3QKRKX3Z7AF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 134 de 246

La Matriu d'Ordenació del Sòl Rústic no és sinó un quadre-resum de compatibilització d'usos en sòl rústic en relació a la definició dels usos o activitats del Pla Territorial Insular. La regulació del sòl rústic de la Revisió del PGOU d'Eivissa implica la següent adaptació de la Matriu del PTI:

Figura 33. Matriu d'ordenació del sòl rústic.

ÁREA DE SUELO RÚSTICO		SECTOR PRIMARIO			SECTOR SECUNDARIO		EQUIPAMIENTOS		OTROS			
		Actividades extensivas	Actividades intensivas	Actividades complementarias	Industria de transformación agraria	Industria en general	Sin construcción	Resto de equipamientos	Actividades extractivas	Infraestructuras	Vivienda unifamiliar aislada	Protección y educación ambiental
SRP	**AANP**	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2
	ANEI y EI	1	2	2	3	3	3	3	3 (*)	2-3	3 (**)	1
	APT	4	4	4	4	3	4	3	3	4	3	1
	APR	4	4	4	4	3	4	3	4	2-3	3	4
SRC	**AT**	1	1	2	2	3	2	2	3	2-3	2	1

Regulación de los usos en el cuadro o matriz anterior:	
1:	*Admitido o permitido (según definición del artículo 19.1 de la Ley del Suelo Rústico), sin perjuicio del cumplimiento de la normativa específica.*
2:	*Condicionado (según definición del artículo 19.2 de la Ley del Suelo Rústico). Los usos condicionados deberán reunir características que aseguren su compatibilidad con los usos permitidos y con el mantenimiento de las cualidades que se pretenden proteger en cada área.*
	Los condicionamientos que hayan de cumplir están definidos en estas Normas Urbanísticas. Complementariamente, pueden estar definidas en el PTI (ver normas 8 y 9 PTI):
	a) directamente por el PTI; o
	b) en relación con su impacto territorial, en cada caso.
2-3:	*Prohibido (según definición del artículo 19.3 de la Ley del Suelo Rústico), salvo las excepciones establecidas por el PTI.*
3:	*Prohibido (según definición del artículo 19.3 de la Ley del Suelo Rústico).*
(*):	*Prohibido, con la excepción de la cantera de En Canyes y de acuerdo con las condiciones de su autorización.*
(**):	*Prohibido, salvo en edificios de vivienda ya existentes en SRP-EI construidos al amparo de la normativa anterior.*
4:	*Según la categoría subyacente del suelo donde se hallen.*

A manera de conclusió estem en condicions d'afirmar que les previsions de planificació territorial i ordenació urbanística contingudes en la Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana d'Eivissa, no solament no produeixen efectes ambientals negatius que siguin altament significatius sobre el medi ambient o especialment greus, sinó que milloren el tractament dels valors naturals i culturals del territori i la incorporació dels criteris de sostenibilitat ambiental a l'instrument de planejament general de la ciutat i la classificació del sòl. Especialment en virtut de la moderació-reducció dels nous desenvolupaments urbans que permetrà començar a fitar i canalitzar un creixement residencial-turístic insostenible, la desclassificació de borses de sòl urbanitzable en terrenys de vocació rústica, una ordenació urbanística restrictiva i exigent amb les intervencions en el sòl rústic, el tractament singularitzat de les àrees de major qualitat ambiental de la ciutat com *ses Feixes o és Soto*, la introducció d'objectius específics i ambiciosos per a un nou enfocament en la integració del port i el foment de la mobilitat sostenible i les millores i ampliacions de les infraestructures previstes per a la millora del proveïment i sanejament d'aigües.

Codi Validació: 3XZ5AHY4YTMYHG3TQ9KSK3K9Z7Z4LF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 136 de 246

8. MESURES PREVISTES, PROTECTORES, CORRECTORES I COMPENSATÒRIES

8.1. DIAGNÒSTIC PREVI.

Aquest apartat té com a objecte definir i descriure totes aquelles mesures previstes per a evitar, minimitzar o corregir els impactes negatius derivats de l'aplicació del Pla que han estat analitzats als apartats anteriors i, en relació amb els impactes positius, proposar bones pràctiques de planificació de possible aplicació, tendents a minimitzar o anul·lar les afeccions, per lleus que siguin en origen, i, si escau, reforçar les accions positives del Pla.

Per les característiques del Pla que hem anat descrivint fins al moment actual, el nombre i la intensitat dels efectes ambientals és molt reduïda i puntual, sent les mesures i objectius de la Revisió del PGOU en línies generals bastant ajustades al compliment dels criteris de sostenibilitat urbana dels instruments de planejament general urbanístic.

8.2. MESURES PROTECTORES I MESURES CORRECTORES.

Les mesures protectores-preventives i les mesures correctores, que evitin l'aparició d'un efecte ambiental negatiu o redueixin la seva incidència, són formulades per prevenir i reduir l'aparició i intensitat dels efectes negatius en el medi ambient derivats de l'aplicació del Pla General.

En el document normatiu del Pla s'estableixen els usos i criteris, tant per a l'edificació com per a l'ocupació i l'ús del sòl, perseguint la salvaguarda dels valors del territori, ja siguin aquests mediambientals, paisatgístics, econòmics o culturals. És per això que, en la pròpia redacció dels articles que componen la Normativa del PGOU, s'estableixen diverses mesures protectores o preventives que es consideren suficients per atenuar l'impacte que poden comportar determinades accions vinculades amb l'edificació o l'ordenació urbanística recollida en el PGOU.

Aquestes mesures preventives i/o correctores, estableixen, entre unes altres, condicions per minimitzar o limitar els impactes visuals, millorar les condicions de qualitat dels habitatges, millorar la integració dels edificis en el paisatge del lloc i protegir els elements de valor natural i cultural.

Mitjançant el compliment del PGOU, es garantirà la conservació, protecció i el manteniment dels principals elements i valors naturals del municipi, així i tot s'han establert una sèrie de pautes i mesures bàsiques amb la finalitat de reforçar la protecció del medi ambient. El grau de definició amb les quals es presenten és coherent amb el qual actualment té l'ordenació proposada, pròpia de la fase de planificació i en qualsevol cas, seran objecte de desenvolupament i aprofundiment en la fase d'Avaluació d'Impacte Ambiental dels Projectes que, si escau, desenvolupin el Pla General. Definides per a les actuacions proposades en el PGOU, es presenten a continuació agrupades per blocs temàtics. Aquesta mesures, incorporats ja als

Codi Validació: 3Z5AH4YTMGHJ7QKR3X5ZV2WF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 137 de 246

instruments de la Revisió del planejament hauran de ser aplicades en el planejament de desenvolupament o plans especials que són el que directament executen les previsions del PGOU.

Medi natural i vegetació.

- Adequada selecció d'espècies vegetals per a disseny i execució dels espais lliures i zones verdes del municipi d'Eivissa (en tots els estrats: herbaci, arbustiu i arbori), a partir d'espècies autòctones.

- Amb motiu de la realització de les diferents actuacions previstes en el PGOU, especialment les que impliquin intervenció sobre la coberta vegetal, es procedirà a l'eliminació de les espècies exòtiques invasores que s'identifiquin en l'àmbit d'actuació i prevenció de noves colonitzacions.

- Establiment en el planejament de desenvolupament de les condicions necessàries perquè l'ordenació urbanística no afecti a les formacions vegetals d'interès i integri en la mesura del possible la vegetació natural rellevant que pugui existir en les parcel·les afectades, especialment en relació al desenvolupament dels sectors de sòl urbanitzable de *Ca N'Escandell*, valorant-se la viabilitat de la seva integració als espais lliures-zones verdes prevists en aquest àmbit.

- Tractament paisatgístic integral dels elements i superfícies que comprengui el PGOU, tant a través de solucions de revegetació, en totes les superfícies de terra intervingudes o creades, com mitjançant l'aplicació d'altres solucions d'integració paisatgística.

- Previsió o presa en consideració en el planejament de desenvolupament de barreres vegetals com a mecanisme que absorbeixin i filtrin la pols de les urbanitzacions i que disminueixin l'alteració de la qualitat de l'aire.

- En les actuacions que es poguessin derivar del PGOU i que afectin a les unitats territorials de la Serra Grossa i és Feixes, s'hauran d'implementar totes les mesures necessàries per minimitzar el risc d'incendi forestal, atenent al que es disposa en el Decret 125/2007, de 5 d'octubre, pel qual es dicten normes sobre l'ús del foc i es regula l'exercici de determinades activitats susceptibles d'incrementar el risc d'incendi forestal, en el Decret 41/2005, de 22 d'abril, de les Illes Balears, pel qual s'aprova el Pla especial enfront del risc d'incendis forestals i fer efectius els criteris del Reial decret 2177/1996, de 4 d'octubre, pel qual s'aprova la norma bàsica de l'edificació "NBE-CPI/96: Condicions de protecció contra incendis dels edificis". Mesures especialment a tenir en compte en les actuacions urbanístiques que duguin a terme en els sectors de sòl urbà i sòl urbanitzable de la zona de Cas Mut, en trobar-se en contacte amb les àrees amb majors masses forestals del municipi.

Paisatge.

- Cadascuna de les actuacions urbanístiques en els sectors de sòl urbà i urbanitzable de *Cas Mut* haurà de preveure en fase de projecte l'impacte paisatgístic que vagi produir i establir les mesures correctores necessàries per a la mitigació del mateix.

Codi Validació: 3Z5AH4YNMGNT7QKSX3XZVAF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 138 de 246

- Integració paisatgística i mitigació dels impactes visuals amb dissenys que mantinguin l'harmonia amb l'entorn i respectin les línies de visió paisatgística i conques visuals des de la ciutat, reduint elements aliens o estranys que destaquin en l'horitzó. Les mesures d'integració i millora paisatgística han de ser especialment acurades i estrictes en el cas de les parcel·les més elevades classificades com a sòl urbà i sòl urbanitzable en el sector de *Cas Mut.*

- Adequar les actuacions urbanístiques que es duguin a terme a la morfologia del terreny, l'estructura urbana del seu entorn i a les tipologies arquitectòniques dominants que caracteritzin la zona.

- Després de la urbanització dels diferents sectors i amb la finalització de les obres es procedirà a la recuperació de totes aquelles zones que resultin afectades.

- Aplicar quan es doni el cas, tècniques d'integració paisatgística a les construccions agràries en sòl rústic.

Model territorial i classificació del sòl.

- Disseny i creació d'àrees verdes i espais lliures concebuts com a àrees de tap o zones d'amortiment entre els espais urbanitzats o de propera construcció en el sector de sòl urbà i sòl urbanitzable de *Cas Mut* en relació a la correcta continuïtat de la unitat ambiental de la *Serra Grossa*.

- Mesures que per al sector de sòl urbà i sòl urbanitzable de *Cas Mut* no impedeixin o facilitin el trànsit i connectivitat entre la ciutat i la unitat territorial de *la Serra*.

- Per prevenir efectes nocius sobre el model territorial, el desenvolupament del PGOU procurarà mantenir la continuïtat respecte al nucli urbà consolidat, mantenint les característiques tipològiques i constructives existents, amb una edificació coherent amb l'entorn tant en materials, disseny, tipus, etc. Els criteris d'edificació en continuïtat amb el nucli urbà seran aplicable especialment en el cas del desenvolupament que vagi tenint lloc en el sector de sòl urbanitzable de *Ca N'Escandell* (antic Sector 12), prioritzant-se el desenvolupament de la part oriental del mateix.

- S'intentarà implementar mesures per recolzar i fomentar la rehabilitació de l'espai ja edificat, amb la finalitat d'aconseguir la rehabilitació de les diferents àrees que componen l'estructura urbana d'Eivissa tenint en compte aspectes urbanitzadors (recuperació d'espais per a ús públic), arquitectònics (rehabilitació d'habitatges i restauració del patrimoni històric–artístic), socials (implicació de la població en les decisions adoptades) i econòmiques (implantació i rehabilitació de locals d'activitat comercial).

- Les zones verdes es trobaran ajustades als corresponents ràtios establert per habitant, i els equipaments i usos dotacionals hauran d'ajustar-se amb les necessitats del municipi en l'actualitat, així com les que vagin apareixent en el seu desenvolupament i creixement.

Codi Validació: 3X5AH4YNMNH37QKSK3KL2M4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 139 de 246

- Si aparegués en el subsòl restes històriques, arqueològics o paleontològics, es posaran en coneixement de l'Ajuntament d'Eivissa i de l'Administració pública competent en matèria de Patrimoni, la qual dictarà les normes d'actuació que procedeixin.

- S'evitarà qualsevol dany o deterioració dels béns inclosos al Catàleg de Patrimoni Cultural del municipi, promovent la seva recuperació o restauració en cas de ser necessari.

Mesures per a l'estalvi energètic.

- Les noves instal·lacions d'enllumenat públic compliran amb les condicions tècniques de disseny, execució i manteniment recollides en el Reial decret 1890/2008, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'eficiència energètica en instal·lacions d'enllumenat exterior i les seves instruccions tècniques complementàries, de manera que el nou enllumenat s'ajustarà al recollit en la disposició addicional quarta de la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de qualitat de l'aire i protecció de l'atmosfera, promovent la prevenció i reducció de la contaminació lumínica.

- Es fomentarà l'ús d'energia solar per als sistemes d'escalfament de l'aigua quan sigui convenient i viable tècnica i econòmicament.

- Els plans de desenvolupaments s'adaptessin a l'assenyalat en el PGOU respecte al foment i ús de mitjans de transport alternatius, a peu i amb bicicleta. seran d'aplicació directa en el planejament de desenvolupament i concebuts no com a intervencions puntuals, localitzades i independents, sinó en relació al conjunt de la ciutat, per evitar mesures fragmentades i inconnexes freturoses de funcionalitat real en la seva contribució a una millor i més sostenible mobilitat.

- Recomanació d'instal·lar panells tèrmics solars en les noves construccions del municipi.

Control de la contaminació atmosfèrica i acústica

- Integració dels elements del clima en el disseny de les edificacions a través del foment de les construccions bioclimàtiques, a fi d'aprofitar avantatges climàtics (exposició a la llum, temperatura, vents dominants, etc.), reduir el consum de recursos i mitigar la incidència sobre el canvi climàtic a través de la reducció d'emissions.

- Com a mitjanes per a disminució del risc de la contaminació atmosfèrica, reducció del trànsit rodat i foment de la mobilitat sostenible, seran d'aplicació directa en els plans de desenvolupament els criteris i objectius que s'han assenyalat en el PGOU i en el present EsIE (apartat 5.3.4.1.) sobre mobilitat sostenible com a instrument bàsic per mitigar la incidència sobre el canvi climàtic a través de la reducció d'emissions a l'atmosfera de gasos d'efecte hivernacle.

- Es promourà des de l'Ajuntament l'ús de biocombustibles que disminueixin l'emissió de partícules contaminants i de gasos d'efecte hivernacle.

- A més com a paràmetres de qualitat acústica i confort necessaris s'incentivarà el temperat del tràfic per minorar la velocitat en el cas urbà, mantenint circulació fluïda i contínua.

- Els projectes de re-urbanització de l'espai públic i privat prioritzaran la tecnificació de la solució viària d'absorció del soroll generat pel trànsit.

- Es prioritza l'actualització de l'Ordenança Municipal en virtut del mapa estratègic del soroll i es desenvoluparan Plans d'Actuació.

- S'evitarà disposar de lluminàries que projectin la llum cap amunt (fanals tipus globus), pel seu escàs rendiment lumínic i contribució a la contaminació lluminosa dels cels.

- Mesures per evitar problemes de contaminació lumínica contribuint a l'estalvi i l'eficiència energètica, com per exemple focus d'emissió de llum correctament dirigits.

- Es regulessin les condicions tècniques de les lluminàries per aconseguir un rendiment energètic elevat i reduir la disposició de la il·luminació.

- Proposar en el PGOU i buscar fórmules viables que permetin la progressiva substitució de de l'ús de combustibles fòssils líquids per fonts de combustible menys contaminants i de major estalvi energètic en la central tèrmica de GESA-ENDESA, que puguin contribuir a la progressiva reconversió de la Central Tèrmica per transformar-la en Central de Cicle Combinat.

- Impulsar mesures i accions que fomentin la col·laboració ciutadana per a l'estalvi energètic, informant al ciutadà dels avantatges ambientals que comporten per a la sostenibilitat del model de desenvolupament a la illa.

- Contaminació electromagnètica: xarxes d'alta tensió subterrànies, en la mesura de les possibilitats, a les àrees d'una nova actuació urbanística.

Gestió de residus

- Potenciar la recollida selectiva de residus, la recuperació, compostatge i reciclat dels residus domèstics, fent viable tècnica i econòmicament la gestió completa dels processos, amb una adequada ubicació i planificació de punts nets que donin servei al conjunt de la ciutat.

- Es fomentarà la correcta segregació dels residus tant durant les fases d'execució dels nous desenvolupaments del municipi contemplats en el PGOU, com en les d'explotació.

- Durant la fase d'execució de projectes duts a terme dins de l'àmbit d'aplicació del PGOU es condicionaran els camins de manera que es redueixi les emissions de pols i sorolls.

- Mitjanes que fomentin la reutilització i reciclatge dels materials. Es reutilitzaran les terres obtingudes de les obres per a altres labors, evitant les incineracions de materials de material sobrant i qualsevol transmissió de gasos que perjudiqui a l'atmosfera.

- Es prohibeixen els abocaments lliures en qualsevol punt del terme municipal, havent-se d'utilitzar els abocadors autoritzats, conforme a la normativa municipal.
- Els residus industrials no perillosos i els residus perillosos hauran de ser comunicats a un gestor autoritzat, prioritzant la reducció, reutilització, valorització i eliminació dels mateixos, en tot cas, conforme a la normativa vigent encarregada de la seva regulació.
- Els llots produïts en la depuració d'aigües pel procés de digestió de fangs, poden reciclar-se per a la seva utilització en el procés agrari, elaboració d'abonaments naturals i compost per a l'agricultura i la jardineria domèstica.

Aigües.

- Campanyes de sensibilització i informació sobre l'impacte que exerceix el consum de l'aigua sobre el mitjà natural, com a mecanisme per aconseguir els objectiu de consum sostenible de l'aigua.
- Estimular al ciutadà i a l'empresari a realitzar mesuraments per afavorir l'estalvi d'aigua en les activitats domèstiques, turístiques i industrials, amb mesures d'estimulació i compensació en cas d'aconseguir l'objectiu de disminuir els consums.
- Mesures per a la conservació de recursos hídrics i reducció de consums. La planificació de les xarxes de proveïment i una correcta gestió de l'aigua ha de tractar d'optimitzar el seu funcionament, promoure l'estalvi d'aigua potable i la reutilització de les aigües.
- Eliminar l'ús del PVC en les canalitzacions de proveïment i distribució urbana d'aigua i progressiva substitució per canonades de fosa dúctil.
- Ampliació de xarxa de proveïment passant d'una xarxa oberta i una xarxa tancada.
- Millores i ampliació en les infraestructures de dessalació d'aigua (Veure l'apartat següent).
- Millores i ampliació de la capacitat de depuració amb la construcció de la nova EDAR (Veure l'apartat següent).

8.3. MESURES ESPECÍFIQUES RELATIVES AL PROVEÏMENT I SANEJAMENT D'AIGÜES PREVISTES EN EL PGOU.

Codi Validació: 3X5AH4YN9NH3TGXRX3KS2V2WF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 142 de 246

A) PROVEÏMENT AIGÜES:

El consum màxim d'aigua a Eivissa durant el període de màxim consum en els mesos d'estiu és, segons recull la Memòria d'Ordenació, d'11.500 m3/dia aproximadament, 1.000 dels quals corresponen a la zona turística de la *Platja de’n Bossa* i 10.500 a la resta de la ciutat. El consum mitjà per habitant és de 250 litres habitant/dia, d'acord amb les dades de la informació urbanística i pel recollit en l'article 26 del Pla Hidrològic dels Illes Balears, on assenyala les dotacions d'aigua màximes previstes pel citat Pla Hidrològic per al proveïment urbà a Eivissa, tant en l'actualitat com per a l'horitzó de l'any 2027.

El dèficit d'aigua existent en el municipi d'Eivissa, tenint present que la planta dessaladora d'Eivissa alberga una capacitat productiva de 9.000 m3/dia, és xifrat en l'actualitat en 2.500 m3/dia en la documentació del Pla. Un valor emmarcat en els dèficits d'aigua a la zona occidental de la illa, i en concret en els municipis de Sant Antoni i Sant Josep.

L'aprofitament conjunt de les potabilitzadores d'aigua d'Eivissa i Sant Antoni permet disposar en l'actualitat d'un capital conjunt de 19.500 m3/dia, quantitat que es revela insuficient per abastar a la població prevista, si tenim en compte l'horitzó demogràfic assenyalat en el Pla General, ja que a la població d'Eivissa caldria afegir els consums de la població de Sant Antoni i Cala de Bou, que suposen aproximadament un consum total de 8.500 m3/dia.

En relació al proveïment d'aigües cal assenyalar la Prescripció de Comissió Insular d'Ordenació del Territori i Patrimoni Històric-artístic (CIOTUPHA) de 29 d'abril de 2011 (BOIB número 76 de 24 de maig de 2011), on es limitava a 61.000 habitants la població per la qual estava assegurat el subministrament d'aigua potable, mantenint una dotació real de 211 litres/habitants/dia. Per tant, inferior a l’horitzó previst per la Revisió del Pla General i que fa necessària l'ampliació de la infraestructures que augmentin les potencials demandes de consum d'aigua.

Respecte a les dotacions que han de considerar-se en els proveïments urbans segons el Pla Hidrològic dels Illes Balears, els ràtios a considerar en el càlcul de les necessitats d'aigua, segons la documentació del PGOU, són els següents:

	Dotación mínima requerida	
	m^3/plaza.día	m^3/m calle
Plazas residenciales	0,300	
Plazas turísticas	0,350	
Polígonos Industriales	-	0,100

Les necessitats de aigua se desprenen del següent quadre, considerant la capacitat de població màxima, anotada a la Memòria d’Ordenació del PGOU:

CUADRO RESUMEN DE LAS NECESIDADES DE DOTACIÓN DE AGUA						
Término municipal de Ibiza	Habitantes ó ml. de calle	Dotación mínima requerida		Caudal disponible en la actualidad con desaladoras de Ibiza y Sant Antoni	Consumo de Sant Antoni y Cala de Bou	Diferencia (disponible - dotación)
	núm. ó ml	m³/ud.día	m3/día	m³/día	m³/día	m³/día
Plazas residenciales	82.721	0,300	24.816			
Plazas turísticas	14.995	0,350	5.248			
Polígonos Industriales	4.700	0,100	470			
Totales			**30.534**	19.500	8.500	**-19.534**

Existeix, per tant, un dèficit d'aigua que ha de solucionar-se mitjançant ampliació i noves instal·lacions de les plantes dessaladores, bé en el terme d'Eivissa o bé en el de Sant Antoni, per garantir les puntes del consum turístic que habitualment es produeixen durant els tres mesos d'estiu.

La interconnexió de la dessaladora d'Eivissa amb les instal·lacions existents a l'Illa, mitjançant la canalització de 17 km de longitud que connecta entre si tots dos sistemes, a través del dipòsit de regulació de Sant Rafel, permetrà establir una explotació conjunta de les instal·lacions, per proveir les puntes de consum estival així com una millora global de la qualitat de l'aigua al consumidor final. Així, Eivissa tindrà assegurat el seu proveïment d'aigua per a la població prevista al final de vigència de la present Revisió del Pla General.

El proveïment d'aigua prové de 6 pous municipals del *Botafoc* i de la zona Nord del terme municipal. Els pous aporten majors cabals d'aigua que la quantitat que pot dessalar la planta. No obstant això, en previsió de futur el PGOU inclou per a aquestes zones la proposta d'ampliar, millorar i modernitzar el nombre de pous per garantir els recursos d'aigua cap a la dessaladora a més llarg termini. La qualitat del cabal procedent del bombament és bastant acceptable per a la seva utilització en el procés de dessalació. Amb l'objectiu també d'augmentar la qualitat de les aigües i l'eliminació dels sòlids en suspensió, malgrat la bona qualitat de les aigües dessalades en el subministrament en l'actualitat.

La Revisió recomana disposar de sistemes d'aprofitament d'aigües de pluja i d'estalvi d'aigua en les noves edificacions, que suposa també un proveïment extra d'aigua que podria estimar-se en una mitjana d'1 m3 per habitant i any (aproximadament un 0,87% del consum anual) i, a més, un petit estalvi global que s'acompanyaria de campanyes de conscienciació ciutadana i d'estalvi municipal, podent arribar a descensos del 5% del consum anual.

B) DEPURACIÓ I SANEJAMENT D'AIGÜES.

Resulta de cabdal importància en l'avaluació ambiental del PGOU la previsió de l'ampliació de la capacitat de la infraestructura de sanejament i depuració d'aigües, que augmenti la capacitat de les depuradores d'aigües residuals i aconsegueixi millorar i ampliar les infraestructures de depuració amb la construcció de la nova Estació Depuradora d'Aigües Residuals EDAR.

El Pla Territorial Insular d'Eivissa i Formentera, aprovat pel ple del Consell Insular d'Eivissa i Formentera el dia 21 de març de 2005 (BOIB Núm. 50) assumeix en la seva Norma 55, relativa a infraestructura d'aigua i sanejament, les determinacions del Pla Hidrològic de les Illes Balears, i estima oportú el plantejament i estudi de la següent infraestructura alternativa: "*Nou emplaçament, amb caràcter orientatiu, de l'estació depuradora d'aigües residuals de la ciutat d'Eivissa en els terrenys que, segons els diferents informes elaborats pel IBASAN respecte de les alternatives plantejades, s'estima reuneixen les condicions més adequades per a això, corresponent a aquest organisme la seva definitiva concreció.*"

El 5 de març de 2009 es va signar un Protocol General entre el Ministeri de Medi ambient, i Mitjà Rural i Marí i, el Govern de les Illes Balears pel qual es fixa el marc general de col·laboració en l'Àmbit del Sanejament i la Depuració, dins de l'Execució del Pla Nacional de Qualitat de les Aigües: Sanejament i Depuració 2007-2015. L'objecte del protocol és fixar l'esquema bàsic de col·laboració entre el Ministeri de Medi ambient, i Mitjà Rural i Marí i, el Govern de les Illes Balears, per a les actuacions que constitueixen el Pla Nacional de Qualitat de les Aigües: Sanejament i Depuració 2007-2015. Entre les actuacions declarades d'interès general, i recollides en l'esmentat protocol, dins de l'Annex I, es recull la construcció de la nova EDAR, col·lectors i emissari d'Eivissa.

En aquest sentit cal referir la Prescripció de Comissió Insular d'Ordenació del Territori i Patrimoni Històric-artístic (CIOTUPHA) de 29 d'abril de 2011 (BOIB número 76 de 24 de maig de 2011) on s'assenyalava que per a l'any 2010 ja s'havia arribat al 97,1% de la capacitat de depuració de la EDAR. També assenyala que l'Ajuntament haurà d'abordar la connexió total de les aigües residuals i la separació de les aigües pluvials de les aigües residuals urbanes.

Els Projectes d'Urbanització de noves construccions hauran d'adaptar-se als objectius i criteris bàsics de sanejament i depuració d'aigües residuals del Pla Hidrològic de les Illes Balears (PHIB), Reial decret 701/2015, de 17 de juliol, pel qual s'aprova el Pla Hidrològic de la Demarcació Hidrogràfica de les Illes Balears, i el planejament general reservar espais classificats com a sistemes generals per situar les infraestructures de sanejament i depuració necessàries.

Per donar sortida a totes aquestes necessitats i disposicions a la fi de 2015 s'ha adjudicat l'execució del projecte de construcció d'una nova estació depuradora d'aigües residuals EDAR, destinada a donar servei a la ciutat d'Eivissa, i que resoldrà els problemes derivats de la falta de capacitat en la temporada estival, les olors per les emanacions de gasos a l'interior de les instal·lacions i els problemes d'abocament.

La nova EDAR se situarà en la propietat denominada "Terrenys i Instal·lacions de l'Aquarterament Militar *Sa Coma*", situada a l'altura del quilòmetre 3,400 de la carretera d'Eivissa a Sant Antoni de Portmany (C-371), ocupant terrens dels termes municipals de Sant Antoni de Portmany i Santa Eulalia del Riu, al nord del terme municipal d'Eivissa.

Figura 34. Localització projectada de la nova EDAR

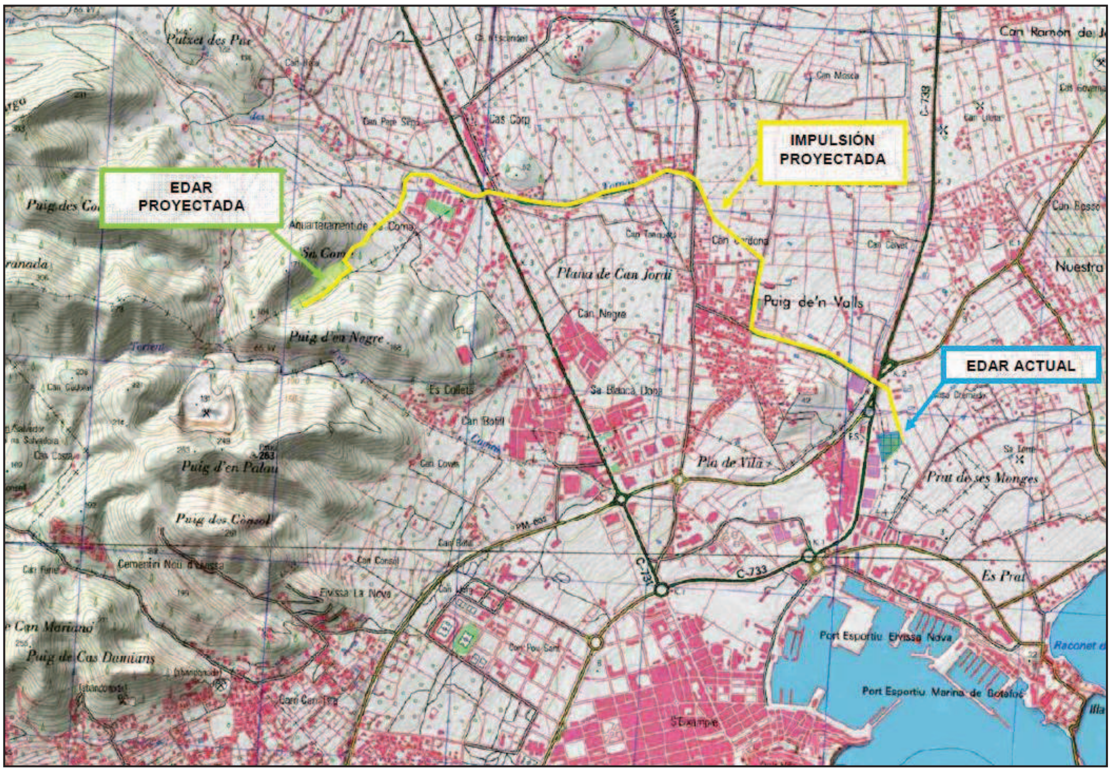

Font: Anteproyecto de la nueva Estación Depuradora de Aguas Residuales de Ibiza. Dirección General del Agua, Subdirección General de Infraestructuras y Tecnología, Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente.

La nova EDAR projectada comunicarà amb l'antiga EDAR, que es troba actualment en servei dins dels límits del terme municipal d'Eivissa, i on se situarà una estació d'impulsió-bombo que reculli tots els cabals d'arribada d'aigües residuals i els impulsi cap a la ubicació de la nova EDAR en el complex de *Sa Coma*, a través de dues conduccions amb longitud total de 4,73 quilòmetres salvant un desnivell de 94,6 metres. Segons l'Avantprojecte de la nova Estació Depuradora d'Aigües Residuals d'Eivissa, de la Direcció general de l'Aigua (Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi ambient), la nova EDAR tractarà els abocaments urbans i industrials de la ciutat d'Eivissa i substituirà a l'existent actualment que, com hem assenyalat, ha arribat ja al límit de la seva vida útil. La EDAR podrà donar servei a una població de 80.000 habitants en temporada baixa i 140.000 habitants en temporada alta-estival. Ajustada, per tant a l'horitzó de població del nou Planejament General Municipal.

Figura 35. Taula amb les característiques i dades bàsiques de la nova EDAR

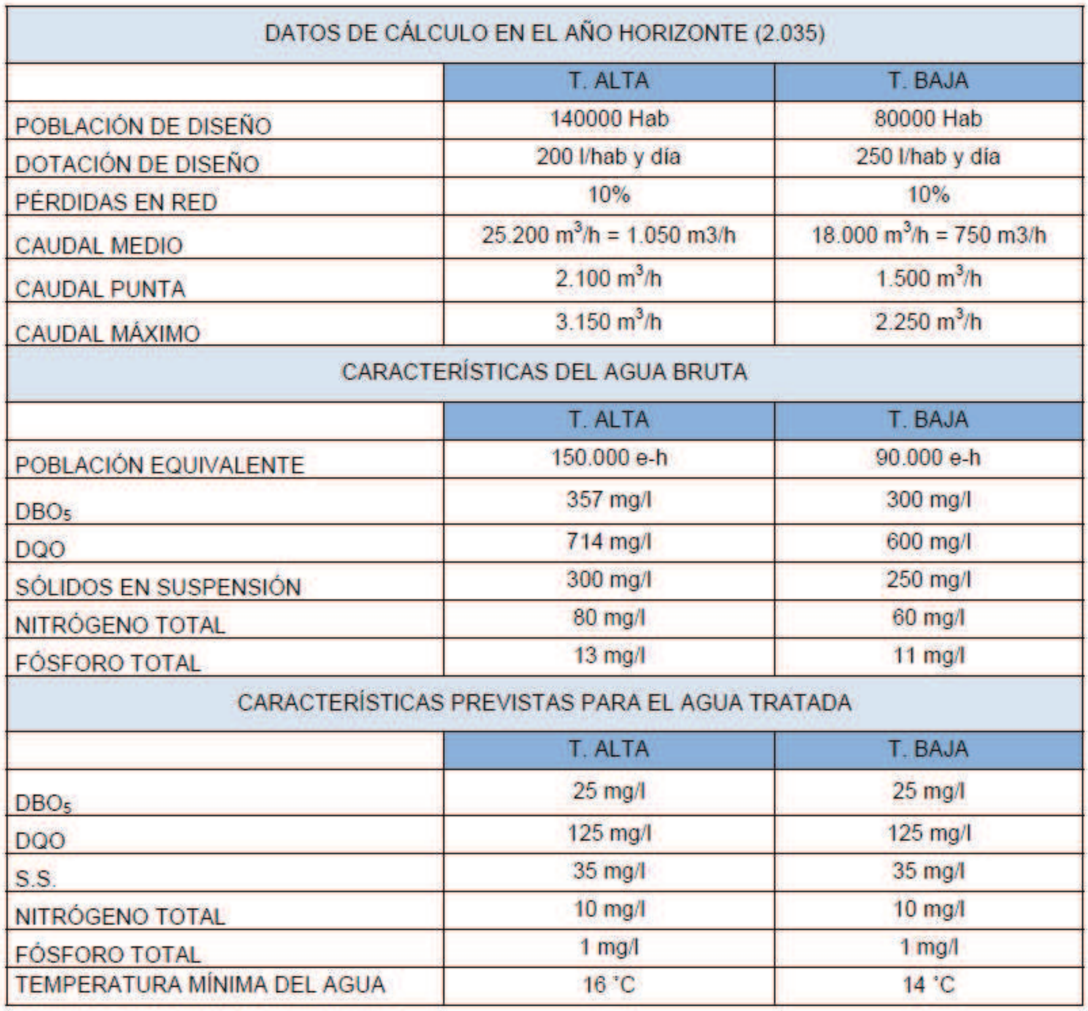

DATOS DE CÁLCULO EN EL AÑO HORIZONTE (2.035)		
	T. ALTA	T. BAJA
POBLACIÓN DE DISEÑO	140000 Hab	80000 Hab
DOTACIÓN DE DISEÑO	200 l/hab y día	250 l/hab y día
PÉRDIDAS EN RED	10%	10%
CAUDAL MEDIO	25.200 m^3/h = 1.050 m3/h	18.000 m^3/h = 750 m3/h
CAUDAL PUNTA	2.100 m^3/h	1.500 m^3/h
CAUDAL MÁXIMO	3.150 m^3/h	2.250 m^3/h
CARACTERÍSTICAS DEL AGUA BRUTA		
	T. ALTA	T. BAJA
POBLACIÓN EQUIVALENTE	150.000 e-h	90.000 e-h
DBO_5	357 mg/l	300 mg/l
DQO	714 mg/l	600 mg/l
SÓLIDOS EN SUSPENSIÓN	300 mg/l	250 mg/l
NITRÓGENO TOTAL	80 mg/l	60 mg/l
FÓSFORO TOTAL	13 mg/l	11 mg/l
CARACTERÍSTICAS PREVISTAS PARA EL AGUA TRATADA		
	T. ALTA	T. BAJA
DBO_5	25 mg/l	25 mg/l
DQO	125 mg/l	125 mg/l
S.S.	35 mg/l	35 mg/l
NITRÓGENO TOTAL	10 mg/l	10 mg/l
FÓSFORO TOTAL	1 mg/l	1 mg/l
TEMPERATURA MÍNIMA DEL AGUA	16 °C	14 °C

Font: Anteproyecto de la nueva Estación Depuradora de Aguas Residuales de Ibiza. Dirección General del Agua, Subdirección General de Infraestructuras y Tecnología, Ministerio de Agricultura, Alimentación y Medio Ambiente.

A més de la necessitat de prestar un servei bàsic a la població, actual i potencial, la correcta gestió de l'aigua, especialment les mesures que s'implementin per a sanejament i depuració, són fonamentals per garantir la conservació de les praderies de posidònia oceànica a les aigües costaneres d'Eivissa, que suposen un dels elements naturals dotats de major valor ambiental i significat territorial per les funcions ecològiques, paisatgístiques i econòmiques que assumeix (Apartat 2.1.1.). La intenció per part de la Conselleria de Medi ambient del Consell d'Eivissa de realitzar al llarg de 2016 un estudi global amb cartografia específica de praderies de posidònia, que incorpori proposades d'actuació concretes que contribueixin a la seva preservació, suposa un actiu per a la seva conservació. Els instruments que desenvolupin el PGOU hauran de tenir en compte l'estat d'aquests treballs i, en cas d'aprovació, aquelles mesures protectores i/o correctores que competeixin al Pla General destinades a la millor conservació de les praderes de posidònia de les aigües properes, en relació a residus, sanejament d'aigua, tractament de restes mortes de posidònia i fondejos.

8.4. .MESURES COMPENSATÒRIES

No es contempla la necessitat d'implementar mesures compensatòries en el Planejament.

9. EXAMEN D'ALTERNATIVES

De cara al desenvolupament dels objectius de la Revisió del PGOU, s'han estudiat diverses alternatives de planejament, rebutjant-se en una primera avaluació les menys racionals. En aquest apartat s'analitzen les característiques, avantatges i desavantatges de les principals alternatives possibles, així com la seva conveniència, necessitat i oportunitat.

9.1. ALTERNATIVA 0 MANTENIR EL PGOU 1987 (ADAPTAT A LES DOT 2005)

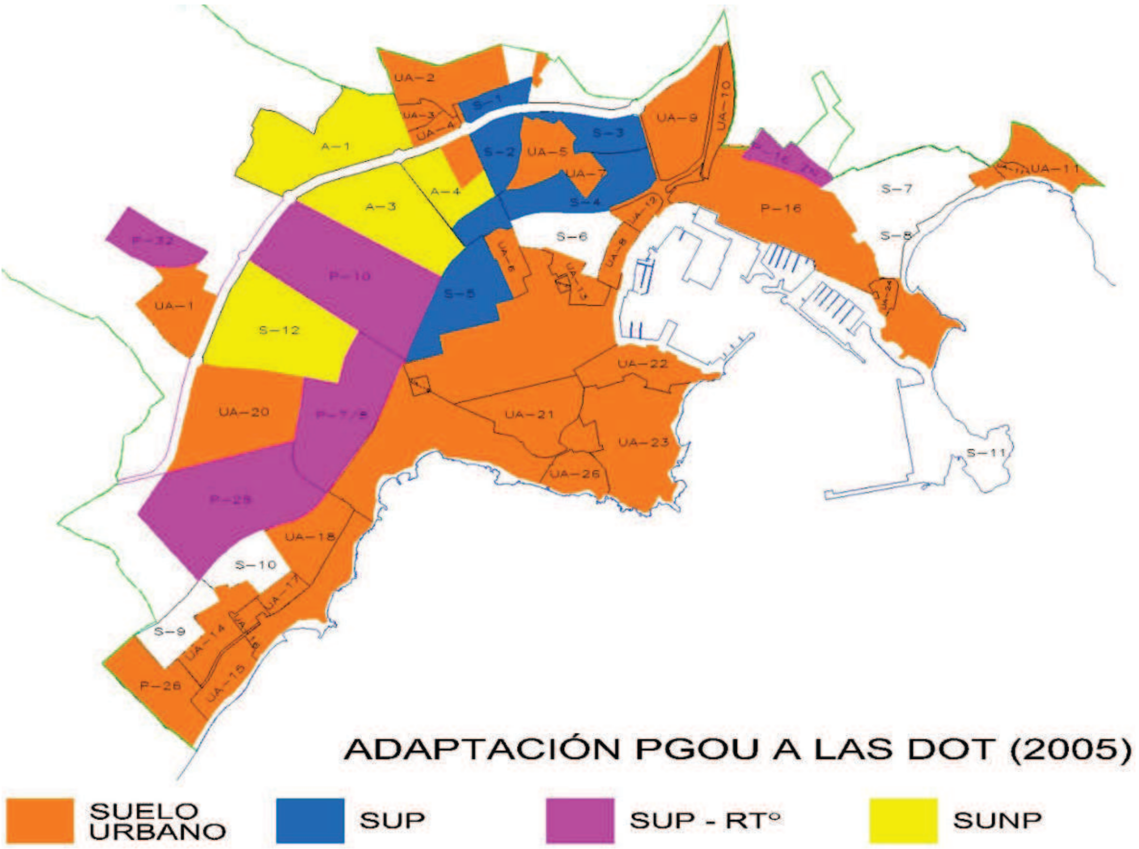

El PGOU de 1987, fins i tot amb la seva adaptació a les DOT aprovada en 2005, no s'ajusta als criteris legals de classificació del sòl urbà de la LOUS, sobretot a la zona de *Cas Mut, Puig dels Molins-Necròpoli-És Soto* i el front marítim de *les Feixes de Vila.*

D'entrada, caldria modificar-ho/revisar-ho obligatòriament per reconèixer que els sectors de sòl urbanitzable programat nº 1 al 5, així com els sectors urbanitzables de règim transitori (SUP-RT) nº 7/8, 10, 16, 28 i 32 ja han adquirit la condició de sòl urbà, de manera que la classificació del sòl del PGOU 2005 hauria d'adaptar-se al que es recull en el següent esquema gràfic:

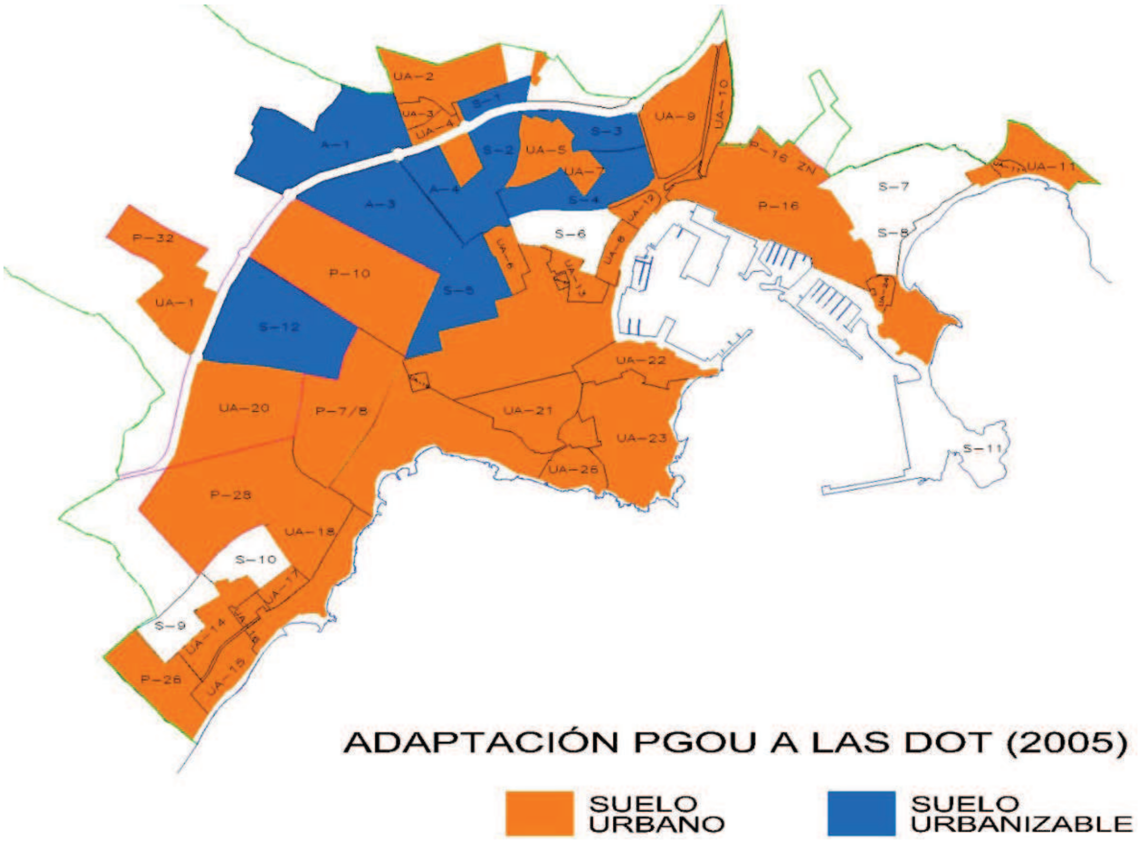

ADAPTACIÓN PGOU A LAS DOT (2005)

D'altra banda, caldria acatar l'obligació legal de classificar com a sòl urbà tota la parcel·la hospitalària de can Misses (en virtut del Decret Llei 2/2009 CAIB, de 8 de maig, sobre mesures urgents per a la construcció del nou hospital d'Eivissa).

Per la seva banda, el sòl urbanitzable restant (sectors A-1, A-3, A-4 i S-12) resulta excessiu en relació a les necessitats de creixement del municipi i al PTI.

En conseqüència, confrontant aquesta proposta amb les categories de necessitat, conveniència i oportunitat, l'alternativa de mantenir el Pla General vigent cal qualificar-la de la següent manera:

Conveniència: No
No és convenient ocupar tant sòl innecessari, doncs hipotecaria el futur del municipi l'extensió superficial del qual és molt limitada. bé al contrari, resultaria més adequat conservar aquest sòl vacant para quan hi hagi necessitat real de la seva ocupació en el futur.

No és convenient mantenir la classificació del sòl actual davant els mandats legals que exigeixen reduir el sòl urbà.

Necessitat: No
No és necessari ni està justificada la necessitat de tant sòl urbanitzable.

És necessari adaptar la normativa al PTI i al nou marc legal sorgit en els últims 10 anys.

Oportunitat: No
En relació a l'absència de conveniència i necessitat, no resulta oportú mantenir aquest planejament

9.2. ALTERNATIVA 1 ESTRATÈGIA CONCENTRADA

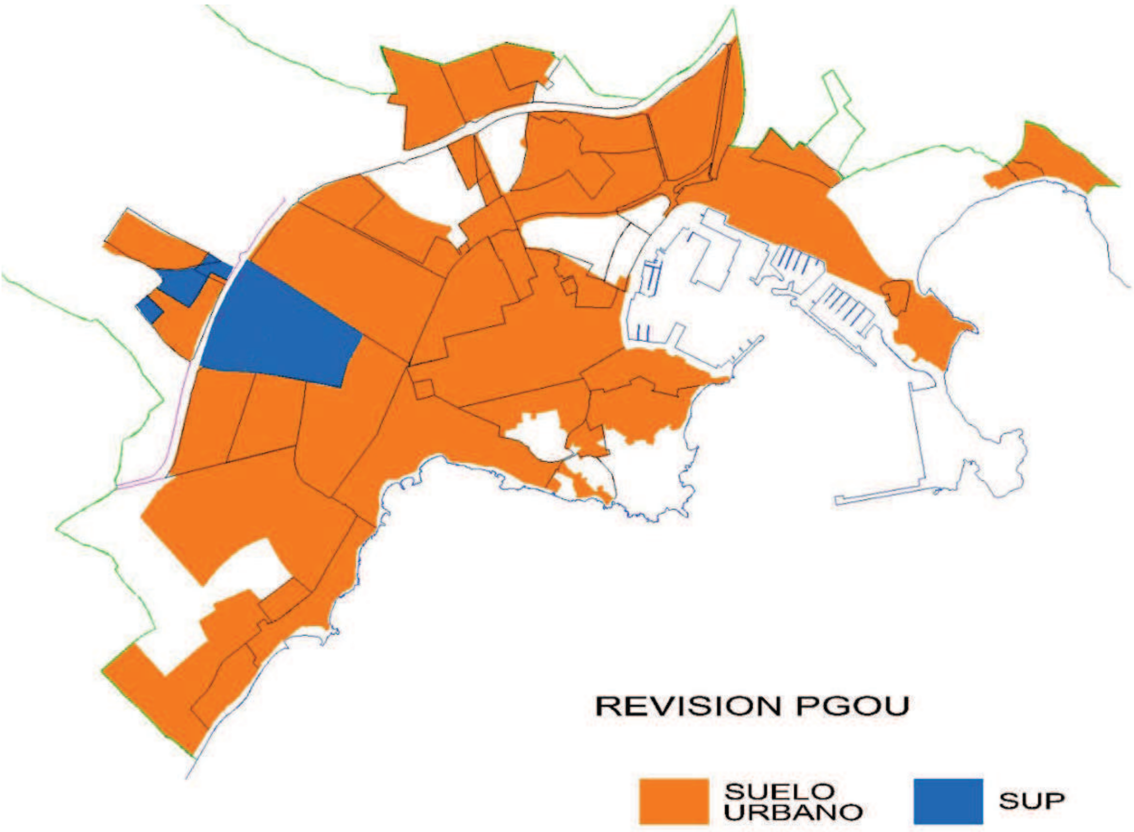

Aquesta alternativa correspon amb l'actual proposta de Revisió del PGOU que les seves mitjanes, accions i objectius apareixen descrits de forma sintètica als Apartats 1.2, 1.3. i 5.3. del present Estudi Ambiental Estratègic.

Aquesta alternativa implica actualitzar la classificació de sòl urbà ajustant-la als criteris de la LOUS -el que afecta principalment a les zones citades anteriorment de *Cas Mut,* del *Puig dels Molins*-Necròpoli, *les Feixes de Vila*-, així com al DL 2/2009 sobre l'Hospital de Ca Misses.

Aquesta alternativa consisteix a classificar 37,2 Ha de solc urbanitzable en el tascó de sòl vacant de *És Putxet* (Sector 12 del PGOU 1987, situat entre *Ca n'Escandell* i *Can Misses* i que en la seva major part és de propietat municipal), i de part de la zona de *Cas Mut.*

L'Ajuntament és propietari de 17,3 Ha de les 31,4 Ha de l'encunya de *És Putxet* (Sector 12). D'aquesta superfície, unes 11,6 Ha es destinarien a crear un gran parc que mantingués parcialment el caràcter obert de *És Putxet*. Així el sòl destinat a ser transformat es redueix a unes 25,6 Ha. Això permetria la implantació de gairebé 1.000 habitatges, gairebé un 60% de les quals serien gestionades per l'Ajuntament com a titular patrimonial de les mateixes (incloent les de cessió lucrativa), la qual cosa permetria incidir significativament al mercat de sòl d'habitatges protegits i de lloguer reduït.

El desenvolupament a l'oest de la I-20 es restringeix radicalment per protegir el poc sòl rústic que li resta al municipi, i solament queden usos residencials de baixa densitat (habitatge unifamiliar), d'acord amb la seva posició territorial i adoptant la condició d'àrea de transició entre el sòl urbà i el rústic.

Avantatges:

- corregir la falta de dotacions i zones verdes del barri de *Ca n'Escandell*.
- permetre incidir al mercat de l'habitatge, atès que és significativa en relació al total municipal la quantitat d'habitatges la destinació dels quals podrà controlar-se des de l'Ajuntament.
- preservar els sòls no necessaris per al futur.
- ser coherent amb el model territorial de l'Avanç de la Revisió en mantenir la relació del camp amb el mar a través de *les Feixes* de Vila.

Desavantatges:

- permetre un cert desenvolupament residencial a l'altre costat de la I-20, malgrat ser de baixa densitat.

En relació a les categories de necessitat, conveniència i oportunitat d'aquesta alternativa cal concloure el següent:

Conveniència: Sí
És convenient per no ocupar sinó el sòl estrictament necessari, evitant hipotecar el futur del municipi l'extensió superficial del qual és molt limitada.

Necessitat: Sí
És necessari intervenir en l'oferta d'habitatges a preu taxat i de lloguer reduït per a la població amb menys recursos.

És necessari ajustar la classificació del sòl actual davant els mandats legals que exigeixen incorporar l'hospital i justificar la classificació del sòl urbà.

És necessari reduir la capacitat d'acolliment del planejament ajustant-la a les necessitats reals i als criteris de sostenibilitat ambiental.

Oportunitat: Sí
La gran oportunitat d'aquesta alternativa radica en la titularitat municipal dels terrenys del Sector 12 i la seva possibilitat d'utilitzar-la per incidir al mercat de l'habitatge.

En relació a la conveniència i necessitat d'aquesta alternativa, també resulta oportuna.

Codi Validació: 3X5AHYNPNFJ7QKR3X52TZ4FGK | Verificació: https://eivissa.sedelectronica.es/
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 152 de 246

9.3. ALTERNATIVA 2: ESTRATÈGIA DISPERSA

Aquesta alternativa seria la complementària de l'anterior i consistiria a incorporar al processo urbanitzador altres tres borses de sòl vacant, classificant 37,83 Ha de sòl urbanitzable:

* 14,85 Ha en el tascó de sòl existent en *Sa Joveria* , colmatant així l'últim espai no urbanitzat que queda en aquest sector.

* 6,57 Ha en el petit tascó que queda a *Cas Dominguets*, entre la I-20, el Firal i *Cas Ferró*.

* en l'extrem sud del terme municipal, 16,51 Ha a *Sa Punta i Ca els Animis*, ocupant el sòl que queda entre l'Av. Sant Jordi i la franja urbana de l'Av. Pere Matutes.

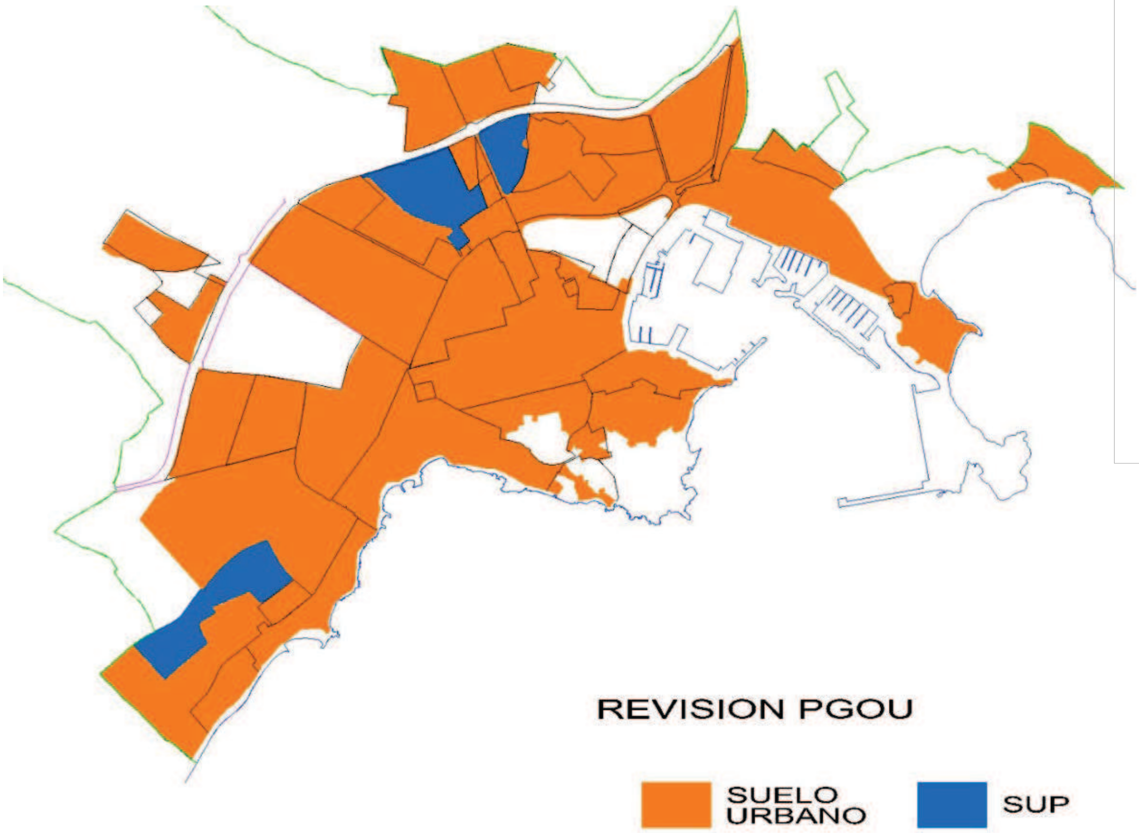

Enfront de l'alternativa "0", aquesta solució presenta els següents avantatges i desavantatges.

Avantatges:

- no sobrepassa el límit urbanístic que constitueix la I-20.

Desavantatges:

- no serveix per corregir la falta de dotacions i zones verdes dels barris limítrofs als sectors que es classifiquen com a urbanitzables, doncs aquests s'han desenvolupat sobre la base de plans parcials que ja contenien suficients dotacions.
- al no disposar de sòl municipal previ, no permet incidir suficientment al mercat de l'habitatge, atès que la quantitat que disposaria l'Ajuntament no seria significativa en relació al total municipal.
- amb prou feines preserva ja sòls vacants per al futur.
- no és molt coherent amb el model territorial de l'Avanç en tallar la relació del camp amb el mar a través de les *Feixes de Vila*.

En relació a les categories de necessitat, conveniència i oportunitat d'aquesta alternativa cal deduir el següent:

Conveniència: No
No és convenient ocupar tant sòl, doncs hipotecaria el futur del municipi l'extensió superficial del qual és molt limitada. Bé al contrari, resultaria més adequat conservar aquest sòl vacant para quan hi hagi necessitat real de la seva ocupació en el futur.

Necessitat: Sí
És necessari ajustar la classificació del sòl actual davant els mandats legals que exigeixen incorporar l'hospital i justificar la classificació del sòl urbà.

És necessari reduir la capacitat d'acolliment del planejament ajustant-la als criteris de sostenibilitat ambiental.

Oportunitat: No
En relació a la falta de conveniència d'aquesta alternativa, tampoc resulta oportuna.

9.4. VALORACIÓ D'ALTERNATIVES.

Tot procés d'urbanització i/o desenvolupament implica l'ocupació d'uns terrenys i la generació d'una sèrie d'interaccions socials, econòmiques i ambientals, la consideració de les quals resulta necessària i que variarà segons la proposta-alternativa d'ordenació urbanística, variació que serà més intensa com més gran sigui la divergència d'objectius i continguts entre les diferents alternatives. Convé assenyalar, no obstant això, l'elevat caràcter conservador quant a propostes de desenvolupament, donada la superfície que ja es troba classificada com a urbana i el seu nivell de desenvolupament i execució, que ha prevalgut en el plantejament urbanístic proposat.

Si apliquem una breu llista de revisió podrem realitzar una primera lectura del grau d'implicació i compromís ambiental de cadascuna de les Alternatives contemplades i una valoració potencial dels impactes ambientals. En la llista de revisió es plantegen una sèrie de qüestions que són contestades en funció del grau del seu compliment en l'Alternativa, que pot ser alt (A), mitjà (M) o baix (B).

Copia electrónica auténtica de documento papel - CSV: 14615516576523217002 - Comprobar autenticidad en: https://seu.conselldeivissa.es

Figura 36. Llista de revisió per a la valoració preliminar de les alternatives.

CUESTIONARIO	A0	A1	A2
El plan incorpora medidas de compromiso y sensibilidad ambiental con el municipio.	B	A	M
Se reduce la superficie de suelo urbano y urbanizable.	B	A	M
Se reduce el volumen de vivienda disponible y horizonte demográfico.	B	A	M
Se protegen los espacios de mayor calidad ambiental con la clasificación de suelo rustico con protección, ajustándolos a su capacidad de acogida de actividades y usos del suelo	B	A	M
Se prevén ampliaciones de las infraestructuras de abastecimiento y saneamiento de aguas.	B	A	M
Se protegen con criterios específicos clasificación del suelo y medidas de ordenación urbanística los ámbitos de calidad ambiental de ses Feixes	B	A	M
Se protegen con criterios específicos clasificación del suelo y medidas de ordenación urbanística los ámbitos de calidad ambiental de es Soto-Puig del Molins.	B	A	M
Se amplía la capacidad el municipio para la depuración y saneamiento de aguas a través de la ampliación de la EDAR	B	A	M
Se implementan medias específicas de movilidad sostenible que incluyan el fomento de los desplazamientos a pie y en bicicleta y la reducción del tránsito de vehículos motorizados.	B	A	M
La Normativa del plan incluye medidas que fomenten el ahorro energético y el consumo sostenible de recursos naturales.	B	A	M
La Normativa del plan incluye medidas que fomenten la correcta gestión de los residuos sólidos urbanos.	B	A	M
La Normativa del plan incluye medidas que fomenten la reducción de la contaminación atmosférica, que mitiguen su incidencia sobre el cambio climática y reduzcan la contaminación lumínica.	B	A	M
El Plan tiene en cuenta los riesgos naturales y procesos activos en su propuesta de ordenación.	B	A	M

A més, per realitzar l'avaluació ambiental i selecció d'alternatives anem a implementar una senzilla tècnica multicriteri de valoració que ens permetrà posar en relació les alternatives plantejades, i que es duu a terme a través d'una matriu per a l'avaluació i presa de decisions sobre la base d'una sèrie de criteris ponderats segons el seu grau d'importància en el significat del PGOU i en les repercussions sobre el medi ambient.

Podrem fer una ràpida comparació de les Alternativa respecte a un conjunt de criteris similars, ordenar-les de major a menor interès o valorar el grau d'adequació a una proposta de model territorial i urbanístic ambientalment sostenible.

La matriu serà de quadre doble, on les alternatives a avaluar es consignen en files i els criteris de valoració, als quals s'assigna un pes o importància relativa (d'1 a 9) es consignen en les columnes. En l'encreuament de cada alternativa de planejament amb

cadascun dels criteris es valorarà la relació amb valors compresos entre 1 i 9, en funció de la resposta que cada alternativa ofereix al compliment del criteri des d'un enfocament ambiental, de cara a fomentar potencialment una sostenibilitat urbana adequada. Finalment, la valoració final comparada es realitza a través de la mitjana ponderada, que s'obté del valor de l'alternativa en cada criteri, multiplicat pels pesos assignats a cada criteri, sumant tots els creus i dividint el resultat per la suma dels pesos del conjunt dels criteris.

Criteris de valoració d'alternatives emprats per al municipi d'Eivissa:

C1. Adaptació de la proposta del Pla a la capacitat d'acolliment del mitjà físic.

C2. Model territorial i previsió de consum de sòl per a nous desenvolupaments urbans.

C3. Implementació de mesures per afavorir la mobilitat sostenible.

C4. Racionalització del consum d'aigua.

C5. Preservació dels recursos naturals i paisatgístics.

C6. Minimització del consum energètic.

C7. Reducció de les emissions de contaminants a l'atmosfera.

C8. Foment de la rehabilitació i renovació urbana.

C9. Prevenció i reducció de la contaminació acústica i lumínica.

C10. Pes específic que adquireix sòl rústic protegit en el model territorial.

C11. Grau de protecció i posada en valor de *les Feixes*.

C12. Grau de protecció i posada en valor de *Puig des Molins-És Soto*.

C13. Previsió, desenvolupament i integració d'espais lliures públics i zones verdes.

C14. Integració i articulació urbana entre el port i la ciutat.

C15. Creixement urbà compacte i en continuïtat amb el teixit consolidat.

Figura 37. Matriu de valoració ambiental de Alternatives.

	Criterios	C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7	C8	C9	C10	C11	C12	C13	C14	C15
	Pesos	7	9	8	8	7	6	7	6	5	8	9	8	7	6	7
Alternativas	A0	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	2	3	3	3	3
	A1	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
	A2	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6

Figura 38. Taula de valoració ponderada de Alternatives.

		Suma Pnd.	Media Pnd.
Alternativas	**A0**		2,60
	A1		8,64
	A2		5,64

Els resultats dels mètodes aplicats per a l'avaluació de les alternatives contemplades, sense ser un producte de mètodes exhaustius sí que són prou aclaridores per concloure que l'Alternativa 2, que correspon a l'actual proposta de Revisió del PGOU és la més adequada per a la consecució dels objectius que s'associen a l'engegada d'un model urbanístic ambientalment sostenible en el municipi d'Eivissa.

La desclassificació de sòls urbanitzables al nord i oest de la Ronda I-20, l'ampliació del sòl rústic i el reforçament de les categories més restrictives de sòl rústic amb protecció tant en la *Serra Grossa* com en *ses Feixes i és Soto-Puig des Molins*, la introducció de mesures específiques per al foment de la mobilitat sostenible i les millores i ampliacions de les infraestructures previstes per a la millora del proveïment i sanejament d'aigües, constitueixen les principals aportacions de valor ambiental afegit en una relació comparativa amb les altres dues alternatives plantejades, sent l'opció de major qualificació ambiental i, per tant, de la idoneïtat en el seu desenvolupament de l'Alternativa seleccionada respecte a la resta.

Codi Validació: 3Z5AH4YMNHJ7QKR3K3J2W4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 157 de 246

10. PROGRAMA DE VIGILÀNCIA AMBIENTAL I MESURES DE SEGUIMENT

10.1. PROGRAMA DE VIGILÀNCIA AMBIENTAL

El Programa de Vigilància Ambiental té com a fi garantir al llarg del temps el compliment de les mesures protectores, correctores i, en cas que existissin, compensatòries, així com incorporar procediments d'autocontrol.

El Programa de Vigilància Ambiental pretén incorporar el medi ambient dins d'un sistema de seguiment i control del Pla General. Tant els resultats i les línies de la planificació que s'acabin desenvolupant des de les previsions inicials, com l'evolució dels impactes ambientals estratègics, resulten difícils de valorar i preveure des de la mera prospectiva. Les incerteses han de ser assumides com a inevitables en el disseny del seguiment de la planificació territorial des de l'òptica de l'avaluació ambiental estratègica.

La responsabilitat de l'execució del Programa de Vigilància Ambiental i la implementació de les mesures protectores, correctores i compensatòries recaurà sobre l'Ajuntament. El desenvolupament del Planejament General d'Ordenació Urbana i la disciplina urbanística és també competència de l'Ajuntament i de l'administració autonòmica competent en l'acompliment de les seves respectives competències en matèria urbanística.

Conforme al previst en la legislació bàsica del sòl, concretament en l'article 22 del Reial decret Legislatiu 7/2015, de 30 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Sòl i Rehabilitació Urbana, referit a l'avaluació i seguiment de la sostenibilitat del desenvolupament urbà, i garantia de la viabilitat tècnica i econòmica de les actuacions sobre el mig urbà, les Administracions competents en matèria d'ordenació i execució urbanístiques hauran d'elevar a l'òrgan que correspongui d'entre els seus òrgans col·legiats de govern, amb la periodicitat mínima que fixi la legislació en la matèria, un informe de seguiment de l'activitat d'execució urbanística de la seva competència, que haurà de considerar almenys la sostenibilitat ambiental i econòmica. Mesures recollides en la Disposició Addicional Primera de la Llei 2/2014, de 25 de març, d'ordenació i ús del sòl de les Illes Balears.

Conforme al previst en la legislació bàsica del sòl, l'informe al fet que es refereix el paràgraf anterior podrà assortir els efectes propis del seguiment al fet que es refereix la legislació d'avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient, quan compleixi tots els requisits en ella exigits.

10.2. MESURES PREVISTES

A l'efecte de les mesures previstes per al control dels efectes ambientals previsibles sobre el territori i per al seguiment del desenvolupament de la Revisió del Pla General d'Eivissa, sembla d'interès prendre com a punt de referència la implicació i els treballs desenvolupats des de l'Ajuntament en el marc de l'Agenda Local 21.

El desenvolupament del Pla haurà d'atendre a les indicacions i els indicadors de l'Agenda Local 21 i dels seus respectius Planes d'Acció i Informes de Seguiment. Ja que estan concebudes en si mateixes com a planificació activa per al desenvolupament sostenible dels àmbits urbans amb la participació de l'Administració local i un important pes específic de la participació ciutadana. L'Agenda Local 21 d'Eivissa incorpora entre els seus objectius una dimensió específica ambiental i territorial: mobilitat, espais lliures, espais públics, contaminació acústica, residus, habitatge sostenible, aigües, platges, energia. El resultat queda patent en el *Manifest Eivissa Verda* que recull els compromisos de l'Ajuntament d'Eivissa en matèria ambiental i, entre ells, l'aprovació de la present Revisió del PGOU, i que en si mateix, constitueix un vàlid agregat de mesures per al seguiment i la implementació dels objectius ambientals del Pla General Municipal d'Eivissa en els propers anys.

A continuació, també es fa referència a un conjunt d'indicadors ambientals territorials que poden ser tinguts en compte. Els indicadors referits han estat seleccionats a partir dels recollits en la publicació "*Sistema d'indicadors i condicionants per a ciutats grans i mitjanes*" dels Ministeris de Foment i de Medi ambient, Medi Rural i Marí i de la *Xarxa de Desenvolupament Local Sostenible.*

Figura 39. Proposta de indicadors de sostenibilitat urbana que poden ser presos en consideració en el marc del seguiment ambiental del Planejament General.

Sector	Indicador	Parámetro de evaluación
OCUPACIÓN DEL SUELO	Densidad de viviendas	Valor mínimo:> 80 viviendas/ha. Parámetro indicativo para nuevos desarrollos Valor deseable: >100 viviendas/ha. Parámetro indicativo para nuevos desarrollos y tejidos consolidados
OCUPACIÓN DEL SUELO	Compacidad absoluta	(m)= [Volumen edificado /unidad de superficie *] * Malla de referencia de 200 x 200 m
ESPACIO PÚBLICO Y HABITABILIDAD	Calidad del aire	Valor mínimo: < 40 μg/m3 Para la totalidad de la población residente expuesta. Valor deseable: < 40 μg/m3 Para la totalidad de la población residente expuesta.
ESPACIO PÚBLICO Y HABITABILIDAD	Confort acústico	Valor mínimo: < 65 dB (A) Para un mínimo del 60% de la población Valor deseable: < 65 dB(A) Para un mínimo del 75% de la población
ESPACIO PÚBLICO Y HABITABILIDAD	Accesibilidad del viario	Valor mínimo: > 90% del viario con accesibilidad suficiente Pendiente accesible (< 5%) y una acera > 0,9 m de ancho Valor deseable: > 90% del viario con accesibilidad excelente Pendiente accesible (< 5%) y aceras (izquierda y derecha) > 2,5 m de ancho
ESPACIO PÚBLICO Y HABITABILIDAD	Proximidad de la población a los servicios básicos	Valor mínimo: ≥ 13 servicios básicos Cobertura simultánea para un mínimo del 75% de la población Valor deseable: proximidad a la totalidad de servicios básicos (17) Cobertura simultánea por el 100% de la población

Sector	Indicador	Parámetro de evaluación
MOVILIDAD Y SERVICIOS	Modo de desplazamiento de la población	Valor mínimo: < 25% de desplazamientos en vehículo privado De los desplazamientos internos generados Valor deseable: < 10% de desplazamientos en vehículo privado.
MOVILIDAD Y SERVICIOS	Proximidad de la población a redes de transporte público alternativas al automóvil	Valor mínimo: 3 tipos de redes de transporte Para más del 80% de la población residente Valor deseable: todas las redes de transporte alternativo
MOVILIDAD Y SERVICIOS	Reparto del viario público: viario peatonal - viario vehicular	Valor mínimo:> 60% de viario público para peatones Superficie de viario restringida al vehículo de paso Valor deseable:> 75% de viario público para peatones
COMPLEJIDAD URBANA	Equilibrio entre la actividad y la residencia	Valor mínimo: > 20% Para un mínimo del 50% de la superficie de suelo urbano consolidado o urbanizable Valor deseable: > 25% Para un mínimo del 50% de la superficie de suelo urbano consolidado o urbanizable
ESPACIOS VERDES Y BIODIVERSIDAD	Espacio verde por habitante	Valor mínimo: > 10 m2/habitante De superficie verde por habitante para un determinado barrio o sector Valor deseable: > 15 m2/habitante De superficie verde por habitante para un determinado barrio o sector
ESPACIOS VERDES Y BIODIVERSIDAD	Proximidad de la población a espacios verdes	Valor mínimo: acceso simultáneo a 3 tipologías de espacio verde Para la totalidad de la población residente Valor deseable: acceso simultáneo a las 4 tipologías de espacio verde Para la totalidad de la población residente
ESPACIOS VERDES Y BIODIVERSIDAD	Índice de funcionalidad de los parques urbanos	Valor mínimo: >7 (tejidos centrales); 7,3 (tejidos medios); 7,5 (tejidos residenciales). Índice medio de los parques urbanos más grandes de 1 ha Valor deseable: > 7,5 Índice medio de los parques urbanos más grandes
ESPACIOS VERDES Y BIODIVERSIDAD	Conectividad de los corredores verdes urbanos	Valor mínimo: > 5% de los tramos (superficie del viario) Garantizar la conectividad de los espacios verdes urbanos y periurbanos Valor deseable: > 10% de los tramos (superficie del viario) Garantizar la conectividad de los espacios verdes urbanos y periurbanos
METABOLISMO URBANO SUBÁMBITO: ENERGÍA	Consumo energético por sectores (COe) (para tejidos urbanos consolidados)/Demanda energética por sectores (para nuevos desarrollos urbanísticos)	Valor mínimo: < 10 MWh/habitante (sin contar sector industrial). Para el conjunto de la ciudad/barrio/sector. Sector residencial: <100 KWh/m2; Sector terciario: <200 KWh/m2 Valor deseable: < 8 MWh/habitante (sin contar sector industrial). Para el conjunto de la ciudad/barrio/sector Sector residencial: <75 KWh/m2; Sector terciario: <150 KWh/m2
METABOLISMO URBANO SUBÁMBITO: ENERGÍA	Producción local de energías renovables	Valor mínimo:> 80% cobertura de la demanda térmica A partir de energías renovables

Sector	Indicador	Parámetro de evaluación
		Valor deseable: 100% cobertura de la demanda térmica
METABOLISMO URBANO SUBÁMBITO: AGUA	Consumo hídrico por sectores (COh) (para tejidos urbanos consolidados)/Demanda hídrica por sectores (para nuevos desarrollos urbanísticos)	Valor mínimo: < 100 litros/persona y día de agua potable Valor deseable: < 70 litros/persona y día de agua potable
METABOLISMO URBANO SUBÁMBITO: ALIMENTOS	Autoproducción de alimentos	Valor mínimo: - Variable según el contexto. Reserva de espacio para huertos urbanos. Valor deseable: - Variable según el contexto. Reserva de espacio para huertos urbanos.
METABOLISMO URBANO SUBÁMBITO: RESIDUOS Y MATERIALES	Recogida selectiva neta	Valor mínimo: Materia orgánica Papel cartón Vidrio Plástico Metal Volumi-nosos Textil Peligrosos 55 75 75 50 50 50 50 45 Valor deseable (*): 80 80 90 60 60 60 60 60 (*) Valores más grandes entre los objetivos PROGREMIC año 2012 y otras directivas europeas
METABOLISMO URBANO SUBÁMBITO: RESIDUOS Y MATERIALES	Dotación de contenedores de recogida selectiva	Valor mínimo: sistema de recogida puerta a puerta / < 300 habitantes/contenedor para recogida en contenedores Para cada una de las fracciones de recogida selectiva Valor deseable: sistema de recogida puerta a puerta
METABOLISMO URBANO SUBÁMBITO: RESIDUOS Y MATERIALES	Cierre del ciclo de la materia orgánica	Valor mínimo: > 25% de cierre del ciclo Valor deseable: 100% de cierre del ciclo. El 100% de la materia orgánica generada en las viviendas (barrio/ciudad) se transforma en compost para uso local.
METABOLISMO URBANO SUBÁMBITO: ATMÓSFERA	Emisión de gases de efecto invernadero en la atmósfera (GEI)	Valor mínimo: < 2 tCO2/habitante y año. Las tCO2/habitante no contemplan el uso industrial Valor deseable: 0 tCO2/habitante y año. Las tCO2/habitante no contemplan el uso industrial
METABOLISMO URBANO SUBÁMBITO: ATMÓSFERA	Contaminación lumínica	Valor mínimo: < 35 lux en vías básicas (tráfico de vehículos de paso) y < 20 lux para calles interiores de manzana (tráfico de peatones) Los valores deberán acomodarse según la intensidad de tráfico y el tipo de actividad de los tramos de calle: ejes comerciales-residenciales.
COHESIÓN SOCIAL SUBÁMBITO: MEZCLA DE POBLACIÓN	Índice de envejecimiento	Valor mínimo: < 200 índice envejecimiento y <30 índice segregación. Índice de segregación de la población mayor de 65 años Valor deseable: 100 índice envejecimiento y no segregación (0)
COHESIÓN SOCIAL SUBÁMBITO: MEZCLA	Población extranjera	Valor mínimo: < 30 índice segregación Índice de segregación de la población extranjera
COHESIÓN SOCIAL SUBÁMBITO: ACCESO A LA VIVIENDA	Viviendas con protección oficial (VPO)	Valor mínimo: > 15% VPO (tejidos consolidados) y < 30 índice segregación. Índice de segregación de las viviendas protegidas Valor deseable: 30-60% VPO y sin segregación espacial (0). Índice de segregación de las viviendas protegidas

Sector	Indicador	Parámetro de evaluación
COHESIÓN SOCIAL SUBÁMBITO: EQUIPAMIENTOS PÚBLICOS	Dotación de equipamientos públicos	Valor mínimo: > 75% de los valores referenciales óptimos. Para cada una de las tipologías consideradas: cultural, educativo, etc. Valor deseable: 100% los valores referenciales óptimos. Para cada una de las tipologías consideradas: cultural, educativo, etc.
COHESIÓN SOCIAL SUBÁMBITO: ACCESO A LA VIVIENDA	Proximidad de la población a equipamientos públicos	Valor mínimo: > 75% de población con proximidad simultánea A las 5 tipologías: cultural, deportivo, educativo, salud y bienestar social Valor deseable: 100% de población con proximidad simultánea A las 5 tipologías: cultural, deportivo, educativo, salud y bienestar social

Codi Validació: 3ZAH4YMGHD7Q6R3K2YW4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 162 de 246

11. EQUIP TÈCNIC REDACTOR

Aquest document ha estat redactat per l'equip tècnic de l'empresa TECNICAS DE CONTROL, PREVENCION I GESTION AMBIENTAL S.L. amb CIF B-47726914.

Participant el següent quadre de tècnics:

- Pablo Rierol Pérez. Llicenciat en Geografia. DNI 44.903.160F
- José Luis González Maside. Llic. Biologia i CC. Ambientals DNI 02202653N
- Oscar Varela López. Enginyer Industrial. DNI 71.415.442M
- Raúl Mateos Alonso. Enginyer Tècnic Agrícola. DNI 71.025.505X
- Luis Garcerán Matey. Llicenciat en Biologia. DNI 50.852.455F
- Jorge Lantada Valls. Llicenciat en Ciències Ambientals. DNI 71949865T
- Míriam de Vega Sinovas. Llicenciada en Biologia. DNI 12.387205A

12. RESUM NO TÈCNIC

Els Plans Generals, en establir l'ordenació urbanística integral dels termes municipals necessiten la realització de tràmit administratiu d'avaluació ambiental, assenyalada en el marc de Llei 21/2013, de 9 de desembre, que homogeneïtza la legislació bàsica de l'Estat en matèria d'avaluació ambiental del planejament urbanístic, en unificar en un única disposició la Llei 9/2006, de 28 d'abril, sobre avaluació dels efectes de determinats plans i programes en el medi ambient, i el Reial decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'Avaluació d'Impacte Ambiental de projectes i modificacions posteriors al citat Text Refós.

El present Estudi Ambiental Estratègic pretén donar compliment a l'article 20 de Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental, on s'assenyala que el promotor elaborarà l'estudi ambiental estratègic, en el qual s'identificaran, descriuran i avaluaran els possibles efectes significatius en el medi ambient de l'aplicació del pla o programa, així com unes alternatives raonables tècnica i ambientalment viables, que tinguin en compte els objectius i l'àmbit d'aplicació geogràfic del pla o programa.

L'Ajuntament d'Eivissa promou en qualitat d'òrgan promotor l'elaboració d'una Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana, que actuï com a marc bàsic d'ordenació territorial i constitueixi el nou instrument de planejament general en el terme municipal d'Eivissa.

Els objectius i criteris generals de la Revisió del PGOU sobre el model urbà i territorial, són concretats en establiment del règim jurídic del sòl inherent a la classificació atorgada a cada tipus i categoria de sòl en què es divideix el terme municipal, així com en l'estructura general i orgànica dissenyada per al territori, i integrada pels elements determinants del seu desenvolupament. L'administració municipal, parteix d'un principi d'actuació basat en la necessitat de mantenir el creixement urbà dins d'uns límits raonables. Orientant les directrius d'actuació previstes en el marc del planejament general en l'enfocament i principis d'un desenvolupament sostenible, que contribueixi al benestar de la població en tots els seus aspectes, garantint el seu correcte desenvolupament econòmic i cultural, però alhora preservant i assegurant, en el que competeixi al Pla, un manteniment dels valors ambientals, històrics i culturals que posseeix el territori municipal.

La Revisió del PGOU tracta de realitzar amb la seva proposta de classificació del sòl un disseny de model urbà sostenible per al desenvolupament territorial d'Eivissa, que es trobi ajustat tant a les característiques físico-naturals com a la realitat geogràfica establerta des de mitjan segle XX. Un espai marcat per un desenvolupament soci-econòmic absolutament polaritzat en l'activitat turística i totes les seves conseqüències, entre elles les territorials, materialitzades en un notable augment de la població i un notable creixement de les àrees urbanes, fins a convertir-se en l'ús dominant del municipi. En conjunt, van suposar la substitució d'una històrica societat rural agrària de perfil tradicional per una societat fortament urbanitzada i absolutament depenent de l'activitat turística. Dinàmiques socio-espacials i paisatgístiques que han transformat radicalment en menys d'un segle el conjunt de les Illes Balears, de la illa d'Eivissa i del terme municipal d'Eivissa a, més velocitat i amb major calat del que hagués esdevingut mai en el transcorre de segles d'història a les Illes.

El Pla General Municipal d'Eivissa aborda el tractament de diferents assumptes urbanístics de la ciutat, a desenvolupar i incorporar en la Normativa i en la classificació i qualificació del sòl dins del Pla General. Uns assumptes que defineixen la problemàtica urbanística i territorial característica d'aquest espai eivissenc, i que podem agrupar en les següents qüestions: Relació ciutat-port, mobilitat sostenible, preservació dels recursos naturals i paisatgístics, model territorial de ciutat ajustat a la capacitat d'acolliment residencial, conjunt urbà històric i patrimoni cultural històric-artístic, millora dels espais lliures i serveis urbans: proveïment i sanejament d'aigües, energia i gestió eficient de residus i coordinació amb els municipis de l'entorn.

El PGOU classifica el terme municipal dins de les següents categories de sòl:

- El sòl rústic de la Revisió del PGOU es qualifica sobre la base de les categories de sòl rústic que defineix la norma 6 del Pla Territorial Insular (PTI) d'Eivissa. Es troben dividits en les següents categories: Sòl Rústic Protegit (Àrees Naturals d'Especial Interès d'Alt Nivell de Protecció SRP-AANP; Àrees Naturals d'Especial Interès SRP-ANEI; Àrees de Prevenció de Riscos SRP-APR i Àrees de Protecció Territorial SRP-APT) i Sòl Rústic Comú (Àrees de Transició SRC-AT)

- El sòl urbanitzable està constituït per dos sectors que es desenvolupen a l'antic Sector 12. Se situen al nord-oest del nucli urbà, entre *Can Misses i Ca N´Escandell,* i corresponen a l'eix de creixement establert en la Revisió del Pla General.

- Sòl urbà: Sòl urbà amb urbanització consolidada i Sòl urbà sense urbanització consolidada.

En la normativa i el planejament de rang supramunicipal existeixen aspectes que vinculen i afecten directament a l'elaboració i aprovació del planejament urbanístic d'àmbit municipal. La normativa urbanística d'aplicació directa, en el que respecte a la necessitat d'incorporació d'uns criteris d'ordenació del territori ambientalment sostenible, es troba principalment fonamentats en les Directrius d'Ordenació del Territori de les Illes Balears. Les Directrius d'Ordenació Territorial constitueixen el principal "actor" de la política territorial a Balears, instrument superior i bàsic a les Illes, del que es deriven en una estructura jeràrquica la resta d'instruments de l'ordenació del territori: els Planes Territorials Insulars, els Plans Directors Sectorials i els instruments del planejament general municipal.

El Pla d'Acció de l'Agenda Local 21, iniciativa municipal que posa en relleu un compromís municipal amb el desenvolupament social i econòmic de la població a la qual representen, respectant els límits naturals que vénen establerts per les característiques del territori d'Eivissa, recull alguns objectius que necessàriament impliquen preses de posició per part de Pla General, en temes demogràfics, urbanístics, ambientals i de benestar social que han estat presos en consideració per l'òrgan promotor del present Pla General Municipal.

El Pla General Municipal d'Eivissa també es troba afectat per Lleis i Normes amb incidència territorial (ambiental, urbanística i ordenació del territori) a escala estatal i/o autonòmica, que inclouen disposicions que afecten, de manera més directa o indirectament, el planejament urbanístic del municipi. Els objectius i criteris de protecció ambiental establerts en el Pla General d'Eivissa hauran d'estar en sintonia amb els planejaments i línies d'actuació que es recullen en els diferents tractats,

Codi Validació: 3Z5AHYNMNH3TQKX3K5Z7W4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 165 de 246

convenis, acords, disposicions legals i altres documents en matèria de medi ambient, d'àmbit internacional i comunitari.

La insularitat de la illa Eivissa en el mediterrani occidental explica en bona mesura l'evolució i funció històrica de la seva capital. La posició insular també serveix per explicar el seu actual "monocultiu" turístic. El terme municipal d'Eivissa amb una superfície d'1.091,80 hectàrees, no arriba a representar ni un 2% del total de la Illa, malgrat l'ampliació del terme municipal en la dècada dels 60 del segle XX. És un espai densament poblat i amb un radi d'influència en els municipis limítrofs. Les àrees més valuoses apareixen concentrades al nord-oest del terme municipal, corresponents al sector oriental dels relleus calcaris de la *Serra Grossa* (302 metres). Serres on als sòls pobrament desenvolupats i les explotacions mineres, s'uneixen a les escasses precipitacions, que no arriben a 400 mm/any, caracteritzades a més per la seva irregularitat interanual i un caràcter de torrencialitat, que porten aparellades pèrdues hídriques i falta de desenvolupament d'una xarxa fluvial permanent. Unes condicions pròpies d'un clima mediterrani semiàrid que es traslllada a la vegetació, composta per una muntanya baixa, arbustiu i matolls en un paisatge vegetal bastant degradat i allunyat de les seves condicions d'òptim climàcic com a resultat de la pressió antròpica sobre el mitjà natural en el municipi d'Eivissa. Aquest àmbit forma part de l'Àrea Natural d'Especial Interès (ANEI) nº 8 *Serra Grossa - Ses Fontanelles*, segons la delimitació del Pla Territorial Insular. Els espais de major valor ambiental, ja fos de l'àmbit competencial directe de l'administració local i per tant del Pla, els trobem en les profunditats del Mediterrani, al sud i aquest del terme d'Eivissa. Corresponen als ecosistemes submarins de praderies de posidònia oceànica (*Posidonietum oceanicae*).

Entre la *Serra Grossa* i els ecosistemes marins s'estén un espai altament humanitzat, urbanitzat amb usos residencials, industrials, productius, i solcat per importants infraestructures viàries. Amb prou feines queden restes del primitiu espai rural amb fruiters en secà i poblament dispers, que encara podem localitzar des dels trams més baixos de vessants de la *Serra Grossa* fins a la Ronda I-20, que dóna pas al continu de l'Eivissa urbana. Dins de l'àmbit purament urbà trobem un altre dels espais de major singularitat ambiental (i cultural) del terme municipal, *les Feixes de Vila*. Un àrea de qualitat ambiental i singularitat històrica-cultural composta per aiguamolls i prats-maresmes en espais de planura propers al mar. Ecosistema que alberguen comunitats florístiques en aigües dolces i salobres i que conformen hàbitats per a avifauna, i en estreta relació amb els rics fons marins de prades de posidònia. *Les Feixes* han anat veient-se gradualment reduïdes en superfície quedant envoltats els seus límits amb infraestructures viàries i amb nous usos residencials, portuaris i turístics, que les van deixar en una delicada de posició territorial i ambiental, però resistint encara dins d'un front costaner altament urbanitzat. Aspecte que constitueix una potencialitat positiva de cara a la seva inserció en el nou model sostenible per a la ciutat d'Eivissa.

Amb el desenvolupament turístic i urbà en la segona meitat del segle XX, Eivissa es veu immersa en un vertiginós procés geogràfic, econòmic i social que la porta a passar de ser una societat agrària a una societat turística-urbanitzada, sense el pas previ per un desenvolupament industrial. A partir del segle XX, l'impuls i la modernització de les infraestructures de transport i les vies de comunicació marítima i aèria va afavorir de manera decisiva el desenvolupament econòmic d'Eivissa. El turisme es converteix en el fenomen transformador de l'economia, la societat, el mitjà natural i, com a síntesi visual de tots aquests processos, el turisme ha estat el modelador principal del paisatge geogràfic del municipi d'Eivissa (i del conjunt de la Illa). El creixement demogràfic, urbà i turístic també configura a la Illa un nou sistema urbà, on la seva capital passa de ser l'única ciutat important a convertir-se "solament" en la part més destacada d'un nou sistema d'assentaments tricèfal, on Eivissa manté la centralitat però amb un menor pes específic demogràfic en relació al triangle turístic que conforma juntament amb les localitats de Santa Eulàlia i Sant Antoni, que han anat reforçant la seva posició en el sistema urbà l'Illa.

L'evolució demogràfica mostra un clar augment del nombre d'habitants en el municipi d'Eivissa L'augment del percentatge d'habitants que resideixen a Eivissa nascuts a l'estranger és molt destacat en les últimes dues dècades. En la fase d'expansió turístic-residencial l'habitatge augmenta a un ritme lleugerament superior a la població, augment especialment significatiu en el cas dels habitatges secundaris i no principals. Existeix una forta dependència del sector serveis en l'ocupació i l'activitat econòmica dins del municipi, vinculació encara més estreta si tenim en compte la relació entre turisme i sector de la construcció en aquests últims anys. La major part de l'ocupació es reparteix en activitats directament relacionades amb el comerç i l'hostaleria, però mantenint-se amb una important funció dels serveis administratius, amb una caiguda molt significativa de l'ocupació generada per l'activitat pròpiament productiva-industrial en les dues últimes dècades, amb un paper marginal l'activitat i l'ocupació vinculada a l'agricultura i la pesca.

L'evolució històrica i els més recents canvis socioeconòmics d'Eivissa queden ben perfilats en l'estructura urbana de la ciutat configurada al llarg de segles.

La "litoralització" del territori i els seus efectes arriben fins als nostres dies. Un recorregut de mig segle que va suposar un creixement dels sòls urbans, la població i l'activitat econòmica vinculada a un turisme hoteler de tall clàssic primer i amb un enfocament més residencial després, especialment en la primera dècada del segle XXI, dominada per la construcció d'habitatge i l'explotació intensiva d'una marca turística pròpia associada a nous "consums" d'oci. El procés de desenvolupament turístic i urbà ha abocat a Eivissa, la ciutat i l'illa, a dependre d'un monocultiu econòmic, que ha relegat a una funció merament testimonial a l'activitat agrícola-productiva present fins a mitjan segle XX, allunyant als seus habitants de la terra que conreaven per acostar-los i concentrar-los en els tres nuclis urbans als quals acudeixen el gruix de turistes que desembarquen cada any per mar i aire, marcant el ritme social, econòmic i territorial d'Eivissa.

En cas de no aplicar-se el Pla es perdria una gran oportunitat per a la incorporació de la noves sensibilitats i exigències ciutadanes que ha anat assimilant-se i assentant-se en cada vegada més amplis sectors de la població en relació amb la protecció del medi ambient. També es podrien seguir aprofundint aquells processos espacials negatius des d'un punt de vista ambiental que han tingut lloc en la generació/construcció i modificació de territori.

El clima marcadament mediterrani d'aquestes terres (clima mediterrani àrid- semiàrid) es caracteritza per tenir una mitjana anual de 18ºC i una oscil·lació tèrmica aproximada de 14ºC, considerant la mitjana del mes més fred (gener) i la del més càlid (agost). Les precipitacions de relativa escassa quantia, ronden els 410 mm anuals. Es distribueixen de forma irregular al llarg de l'any, amb l'hivern i la tardor com a estacions més plujoses mentre que en la primavera i sobretot en l'estiu es produeix un brusc descens. La evapotranspiració potencial anual és molt superior a les precipitacions, 896,8 mm enfront de 410,6 mm. Els materials dominants són les calcàries-dolomies juràssiques i dipòsits fluvials i marins quaternaris. La major part del municipi, sobretot la seva part més oriental, l'ocupa una plana al·luvial que es constitueix a la zona en la qual s'han dipositat els materials quaternaris (llims, argiles i graves). La zona més occidental d'aquest municipi presenta majors altituds que donen lloc a una zona muntanyenca amb profunds tàlvegs. Els sòls estan pobrament desenvolupats i la xarxa

Codi Validació: 3X5AH4YMMN3TXKSRXSL2V4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 167 de 246

fluvial es caracteritza per un caràcter de torrencialitat, que porten aparellades pèrdues hídriques i falta de desenvolupament d'una xarxa fluvial permanent, amb una làmina d'aigua de grandària variable i marcat caràcter temporal. El flux d'aquests llits depèn de les pluges de cada època, per la qual cosa tenint en compte el fort caràcter mediterrani i el característic període de sequera estival; els llits passen la major part de l'any secs. Existeixen dos aqüífers: el superficial format per sorres, graves i llims quaternaris i el profund format per calcàries i dolomies del Juràssic. Existeix una alta vulnerabilitat en els aqüífers, sobretot en les parts baixes on es concentren els nuclis de població i zones industrials.

La vegetació que actualment es desenvolupa sobre la zona d'estudi es troba altament influenciada per la mà de l'home, trobant-se molt allunyada del seu òptim climàcic. Els desenvolupaments urbanístics, industrials, turístics i agrícoles han anat substituint la vegetació serial de la zona. Les principals unitats de vegetació del municipi d'Eivissa serien les següents: Zones forestals (Pinedes i Garriga), Aprofitaments agrícoles/fructícoles (Erm, Olivar i Garroverar, Herbàcies secà i Herbàcies de regadiu), Roquissars/Penya-segats, Arenals/dunes i Praderies de Posidònia oceànica.

La zona delimitada com a inundable coincideix amb la zona de desembocadura dels dos torrents més importants del municipi: el *torrent d'en Capità* i el *torrent de sa Llavanera*. Gairebé una tercera part del terme municipal d'Eivissa té un possible risc d'incendi segons la cartografia de la Conselleria. Com a litologies més susceptibles als despreniments considerem les margues calcàries-argilenques que ocupen una petita franja al peu del turó de Dalt Vila. Com a litologies mitjanament susceptibles als despreniments considerem els llims amb còdols i els llims calcificats. Com a zones de risc mitjà tenim les litologies dures (calcàries i dolomies) combinades amb pendents importants que es donen en les serres del ANEI, a les zones no urbanitzades de Dalt Vila i a la *Illa Grossa*. Com a zona de risc alt tenim una franja intermèdia entre les majors elevacions de les serres i la zona de *Pla de Vila*. Aquí es combinen pendents importants amb litologies toves (llims, llims calcificats, arrossegaments...).

La zona d'actuació del PGOU es troba afectada parcialment pel Lloc d'Importància Comunitària LIC ES5310034 "*Serra Grossa*", que té una superfície total d'1.175,56 hectàrees de les quals 192,36 Ha, o el que és el mateix, una mica més del 16% del total, es troben en el municipi d'Eivissa. A la zona creix *Ginesta dorycnifolia*, espècie que figura en Annex II de la Directiva 92/43/CEE. A més nidifiquen diverses espècies de l'Annex I de la Directiva 79/409/CEE i és una de les zones menys alterades de la illa. Les murades de Dalt vila i la Necròpoli de *Puig des Molins* són espais amb protecció en relació als seus valors patrimonials-culturals.

El Pla General assumeix amb objectiu estructurant dins de la seva proposta d'ordenació i normativa urbanística la sostenibilitat ambiental, econòmica i social, que podem agrupar en quatre grans objectius ambientals estratègics: integració a les disposicions ambientals dels instruments d'ordenació del territori, establiment d'un model territorial-urbà sostenible, mesures per a la protecció ambiental i la millora de la qualitat de vida urbana. Les accions derivades de l'aprovació de la planificació urbanística es poden sintetitzar en les següents: classificació de sòl urbà; classificació de sòl urbanitzable; classificació de sòl rústic; disminució de la capacitat d'acolliment de població; integració i relació entre ciutat i port; conservació del mitjà natural i del paisatge; conservació del patrimoni cultural; establiment d'espais lliures i zones verdes; mobilitat sostenible; proveïment d'aigües; sanejament d'aigües i racionalització energètica.

Codi Validació: 3Z5AH4Y7MKHJ7QKRX3X2Y4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 168 de 246

El Pla General Municipal es realitza des d'una perspectiva nítidament adaptativa a la realitat del territori, tant pel que fa als components naturals com quant als seus usos i aprofitaments humans, que, no hem d'oblidar, constitueixen, la matriu dominant del paisatge geogràfic. El Pla es caracteritza per la cerca no solament del manteniment dels seus valors naturals, que no per la seva baixa presència quantitativa deixen de ser rellevants, sinó també pels esforços destinats al seu manteniment i millora a través d'una correcta incorporació a l'instrument de planejament general del municipi a través de la classificació del sòl, per aconseguir la integració del medi ambient en el Pla, en la mesura que correspon a aquest tipus de Planejaments, les disposicions del qual seran executables a través dels plans de desenvolupament i projectes que es duguin a terme posteriorment.

Aplicades diverses metodologies d'identificació d'impactes ambientals i valoració unitats territorials, estem en condicions d'afirmar que les previsions de planificació territorial i ordenació urbanística contingudes en la Revisió del Pla General d'Ordenació Urbana d'Eivissa, no solament no produeixen efectes ambientals negatius que siguin altament significatius sobre el medi ambient o especialment greus i/o crítics, sinó que milloren el tractament dels valors naturals i culturals del territori i la incorporació dels criteris de sostenibilitat ambiental a l'instrument de planejament general de la ciutat. Especialment en virtut de la moderació-reducció dels nous desenvolupaments urbans que permetrà començar a fitar i canalitzar un creixement residencial-turístic insostenible, la desclassificació de borses de sòl urbanitzable en terrenys de vocació rústica, una ordenació urbanística restrictiva i exigent amb el sòl rústic, el tractament singularitzat de les àrees de major qualitat ambiental de la ciutat com *ses Feixes* o *es Soto*, la introducció d'objectius específics i ambiciosos per a un nou enfocament en la integració del port i el foment de la mobilitat sostenible i les millores i ampliacions de les infraestructures previstes per a la millora del proveïment i sanejament d'aigües.

En la pròpia redacció dels articles que componen la Normativa del PGOU, s'estableixen diverses mesures protectores, correctores i/o preventives que es consideren suficients per atenuar l'impacte que poden comportar determinades accions vinculades amb l'edificació o l'ordenació urbanística recollida en el PGOU. No obstant això, es proposen algunes mesures protectores i preventives que puguin reforçar aquesta línia d'actuació en qüestions relacionades amb el mitjà natural i la vegetació, el paisatge, el model territorial, l'estalvi energètic, la contaminació atmosfèrica i acústica i la gestió de residus. Fent un especial recalcament a les mitjanes específiques relatives al proveïment i sanejament d'aigües, basades en l'ampliació i/o construcció de noves instal·lacions de plantes dessaladores i a millorar i ampliar les infraestructures de depuració amb la construcció de la nova Estació Depuradora d'Aigües Residuals EDAR. No es consideren necessàries la implementació de mesures compensatòries.

L'Alternativa de planejament proposada, corresponent la Revisió del PGOU, és la més adequada per a la consecució dels objectius que s'associen a l'engegada d'un model urbanístic ambientalment sostenible en el municipi d'Eivissa. La desclassificació de sòls urbanitzables al nord i oest de la Ronda I-20, l'ampliació del sòl rústic, el reforçament de les categories més restrictives de sòl rústic amb protecció tant en la *Serra Grossa* com a *ses Feixes* i *Es Soto-Puig des Molins*, la introducció de mesures específiques per al foment de la mobilitat sostenible i les millores i ampliacions de les infraestructures previstes per a la millora del proveïment i sanejament d'aigües, constitueixen les principals aportacions de valor ambiental afegit en una relació comparativa amb les altres alternatives plantejades, sent l'opció de major qualificació ambiental.

Codi Validació: 3Z5AT4YMW9NDTQSKXS2474F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 169 de 246

13. DOCUMENTACIÓ ANNEXA

ANNEX I: INFORME –MEMÒRIA SOCI–ECONÒMICA

ANNEX II: CATÀLEG DE PATRIMONI CULTURAL

ANNEX III: ESTUDI D'AFECCIÓ A XARXA NATURA 2000

ANNEX IV: BIBLIOGRAFIA

ANNEX VI CARTOGRAFIA

ANNEX I
INFORME-MEMÒRIA SOCI-ECONÒMICA

Informació incorporada a la documentació del Pla General d'Ordenació Urbana del que forma part.

ANNEX II
CATÀLEG DE PATRIMONI CULTURA

Informació incorporada a la documentació del Pla General d'Ordenació Urbana del que forma part.

ANNEX III
ESTUDI D'AFECCIÓ A XARXA NATURA 2000

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 174 de 246

ANNEX: INFORME D´AFECCIÓ A LA XARXA NATURA 2000

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 174 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 175 de 246

Estudi Ambiental Estratègic del Pla General Municipal d'Ordenació Urbana

Informe d'afecció a la Xarxa Natura 2000

Agost 2017

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 175 de 246

INDICE

1. **INTRODUCCIÓ i OBJECTE** 6
   1.1. Objecte 6
   1.2. Abast 6
   1.3. Metodologia 6
      1.3.1. Hàbitats d'interès comunitari 7
      1.3.2. Espècies vegetals i animals d'interès comunitari 8
2. **INFORMACIÓ UTILITZADA PER A L'ELABORACIÓ DEL ESTUDI** 12
   2.1. Documents utilitzats 12
   2.2. Estudis complementaris realitzats 12
3. **CARACTERÍSTIQUES AMBIENTALS DE L'ÁREA** 13
   3.1. Descripció general de la zona de projecte i del seu entorn 13
   3.2. Informació de l'espai Xarxa Natura 2000 15
      3.2.1. ES 5310034 LIC "SERRA GROSSA" 15
      3.2.2. Relació amb altres espais protegits 18
      3.2.3. Elements clau i objectius de conservació 19
   3.3. Objectius de conservació 19
      3.3.1. Objectius específics de conservació 19
      3.3.2. Objectius específics de conservació que afecten al projecte 20
   3.4. Alteracions actualment existents en l'àmbit d'estudi 20
4. **INFORMACIÓ SOBRE EL PROJECTE** 22
   4.1. Ubicació 22
   4.2. Descripció general del projecte 22
   4.3. Estimació de la superfície afectada 30
   4.4. Alternatives considerades 31
      4.4.1. Alternativa 0. Manteniment del PGOU 1987 (adaptat a les DOT 2005) 31
      4.4.2. Alternatives de traçat 31
   4.5. Avaluació d'alternatives 32
5. **VALORACIÓ DE REPERCUSIONS SOBRE L'ESPAI XARXA NATURA 2000** 33
   5.1. Repercussions sobre els llocs Xarxa Natura 2000 i sobre els seus objectius de conservació 33
      5.1.1. Afecció sobre les espècies d'aus de l'annex I de la Directiva Aus i sobre l'Annex II de la Directiva Hàbitats 33
      5.1.2. Afecció sobre els hàbitats d'interès comunitari de l'annex I de la Directiva Hàbitats 47
   5.2. Significança de l'impacte. Repercussió sobre la integritat del lloc LIC. 47
6. **MESURES PREVENTIVES I CORRECTORES** 48
7. **RESUM i CONCLUSIONS** 49
8. **AUTORS** 50
9. **APENDIXS** 51
   Apèndix I. Fitxa oficial del LIC ES 5310034 "Serra Grossa". 51

Codi Validació: 3Z5DH4Y6MNJTQKRX3Y2I2V4TSK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 176 de 246

1. INTRODUCCIÓ i OBJECTE

1.1. Objecte

El present informe té per objecte valorar les possibles repercussions que la modificació del Pla General d'Ordenació Urbana de l'Ajuntament d'Eivissa presenta sobre els valors naturals dels espais de Xarxa Natura 2000 circumd**No se encuentran entradas de índice.**ants. Aquests espais, en figurar dins de la Xarxa Natura 2000, queden sotmesos al que es disposa als apartats 2, 3 i 4 de l'article 6 de la Directiva 92/43/CEE del Consell de 21 de maig (Directiva "Hàbitats"), que té per objecte la preservació de les espècies i dels hàbitats qualificats d'interès comunitari. Aquesta Directiva ha estat traslladada a la legislació espanyola a través del Reial decret 1997/1995, de 7 de desembre, d'Espais Naturals modificat pels Reials decrets 1193/1998 i 1421/2006, per la Llei 42/2007 del Patrimoni Cultural i de la Biodiversitat i pel Reial decret 1015/2013, de 20 de desembre.

De la mateixa manera, l'art. 39.1 de la Llei 5/2005 de 26 de maig, per a la conservació dels espais de rellevància ambiental (LECO) de les Illes Balears preveu aquesta necessitat d'avaluació.

Així, l'objecte del present informe és el d'avaluar si la modificació del Pla General d'ordenació Urbana de la ciutat d'Eivissa pot causar perjudici a la integritat i objectius de conservació dels espais Xarxa Natura 2000 en els quals es troba immers.

Per a això s'han identificat, en primer lloc, els espais de la Xarxa Natura 2000 existents a la zona o propers a l'àrea d'actuació, a continuació es descriuen els valors ambientals que han motivat la seva inclusió a la Xarxa Natura 2000 i, finalment, es determina l'afecció del projecte a aquests espais segons la seva incidència sobre els valors que han motivat la seva protecció.

1.2. Abast

L'objectiu del present document es refereix concretament als possibles efectes sobre hàbitats i espècies d'interès comunitari, especialment sobre els objectius de conservació, presents en el LIC ÉS 5310034 "*Serra Grossa*".

D'altra banda, en el present document s'aborda la definició de mesures mitigadores i correctores.

1.3. Metodologia

L'inventari i descripció dels espais en estudi de Xarxa Natura 2000, es realitza utilitzant bàsicament la informació dels formularis oficials de Xarxa Natura 2000, l'inventari nacional de dades de biodiversitat i els estudis complementaris duts a terme a la zona. Els formularis oficials s'han inclòs de manera íntegra com a annex adjunt al present document.

Els conceptes utilitzats, que seran emprats al llarg dels següents epígrafs, es defineixen a continuació.

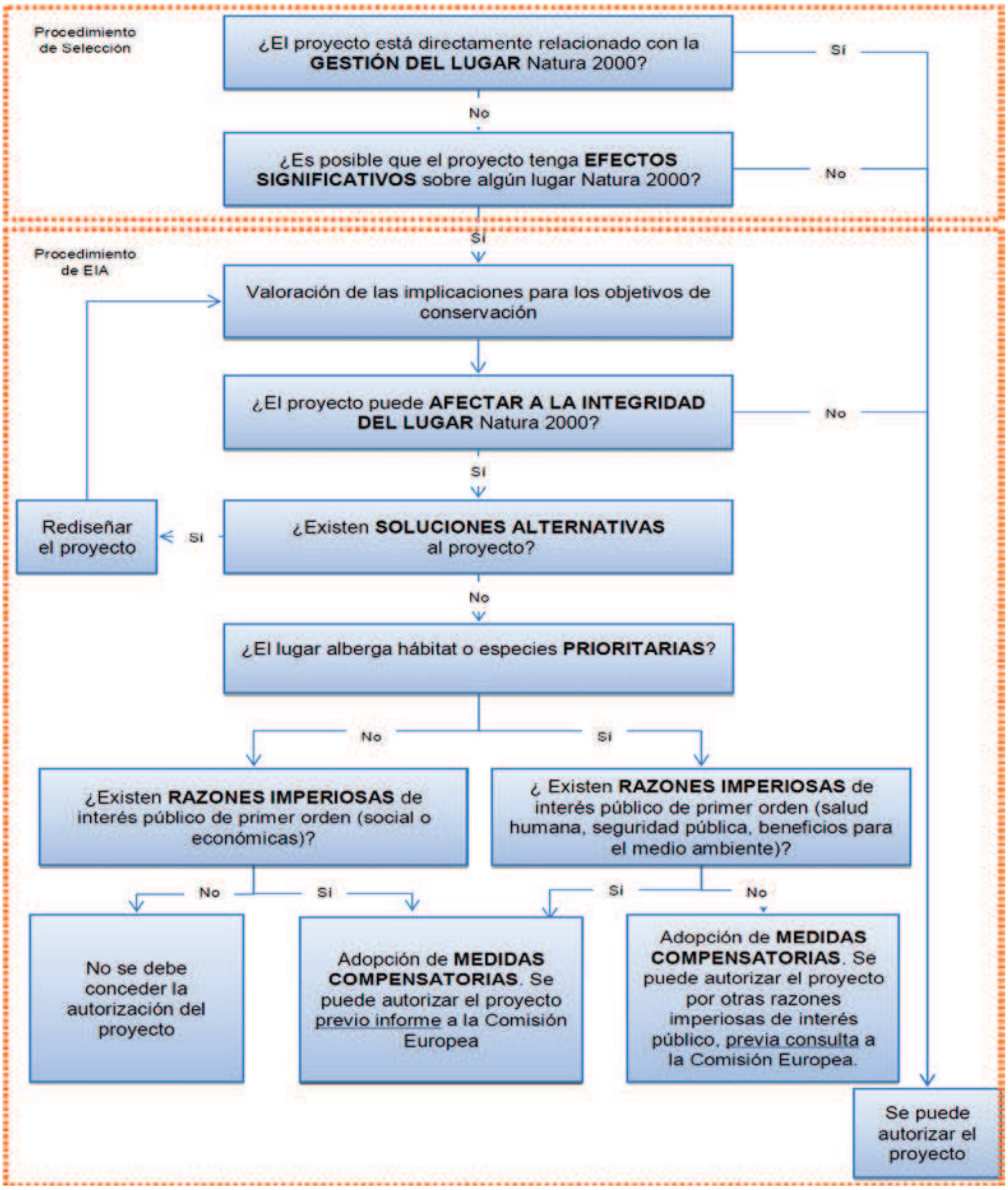
Procedimiento de Selección
¿El proyecto está directamente relacionado con la GESTIÓN DEL LUGAR Natura 2000?
Sí
No
¿Es posible que el proyecto tenga EFECTOS SIGNIFICATIVOS sobre algún lugar Natura 2000?
No
Sí
Procedimiento de EIA
Valoración de las implicaciones para los objetivos de conservación
¿El proyecto puede AFECTAR A LA INTEGRIDAD DEL LUGAR Natura 2000?
No
Sí
Rediseñar el proyecto
Sí
¿Existen SOLUCIONES ALTERNATIVAS al proyecto?
No
¿El lugar alberga hábitat o especies PRIORITARIAS?
No
Sí
¿Existen RAZONES IMPERIOSAS de interés público de primer orden (social o económicas)?
¿ Existen RAZONES IMPERIOSAS de interés público de primer orden (salud humana, seguridad pública, beneficios para el medio ambiente)?
No
Sí
Sí
No
No se debe conceder la autorización del proyecto
Adopción de MEDIDAS COMPENSATORIAS. Se puede autorizar el proyecto previo informe a la Comisión Europea
Adopción de MEDIDAS COMPENSATORIAS. Se puede autorizar el proyecto por otras razones imperiosas de interés público, previa consulta a la Comisión Europea.
Se puede autorizar el proyecto

Figura 1.1. Esquema de procediment d'Avaluació de Repercussions.

1.3.1. Hàbitats d'interès comunitari

Codi

És el codi Natura 2000 que identifica els diferents tipus d'hàbitats naturals d'interès comunitari la conservació del qual requereix la designació de zones especials de conservació.

Descripció

Consisteix en una descripció general del tipus d'hàbitat natural al que es fa referència, segons l'Annex I de la Directiva Hàbitats.

Cobertura

És el percentatge d'ocupació de l'hàbitat en relació a la superfície total del lloc. Es defineixen quatre classes en funció del percentatge d'ocupació, distribuïdes en classe 1 del 0- 25%, classe 2 del 26-50%, classe 3 del 51-75% i classe 4 major del 75%.

Representativitat (Represent.)

Mesura l'exemplaritat d'un tipus d'hàbitat, és a dir, la representativitat del tipus d'hàbitat present en el lloc pel que fa al seu hàbitat natural tipus. Els valors de representativitat s'assignen com A quan la representativitat és excel·lent, B quan la representativitat és bona, C quan és significativa i D quan no ho és.

Superfície relativa (Sup. Rel.)

Es defineix com la superfície coberta per l'hàbitat present a l'espai de la Xarxa Natura 2000 relativa a la superfície total del territori nacional coberta pel mateix tipus d'hàbitat.

Es classifica com A quan pren valors entre el 100- 15%, com a B quan està entre el 15-2% i com a C quan la superfície relativa pren valors entre el 2-0%.

Estat de conservació (Conserv.)

Es defineix com el conjunt d'influències que actuen sobre l'hàbitat natural i que poden afectar a llarg termini a la seva distribució natural, la seva estructura i les seves funcions. Per a la seva valoració es té en compte l'estructura i funcions, les perspectives de conservació i la possibilitat de la seva restauració. D'aquesta forma, l'estat de conservació dels hàbitats es valora de la següent forma:

Conservació excel·lent (A)

Conservació bona (B):

Conservació intermèdia o escassa (C):

Valor Global (V. Global)

Aquest criteri s'utilitza per avaluar, integrant tots els criteris anteriors, el valor global del lloc per a la conservació del tipus d'hàbitat natural en qüestió classificant-ho amb un valor excel·lent (**A**), bé (**B**) o significatiu (**C**).

1.3.2. Espècies vegetals i animals d'interès comunitari

Igual que per als hàbitats, per a cadascun dels espais de la Xarxa Natura 2000 afectats es relacionen totes les espècies d'interès comunitari presents en aquest espai. Els conceptes utilitzats en les fitxes oficials de Xarxa Natura 2000 es defineixen a continuació:

Codi

Codi Validació: 3X5AHY4YMKNH3FQKRX3X5YZ4JK5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 179 de 246

Seqüencia de 4 caràcters que identifica a l'espècie.

Espècie

S'indica el grup, el nom científic de l'espècie vegetal o animal a la qual es fa referència.

Tipus

S'indica si la població és permanent (p), reproductora (r), en concentració (c), o hivernant (w), per a plantes i espècies no migratòries s'empra permanent (p).

Abundància

Es defineix com a comuna (C), rara (R), molt rara (V) o Present (P).

Qualitat

La població pot presentar categoria de qualitat bona (G), normalment basada en enquestes, moderada (M) quan està basada en dades parcials amb una mica d'extrapolació, pobra (P) quan es realitzen estimacions generals, molt pobra (VP); aquesta última categoria només si ni tan sols es pot realitzar una estimació aproximada de la població, però el camp "categories d'abundància" ha d'incloure dades.

Població (Pobl.)

Es defineix com la grandària i densitat de la població de l'espècie present en el lloc en relació amb les poblacions presents al territori nacional.

Es classifica amb un valor A quan la població en el LIC aconsegueix uns valors entre 100- 15% respecte a la població nacional, un valor B quan suposa un 15-2% de la població relativa, un valor C quan suposa el 2-0% de la població nacional i un valor D quan la població de l'espècie està present en el lloc, però de forma no significativa.

Conservació (Cons.)

Es defineix com el grau de conservació dels elements de l'hàbitat que siguin rellevants per a l'espècie que es tracti així com la possibilitat de la seva restauració. El primer aspecte exigeix una avaluació global dels elements de l'hàbitat des del punt de vista dels requeriments biològics de l'espècie.

Es qualifica amb un valor A quan la conservació és excel·lent, un valor B quan la conservació és bona i un valor C quan la conservació és mitjana o reduïda.

Aïllament (Aillam.)

Es defineix com el grau d'aïllament de la població existent en el lloc en relació amb l'àrea de distribució natural de l'espècie. Aquest criteri serveix per avaluar de forma aproximada, d'una banda la contribució d'una població a la diversitat genètica de l'espècie i, per una altra, la fragilitat d'aquesta població.

Així, es classifica amb aïllament tipus A quan la població es troba (gairebé) aïllada, tipus B quan la població no es troba aïllada però es troba al marge de la seva àrea de distribució, i de tipus C quan la població es troba integrada a la seva àrea de distribució.

Valor global (V. Glob)

Aquest criteri avalua el valor global del lloc des del punt de vista de conservació de l'espècie.

Constitueix el resultat de tots els criteris anteriors i té en compte, a més, altres característiques del lloc que puguin ser rellevants per a la conservació de l'espècie.

Es considera que un valor **A** correspon a una valor excel·lent, **B** un valor bo i **C** un valor significatiu.

Presència

Al llarg dels següents apartats del present informe s'avalua la presència de les espècies de la següent forma:

- *Confirmada*: Es confirma la presència de l'espècie a la zona d'estudi.
- *Probable*: No s'ha confirmat la presència de l'espècie a la zona d'estudi, però existeixen elements de l'hàbitat que fan possible la seva presència.
- *Improbable*: No existeixen recursos adequats per a la utilització de la zona per l'espècie en qüestió, o bé de la informació obtinguda es confirma l'absència de l'espècie a la zona d'estudi.

Se centra l'anàlisi, per tant, sobre les espècies d'interès comunitari. Es valora la probabilitat de trobar dins de les zones afectades pel projecte alguna de les espècies d'interès comunitari que han motivat la inclusió dels espais a la Xarxa Natura 2000. La probabilitat de veure's afectades per les actuacions del projecte dependrà de les característiques de la població a l'espai, els hàbitats que les espècies seleccionen preferentment per cobrir les seves necessitats vitals i la quadrícula en la qual s'han inventariat als catàlegs nacionals de fauna, així com els estudis complementaris realitzats a la zona.

Així, es consulta *l'Inventari Español d'Espècies Terrestres* estructurada en quadrícules de 10x10 Km. En conclusió, coneixent la biologia de les espècies referides en la informació de Xarxa Natura, s'estima la seva probabilitat de presència en l'àmbit del

Codi Validació: 3Z5AH4YMKN3TQKR3X52Y7WF5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 181 de 246

projecte, segons els seus hàbitats preferits, desplaçaments, etc. (informació contrastada amb els Llibres Vermells i Atles del Ministeri de Medi ambient, guies i bibliografia variada, així com la informació derivada de l'inventari de biodiversitat, i de les consultes realitzades en el Servei d'informació territorial de les Illes Balears).

2. INFORMACIÓ UTILITZADA PER A L'ELABORACIÓ DEL ESTUDI

2.1. Documents utilitzats

En l'elaboració de l'estudi d'afeccions s'ha utilitzat la següent informació:

- Formulari normalitzat de dades de la Xarxa Natura 2000.
- Cartografia de la Xarxa Natura 2000.
- Llibres Vermells i Atles del Ministeri de Medi ambient.
- Base de dades de l'Inventari Nacional d'Espècies Terrestres.
- Atles d'hàbitats naturals i seminaturals d'Espanya

2.2. Estudis complementaris realitzats

L'estudi de fauna s'ha basat en la informació procedent de *l'Inventari Español d'Espècies Terrestres*, 2015, estructurat en quadrícules UTM 10 x 10km que cobreixen tot el territori espanyol.

Les quadrícules en les quals es desenvolupa el projecte i on s'inclou la totalitat de la zona d'estudi són les 31SCD60 i 31SCD61. També s'ha tingut en compte la informació continguda al *Catàleg Balear d'espècies protegides* (Govern Illes Balears).

3. CARACTERÍSTIQUES AMBIENTALS DE L'ÁREA

3.1. Descripció general de la zona de projecte i del seu entorn

El terme municipal d'Eivissa amb una superfície d'1.091,80 hectàrees, no arriba a representar ni un 2% del total de la Illa. És un espai densament poblat i amb un radi d'influència en els municipis limítrofs. Un territori amb una escassa superfície d'espai natural, les àrees del qual més valuoses apareixen concentrades al nord-oest del terme municipal, corresponents al sector oriental dels relleus calcaris de la *Serra Grossa* (302 metres).

Serra on les escasses precipitacions, que no arriben a 400 mm/any, caracteritzades a més per la seva irregularitat interanual i un caràcter de torrencialitat, porten aparellades pèrdues hídriques i falta de desenvolupament d'una xarxa fluvial permanent. Unes condicions pròpies d'un clima mediterrani semiàrid que es trasllada a la vegetació, composta per una muntanya baixa, arbustiva i matoll de pi blanc (*Pinus halepensis*) amb presència de ginebró (*Juniperus oxycedrus*), en un paisatge vegetal bastant degradat i allunyat de les seves condicions d'òptim climàcic com a resultat de la pressió sobre el mitjà en el municipi d'Eivissa.

Entre la *Serra Grossa* i els ecosistemes marins s'estén un espai altament humanitzat, fonamentalment urbanitzat amb usos residencials, industrials, productius, i solcat per importants infraestructures viàries. Amb prou feines queden restes del primitiu espai rural amb fruiters en secà i poblament dispers, que encara podem localitzar des dels trams més baixos de vessants de la *Serra Grossa* fins a la Ronda I-20, que dóna pas al continu de l'Eivissa urbana.

Dins de l'espai urbà es troba una zona amb gran singularitat, *Ses Feixes de Vila*, un àrea de qualitat ambiental i singularitat històrica-cultural composta per aiguamolls i marines en espais de plana propers al mar.

El massís de la *Serra Grossa* constitueix un dels espais naturals millor conservats de tota l'illa. És un àrea muntanyenca de l'interior d'Eivissa coberta en la seva major part per pinedes de pi blanc. D'aquesta àrea destaca la seva orografia i irregularitat, amb elevacions de 300 a 400 metres d'altura separats per petites comes i torrenteres on es localitzen algunes de les millors terres cultivables de la illa.

Aquest espai, declarat Lloc d'Importància Comunitària (LIC), sorprèn per la seva frondositat a causa dels boscos de pins i savines i pels matolls de romaní i ginebró, entre altres espècies de muntanya baixa com a brucs, ginestes i arboçars conformant els hàbitats per a espècies d'aus incloses en la Directiva Aus, com el Torlit, l'enganyapastors gris o la terrera comuna. A la zona, es poden trobar exemplars de geneta eivissenca, una espècie endèmica de la qual no queden molts individus.

La vegetació present en una zona depèn fonamentalment de tres factors:

- les condicions climàtiques,
- els diversos tipus de sòl
- i l'activitat humana.

La resposta de la vegetació a les diverses condicions ecològiques que determinen les característiques del mitjà físic, està relacionada amb la pròpia història de la vegetació d'aquests territoris, així que la vegetació previsible segons les sèries de vegetació, és difícilment assolible, ja que els usos i les incidències de factors com el foc, l'urbanisme o l'activitat agrícola configuraran una vegetació particular a cada territori.

Les unitats de vegetació que es poden definir a la zona d'estudi són:

• Zones forestals (Pinedes i Garrigues)

Aquesta unitat, situada situa a la zona muntanyenca (nord-occidental) del municipi, està dominada per dues espècies arbòries, una introduïda amb finalitats productives com és el pi blanc o d’alep (*Pinus halepensis*), i una altra autòctona com és la savina mora (*Juniperus phoenicea* var lycia).

El sotabosc d'aquestes formacions arbòries està dominat per la garriga, i que es constitueix en la primera etapa de substitució de l'etapa clímax de la sèrie de vegetació aquí present. La seva estructura majoritària és de tipus arbustiu; de diverses altura, podent diferenciar-se en aquest cas dos tipus: escleròfil·la, composta per arbustos de fulles planes, petites i coriàcies i malacòfila que presenta fulles en forma d'agulla i enrotllades sobre elles mateixes. La densitat en general pot considerar-se alta i com a exemple d'espècies pot citar-se *Asparagus stipularis, Rhamnus angustifolia, Cistus sp,* etc.

A les zones més humides associades als torrents poden citar-se espècies com el baladre *Nerium oleander*, cua de cavall *Equisetum ramossisimum*, el lligabosc mediterrani *(Lonicera implexa*), la vidalba (*Clematis cirrhosa*) o la vidriella (*Clematis flammula*).

• Zones antròpiques (Nuclis urbans, Zones industrials, Mines)

Es constitueixen en zones degradades freturoses de vegetació d'interès, i en les quals únicament es poden localitzar vegetació ornamental (Ex: Palmeres) i zones horto-fructícoles en algunes cases.

Referent a la presència d'Hàbitats d'Interès Comunitari (HIC), inclosos en la Directiva Hàbitats (92/43/CEE) i en l'Annex I de la Llei 42/2007, de 13 de Desembre del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, assenyalar que d'acord a la cartografia del IDECAIB, a l'àrea d'estudi apareixen els següents hàbitats:

• **5330 Matollars termomediterranis i pre-estèpics**. Les formacions llevantines, meridionals i baleàriques porten *Pistacia lentiscus, Myrtus communis, Olea sylvestris, Chamaerops humilis, Asparagus albus*, etc., i estan relacionades amb els ullastrars i garroverars (9320).

En costes abruptes de Balears viuen formacions del taxó relicte paleotropical *Euphorbia dendroides*. A Balears, el matollar termòfil està dominat per *Ampelodesmus mauritanica* i *Smilax aspera subsp. balearica*.

• **6220 Zones sub-estépiques de gramínies i anuals del Thero-Brachypodietea**.

3.2. Informació de l'espai Xarxa Natura 2000

Es presenten com a annex la fitxa corresponent a l'espai amb informació detallada i relació d'hàbitats i taxons de flora i fauna de l'espai Xarxa Natura 2000 afectat. Es destaca en aquest apartat la informació més rellevant en relació a l'enclavament.

El projecte se situa en el terme municipal d'Eivissa en la part Sud de la illa homònima.

Una part del municipi es troba al següent espai de la Xarxa Natura 2000:

CÓDIGO	NOMBRE	SUPERFICIE APROX. DE OCUPACIÓN (HA)	SUPERFICIE DEL ESPACIO PROTEGIDO (HA)	% DE SUPERFICIE OCUPADA RESPECTO AL ESPACIO PROTEGIDO
ES 5310034	**LIC** "*Serra Grossa*"	192,36	1.175,56	16,36

Superficie ocupada temporal i permanent del lloc Xarxa Natura

Algunes formacions de vegetació presents a la zona es troben incloses dins del llistat d'hàbitats d'interès comunitari que reconeix la Unió Europea com:

- **Hàbitat prioritari 6220 – Zones subestépicas de gramínies i anuals** (*Thero-Brachypodietea*). Present a les pastures disseminades de la zona d'estudi.

3.2.1. ES 5310034 LIC "SERRA GROSSA"

3.2.1.1. Descripció general de l'espai

L'espai es troba situat en la vora nord-occidental del municipi d'Eivissa, la zona més elevada supera els 400 m de la naturalesa calcària del substrat i la geomorfologia, determinen que els sòls presents a la illa siguin de tipus marró calcari o marró vermellós mediterrani.

L'interior de l'espai està cobert per pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*) i savina (*Juniperus phoenicia subsp turbinata*), bruguerars, zones arbustives i màquia termòfila amb mata (*Pistacia lentiscus*), ginebró (*Juniperus oxycedrus*), estepa blanca (*Cistus albidus*) i romaní (*Rosmarinus officinalis*), entre altres espècies, barrejades amb terres de pagesia. cal destacar, a l'espai protegit la presència de l'espècie *Genista dorycnifolia*, espècie endèmica de la illa d'Eivissa, i que gaudeix de diversos graus de protecció.

Les espècies faunístiques més característiques de la zona són les aus i en concret les presents en el citat ANEI on es poden trobar taxons catalogats com *Burhinus oedicnemus* (torlit), *Caprimulgus europaeus* (enganyapastors gris), *Calandrella brachydactyla* (terrera comuna), *Galerida theklae* (cogullada fosca). A més, es distingeix la presència d'algunes espècies destacables de rèptils i mamífers.

A la zona creix *Genista dorycnifolia* espècie que figura en l'Annex II de la Directiva 92/43/CEE. A més nidifiquen diverses espècies de l'Annex I de la Directiva 79/409/CEE

Quant als usos del sòl, s'ha consultat la informació relativa a l'ocupació del sòl recollida en el IDEIB; la qual pren com a base el projecte CORINE LAND COVER (Coordination of Information of the Environment) de 2006. Aquest projecte es va iniciar el 27 de juny de 1985 (Decisió del Consell de Ministres de la Unió Europea (CE/338/85)) i té com a objectiu la recopilació, la coordinació i la homogeneïtzació de la informació sobre l'estat del medi ambient i els recursos naturals, para d'aquesta manera facilitar l'anàlisi territorial.

Segons aquesta font, el municipi d'Eivissa presenta un teixit urbà continu i discontinu a la seva zona més propera a la costa, i que ocupa una superfície aprox. d'un 37,4% del total de la superfície municipal. Les zones industrials es restringeixen a la parteix nord del municipi, properes a les zones portuàries; mentre que la resta d'usos del terreny presenten una superfície molt menor, podent destacar-se els usos de Cultius anuals associats amb cultius permanent amb un 15,7% de la superfície municipal i els boscos de coníferes, en la part més nord-occidental, amb un 23 % de la superfície total del municipi.

3.2.1.2. Hàbitats d’interès comunitari

Els hàbitats de interès comunitari presents a la zona analitzada son els següents:

CÓDIGO UE	DENOMINACIÓN
5330	Matorrales termomediterráneos y pre-estépicos
6220*	Zonas subestépicas de gramíneas y anuales del Thero-Brachypodietea. Pastizales y praderas

Els tipus d'hàbitats naturals d'interès comunitari que han contribuït a la inclusió d'aquest espai a la Xarxa Natura 2000 i les característiques fonamentals que presenten aquests hàbitats en la globalitat de l'espai poden veure's en la fitxa oficial que es presenta com a annex. De tots ells, s'indica a continuació el tipus d'hàbitat afectat, que ocuparia el projecte, i s'assenyalen les característiques que presenta.

Remetem al lector a les fitxes oficials que es presenten com a annex.

Hàbitats presentes en la zona de estudio						
Código	**Descripción**	**Cobertura dentro del LIC**	**Represent.**	**Sup.Rel.**	**Conserv.**	**V.Global**
5330	Matorrales termomediterráneos y pre-estépicos	928,7 ha	B	C	A	A
6220*	Zonas subestépicas de gramíneas y anuales (Thero-Brachypodietea)	35,3 ha	C	C	A	A

HIC’s a la zona d’estudi

Segons la fitxa oficial del LIC “*Serra Grossa*”, la cobertura benvolguda dels hàbitats 5330 i 6220 és d'un 79 % i un 3 % de l'espai protegit LIC, respectivament.

L'estat de conservació es valora com a excel·lent per a tots dos hàbitats. Com a valor global del lloc per a la conservació dels hàbitats pot dir-se que aquest espai té un valor de conservació excel·lent.

Es descriu breument a continuació els HIC’s afectats, presents en aquest espai:

(5330) Matolls termomediterranis i pre-estèpics;

Presents a les comarques mediterrànies càlides de la Península, Balears, Ceuta, Melilla i les Illes Canàries.

Són propis de climes càlids, més aviat secs, en tot tipus de substrats. Actuen com a etapa de substitució de formacions de major port, o com a vegetació potencial o permanent en climes semiàrids (sud-est ibèric, Canàries) o en substrats desfavorables.

Encara que predominen per àrees amb substrats de naturalesa calcària, donada la variabilitat de litologies en els quals apareixen, el factor físic limitant per a aquest tipus d'hàbitat és la sequera estival, característica del clima mediterrani, que en aquest es veu agreujada per les altes temperatures estiuenques. D'aquesta forma, l'estrès hídric és tan intens, especialment durant l'estiu, que només espècies fisiològicament ben adaptades poden existir en aquests ambients.

És un tipus d'hàbitat divers florística i estructuralment.

(6220)* Zones subestépiques de gramínies i anuals del *Thero-Brachypodietea* Pastures xerofítiques mediterranis de vivaços i anuals.

Es tracta d'un hàbitat típic de la regió mediterrània. Són pasturatges xerofítics mediterranis, composts en la seva majoria per gramínies vivaces i anuals, desenvolupats en general sobre substrats calcaris mitjanament profunds. Constitueixen formacions herbàcies que formen l'estepa autèntica, vegetació adaptada al clima continental.

Aquest tipus d'hàbitat es distribueix per les zones amb clima mediterrani de tota la Península Ibèrica i Illes Balears. Aquestes comunitats estan molt repartides per tot el territori, presentant per això una gran diversitat.

3.2.1.3. Espècies animals i vegetals d'interès comunitari

El segon factor que ha motivat la designació d'aquest territori com LIC és la presència d'espècies d'interès comunitari recollides en l'Annex I dela Directiva Aus i en l'Annex II de la Directiva Hàbitats. Es recullen a continuació aquestes espècies, es valora la grandària de la població, la valoració global de l'espècie en el lloc, així com la probabilitat de la seva presència a la zona de projecte.

Probabilitat de presència de taxons a la zona d'estudi

S'estima la probabilitat de presència de les espècies en l'àmbit d'estudi en funció de les característiques de cada espècie en el lloc protegit, segons els formularis oficials, i sobre la base de la informació de *l'Inventari Español d'Espècies Terrestres*, 2015. S'ha tingut també en compte la informació continguda al *Catàleg d'Espècies Amenaçades en les Illes Balears*. La zona de projecte intercepta l'espai en les quadrícules O.T.M. de 10X10 km 31SCD60 i 31SCD61.

D'aquesta manera, de totes les espècies d'interès comunitari es consideren confirmades a la zona i amb certa probabilitat de presència en l'àmbit d'estudi només dos, i conseqüentment, amb cert potencial de veure's afectades, si bé la zona disposa en la revisió del PGOU que ens ocupa es troba classificat com a sòl rústic protegit amb diferents nivells de protecció les següents:

Nombre	Valoración en lugar	Población relativa (%)	Presencia en la zona de estudio	Observaciones
		Plantas		
Genista dorycnifolia	-		PROBABLE	Especie endémica. Propia del HIC 6220 Zonas subestépicas de gramíneas y anuales del Thero-Brachypodietea
		Aves		
Burhinus oedicnemus	-	<=2	PROBABLE	
Calandrella brachydactyla	-	<=2	IMPROBABLE	
Caprimulgus europaeus	-	No significativa	IMPROBABLE	
Galerida theklae	-	<=2	PROBABLE	

Especies d'interés comunitari confirmades i probables a la zona del projecte

3.2.2. Relació amb altres espais protegits

L'espai Xarxa Natura afectat no té relació amb altres àrees protegides.

3.2.3. Elements clau i objectius de conservació

Es presenta a continuació els elements clau que han permès la designació de l'espai protegit i la probabilitat de presència d'aquests elements a la zona de projecte sobre la base de la informació manejada.

Elemento clave	Justificación como elemento clave	Presencia en la zona de proyecto
Matorrales termomediterráneos y pre-estépicos (5330)		
Zonas subestépicas de gramíneas y anuales del Thero-Brachypodietea (6220)*	Hábitat prioritario con una baja representación en Eivissa. Se trata de un hábitat típico de la región mediterránea. Estos pastizales, de amplia distribución en las zonas semiáridas, cubren los claros de los matorrales mediterráneos.. Presentan en general un buen estado de conservación.	No se ha podido verificar su presencia en la zona de ocupación del proyecto.
Comunidad de aves esteparias (alcaraván común, chotacabras europeo, terrera común, cogujada montesina)	Presenta una riqueza y diversidad de aves ligadas a medios esteparios.	Presencia de Bisbita campestre, Alcaraván común, , Triguero, Cogujada montesina, Alcaudón común, Autillo europeo, Gorrión común, Gorrión molinero, Tarabilla común, Tórtola común, Lechuza común **en las cuadrículas 10x10 31SCD60 y 31SCD61** donde se ubica el término municipal de Eivissa y la modificación de su PGOU objeto del proyecto según el inventario español de especies terrestres.

Elements clau i presència en la zona de projecte

3.3. Objectius de conservació

3.3.1. Objectius específics de conservació

Es presenten com a annex la fitxa corresponent a l'espai LIC. En ella no s'indiquen els objectius específics de conservació pels valors Natura 2000 presents en l'àmbit territorial del LIC, doncs el Pla de Gestió de l'espai Xarxa Natura encara està en elaboració. No obstant això, es consideren els següents objectius de conservació sobre la base de la informació extreta de la fitxa, que tindrien a veure amb l'àmbit territorial de la zona de projecte, centrant així la informació rellevant entorn d'aquest espai.

Hàbitats d'interès comunitari

Conservar la superfície i mantenir en un estat de conservació favorable els següents hàbitats:

- 5330, Matolls termomediterránis i pre-estèpics;
- 6220, Zones subestépiques de gramínies i anuals del *Thero-Brachypodietea*.

Espècies Natura 2000

Mantenir els nivells poblacionals de les espècies estepàries.

Mantenir les poblacions de totes les espècies Natura 2000 incloses en l'àmbit territorial del LIC.

3.3.2. Objectius específics de conservació que afecten al projecte

De les espècies Natura 2000, que es consideren d'interès i que han estat utilitzades com a criteris tècnics per designar la zona com LIC, solamente es tindran en compte aquelles que tenen una valoració en el lloc, es considera probable o ha estat confirmada la seva presència a la zona de projecte.

Hábitats de interés comunitario	Objetivos de conservación que afectan al proyecto	
5330, Matorrales termomediterráneos y pre-estépicos	Conservar la superficie y mantener en un estado de conservación favorable (El proyecto no afecta este tipo de hábitat, sin embargo, por su proximidad se tiene en consideración)	
6220, Zonas subestépicas de gramíneas y anuales del Thero-Brachypodietea	Conservar la superficie y mantener en un estado de conservación favorable (El proyecto no afecta este tipo de hábitat, sin embargo, por su proximidad se tiene en consideración)	
Especies Natura 2000	Objetivos de conservación que afectan al proyecto	
	Mantener los niveles poblacionales de las especies esteparias de especial interés	Burhinus oedicnemus y Galerida theklae
	Mantener las poblaciones de todas las especies Natura 2000 incluidas en el ámbito territorial del LIC	

Objectius de conservació que afecte al projecte

3.4. Alteracions actualment existents en l'àmbit d'estudi

Entre les pressions i factors d'amenaça existents a la zona i en l'entorn a l'emplaçament poden destacar-se les següents:

- Modificació de pràctiques de cultiu

- Processos d'urbanització, industrials i activitats similars (demolició d'estructures i reconstrucció d'edificis)
- Plantacions forestals en terrenys oberts. Plantacions amb espècies no autòctones
- Caça
- Presencia de línies elèctriques i de telecomunicacions.
- Presència de carreteres i autovies.
- Presència d'infraestructures de residus.

4. INFORMACIÓ SOBRE EL PROJECTE

4.1. Ubicació

El projecte que ens ocupa es tracta de la revisió del Pla General d'Ordenació Urbana del terme municipal d'Eivissa.

4.2. Descripció general del projecte

Els objectius plantejats en la Revisió del Pla General Municipal busquen materialitzar en el planejament general d'Eivissa les línies bàsiques que defineixen l'urbanisme sostenible. Enfocades a millorar la qualitat de vida i el benestar de la ciutadania juntament amb la preservació i cura del medi natural, amb la finalitat última de controlar el desenvolupament urbà i econòmic del municipi baix criteris de sostenibilitat i eficàcia. Idees que seran implementades a partir de l'establiment dels següents objectius generals i criteris de planejament dins del Pla:

1. Objectius generals.

- Un desenvolupament soci-econòmic equilibrat i compatible amb la protecció i millora del medi ambient i del patrimoni històric-artístic.
- Una millora de la qualitat de vida dels ciutadans, garantint el seu accés a tot tipus d'equipaments i al mitjà natural.
- Protegir l'ocupació de base econòmica local.
- Defensar l'accés a l'habitatge permanent dels ciutadans del municipi.
- Defensar els espais oberts del municipi de qualsevol utilització que pugui alterar els seus valors ecològics i paisatgístics.
- Millorar la qualitat ambiental dels espais urbans.
- Assegurar densitats globals que garanteixin la qualitat de vida.

2. Criteris de planejament.

- Condicionar el desenvolupament urbanístic a les exigències del medi físic del territori municipal i a les seves capacitats reals i raonables, sota la perspectiva de les necessitats reals i raonables de desenvolupament.
- Preservar la continuïtat dels sistemes naturals i rurals.
- Requalificar el casc urbà mitjançant el seu reequipament i reurbanització, l'ajustament dels usos, l'edificabilitat i les seves densitats a les condicions urbanístiques dels teixits urbans i, eventualment, permetent modificacions puntuals del límit del sòl urbà.
- Definir els àmbits del municipi que, sobre la base dels seus valors ambientals, agrícoles, ecològics, paisatgístics, històrics i d'un altre tipus, hauran de ser objecte

de protecció davant qualsevol tipus d'activitat que els pogués deteriorar (sense perjudici, si escau, de la necessària compatibilitat d'usos). Establint les mesures oportunes, com a regulacions restrictives, per a la preservació dels recursos naturals i dissenyant una ordenació que eviti que quedin sòls rústics condicionats de tal manera que no puguin ser utilitzats per a aprofitaments agraris o per al gaudi dels seus valors ambientals. En aquest sentit, cal considerar el control de l'estructura parcel·laria com una eina fonamental en l'ordenació del territori municipal.

- Definir una malla d'itineraris municipals d'interès ambiental i paisatgístic, posant en valor, de forma compatible amb la seva preservació, el patrimoni natural i cultural del territori municipal.
- Incorporació d'un Catàleg d'Edificis i Elements Protegits com a instrument per a la defensa del patrimoni cultural heretat.
- Es declara no edificable, en el cas de noves construccions no agràries, tot el sòl rústic municipal.
- En el sòl rústic es proposa una nova regulació de les segregacions parcel·laries i restricció de la possibilitat d'obrir nous camins.
- Promoure una utilització racional dels recursos (aigua, energia, residus, etc.), fomentant el seu estalvi i, si escau, el seu reciclatge.
- Facilitar una gestió responsable de la protecció del medi ambient, prenent partit per una utilització racional del territori i els usos que suporta.
- Reduir la capacitat d'acolliment del planejament general, reduint el sostre de població màxima, des dels 117.000 habitants que arribà a tenir l'any 1987 fins als aproximadament 80.000 habitants previstos en l'actual Revisió del Pla General.

3. Elements bàsics de la realitat urbanístic-territorial.

El Pla General Municipal d'Eivissa aborda el tractament de diferents assumptes urbanístics de la ciutat, a desenvolupar i incorporar en la Normativa i en la classificació i qualificació del sòl dins del Pla General. Uns assumptes que defineixen la problemàtica urbanística i territorial característica d'aquest espai eivissenc, i que podem agrupar en els següents set apartats:

1. Relació ciutat-port.

La vinculació d'Eivissa amb el mar, el seu caràcter d'insularitat, és definitòria i definitiva a l'hora comprendre tant la seva rica i variada Història com l'actual realitat turístic-urbanística del municipi en el context del conjunt de la illa. En conseqüència la relació entre la ciutat d'Eivissa i el port, entès com un element del territori que transcendeix l'escala municipal, en manejar el tràfic comercial, de passatgers i energia de tota l'illa, que suposa el moviment de centenars de milers de persones i tones de mercaderia tots els anys, serà de vital importància en els continguts i objectius del Pla General Municipal.

Codi Validació: 3Z5AH4YN7KHD7QK3K5J2ZY4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 194 de 246

El port d'Eivissa ve suportant històricament una contínua reducció de la superfície del mirall d'aigua, a causa dels successius farciments que es vénen succeint des de finals de la dècada dels 60 del segle XX, amb l'objectiu d'aconseguir sòls lliures i simultàniament trobar millors calats per als molls portuaris, comercials i energètics, que han anat envaint progressivament la badia. D'altra banda, la forta ocupació de concessions que suporta el perímetre portuari de la badia d'Eivissa, impedeix l'aproximació dels vianants a la vora litoral a partir de l'accés al port comercial, condicionant negativament la qualitat ambiental i el trànsit dels vianants per riba marítima, en tot el marge de llevant. Perdent cert potencial de qualitat ambiental que posseeix el municipi d'Eivissa.

El nou escenari estratègic sobre l'oportunitat que sorgeix de la caducitat de la concessió del port esportiu d'Eivissa Nova, pretén ser utilitzada per la Revisió del Pla General per establir una nova ubicació d'activitats ajusto a la badia, que afavoreixin un equilibri raonable entre les activitats portuàries i les necessitats urbanes d'Eivissa, com a destinació turística i com ben patrimonial mundialment reconegut.

Les obres dutes a terme per *l'Autoritat Portuària*, que inclouen el nou moll de tràfic de passatgers i transport marítim *d'es Botafoc*, la nova construcció de dàrsenes i dics/espigons de la concessió “Marina Eivissa”, el projecte d'urbanització del Moll del Flotant, l'Avinguda de les Andanes i l'execució del Moll interior, ha desvirtuat l'ús i funcionalitat del port d'Eivissa. Aquestes transformacions han fet que la part del port que dóna façana al casc històric d'Eivissa hagi perdut la seva funcionalitat i ús d'interès general per a l'operativitat principal portuària, per la qual cosa es considera fonamental i rellevant una millor planificació de l'àmbit del port, proposant una nova interacció port-ciutat que recuperi per a la població d'Eivissa aquest espai tan rellevant en la història de la ciutat.

2. Mobilitat sostenible.

Un dels reptes dels àmbits urbans en les societats desenvolupades en matèria de mobilitat és evolucionar cap a models econòmics de baix consum de carboni i menor consum energètic, fent-ho amb criteris d'equitat social i repartiment just de la riquesa. És, en suma, el repte de la sostenibilitat aplicades a la lluita contra l'escalfament global. Per això, una mobilitat sostenible implica garantir que els nostres sistemes de transport siguin capaços de donar resposta a les necessitats econòmiques, socials i mediambientals, reduint al mínim les seves repercussions negatives, sobretot disminuint la seva petjada de carboni.

Eivissa és una ciutat en la qual el tràfic de vianants no té la necessària continuïtat i línies de connectivitat, ni els espais reservats per a això tenen la suficient amplitud. Els itineraris per als vianants, per tant, són subsidiaris de la resta d'usos de l'espai públic, la qual cosa implica una ciutat poc amable al vianant, que el Pla General tracta de modificar.

Un altre problema relacionat amb l'anterior radica en l'excessiva preponderància del tràfic motoritzat sobre l'espai viari. Malgrat que ni el teixit urbà, ni la parcel·lació, ni l'edificació estan preparats per a aquests alts índexs de motorització. El Pla reconeix la necessitat de reservar espai d'aparcament, tant per als residents com per als visitants. El Pla General també pretén contribuir a calmar les velocitats dels vehicles als carrers i, paral·lelament, invertir la jerarquia d'ús en el sentit de donar preferència amb caràcter general al tràfic de vianants i ciclistes, almenys per als itineraris estructurals que dissenya la present Revisió.

En aquest sentit, el tractament urbanístic que es plantegi sobre l'avinguda de la Pau serà de gran importància de cara a la consecució d'uns criteris de mobilitat sostenibles. L'Avinguda de la Pau ha estat concebuda estrictament com un vial de circumval·lació del nucli urbà, que marco al segle XX el límit de l'Eixample que des dels anys 30 del passat segle guio el creixement urbà d'Eivissa, i per tant condicionada per un disseny que en origen estava pensat per assumir el tràfic rodat que envoltava a la ciutat. Una vegada que el desenvolupament urbà de les últimes dècades d'Eivissa ha depassat aquest límit, s'ha modificat el seu paper en el conjunt urbà. Ens trobem que, davant la falta d'enllaços amb la trama urbana i la dificultat de creuar-ho per part dels vianants, l'Avinguda de la Pau s'ha convertit en una autèntica barrera urbanística que, a més, no funciona en el seu paper de vial distribuïdor, la qual cosa obliga a concentrar els accessos a Vila només en tres punts, amb el consegüent col·lapse circulatori. La domesticació de les grans artèries de tràfic rodat resulta així un objectiu prioritari per al futur desenvolupament d'Eivissa.

El Pla General pretén estudiar una solució de intermodalitat dels diferents tipus de transport que resti protagonisme als vehicles privats en benefici altres maneres de desplaçament més imbricats amb un millor ús de la ciutat i una millor qualitat mediambiental de l'espai urbà, especialment relacionats amb el transport públic, la facilitat de desplaçaments dels vianants i l'ús de la bicicleta com a mitjà de transport a la ciutat.

3. Preservació dels recursos naturals i paisatgístics.

En el terme municipal d'Eivissa, i en el conjunt de la illa en general, el sòl rústic s'ha vist sotmès en les últimes dècades de desenvolupament turístic, amb massa freqüència i intensitat, a demandes d'ús no compatibles amb la seva naturalesa i valors. El pla assumeix el seu paper com a instrument que ajudi a mantenir una política activa de protecció davant les potencials demandes dels esmentats usos.

La protecció del mig físic pels seus valors culturals, ambientals, històrics i paisatgístics, ha de condicionar el model de desenvolupament del territori municipal a través de la classificació del sòl. La cura del medi ambient des d'un plantejament de reforma, recuperació i millora d'àrees ja urbanitzades, compatibilitzant el desenvolupament econòmic amb la protecció i posada en valor del paisatge i territori municipals, que ve orientant les actuacions de la corporació d'Eivissa, seguirà marcant el rumb quant a les previsions d'ordenació del seu territori.

Com a criteris per aconseguir l'adequat ús d'aquests espais, es preveu que en la seva ordenació es tinguin en compte les característiques dels cultius i espècies vegetals, les seves característiques edafològiques, ruptures de pendents, naturalesa del subsòl, etc., de cara a evitar riscos d'erosió, d'alteració i contaminació d'aqüífers, d'inundacions, d'alteració del paisatge, flora i fauna, i de pèrdua de sòls potencialment adequats per a finalitats agrícoles i forestals. A aquest efecte i entre altres mesures, en el Pla General no s'autoritzaran noves parcel·lacions ni nous camins.

L'Ajuntament assumeix, en conseqüència, el criteri de condicionar el desenvolupament urbanístic a les exigències del mig físic del territori municipal i a les seves capacitats reals i raonables, sota la perspectiva de les necessitats municipals objectives i raonables de desenvolupament.

Finalment, i en la línia de l'anterior, cal emfatitzar que la pròpia Llei Estatal del Sòl contempla, en la seva exposició de motius, que l'Urbanisme, com a eina territorial i disciplina social i econòmica, ha de respondre als requeriments d'un desenvolupament sostenible, minimitzant l'impacte d'aquell creixement (referint-se als desenvolupaments territorials passats i desfasats) i apostant per la regeneració de la ciutat existent. La legislació bàsica del sòl considera que "(...) *el sòl és, a més d'un recurs econòmic, un recurs natural, escàs i no renovable (...) Tot el sòl rural té un valor ambiental digne de ser ponderat*." La Unió Europea insisteix en la racionalització i sostenibilitat en la seva Estratègia Temàtica Europea per al medi ambient Urbà, advertint dels greus inconvenients de la urbanització dispersa o desordenada. Plantejaments que el model territorial del Pla General d'Eivissa assumeix en el seu plantejament bàsic de model territorial

4. Model territorial de ciutat ajustat a la capacitat d'acolliment residencial.

De cara a proposar models de ciutat sostenibles, i estretament relacionat amb les qüestions assenyalades a l'apartat anterior relatives a la conservació dels recursos naturals i paisatgístics, el Pla General aborda la necessitat de l'establiment d'un adequat esquema espacial de desenvolupament urbà en relació amb la proposta de creixements residencials prevists en els instruments de planejament general. Unes pràctiques d'ordenació territorial que des de finals del segle XX s'han mostrat poc adaptades a models sostenibles de "creació de territori". Les classificacions quantitativament desorbitades de superfícies de sòls residencials en relació a la realitat demogràfica, les localitzacions inadequades en espais amb valors ambientals o en sectors que introduïen discontinuïtat dels nous desenvolupaments respecte al teixit urbà consolidat històricament, els models constructius altament consumidors de sòl i recursos i l'escassa presa en consideració del mitjà natural han provocat a Eivissa, igual que en altres zones de l'Estat Español, un desordre urbanístic i una problemàtica territorial, ambiental i socioeconòmica associada, que han de ser revertides en els nous instruments de planificació urbanística i ordenació del territori.

El caràcter expansionista del PGOU de 1987 queda en evidència quan es compara la seva capacitat real d'acolliment residencial (117.000 habitants) amb la població efectiva que hi havia l'any 1987 (27.685 habitants) i la que hi ha en l'actualitat (49.693 habitants en dada de 2014). Si catorze anys després de la seva aprovació definitiva la capacitat real construïda d'Eivissa era gairebé superior a la meitat de la capacitat teòrica del PGOU 87 (és a dir, només un 53% de la capacitat del PGOU estava consumida), al moment de la seva aprovació definitiva aquest marge era encara molt superior (s'estima que hi havia llavors de l'ordre d'unes 42.000 places, és a dir, un 36% de la capacitat total del PGOU). Estem, doncs, davant d'un planejament fortament expansiu i, a la vista de les dades, clarament insostenible i desajustat de la realitat.

El Pla General redueix la capacitat residencial potencial a través de la disminució del sòl urbanitzable. El sòl urbanitzable gairebé desapareix, quedant reduït al sector de Ca *n'Escandell* i un reduït àmbit a la Zona de *Cas Mut*, que ja estava classificada com a sòl urbà. El sòl urbanitzable només representa aproximadament 3% del terme municipal, quan en 1987 era gairebé el 30% (encara que parteix d'aquest sòl urbanitzable de 1987 va ser adquirint la categoria de sòl urbà). Són unes 292 has menys, la qual cosa il·lustra la diferent concepció del planejament de 1987 i la seva revisió actual.

El sector principal de *Ca'Escandell*, a la zona coneguda com *Es Putxet*, serà l'espai que el Pla reservi per al futur creixement urbà-residencial que pugui necessitar Eivissa a mitjà i llarg termini. Es tracta d'una zona de buit entre àrees ja urbanitzades i consolidades a la ciutat d'Eivissa, que queda dins dels límits de desenvolupament que clarament defineix l'Avinguda de la Pau i la ronda I-20, que ho flanquegen a est i oest, i que al seu torn queda limitat al nord pel Carrer d'Alabarca i al sud per Carrer des Jondal, consolidant un model territorial de creixement urbà en continuïtat i coherent amb l'estructura de la ciutat, que a més aportarà una important superfície per a espais lliures i equipaments al centre de tota aquesta àrea de creixement futur d'Eivissa. Si bé constitueix un sector de grans dimensions, proper a les 30 hectàrees, no existeix una localització una alternativa més òptima, atès que aquesta implicaria bé depassar el límit que marca la Ronda I-20 amb desenvolupaments cap a la *Serra Grossa*, bé allunyar-se del casc urbà generant disfuncions territorials i desconnexió o bé arribar a envair els espais amb qualitats ambientals com *les Feixes*.

El sòl urbà s'ha incrementat amb els terrenys urbanitzables que en aquests anys han estat totalment desenvolupats i en uns altres que aconseguiran aquesta condició en el futur amb l'execució del planejament, sent ja la classe de sòl majoritària pròpia d'un municipi tan fortament urbanitzat com Eivissa. Hi ha 179,80 hectàrees de sòl urbanitzable que passa a sòl urbà en la Revisió. D'altra banda hi ha 52,70 ha de solc urbanitzable que passen a sòl rústic. En total en aquests sectors es permetien 987 habitatges (2.103 habitants). La desclassificació d'aquests sòls es basa en primer lloc en el nou model territorial establert per la Revisió i en els objectius i criteris de planejament que la informen. En general són sòls que no han complert els terminis establerts pel Pla General de 1987 o ni tan sols s'han iniciat. D'altra banda, la situació perifèrica d'alguns d'ells els fa totalment inadequats per incorporar-los al model territorial de la Revisió.

El sòl rústic aconsegueix ja una proporció considerable, arribant gairebé a meitat del terme municipal. No tan sols s'incrementa notablement el sòl rústic (unes 113 has més), sinó que la major part del sòl rústic és protegit.

A pesar que la capacitat teòrica sigui més alta, l'ordenació del Pla General només es considera apta per un 50 % més de la població que hi ha actualment; és a dir, arribada a la xifra de 70.000 habitants de dret caldrà procedir a la revisió del Pla General. Atès que amb l'actual normativa turística no serà possible un increment significatiu del nombre de places turístiques, la capacitat total que aquest límit poblacional implica és d'unes 78.000 places d'allotjament, incloses les turístiques

5. Conjunt urbà històric i patrimoni cultural històric-artístic.

L'illa d'Eivissa i la seva capital han estat testimonis directes dels avatars que recorren bona part de la història de les civilitzacions d'Europa occidental radicades entorn del mar Mediterrani. Fenicis, cartaginesos, romans, vàndals, normands, bizantins, musulmans i cristians han anat deixant una petjada més o menys visible a l'espai urbà eivissenc. El patrimoni arqueològic, històric i artístic d'Eivissa permet al visitant aproximar-se a una herència cultural d'un valor excepcional, que li ha atorgat mèrits suficients per ser inclosa per la UNESCO dins de les Ciutats Patrimoni de la Humanitat l'any 1999. Les muralles renaixentistes concebudes com a fortificació militar defensiva, la necròpoli fenici-púnica de *Puig des Molins* i el cas històric de *Dalt Vila* dins del recinte emmurallat, constitueixen els millors exponents d'aquest museu a l'aire lliure que completen la resta de museus de la ciutat.

El PGOU incorpora tot aquest patrimoni, proposant algunes actuacions per a la seva millor integració a la ciutat. D'acord amb la Disposició Transitòria 3ª de la Llei 12/1998, de 21 de desembre, del Patrimoni Històric de les Illes Balears, el Pla General incorpora a la present Revisió el Catàleg Municipal de Protecció del Patrimoni Històric, recollint la tasca catalogació que s'ha realitzat els últims anys dins sòl urbà de la ciutat antiga i completant-la amb la catalogació del patrimoni existent dins dels nous desenvolupaments urbans que s'han produït a partir del segle XX, així com en el sòl rústic.

El Pla General també assenyala que malgrat que l'entorn meridional de la muralla té una correcta solució a la zona de "*Es Soto*" ha perdut la necessària continuïtat en el tram existent entri és Sol i la Necròpoli. Encara avui es pot percebre aquesta zona com una part gairebé buida de Vila que ha d'ordenar-se en funció de la seva relació amb la murada, per la qual cosa seria imperdonable que s'edifiqués sense tenir en compte aquest condicionant fonamental. Igualment, una peça tan singular i monumental com la muralla d'Eivissa mereix un tractament d'acord amb la seva escala i importància paisatgística. El Pla també estableix el futur desenvolupament de la zona de *Puig des Molins* i sobretot a la zona de *sa Berenada i És Soto*, amb una proposta d'actuació conjunta per a la seva protecció i gaudi, amb la creació i recuperació d'espais lliures d'ús públic i estructuració de la trama urbana.

6. Millora dels espais lliures i serveis urbans: proveïment i sanejament d'aigües, energia i gestió eficient de residus.

Eivissa manca d'autèntics parcs d'àmbit municipal. Excepte la zona *d'Es Soto*, la imbricació de la qual amb la resta de Vila és objecte també de la Revisió. Per tant, el Pla incideix en la necessitat de reservar espais de cara al fet que en el futur la ciutat disposi de zones verdes amb posició i grandària suficients com per estructurar i referenciar adequadament la trama urbana.

Existeixen algunes oportunitats d'espais no consolidats que poden complir aquesta funció (*És Pratet, Ca n'Escandell, És Soto-Puig des Molins*-Necròpoli, voltants del recinte firal, etc...). Pel que la Revisió del PGOU pren posicions sobre aquestes alternatives perquè l'Eivissa del futur pugui gaudir d'aquestes reserves de sòl lliure al voltant de les com es configurarà la ciutat.

El Pla General assumeix la incorporació d'una gestió sostenible en els sectors ambientals clau en un municipi fonamentalment urbà, com són el consum d'aigua, la depuració i sanejament d'aigües negres, la defensa contra les inundacions en els torrents, afavorir el desenvolupament de sistemes d'energia compatibles i respectuosos amb el medi ambient, i la gestió responsable dels residus urbans i enderrocs del municipi. La proposta pretén garantir a mitjà termini la qualitat en el subministrament del servei públic corresponent.

Codi Validació: 3X5AH4Y7MNHDF9XK3X3C2W4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 199 de 246

El Pla també proposa la millora dels jaços, mitjançant la modernització de la precària infraestructura hidràulica existent. La recuperació dels límits del Domini Públic Hidràulic dels seus jaços, retornant la seva amplària, serà la solució d'assegurar el manteniment de la capacitat de desguàs en avingudes amb període de tornada de 500 anys, en compliment de la Llei d'Aigües. Igualment el Pla General recull diferents actuacions contra les inundacions i la previsió de construir dipòsits de tempesta abans de l'abocament a la badia.

L'objectiu fonamental respecte al proveïment d'aigua és reduir la demanda final pels consumidors directes i per les demandes indirectes, millorant l'eficàcia dels recursos disponibles en l'actualitat. El Pla General assumeix que la xarxa principal de proveïment d'Eivissa deu ampliar-se modificant el seu esquema funcional cap a una xarxa mallada, per garantir l'equilibri de pressions en tota la xarxa, així com el subministrament en cas d'avaria o reparacions. Això significa abandonar el model actual obert que presenten molts brancs de la xarxa, mitjançant la proposta per tancar els anells principals de la xarxa.

El Pla General considera com un dels seus objectius prioritaris el desenvolupament d'inversions específiques per avançar en el sistema de separació de xarxes. A aconseguir aquest objectiu han de contribuir, no només l'Ajuntament i l'empresa concessionària, sinó a més els desenvolupaments de sòls urbans i urbanitzables, mitjançant la seva contribució directa als sistemes generals de sanejament de la ciutat.

La conclusió d'un Pla Director d'Aigües del municipi és un altre dels objectius fonamentals en el Pla General revisat, cap a les actuacions totals a realitzar en el sistema de xarxes, la seva quantificació, i programació de les obres corresponents, així com la necessària coordinació amb la reurbanització dels carrers, sobretot a l'àrea central de la ciutat.

El Pla General inclou l'ampliació i millora de la infraestructura de depuració en Estació Depuradora d'Aigües Residuals EDAR. I aborda en el seu contingut la necessària engegada de gestions davant les administracions competents per aplicar mesures per a l'estalvi energètic, per la millora ambiental en el consum d'energia, i per a la reducció de la contaminació ambiental del municipi.

7. Coordinació amb els municipis de l'entorn

Un dels problemes més preocupants que presenta la planificació d'Eivissa radica en el desordre urbanístic i territorial com a resultat de dècades de manca de control i de mala praxi, també, en l'ordenació en els municipis veïns, particularment el que respecta a Sant Josep i Santa Eulàlia. El dibuix de l'ordenació urbanística dels quatre municipis a les àrees que envolten el terme d'Eivissa és palès d'aquesta dramàtica situació: els sòls sotmesos en àrees de desenvolupaments urbans (urbà i urbanitzable) alternen sense cap ordre aparent amb intersticis de sòl rústic la viabilitat agrària del qual i valors ambientals-paisatgístics es veu greument condicionada.

La Revisió del PGOU proposa establir contactes amb els municipis veïns per aconseguir una planificació de conjunt que resolgui els greus problemes de desordre territorial. La zona afectada inclourà l'entorn del terme llindant amb els municipis de Sant Josep (fonamentalment *Platja d'en Bossa*-Sant Jordi) i Santa Eulàlia (*Puig d'en Valls*-Jesús-*Cap Martinet*). Els restants terrenys units amb Sant Josep estan afectats per l'Àrea de Reconversió Territorial (ART AIM1) de caràcter supra-municipal que afecta parcialment a l'oest del terme d'Eivissa, previst en l'article 28 de les Directrius d'Ordenació del Territori per a la rehabilitació de zones urbanes degradades.

Resumint, s'incorpora a continuació una taula amb les superfícies resultants comparades amb la situació anterior i la previsió de la revisió del PGOU:

Instrumentos de planeamiento general.	**Suelo Urbanizable**		**Suelo Urbano**		**Suelo rústico**	
	ha	**%**	**ha**	**%**	**ha**	**%**
PGOU 1987	316,3	29,76%	344,61	32,42%	402,11	37,83%
Adaptación a las DOT 2005	224,59	21,13%	344,61	32,42%	493,85	46,46%
Actual Revisión PGOU	37,21	3,50%	502,35	47,26%	523,49	49,24%

4.3. Estimació de la superfície afectada

No es preveu l'afectació de superfície del LIC que ens ocupa posat que la modificació en tramitació preveu les majors proteccions establertes per al sòl rústic en aquesta zona.

Així es preveu l'establiment de les següents zones:

Àrees d'Alt Nivell de Protecció (SRP-AANP): àrees menys humanitzades del terme municipal, amb gran interès natural, forestal o paisatgístic. Corresponen a les Àrees d'Alt Nivell de Protecció (AANP) de la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'Espais Naturals i de Règim Urbanístic de les Àrees d'Especial Protecció de les Illes Balears. Estan constituïdes pels següents terrenys:

- Els illots *d'illa Negra* des Nord, *Sa Corbeta, illa Negra* des Sud i *illa de Ses Rates.*
- Els puigs i zones de penya-segats dels terrenys de les Àrees Naturals d'Especial Interès (ANEI) nº 8 *Serra Grossa-Ses Fontanelles*, segons la delimitació del PTI.

Àrees d'Especial Interès (SRP-EI): constituïdes per les Àrees Naturals d'Especial Interès (ANEI) del PTI (això és, la part de la ANEI nº 8, *Serra Grossa-Ses Fontanelles*, que pertany al municipi d'Eivissa) i tot el territori comprès entre la delimitació de ANEI i la ronda I-20. El polígon 32 i el sòl urbà de *Cas Mut*, que el Pla General protegeix a majors del PTI, per valoració pròpia i per raons de coherència territorial, en aplicació dels seus objectius generals de planejament. Després de les AANP, corresponen a les àrees menys antropizades del municipi.

cal destacar que la protecció i manteniment de *les Feixes de Ses Monges*, qualificant-les com a sòl rústic protegit en Àrea d'Especial Interès, és garantia per a la conservació de la *Platja de Talamanca* evitant així hipotecar el seu futur. La protecció i manteniment de *les Feixes d'es Prat de Vila* com SRP-EI, podria permetre així mateix establir la continuïtat entre la Serra, la plana i el mar, i la protecció via classificació del sòl d'un territori rural que conserva valors ambientals, malgrat la seva localització en un àmbit urbà-portuari. Aquesta categoria de sòl també s'ha atorgat a la zona de *Puig des Molins-Necròpoli-Es Soto*, al sud del casc històric.

4.4. Alternatives considerades

4.4.1. Alternativa 0. Manteniment del PGOU 1987 (adaptat a les DOT 2005)

El PGOU de 1987, fins i tot amb la seva adaptació a les DOT aprovada en 2005, no s'ajusta als criteris legals de classificació del sòl urbà de la LOUS, sobretot a la zona de *Cas Mut, Puig dels Molins-Necròpoli-És Soto* i el front marítim de *les Feixes de Vila.*

D'entrada, caldria modificar-ho/revisar-ho obligatòriament per reconèixer que els sectors de sòl urbanitzable programat nº 1 al 5, així com els sectors urbanitzables de règim transitori (SUP-RT) nº 7/8, 10, 16, 28 i 32 ja han adquirit la condició de sòl urbà, de manera que la classificació del sòl del PGOU 2005 hauria d'adaptar-se.

D'altra banda, caldria acatar l'obligació legal de classificar com a sòl urbà tota la parcel·la hospitalària de *can Misses* (en virtut del Decreto Llei 2/2009 CAIB, de 8 de maig, sobre mesures urgents per a la construcció del nou hospital d'Eivissa).

Per la seva banda, el sòl urbanitzable restant (sectors A-1, A-3, A-4 i S-12) resulta excessiu en relació a les necessitats de creixement del municipi i al PTI.

En conseqüència, aquesta Alternativa de no realització del projecte queda descartada ja que la seva no execució suposa un increment d'ocupació de sòl urbanitzable innecessari. A més de no ser convenient mantenir la classificació del sòl actual contrària als mandats legals que exigeixen reduir el sòl urbà.

4.4.2. Alternatives de traçat

Alternativa 1 Estratègia concentrada

Aquesta alternativa correspon amb l'actual proposta de Revisió del PGOU; implica actualitzar la classificació de sòl urbà ajustant-la als criteris de la LOUS -el que afecta principalment a les zones citades anteriorment de *Cas Mut, del Puig dels Molins*-Necròpoli, *les Feixes de Vila*-, així com al DL 2/2009 sobre l'Hospital de *Can Misses*.

Alternativa 2 Estratègia concentrada

Aquesta alternativa seria la complementària de l'anterior i consistiria a incorporar al processo urbanitzador altres tres borses de sòl vacant, classificant 37,83 Ha de sòl urbanitzable, però no serveix per corregir la falta de dotacions i zones verdes, no és coherent amb el model territorial de l'avanç en tallar la relació del camp amb el mar a través de les *Ses Feixes de Vila*.

4.5. Avaluació d'alternatives

L'Alternativa 2, que correspon a l'actual proposta de Revisió del PGOU és la més adequada per a la consecució dels objectius que s'associen a l'engegada d'un model urbanístic ambientalment sostenible en el municipi d'Eivissa. La desclassificació de sòls urbanitzables al nord i oest de la Ronda I-20, l'ampliació del sòl rústic i el reforçament de les categories més restrictives de sòl rústic amb protecció tant en la *Serra Grossa* com en *ses Feixes* i *és Soto-Puig dels Molins*, la introducció de mesures específiques per al foment de la mobilitat sostenible i les millores i ampliacions de les infraestructures previstes per a la millora del subministrament i sanejament d'aigües, constitueixen les principals aportacions de valor ambiental afegit en una relació comparativa amb les altres dues alternatives plantejades, sent l'opció de major qualificació ambiental i, per tant, de la idoneïtat en el seu desenvolupament de l'Alternativa seleccionada respecte a la resta.

La metodologia utilitzada per determinar aquest risc pot consultar-se en l'Estudi d'Impacte Ambiental (apartat 8 Examen d'Alternatives).

Codi Validació: 3Z5AH4Y7M7NH3TQKR3KS2V4FSK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 203 de 246

5. VALORACIÓ DE REPERCUSIONS SOBRE L'ESPAI XARXA NATURA 2000

5.1. Repercussions sobre els llocs Xarxa Natura 2000 i sobre els seus objectius de conservació

Les alteracions que previsiblement es van a produir sobre el LIC, i en conseqüència, per als seus objectius de conservació es detallen a continuació.

Com s'ha comentat anteriorment, les modificacions introduïdes en el PGOU en tramitació no produeix accions que puguin afectar al LIC de forma directa.

En relació a les accions indirectes no es preveuen posat que els sòls ocupats per de el LIC i pertanyents al terme municipal d'Eivissa es troben catalogats amb la major protecció urbanística (Sòl Rústic Protegit - Àrees Naturals d'Especial Interès d'Alt Nivell de Protecció SRP-AANP i Àrees d'Especial Interès SRP-EI), així mateix el PGOU estable una franja de "protecció" en ampliar la zona de protecció més enllà del ANEI, en concret tot el territori comprès entre la delimitació de ANEI i la ronda I-20.

5.1.1. Afecció sobre les espècies d'aus de l'annex I de la Directiva Aus i sobre l'Annex II de la Directiva Hàbitats

En la següent taula s'inclouen les espècies incloses en l'annex I de la Directiva Aus i en l'Annex II de la Directiva Hàbitats que tenen una valoració en el lloc i per les quals, a més, existeix una alta probabilitat presencial a l'entorn de la modificació del PGOU.

S'inclou a més la categoria de protecció d'acord amb el Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial i el *Catàleg Español d'Espècies Amenaçades* (RD 139/2011),i un llistat que incorpora el *Catàleg Autonòmic d'Espècies Amenaçades* (Decret 75/2005, de 8 de juliol, pel qual es crea el Catàleg Balear d'Espècies amenaçades i d'Especial Protecció, les Àrees Biològiques Crítiques i el Consell Assessor de Fauna i Flora dels Illes Balears), Llei 42/2007 i categoria UICN global.

Els símbols emprats per a les categories de la *Llista Vermella d'Espècies Amenaçades* (UICN), són les següents:

- (EX) Extint o Extingit: Amb certesa absoluta d'extinció.
- (EW) Extint en Estat Silvestre: Només sobreviu en captivitat, cultiu o fora de la seva distribució original.
- (CR) En Perill Crític: Amb un risc extremadament alt d'extinció en estat silvestre en un futur immediat.
- (EN) En Perill: No en perill crític, però enfrontat a un risc molt alt d'extinció en estat silvestre en un futur proper.
- (VU) Vulnerable: Alt risc d'extinció en estat silvestre a mitjà termini.
- (NT) Gairebé Amenaçat: Encara que no satisfà els criteris de vulnerable, està proper a fer-ho de forma imminent o en el futur.

- (LC) Preocupació Menor: No compleix cap dels criteris de les categories anteriors.
- (DD) Dades Insuficients: No es posseeixen dades suficients per a la seva evolució sobre la base dels criteris anteriors.

Els símbols emprats per a les categories del *Catàleg Regional d'Espècies Amenaçades*, són les següents:

- (PE) en Perill d'Extinció
- (IE) d'Interès Especial
- (VU) Vulnerables
- (SAH) Sensible d'Alteració de l'Hàbitat.

GRUPO	Nombre científico	Nombre común	Hábitat	Reproducción	Categoría UICN	RD 139/2011		Ley 42/2007	Ley 42/2007		
						Listado de especies silvestres en RPE[1]	CNEA[2]	Anexo IV	A.II	A.V	A.VI
Aves	Acrocephalus arundinaceus	Carricero tordal	Acuática	Migradora. Estival		X					
Aves	Acrocephalus scirpaceus	Carricero común	Acuática-Palustre	Migradora. Estival		X					
Aves	Alectoris rufa	Perdiz roja	Matorral/Cultivos	Sedentaria	EN						
Aves	Anas platyrhynchos	Ánade azulón	Acuática	Sedentaria							
Aves	Anthus campestris	Bisbita campestre	Esteparia	Sedentaria		X		X			
Aves	Apus apus	Vencejo común	Rupícola	Migradora. Estival		X					
Aves	Asio otus	Búho chico	Forestal	Sedentaria	DD	X					
Aves	Burhinus oedicnemus	Alcaraván común	Esteparia	Sedentaria	EN	X		X			
Aves	Calonectris diomedea	Pardela cenicienta	Acuática	Migradora. Invernante	EN	X	VU	X			
Aves	Carduelis cannabina	Pardillo común	Matorral	Sedentaria	DD						
Aves	Carduelis carduelis	Jilguero	Generalista								
Aves	Carduelis chloris	Verderón común	Generalista	Sedentaria							
Aves	Cettia cetti	Ruiseñor bastardo	Forestal	Sedentario		X					
Aves	Charadrius alexandrinus	Chorlitejo patinegro	Acuática	Migradora. Invernante	VU	X		X			
Aves	Charadrius dubius	Chorlitejo chico	Acuática	Migradora. Estival		X					
Aves	Cisticola juncidis	Buitrón	Esteparia	Sedentaria		X					
Aves	Columba domestica	Paloma doméstica	Generalista	Sedentaria							
Aves	Columba palumbus	Paloma torcaz	Forestal	Sedentaria							
Aves	Corvus corax	Cuervo	Generalista	Sedentaria	EN						
Aves	Coturnix coturnix	Codorniz común	Matorral/Cultivos	Sedentaria	DD						
Aves	Cuculus canorus	Cuco común	Forestal	Migradora. Estival		X					
Aves	Emberiza calandra	Triguero	Esteparia								
Aves	Emberiza cirlus	Escribano soteño	Generalista			X					
Aves	Estrilda astrild	Pico de Coral	Acuático	Introducida							
Aves	Falco peregrinus	Halcón peregrino	Rupícola	Sedentaria		X		X			
Aves	Falco tinnunculus	Cernícalo vulgar	Generalista	Sedentario		X					

GRUPO	Nombre científico	Nombre común	Hábitat	Reproducción	Categoría UICN	RD 139/2011		Ley 42/2007	Ley 42/2007		
						Listado de especies silvestres en RPE[1]	CNEA[2]	Anexo IV	A.II	A.V	A.VI
Aves	Fringilla coelebs	Pinzón vulgar	Generalista		DD	X		X			
Aves	Galerida theklae	Cogujada montesina	Esteparia	Sedentaria		X		X			
Aves	Gallinula chloropus	Gallineta común	Acuática	Sedentaria							
Aves	Himantopus himantopus	Cigüeñuela común	Oportunista	Migradora. Invernante		X		X			
Aves	Hirundo rustica	Golondrina común	Generalista	Migradora. Invernante		X					
Aves	Hydrobates pelagicus	Paíño europeo	Acuática	Migradora. Estival	VU	X		X			
Aves	Ixobrychus minutus	Avetorillo común	Acuática	Migradora. Estival		X		X			
Aves	Jynx torquilla	Torcecuello euroasiático	Generalista	Migradora. Estival	DD	X					
Aves	Lanius senator	Alcaudón común	Esteparia	Migradora. Estival	NT	X					
Aves	Larus audouinii	Gaviota de audouin	Acuática-Marina	Migradora. Estival	VU	X	VU	X			
Aves	Larus michahellis	Gaviota patiamarilla	Acuática-Litoral	Sedentaria							
Aves	Loxia curvirostra	Piquituerto común	Generalista	Migradora. Invernante		X					
Aves	Luscinia megarhynchos	Ruiseñor común	Matorral	Migradora. Estival		X					
Aves	Merops apiaster	Abejaruco europeo	Generalista	Sedentaria		X					
Aves	Monticola solitarius	Roquero solitario	Rupícola	Sedentaria		X					
Aves	Motacilla flava	Lavandera boyera	Orillas lacustres y ríos	Migradora. Invernante		X					
Aves	Muscicapa striata	Papamoscas gris	Forestal	Sedentaria		X					
Aves	Myiopsitta monachus	Cotorra argentina	Introducida								
Aves	Oenanthe oenanthe	Collalba gris	Rupícola	Migradora. Estival		X					
Aves	Otus scops	Autillo europeo	Esteparia	Migradora. Estival		X					
Aves	Parus major	Carbonero común	Forestal	Sedentaria		X					
Aves	Passer domesticus	Gorrión común	Esteparia	Sedentaria							
Aves	Passer montanus	Gorrión molinero	Esteparia	Sedentaria							
Aves	Phalacrocorax aristotelis	Cormorán moñudo	Acuática	Sedentaria	EN	X	VU	X			
Aves	Phasianus colchicus	Faisán vulgar	Introducida- Generalista	Sedentaria							
Aves	Rallus aquaticus	Rascón europeo	Acuática	Sedentaria							
Aves	Regulus ignicapilla	Reyezuelo listado	Forestal	Migradora. Invernante		X					

Copia electrónica auténtica de documento papel - CSV: 14615516576523217002 - Comprobar autenticidad en: https://seu.conselldeivissa.es

GRUPO	Nombre científico	Nombre común	Hábitat	Reproducción	Categoría UICN	RD 139/2011		Ley 42/2007	Ley 42/2007		
						Listado de especies silvestres en RPE[1]	CNEA[2]	Anexo IV	A.II	A.V	A.VI
Aves	Saxicola torquatus	Tarabilla común	Esteparia	Migradora. Estival		X					
Aves	Serinus serinus	Verdecillo	Generalista	Sedentaria							
Aves	Streptopelia decaocto	Tórtola turca	Generalista	Sedentaria							
Aves	Streptopelia turtur	Tórtola común	Esteparia	Migradora. Estival	VU						
Aves	Sylvia melanocephala	Curruca cabecinegra	Forestal	Sedentaria	DD	X					
Aves	Sylvia sarda	Curruca sarda	Matorral	Sedentaria		X		X			
Aves	Tadorna tadorna	Tarro blanco	Acuática	Migradora. Invernante	NT	X					
Aves	Tringa totanus	Archibebe común	Acuática	Migradora. Invernante	VU	X					
Aves	Troglodytes troglodytes	Chochín	Forestal	Sedentaria		X		X			
Aves	Turdus merula	Mirlo común	Forestal	Sedentaria	DD						
Aves	Tyto alba	Lechuza común	Esteparia	Sedentaria	EN	X					
Aves	Upupa epops	Abubilla	Forestal	Migradora. Estival		X					

[1] Régim de Protecció Especial segons RD 139/2011

[2] **CNEA: Catálogo Nacional de Especies Amenazadas** (RD 139/2011). Categorías: PE: Peligro de extinción, VU: Vulnerable

De Conformitat amb la normativa vigent aprovada per el Govern Balear en la taula següent se indiquen les espècies de aus que podrien veure's afectades:

Nom científic	Nom popular	Illes de presència	Norma	Normativa europea	Pla aprovat
Sensibles a l'alteració de l'Hàbitat					
Vulnerables					
Calonectris diomedea	Baldritja	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Larus audouinii	Gavina roja	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	X
Phalacrocorax aristotelis	Corbmarí	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1)	X
Phoenicrurus phoenicrurus	Coa-roja	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
En Perill d'Extinció					
Marmaronetta angustirostris	Rosseta	Ma, Ei	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	X
Puffinus mauretanicus	Virot petit	totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1)	X
Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial					
Accipiter nisus	Esparver	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1)	
Acrocephalus scirpaceus	Buscarla de canyar	Ma, Me, Ei	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Actitis hypoleucos	Xivitona	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Alca torda	Pingdai	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Alcedo atthis	Arner	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Anthus campestris	Titina d'estiu	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Anthus pratensis	Titina sorda	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Anthus spinoletta	Titina de muntanya	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	

Nom científic	Nom popular	Illes de presència	Norma	Normativa europea	Pla aprovat
Anthus trivialis	Titina d'arbre	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Apus apus	Falcia	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Apus melba	Falcia reial	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Apus pallidus	Falcia pàl·lida	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Ardea cinerea	Agró blau	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Arenaria interpres	Girapedres	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Asio otus	Mussol banyut	Ma, Ei, Fo	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Athene noctua	Miula	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Burhinus oedicnemus	Sebel·lí	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Buteo buteo	Aligot	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Calandrella brachydactyla	Terrola	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Calidris alpina	Corriol variant	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Calidris ferruginea	Corriol becllarg	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Calidris minuta	Corriol menut	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Calidris temminckii	Corriol de Temmink	migrant	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Caprimulgus europaeus	Enganapastors	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Carduelis spinus	Lluonet		Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Cettia cetti	Rossinyol bord	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Ciconia ciconia	Cigonya	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	

Codi Validació: 3X7Q4FXNTWA3T7QHTXXQ7W4X
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 210 de 246

Nom científic	Nom popular	Illes de presència	Norma	Normativa europea	Pla aprovat
Circaetus gallicus	Aguila marcenca	migrant	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Circus cyaneus	Arpella pàl·lida	divagant	Listado RD 139/2011	Aus (A1)	
Cisticola juncidis	Butxaqueta	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Clamator glandarius	Cucui reial	divagant	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Coccothraustes coccothraustes	Durbec	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Coracias garrulus	Gaig blau	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Crex crex	Guàtlera maresa	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Cuculus canorus	Cucui	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Charadrius alexandrinus	Picaplatges camanera	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Chlidonias hybrida	Fumarell carablanc	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Chlidonias leucopterus	Fumarell alablanc	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Chlidonias niger	Fumarell	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Delichon urbica	Cabot	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Egretta alba	Agró blanc gros	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Emberiza cia	Hortolà cellard	divagant	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Emberiza cirlus	Sól·lera boscana	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Erithacus rubecula	Rupit	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Falco columbarius	Esmerla	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna	

Codi Validació: 3X7AHY4YTN7MDHJ3TQKRSKDTZ4FGK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 211 de 246

Nom científic	Nom popular	Illes de presència	Norma	Normativa europea	Pla aprovat
				(A2)	
Falco eleonorae	Falcó marí	Ma, Ei	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Falco peregrinus	Falcó	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Falco subbuteo	Falconet	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Falco tinnunculus	Xoriguer	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Falco vespertinus	Xoriguer cama-roig	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Ficedula hypoleuca	Papamosques negre	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Fratercula arctica	Cadafet	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Fringilla coelebs	Pinsà mè		Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Fringilla montifringilla	Pinsà mè	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Galerida theklae	Cucullada	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Gavia arctica	Calàbria agulla	divagant	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Gavia immer	Calàbria grossa	divagant	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Gavia stellata	Calàbria petita	divagant	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Gelochelidon nilotica	Llambritja de bec negre	migrant	Listado RD 139/2011	Aus (A1)	
Glareola pratincola	Guàtlereta de mar	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	

Codi Validació: 3XQJ4Y7WNHTQXRDX3Q7W4F5X
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 212 de 246

Nom científic	Nom popular	Illes de presència	Norma	Normativa europea	Pla aprovat
Grus grus	Grua	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Haematopus ostralegus	Garsa de mar	migrant	Listado RD 139/2011	Aus (A2,2)	
Himantopus himantopus	Avisador	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Hippolais icterina	Busqueta icterina	migrant	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Hippolais pallida	Busqueta pàl·lida	migrant	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Hippolais poliglota	Busqueta	migrant	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Hirundo daurica	Oronella coa-rogenca	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Hirundo rustica	Oronella	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Hydrobates pelagicus	Noneta	totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Jynx torquilla	Formiguer	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Lanius senator	Capserigany	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Larus genei	Gavina de bec prim	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Larus melanocephalus	Gavina capnegra	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Larus minutus	Gavinó	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Limosa laponica	Cegall de mosson coabarrat	migrant	Listado RD 139/2011	Aus (A1, A2,2)	
Limosa limosa	Cegall de mosson	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A2,2)	
Locustella luscinioides	Boscarler	migrant	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	

Nom científic	Nom popular	Illes de presència	Norma	Normativa europea	Pla aprovat
Loxia curvirostra	Trencapinyons	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Luscinia megarhynchos	Rossinyol	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Luscinia svecica	Blaveta	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Merops apiaster	Abellarol	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Milvus migrans	Milà negre	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1)	
Monticola solitarius	Pàssara	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Montifringilla nivalis	Gorrió d'ala blanca	divagant	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Morus bassanus	Mascarell	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Motacilla alba	Xàtxero	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Motacilla cinerea	Xàtxero cendrós	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Motacilla flava	Xàtxero groc	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Muscicapa striata	Papamosques	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Numenius arquata	Curlera	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A2,2)	
Numenius phaeopus	Curlera cantaire	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A2,2)	
Oenanthe hispanica	Coabanca rossa	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Oenanthe oenanthe	Coablanca	Ma, Ei	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Oriolus oriolus	Oriol	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Otus scops	Mussol	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Parus major	Ferrerico	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Pernis apivorus	Aligot vesper	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1)	
Petronia petronia	Gorrió roquer	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Phalaropus lobatus	Escuraflascons	divagant	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna	

Nom científic	Nom popular	Illes de presència	Norma	Normativa europea	Pla aprovat
				(A2)	
Philomachus pugnax	Batallaire	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1, A2,2)	
Phoenicopterus ruber	Flamenc	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Phoenicurus ochruros	Coa-roja de barraca	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Phylloscopus bonelli	Ull de bou pàl·lid		Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Phylloscopus collybita	Ull de bou	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Phylloscopus sibilatrix	Ull de bou siulador	migrant	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Phylloscopus trochilus	Ull de bou de passa	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Platalea leucorodia	Becplaner	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Plectrophenax nivalis	Hortolà blanc	divagant a Ma	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Plegadis falcinellus	Ibis negre	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Pluvialis apricaria	Fuell	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1, A2,2)	
Pluvialis squatarola	Fuell gris	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A2,2)	
Podiceps nigricollis	Cabussonera	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Porzana parva	Rascletó	divagant	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Porzana pusilla	Rasclet menut	divagant	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Prunella collaris	Xalambrí	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Prunella modularis	Xalambrí de muntanya	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	

Nom científic	Nom popular	Illes de presència	Norma	Normativa europea	Pla aprovat
Ptyonoprogne rupestris	Cabot de roca	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Regulus regulus	Reietó d'hivern	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Riparia riparia	Cabot de vorera	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Rissa tridactyla	Gavina tresdits	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Saxicola rubetra	Vitrac barba-roig	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Saxicola torquata	Vitrac	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Stercorarius parasiticus	Paràsit coapunxegut	divagant	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Stercorarius pomarinus	Paràsit coaample	divagant	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Stercorarius skua	Paràsit gros	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Sterna albifrons	Llambritja menuda	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Sterna caspia	Llambritja de bec vermell	migrant	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Sterna hirundo	Llambritja	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Sterna sandvicensis	Llambritja de bec llarg	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Sylvia atricapilla	Busqueret de capell	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Sylvia borin	Busqueret gros	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Sylvia cantillans	Busqueret de garriga	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Sylvia communis			Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Sylvia conspicillata	Busqueret trencamates		Listado RD 139/2011	Berna (A2)	

Codi Validació: 3X57JT9YTNWQ3TP7GRQXSJ7Z4F | Verificació: https://eivissa.sedelectronica.es/ | Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 216 de 246

Nom científic	Nom popular	Illes de presència	Norma	Normativa europea	Pla aprovat
Sylvia curruca	Busqueret xerraire	migrant	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Sylvia melanocephala	Busqueret capnegre	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Sylvia sarda (=balearica)	Busqueret coallarg	Totes	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Tadorna ferruginea	Ànnera canyella	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Tadorna tadorna	Ànnera blanca	Ma, Ei	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Tringa erythropus	Cama roja pintada	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A2,2)	
Tringa glareola	Valona	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A1), Berna (A2)	
Tringa nebularia	Cama verda	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Aus (A2,2)	
Tringa ochropus	Becassineta	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Tringa stagnatilis	Cama verda menuda	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Troglodytes troglodytes	Passaforadí	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Turdus torquatus	Tord flassader	totes (no cria)	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Tyto alba	Òliba	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A3)	
Upupa epops	Puput	Totes	Listado RD 139/2011	Berna (A2)	
Uria aalge	Pigdai becfi	Divagant	Listado RD 139/2011	Aus (A1)	

De la informació obtinguda es desprèn que les afeccions a les espècies de l'annex I de la Directiva Aus i en l'Annex II de la Directiva Hàbitats poden ser les següents:

Alteració i pèrdua d'hàbitats. No sé preveu ocupació de terrenys pel que no existeix possibilitat de pèrdua directa dels biòtops prèviament presents. En conseqüència, no es preveu que existeixi afecció a les espècies l'hàbitat idoni de les quals està representat a la zona d'actuació o que utilitzen la zona com a àrea d'alimentació i campejo.

5.1.2. Afecció sobre els hàbitats d'interès comunitari de l'annex I de la Directiva Hàbitats

Tenint els punts anteriors i que la modificació del PGOU en tramitació en l'actualitat no preveu la modificació dels usos de sòl inclosos a la zona del terme municipal d'Eivissa que es troba dins del LIC "*Serra Grossa*" i que el mateix preveu els més alts nivells de protecció del sòl, no es té previst afecció alguna sobre els dos hàbitats presents.

5.2. Significança de l'impacte. Repercussió sobre la integritat del lloc LIC.

D'acord amb els criteris especificats per les interpretacions de la Comissió Europea sobre l'Article 6 de la Directiva 92/43/CEE, una alteració sobre la Xarxa Natura 2000 en el cas d'una espècie es considera significativa quan:

- Contribueix a la reducció a llarg termini de la població de l'espècie a l'espai Xarxa Natura 2000 afectat.
- Contribueix a la reducció de l'àrea de distribució de l'espècie dins de l'espai Xarxa Natura 2000.
- Contribueix a la reducció de la grandària de l'hàbitat de l'espècie a l'espai Xarxa Natura 2000.

Tal com ha quedat exposat anteriorment, pot dir-se que l'aprovació de la modificació del PGOU no comporta afecció directa sobre espècies incloses en l'annex I de la Directiva Aus i en l'annex II de la Directiva Hàbitats amb valoració en el lloc, probabilitat i/o confirmació de presència a la zona d'estudi.

6. MESURES PREVENTIVES I CORRECTORES

1. Donada l'existència del Llocs d'Importància Comunitària LIC *Serra Grossa* (ES5310034). En l'àmbit dels espais de la Xarxa Natura 2000 només es podran desenvolupar els usos i activitats que siguin compatibles amb la preservació de la coherència i integritat ecològica dels valors naturals (hàbitats i espècies) objecte de conservació d'aquest espais.

2. Per garantir la biodiversitat mitjançant la conservació d'hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestre el manteniment de les espècies i hàbitats es prendran mesures per instaurar un sistema de protecció rigorosa prohibint:

   a. Captura i sacrifici deliberat d'espècimens d'espècies protegides en la naturalesa.

   b. Pertorbació deliberada d'espècies, especialment durant els períodes de reproducció, cria, hibernació i migració.

   c. Destrucció o recollida intencionada d'ous en la naturalesa.

   d. Deterioració o destrucció dels llocs de reproducció o de les zones de descans.

   i. Recollir, així com tallar, arrencar o destruir intencionalment a la natura cap de les plantes protegides a la seva àrea de distribució natural.

3. Prèvia a la realització de qualsevol pla o projecte que pogués afectar de forma directa o indirecta als valors de declaració dels espais naturals protegits, independentment de la classificació del sòl i del tipus d'actuació, s'haurà de remetre el document de detall de la pretesa actuació a l'administració competent a fi de valorar la seva repercussió i, si escau, emeti el corresponent informe de conformitat.

7. RESUM i CONCLUSIONS

Atenent al que estableix la Directiva Habites 92/43/CEE, en relació a la coherència global de la Xarxa Natura 2000, s'ha de tenir en compte que el Projecte de referència no produeix afeccions significatives sobre els espais de la Xarxa Natura 2000 i que s'estableixen mesures preventives i correctores per minimitzar les petites afeccions que es puguin generar.

L'aplicació de les mateixes permet considerar els impactes finals amb caràcter NO APRECIABLE sobre la conservació dels hàbitats i espècies catalogades. Per tant, i a la vista de l'exposat en el present annex, se salvaguarda la plena coherència de la Xarxa Natura 2000, atès que:

1. No es produeixen afeccions significatives de les infraestructures projectades sobre els espais integrants d'aquesta Xarxa present a l'àrea (LIC *Serra Grossa*), i per tant no s'afecta a la funcionalitat general del sistema, ni als elements que van justificar la selecció d'aquestes àrees com a espais catalogats.

2. S'estima que amb les mesures preventives, correctores i compensatòries propostes l'entitat de les afeccions serà no apreciable.

3. La normativa del Pla reforça la protecció dels espais naturals protegits, classificant les àrees de major valor ecològic com a Sòl Rústic Protegit - Àrees Naturals d'Especial Interès d'Alt Nivell de Protecció SRP-AANP i Àrees d'Especial Interès SRP-EI.

8. AUTORS

En el desenvolupament de l'Estudi d'Afeccions ha participat un equip multidisciplinari de tècnics de diferents especialitats. A continuació s'exposa i signa l'equip intervinent:

Luis Garcerán Matey
DNI 50.852.455 F
Llicenciat en C.C. Biològiques
Nº Col·legiat 16546-M (COBCM)
Màster en Gestió Ambiental

Míriam de Vega Sinovas
DNI 12.387205A
Llicenciada en C.C. Biològiques

9. APENDIXS

Apèndix I. Fitxa oficial del LIC ES 5310034 "Serra Grossa".

Codi Validació: 3X5UH4YN9H3TQKRKX9ZAWFSK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 222 de 246

ANNEX IV
BIBLIOGRAFIA

Codi Validació: 3X5AHX4YN9KHD7QKR3KS2W4MK
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 223 de 246

- Blázquez Salom, M. (2006). *Eivissa, el paraíso con peor nombre*. En, Introducción a la Geografía Urbana de las Illes Balears, VIII Jornadas de Campo de Geografía Urbana. Universitat de les Illes Balears y Asociación de Geógrafos Españoles.

- Blázquez Salom, M. y Rullán Salamanca, O. (2005). Las huellas territoriales de deterioro ecológico. El trasfondo oculto de la explosión turística en Baleares. Scripta Nova: Revista electrónica de geografía y ciencias sociales, Nº. 9.

- Farinós Dasí, J., ed. lit. (2011). *De la evaluación ambiental estratégica a la evaluación de impacto territorial: reflexiones acerca de la tarea de evaluación = (From strategic environmental assessment to territorial impact assessment : reflections about evaluation practice)*. Universidad de Valencia.

- Fernández Torres, J.R. (2009). *La evaluación ambiental estratégica de planes y programas urbanísticos*. Thomson-Aranzadi.

- Folch, R. et al. (2000). *Planeamiento y sostenibilidad: los instrumentos de ordenación territorial y los planes de acción ambiental.* Colegio de Arquitectos de Cataluña.

- Galera Rodrigo, S. (2006). *La evaluación ambiental de planes y programas*. Montecorvo.

- Gómez Orea. D. (2007). Evaluación ambiental estratégica: un instrumento para integrar el medio ambiente en la elaboración de planes y programas. Mundi Prensa.

- Gómez Villarino, Mauricio (2010). *Evaluación ambiental estratégica: desarrollo de un modelo metodológico para la evaluación de la sostenibilidad ambiental en la planificación urbanística.* ETSI. Agrónomos UPM.

- Grup d'Estudis de la Naturalesa (2012). *Ses Feixes: Un aiguamoll humanitzat al peu de la ciutat*. GEN-GOB Eivissa.

- Moreno Molina, A.M. (2008). *Urbanismo y medio ambiente: las claves jurídicas del planeamiento urbanístico sostenible*. Tirant Monografías.

- Murray Mas, I. y Blázquez Salom, M. (2010). *Una geohistoria de la turistización de las islas Baleares.* El Periplo Sustentable, UAM, Nº18.

- Rullán Salamanca, O. (2006). *La ciudad de Eivissa: de ciudad única a principal centro urbano de la isla*. En, Introducción a la Geografía Urbana de las Illes Balears, VIII Jornadas de Campo de Geografía Urbana. Universitat de les Illes Balears y Asociación de Geógrafos Españoles.

- Rullán Salamanca, O. (2010). *Las políticas territoriales en las Islas Baleares*. Cuadernos geográficos de la Universidad de Granada, Nº 47.

- Salom Parets, A. (2011). *La limitación del crecimiento espacial o en superficie en las Illes Balears*. En: Las limitaciones del crecimiento poblacional y espacial establecidas por la normativa territorial y urbanística. Instituto Nacional de Administración Pública.

- Santa Cecilia Mateos, F.J. (2010). *El paisaje Pitiuso: experiencias de conservación del hábitat rural en las islas de Eivissa y Formentera*. Espacio, tiempo y forma. Serie VI, Geografía, Tomo 3, págs. 91-98.

- Vallés Costa, R. (1993). *Dalt Vila, ciutat d'Eivissa: estudi de geografia urbana*. Consell Insular d'Eivissa i Formentera.

ANNEX V
CARTOGRAFIA

Plànol 1: Localització
Plànol 2: Classificació del sòl en el Terme Municipal
Plànol 3: Climatologia: temperatures, precipitació i classificació climàtica.
Plànol 4: Geologia.
Plànol 5: Edafologia.
Plànol 6: Hidrologia.
Plànol 7: Vulnerabilitat d'aqüífers.
Plànol 8: Vegetació.
Plànol 9: Espais Protegits
Plànol 10: Hàbitats Naturals d'Interès.
Plànol 11: Riscos Naturals: inundació, incendi i erosió.
Plànol 12: Fisiografia: orientacions, altitud i pendents.
Plànol 13: Usos del sòl
Plànol 14: Paisatge

Copia electrónica auténtica de documento papel - **CSV: 14615516576523217002** - Comprobar autenticidad en: https://seu.conselldeivissa.es

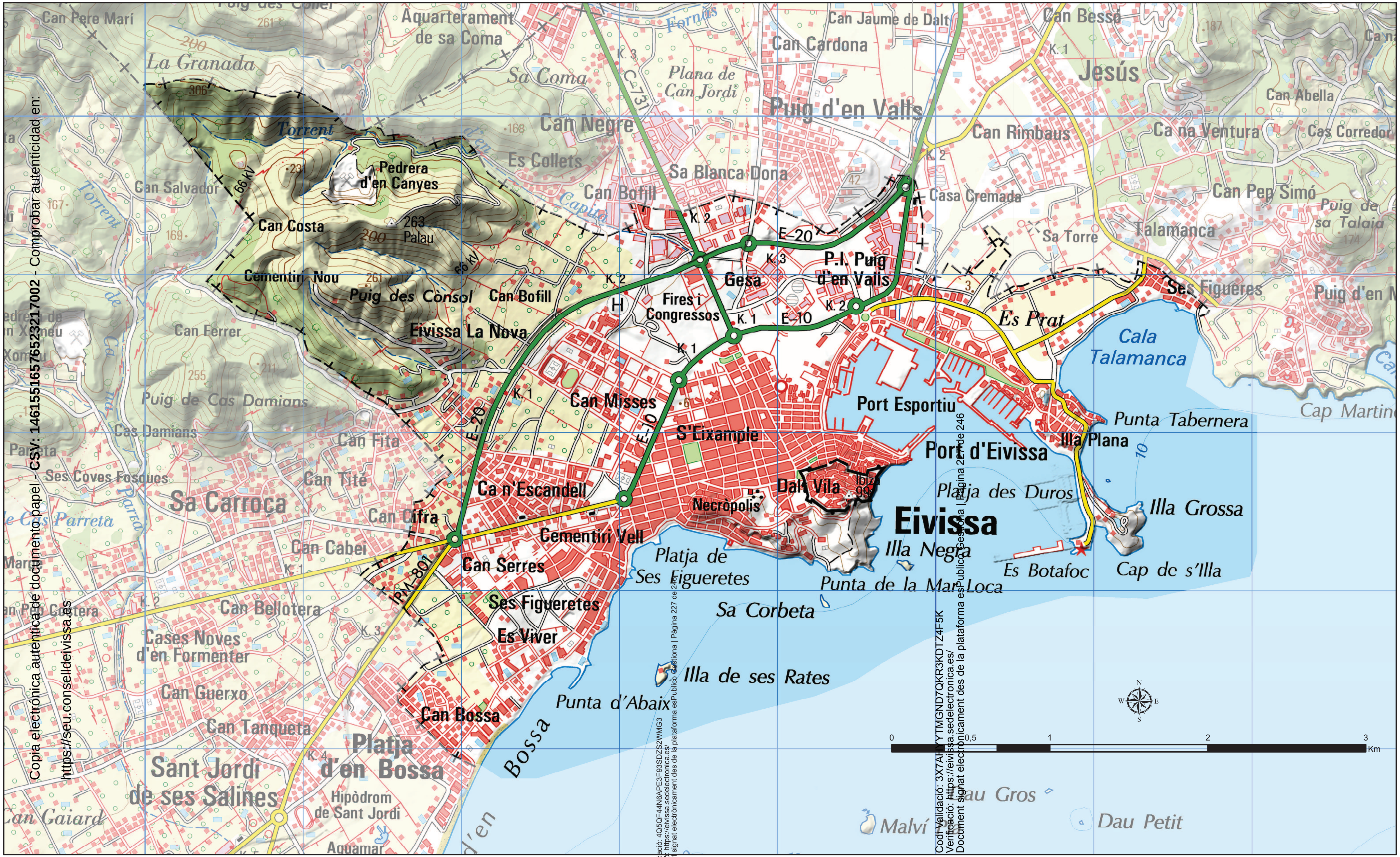

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 227 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 227 de 246

PROMOTOR:
Ajuntament d´Eivissa

EMPRESA CONSULTORA:
GEPRECON

TÍTULO DEL PROYECTO:
EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA RE
DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DI

ECHA:
ebrero 2016

ESCALA:
1:22.000
ORIGINAL EN A3

PLANO:
LOCALIZACIÓN. MAPA TOPOGRÁFICO.

PLANO Nº:
1
HOJA:
1 de 01

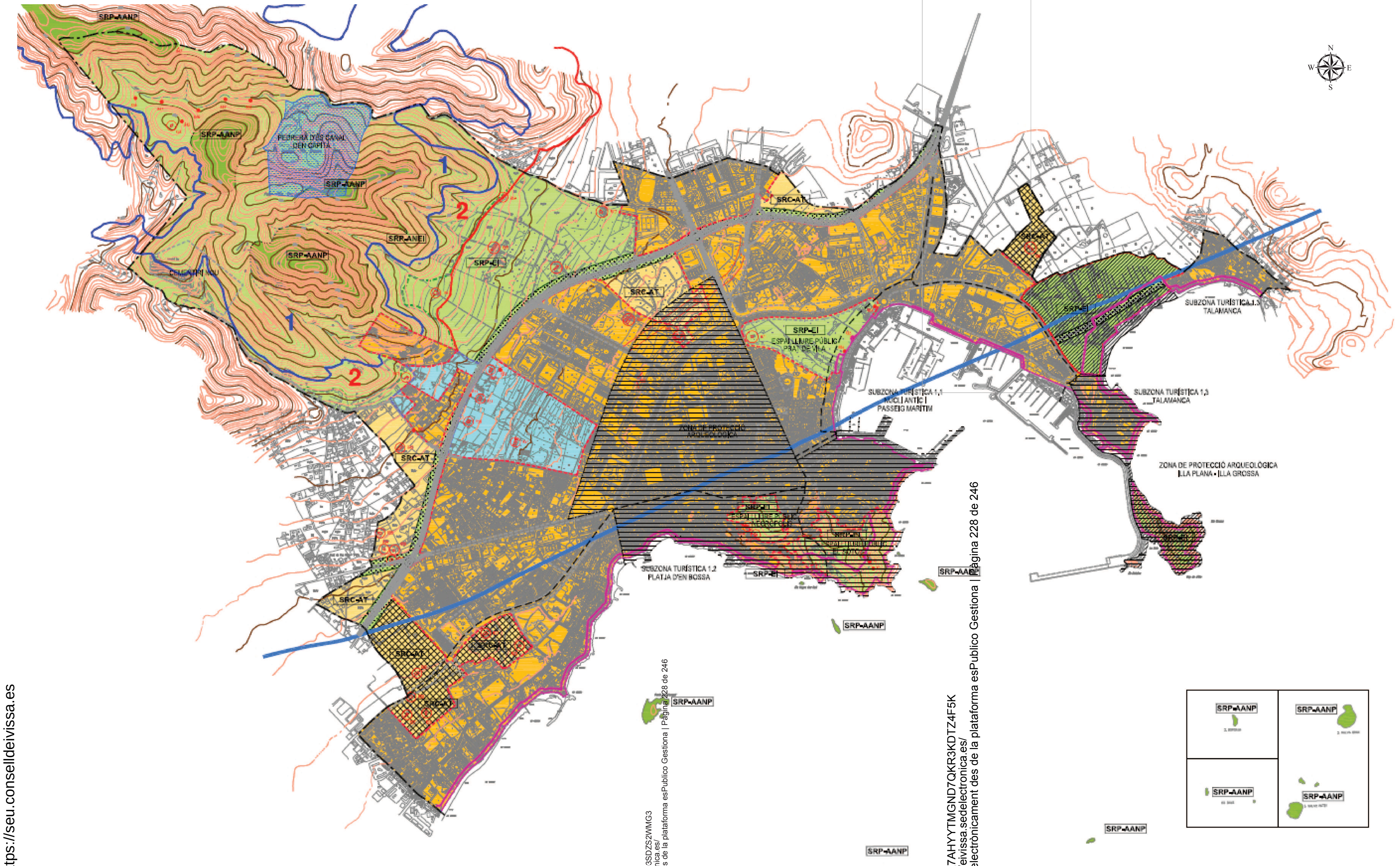
SRP-AANP
SRP-AANP
PEDRERA D'ES CANAL D'EN CAPITÀ
SRP-AANP
SRP-ANEI
SRP-AANP
CEMENTIRI NOU
1
2
1
2
SRP-EI
SRC-AT
SRC-AT
SRC-AT
SRC-AT
SRC-AT
SRC-AT
SRC-AT
ZONA DE PROTECCIÓ ARQUEOLÒGICA
SRP-EI
ESPAI LLIURE PÚBLIC PRAT DE VILA
SUBZONA TURÍSTICA 1,1 NUCLI ANTIC I PASSEIG MARÍTIM
SRP-EI
SUBZONA TURÍSTICA 1,3 TALAMANCA
SUBZONA TURÍSTICA 1,3 TALAMANCA
ZONA DE PROTECCIÓ ARQUEOLÓGICA ILLA PLANA - ILLA GROSSA
SRP-EI
SRP-EI
ESPAI LLIURE PÚBLIC NECRÒPOLIS
SRP-EI
SUBZONA TURÍSTICA 1,2 PLATJA D'EN BOSSA
SRP-EI
SRP-AANP
SRP-AANP
SRP-AANP
SRP-AANP
SRP-AANP
SRP-AANP
SRP-AANP
SRP-AANP
SRP-AANP
SRP-AANP
N
E
S
W

- LÍMIT TERME MUNICIPAL
- LÍMIT SÒL URBÀ
- ÀMBIT SECTOR EN SÒL URBANITZABLE
- LÍMIT D'ÀREES EN SÒL RÚSTIC
- LÍMIT A.N.E.I. (LEN)

AREES DE DESENVOLUPAMENT URBA

- 🟧 SÒL URBÀ
- 🟦 SÒL URBANITZABLE
- SISTEMES GENERALS

AREES SOSTRETES AL DESENVOLUPAMENT URBA

SÒL RÚSTIC PROTEGIT

- 🟩 SRP-AANP ALT NIVELL DE PROTECCIÓ
- 🟩 SRP-ANEI
- SRP-EI ESPECIAL INTERÈS
- SRP-APT PROTECCIÓ TERRITORIAL DE CARRETERES
- PROTECCIÓ TERRITORIAL DE COSTES
- SRP-APR ÀREES DE PREVENCIÓ DE RISCS (VEURE PLÀNOL 0.7)

SÒL RÚSTIC COMÚ

- 🟨 SRC-AT ÀREA DE TRANSICIÓ

ALTRES DELIMITACIONS I AFECCIONS

- ÀREA DE PROTECCIÓ POSTERIOR DE LES ZONES TURÍSTIQUES (POOT)
- ZONA POOT
- ÀREA DE PROTECCIÓ ARQUEOLÓGICA
- LÍMIT DE SERVIDUMBRE DE PROTECCIÓ
- LLÍNEA DESLINDE ZONA DPMT
- PEDRERA INCLOSA AL CATÀLEG DE PEDRERES
- R81 CATÀLEG MUNICIPAL DEL PATRIMONI HISTÒRIC EN SÒL RÚSTIC
- LÍMIT ZONA 1 NORMA 6 PTI
- LÍMIT ZONA 2 NORMA 6 PTI
- LÍMIT AFECCIÓ ACÚSTICA DE L'AEROPORT

PROMOTOR: Ajuntament d´Eivissa	EMPRESA CONSULTORA: GEPRECON GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL	TÍTULO DEL PROYECTO: EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	FECHA: Febrero 2016	ESCALA: 1:25.000 ORIGINAL EN A3	PLANO: CLASIFICACIÓN DEL SUELO PGOU	PLANO Nº: 2 HOJA: 1 de 01

Codi Validació: 4Q5QF44N6A[illegible]3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 228 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 228 de 246

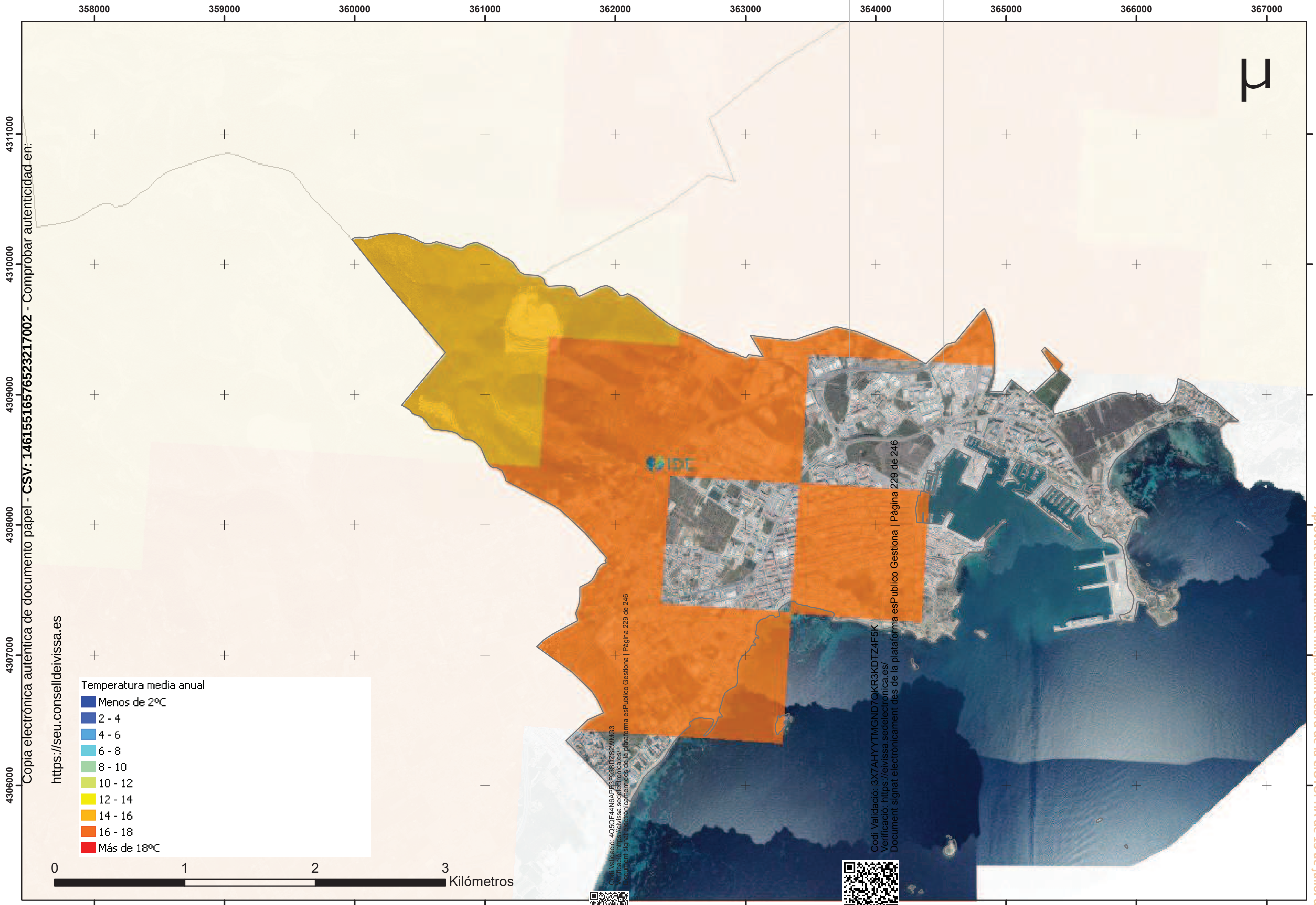

PROMOTOR:	EMPRESA CONSULTORA:	TÍTULO DEL PROYECTO:	FECHA:	ESCALA:	PLANO:	PLANO Nº:
Ajuntament d'Eivissa Ajuntament d´Eivissa	GEPRECON GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL	EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	Febrero 2016	1:25.000 ORIGINAL EN A3	CLIMATOLOGÍA (TEMPERATURA MEDIA ANUAL)	3 HOJA: 1 de 3

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 229 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 229 de 246

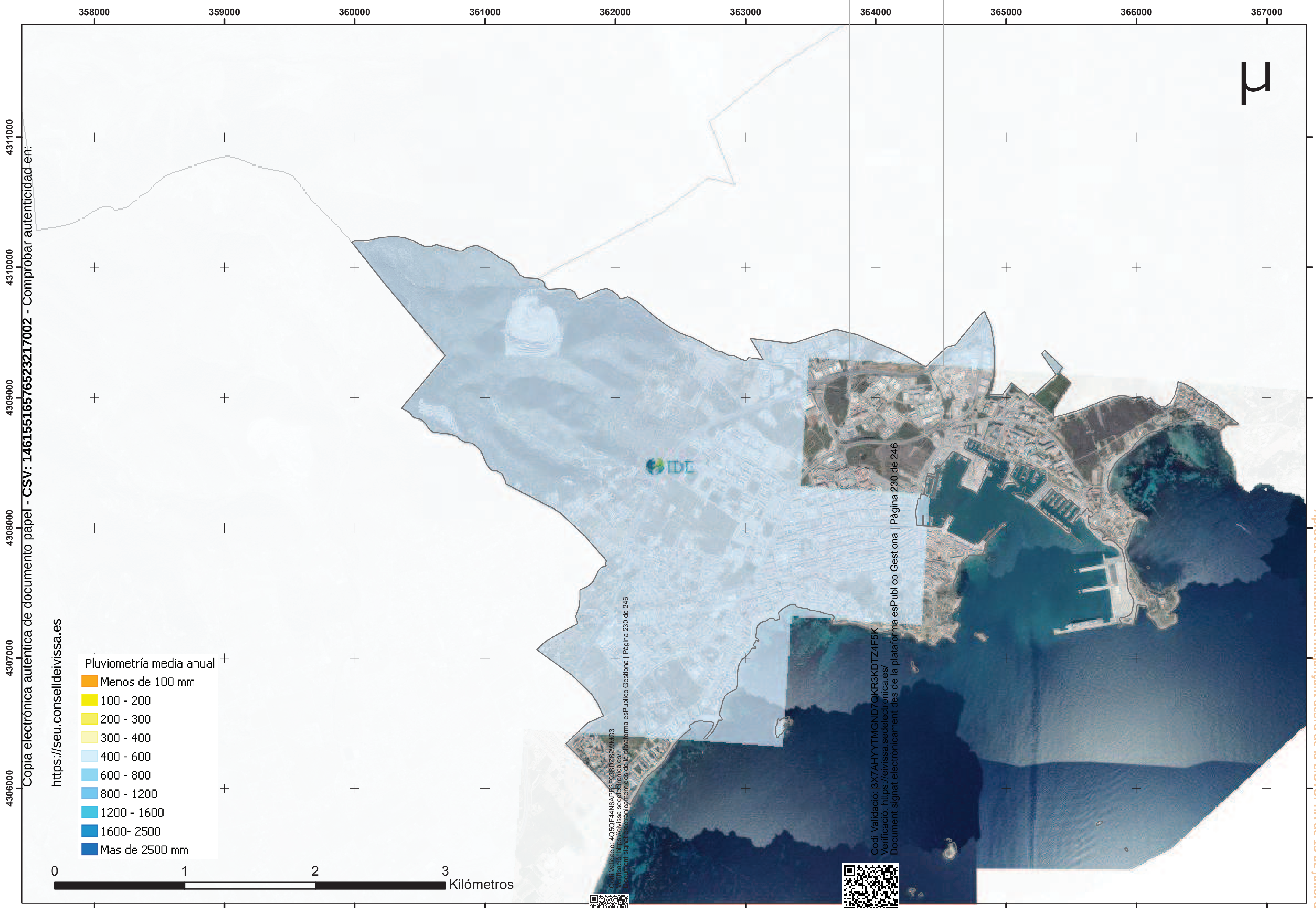

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 230 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 230 de 246

PROMOTOR:	EMPRESA CONSULTORA:	TÍTULO DEL PROYECTO:	FECHA:	ESCALA:	PLANO:	PLANO Nº:
Ajuntament d'Eivissa Ajuntament d´Eivissa	GEPRECON Gestión Prevención Control Ambiental	EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	Febrero 2016	1:25.000 ORIGINAL EN A3	CLIMATOLOGÍA (PLUVIOMETRÍA MEDIA ANUAL)	3 HOJA: 2 de 3

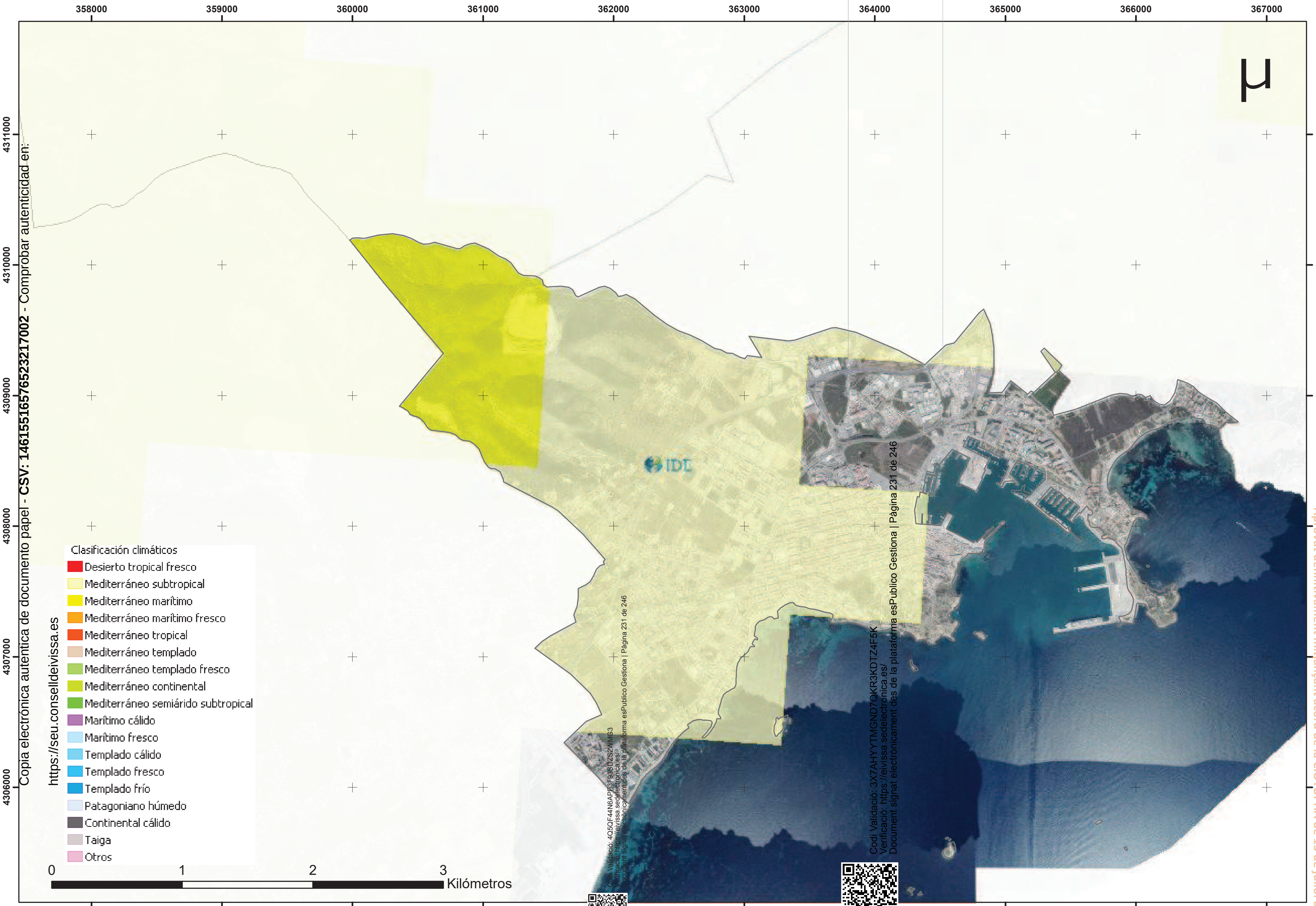

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 231 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 231 de 246

PROMOTOR:	EMPRESA CONSULTORA:	TÍTULO DEL PROYECTO:	FECHA:	ESCALA:	PLANO:	PLANO Nº:
Ajuntament d'Eivissa Ajuntament d'Eivissa	GEPRECON GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL	EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	Febrero 2016	1:25.000 ORIGINAL EN A3	CLIMATOLOGÍA (CLASIFICACIÓN CLIMÁTICA PAPADAKIS)	3 HOJA: 3 de 3

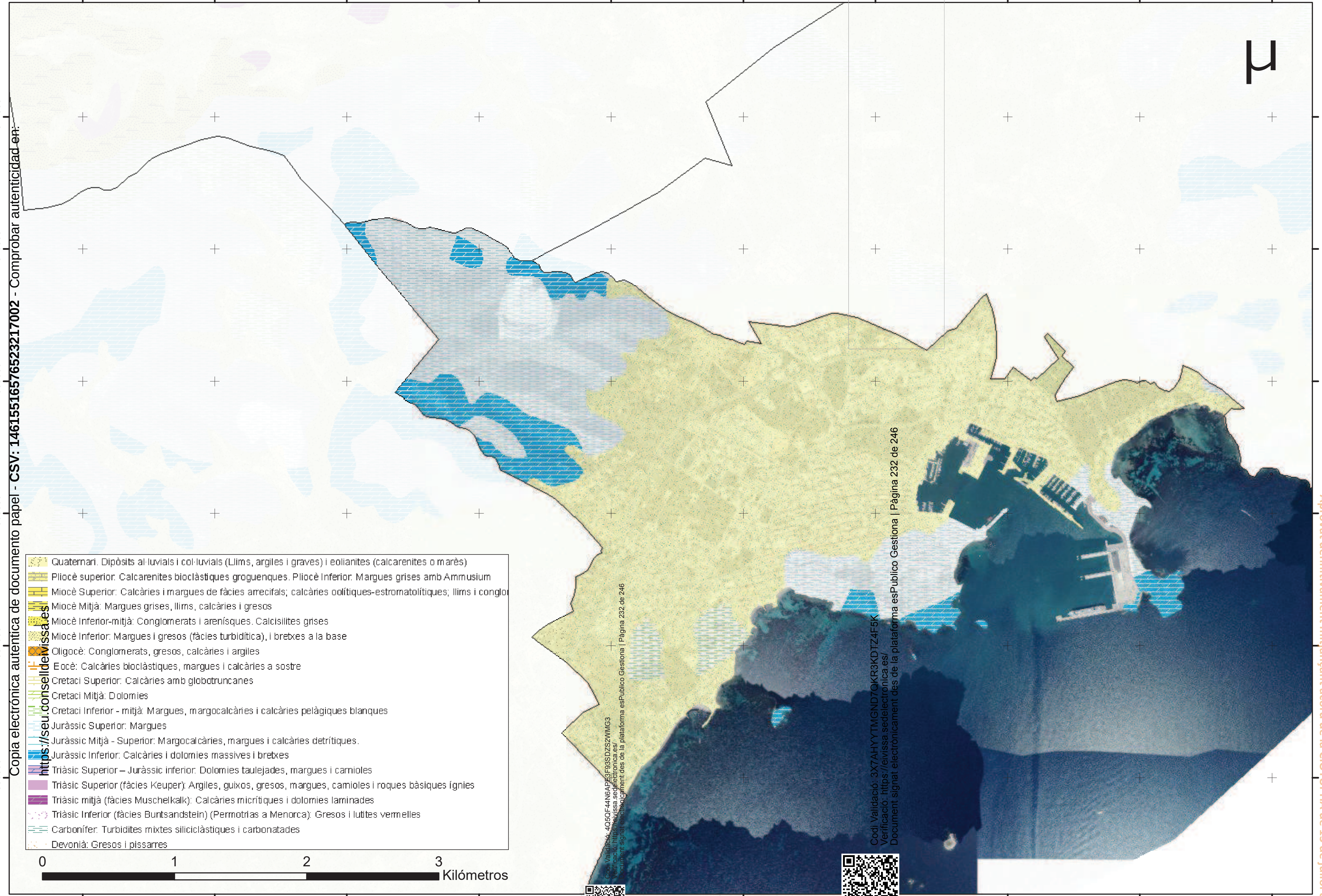
358000
359000
360000
361000
362000
363000
364000
365000
366000
367000
4311000
4310000
4309000
4308000
4307000
4306000
μ
Quaternari. Dipòsits al·luvials i col·luvials (Llims, argiles i graves) i eolianites (calcarenites o marès)
Pliocè superior: Calcarenites bioclàstiques groguenques. Pliocè Inferior: Margues grises amb Ammusium
Miocè Superior: Calcàries i margues de fàcies arrecifals; calcàries oolítiques-estromatolítiques; llims i conglor
Miocè Mitjà: Margues grises, llims, calcàries i gresos
Miocè Inferior-mitjà: Conglomerats i arenísques. Calcisilites grises
Miocè Inferior: Margues i gresos (fàcies turbidítica), i bretxes a la base
Oligocè: Conglomerats, gresos, calcàries i argiles
Eocè: Calcàries bioclàstiques, margues i calcàries a sostre
Cretaci Superior: Calcàries amb globotruncanes
Cretaci Mitjà: Dolomies
Cretaci Inferior - mitjà: Margues, margocalcàries i calcàries pelàgiques blanques
Juràssic Superior: Margues
Juràssic Mitjà - Superior: Margocalcàries, margues i calcàries detrítiques.
Juràssic Inferior: Calcàries i dolomies massives i bretxes
Triàsic Superior – Juràssic inferior: Dolomies taulejades, margues i carnioles
Triàsic Superior (fàcies Keuper): Argiles, guixos, gresos, margues, carnioles i roques bàsiques ígnies
Triàsic mitjà (fàcies Muschelkalk): Calcàries micrítiques i dolomies laminades
Triàsic Inferior (fàcies Buntsandstein) (Permotrias a Menorca): Gresos i lutites vermelles
Carbonífer: Turbidites mixtes siliciclàstiques i carbonatades
Devonià: Gresos i pissarres
0
1
2
3
Kilómetros

Copia electrónica auténtica de documento papel - CSV: 14615516576523217002 - Comprobar autenticidad en: https://seu.conselldeivissa.es

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 232 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 232 de 246

Aprovat definitivament mitjançant acord de la CIOTUPHA de 13 de juliol de 2023

PROMOTOR:	EMPRESA CONSULTORA:	TÍTULO DEL PROYECTO:	FECHA:	ESCALA:	PLANO:	PLANO Nº:
Ajuntament d´Eivissa	GEPRECON Gestión Prevención Control Ambiental	EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	Febrero 2016	1:25.000 ORIGINAL EN A3	GEOLOGÍA	4 HOJA: 1 de 1

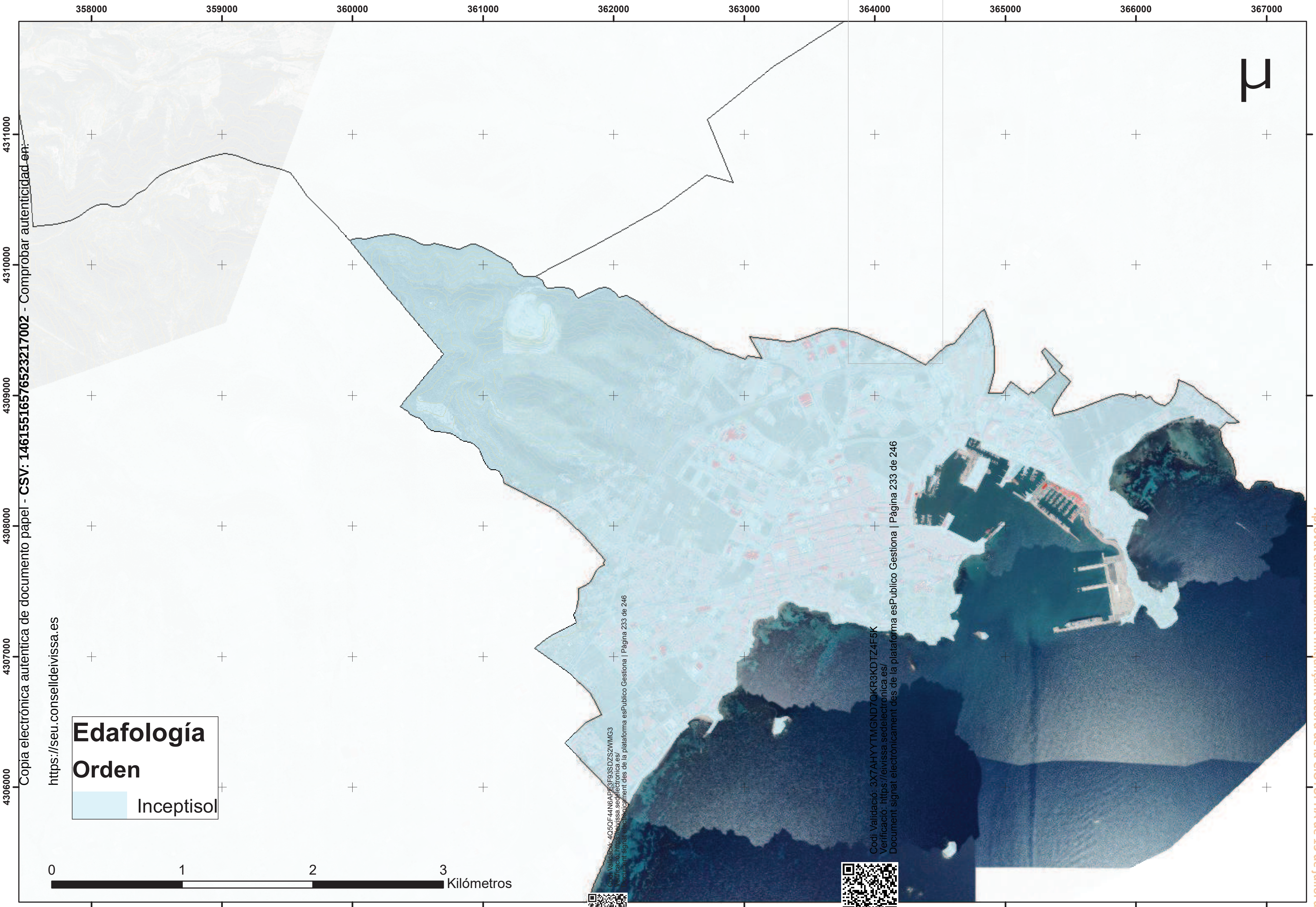

PROMOTOR:
Ajuntament d´Eivissa

EMPRESA CONSULTORA:
GEPRECON
GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL

TÍTULO DEL PROYECTO:
EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA

FECHA:
Febrero 2016

ESCALA:
1:25.000
ORIGINAL EN A3

PLANO:
EDAFOLOGÍA

PLANO Nº:
5
HOJA:
1 de 01

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 233 de 246

Codi Validació: 3X7AHYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 233 de 246

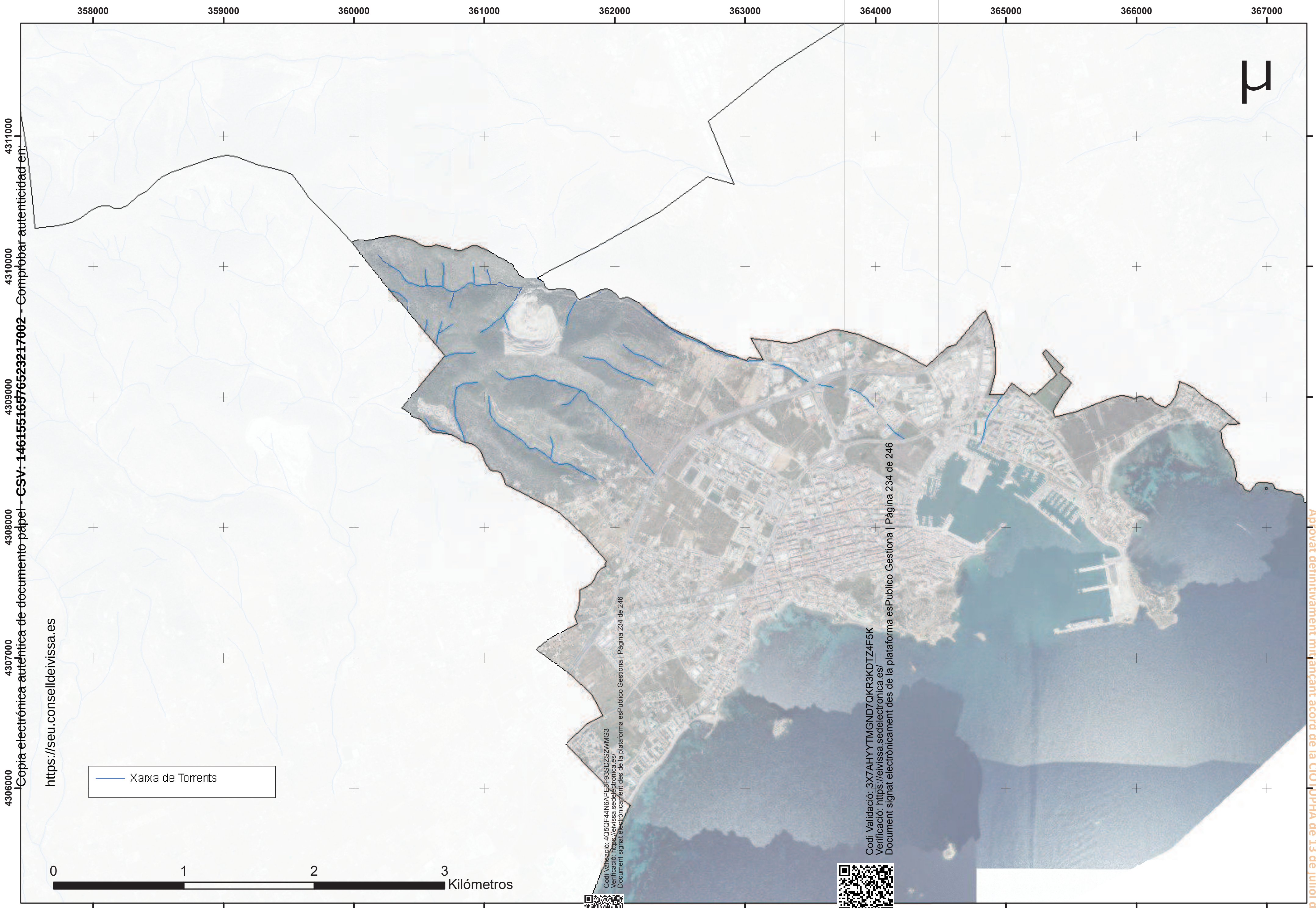

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 234 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Página 234 de 246

PROMOTOR:
Ajuntament d'Eivissa
Ajuntament d'Eivissa

EMPRESA CONSULTORA:
GEPRECON
GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL

TÍTULO DEL PROYECTO:
EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA

FECHA:
Febrero 2016

ESCALA:
1:25.000
ORIGINAL EN A3

PLANO:
HIDROLOGÍA

PLANO Nº:
6
HOJA:
1 de 1

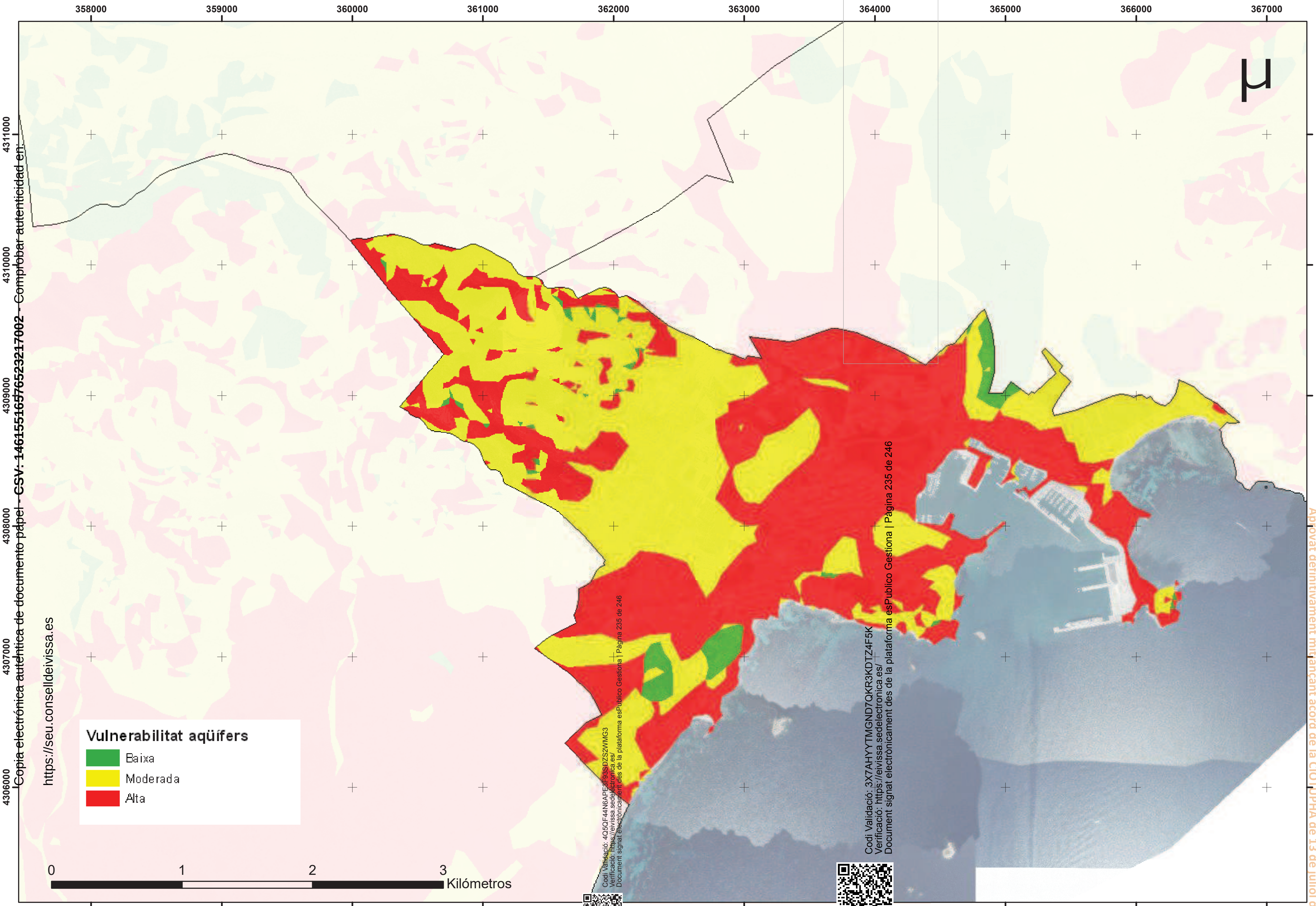

PROMOTOR: Ajuntament d'Eivissa Ajuntament d´Eivissa	EMPRESA CONSULTORA: GEPRECON GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL	TÍTULO DEL PROYECTO: EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	FECHA: Febrero 2016	ESCALA: 1:25.000 ORIGINAL EN A3	PLANO: VULNERABILIDAD ACUÍFEROS	PLANO Nº: 7 HOJA: 1 de 1

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 235 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 235 de 246

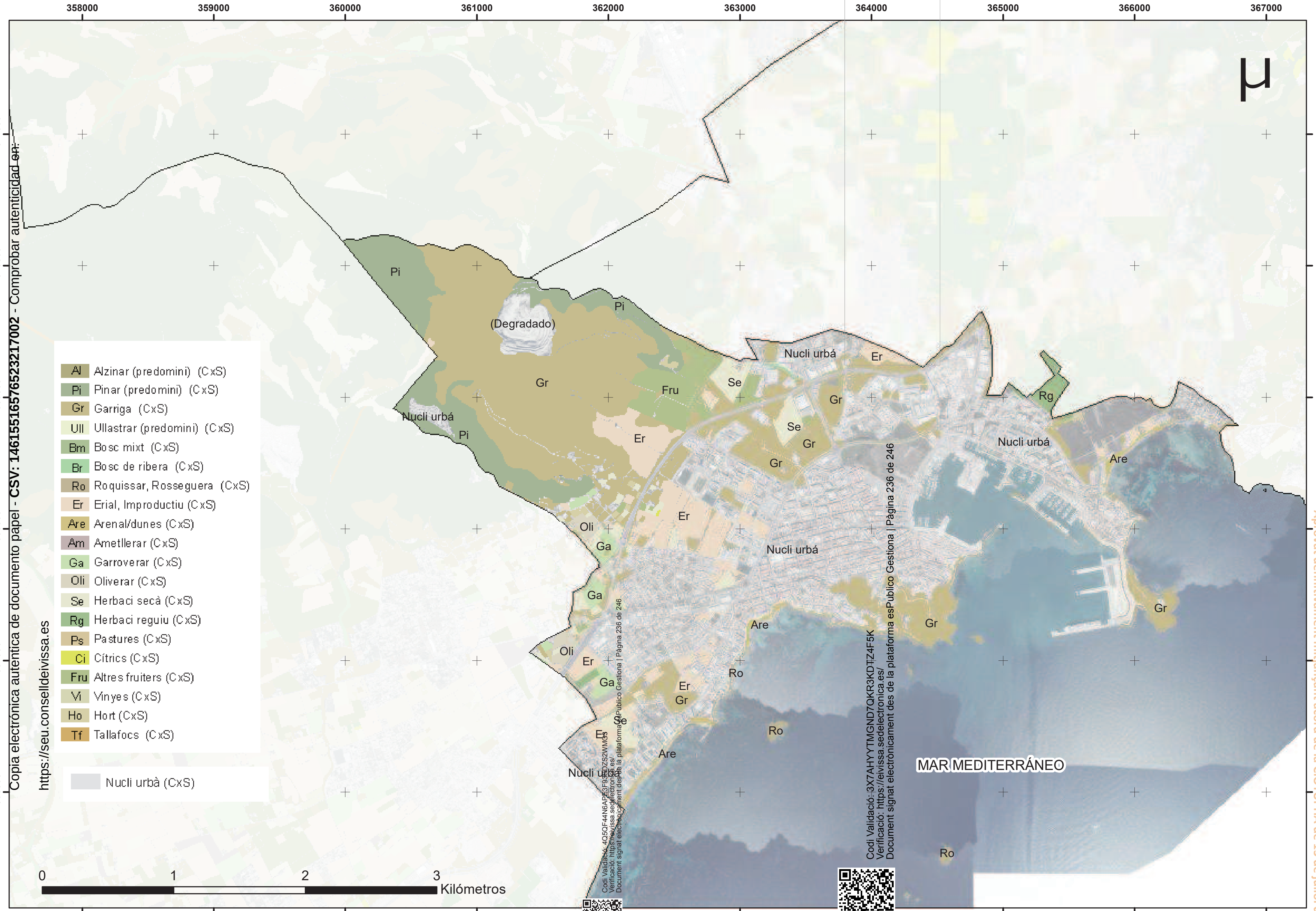

PROMOTOR:	EMPRESA CONSULTORA:	TÍTULO DEL PROYECTO:	FECHA:	ESCALA:	PLANO:	PLANO Nº: / HOJA:
Ajuntament d´Eivissa	GEPRECON Gestión Prevención Control Ambiental	EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	Febrero 2016	1:25.000 Febrero 20163	VEGETACIÓN	8 1 de 1

Copia electrónica auténtica de documento papel - CSV: 14615516576523217002 - Comprobar autenticidad en: https://seu.conselldeivissa.es

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93DZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 236 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 236 de 246

Aprovat definitivament mitjançant acord de la CIOTUPHA de 13 de juliol de 2023

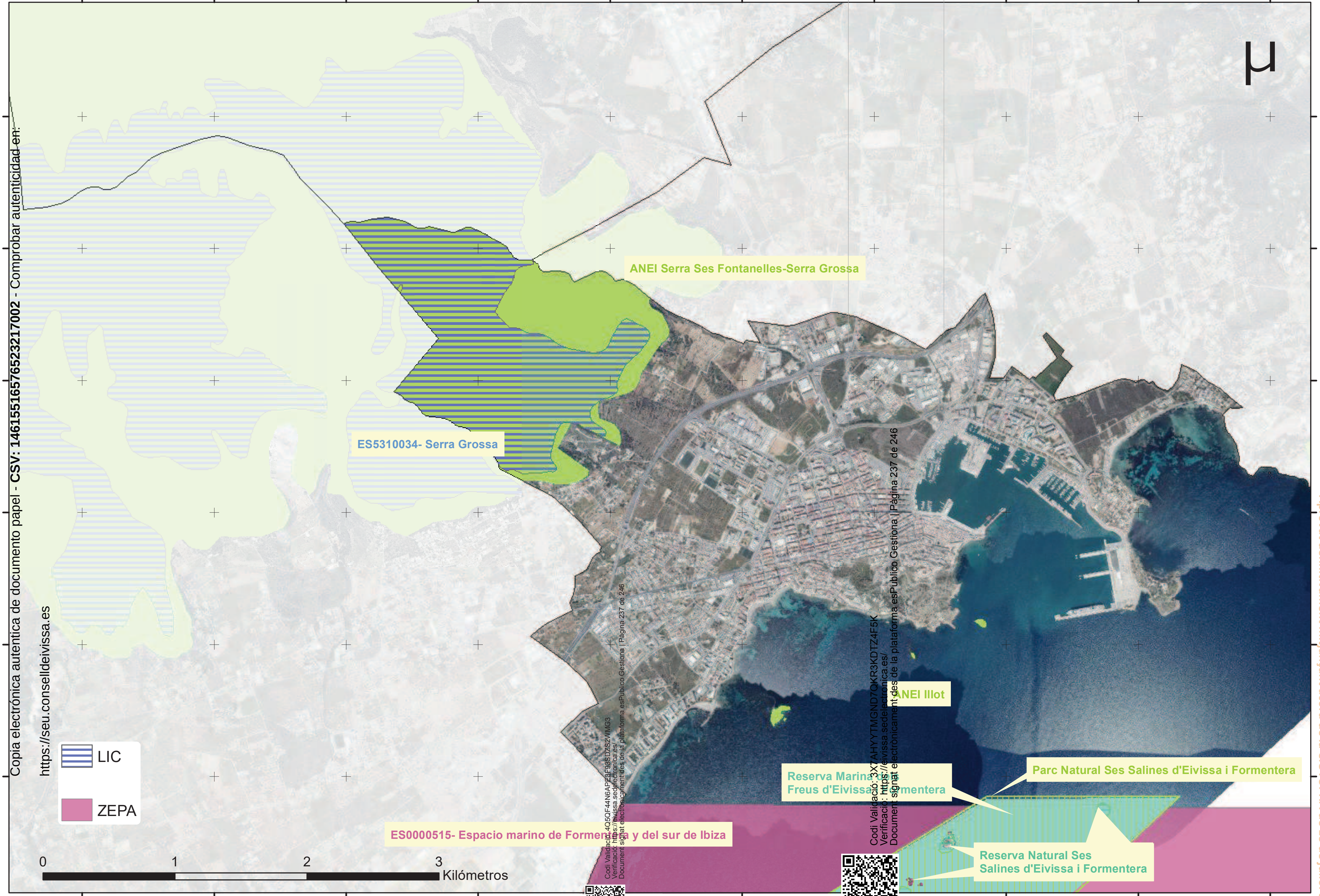
358000
359000
360000
361000
362000
363000
364000
365000
366000
367000
4311000
4310000
4309000
4308000
4307000
4306000
μ
ANEI Serra Ses Fontanelles-Serra Grossa
ES5310034- Serra Grossa
ANEI Illot
Reserva Marina dels Freus d'Eivissa i Formentera
Parc Natural Ses Salines d'Eivissa i Formentera
Reserva Natural Ses Salines d'Eivissa i Formentera
ES0000515- Espacio marino de Formentera y del sur de Ibiza
LIC
ZEPA
0
1
2
3
Kilómetros

PROMOTOR:	EMPRESA CONSULTORA:	TÍTULO DEL PROYECTO:	FECHA:	ESCALA:	PLANO:	PLANO Nº:
Ajuntament d´Eivissa	GEPRECON Gestión Prevención Control Ambiental	EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	Febrero 2016	1:25.000 ORIGINAL EN A3	FIGURAS DE ESPECIAL PROTECCIÓN	10 HOJA: 1 de 1

Copia electrónica auténtica de documento papel - CSV: 14615516576523217002 - Comprobar autenticidad en:

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 237 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 237 de 246

Aprovat definitivament mitjançant acord de la CIOTUPHA de 13 de juliol de 2023

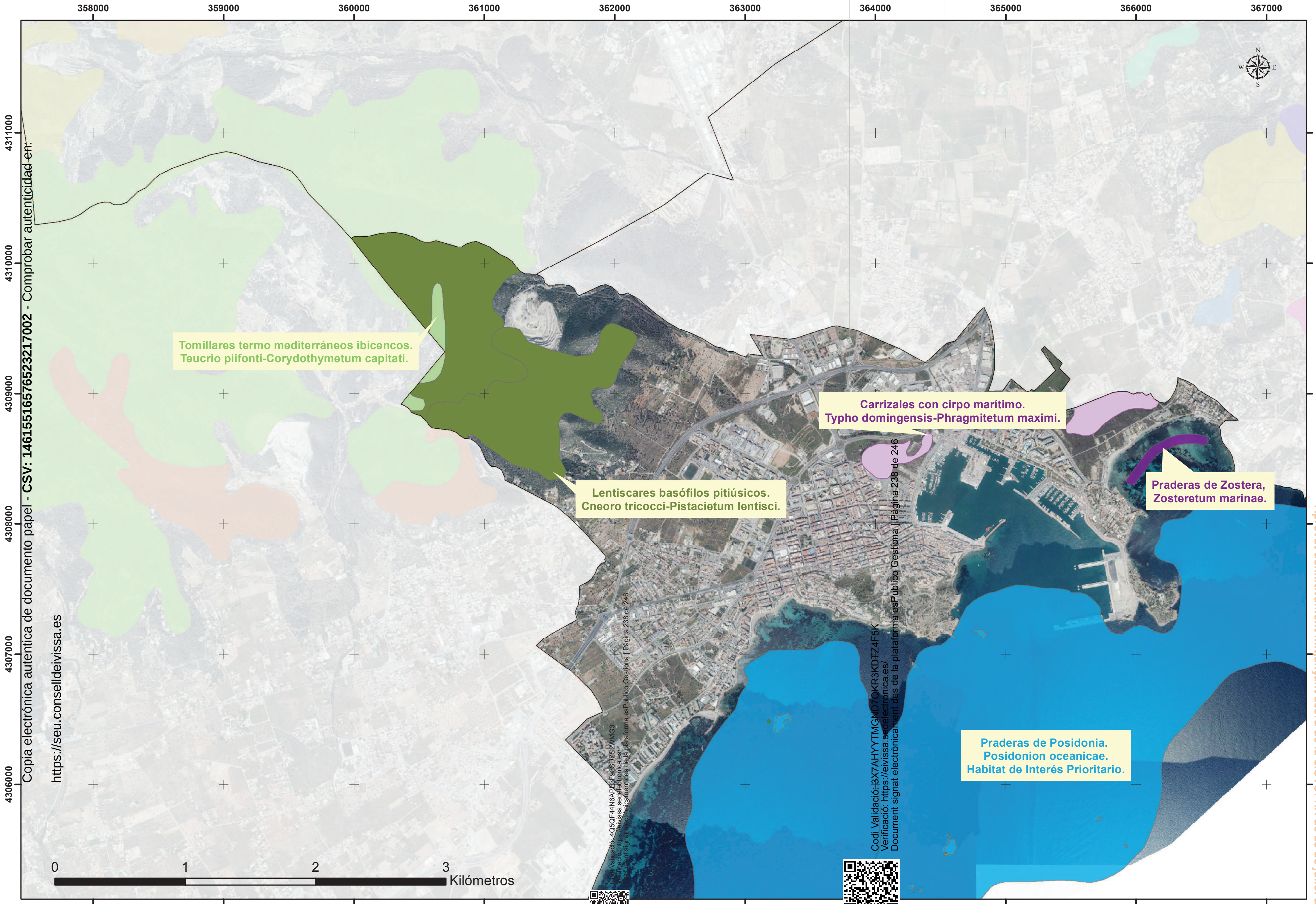
358000
359000
360000
361000
362000
363000
364000
365000
366000
367000
4311000
4310000
4309000
4308000
4307000
4306000
N
W
E
S
Tomillares termo mediterráneos ibicencos.
Teucrio piifonti-Corydothymetum capitati.
Lentiscares basófilos pitiúsicos.
Cneoro tricocci-Pistacietum lentisci.
Carrizales con cirpo marítimo.
Typho domingensis-Phragmitetum maximi.
Praderas de Zostera,
Zosteretum marinae.
Praderas de Posidonia.
Posidonion oceanicae.
Habitat de Interés Prioritario.
0
1
2
3
Kilómetros

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 238 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 238 de 246

PROMOTOR:	EMPRESA CONSULTORA:	TÍTULO DEL PROYECTO:	FECHA:	ESCALA:	PLANO:	PLANO Nº:
Ajuntament d´Eivissa	GEPRECON GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL	EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	Febrero 2016	1:25.000 ORIGINAL EN A3	HÁBITATS NATURALES DE INTERÉS COMUNITARIO	10 HOJA: 1 de 1

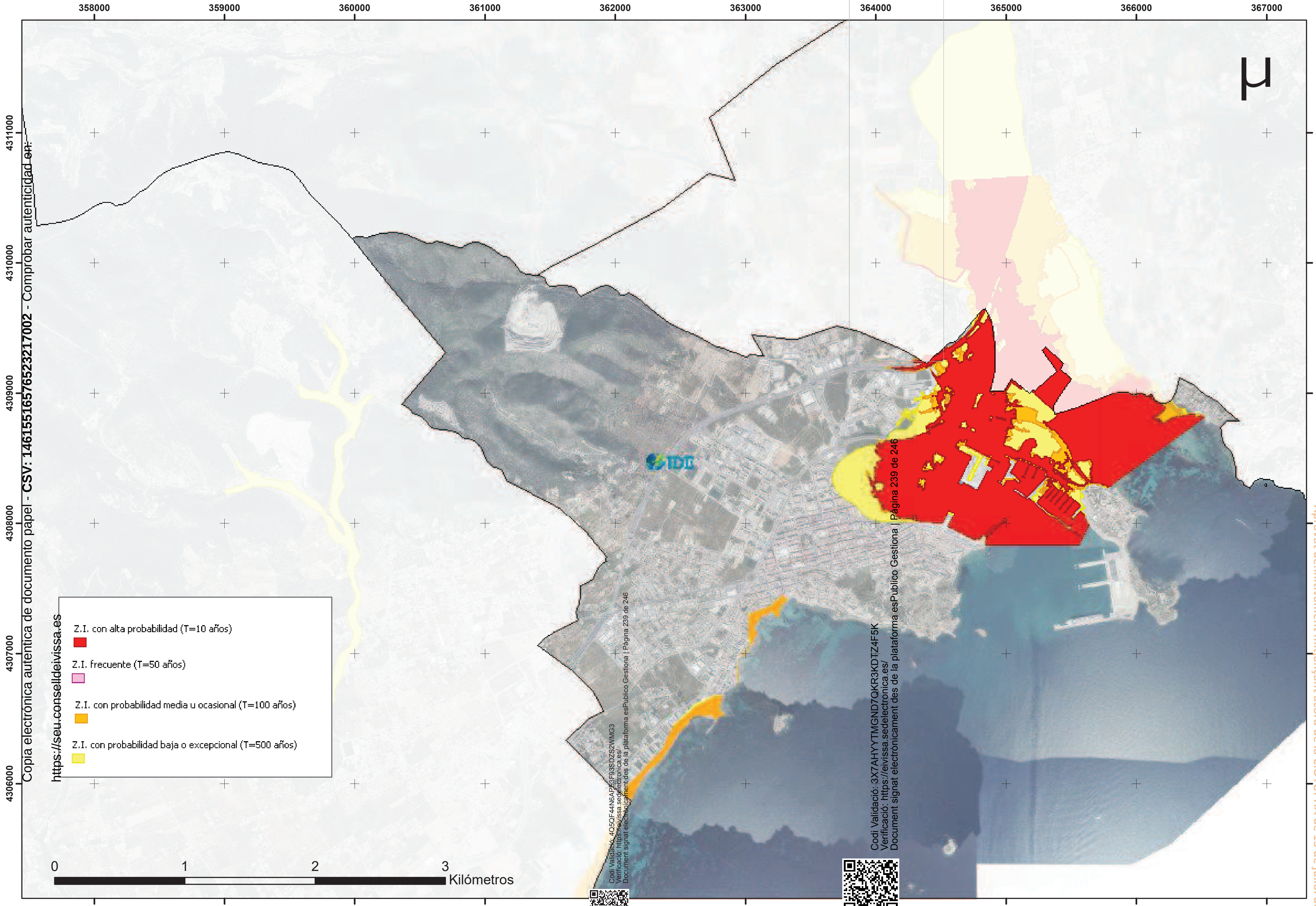
358000
359000
360000
361000
362000
363000
364000
365000
366000
367000
4311000
4310000
4309000
4308000
4307000
4306000
µ
IDE
Z.I. con alta probabilidad (T=10 años)
Z.I. frecuente (T=50 años)
Z.I. con probabilidad media u ocasional (T=100 años)
Z.I. con probabilidad baja o excepcional (T=500 años)
0
1
2
3
Kilómetros

PROMOTOR: Ajuntament d´Eivissa	EMPRESA CONSULTORA: GEPRECON GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL	TÍTULO DEL PROYECTO: EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	FECHA: Febrero 2016	ESCALA: 1:25.000 ORIGINAL EN A3	PLANO: RIESGOS NATURALES (INUNDACIÓN)	PLANO Nº: 10 HOJA: 1 de 3

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 239 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 239 de 246

Aprovat definitivament mitjançant acord de la CIOTUPHA de 13 de juliol de 2023

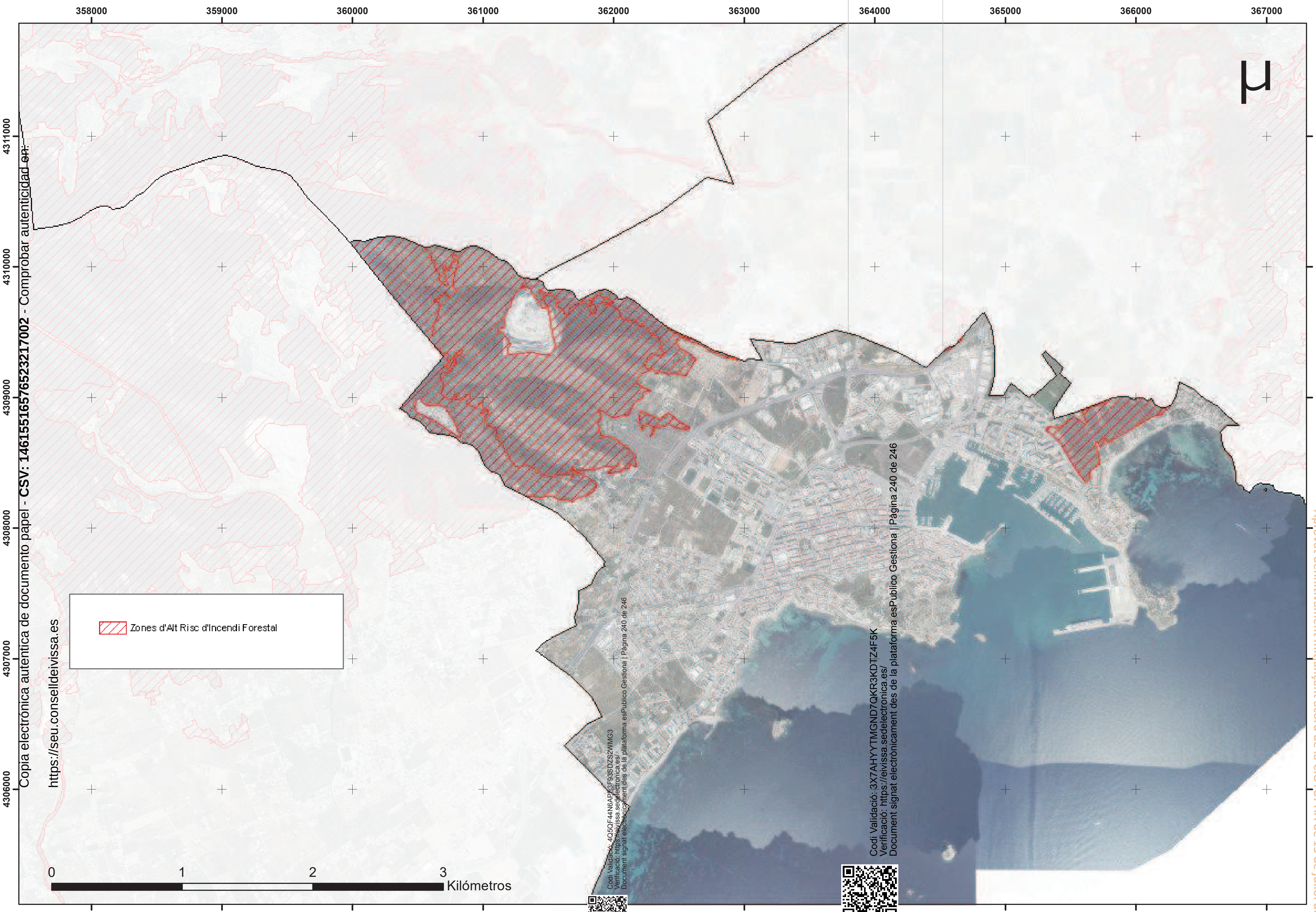

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 240 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 240 de 246

PROMOTOR:	EMPRESA CONSULTORA:	TÍTULO DEL PROYECTO:	FECHA:	ESCALA:	PLANO:	PLANO Nº:
Ajuntament d´Eivissa	GEPRECON GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL	EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	Febrero 2016	1:25.000 ORIGINAL EN A3	RIESGOS NATURALES (INCENDIO)	10 HOJA: 2 de 3

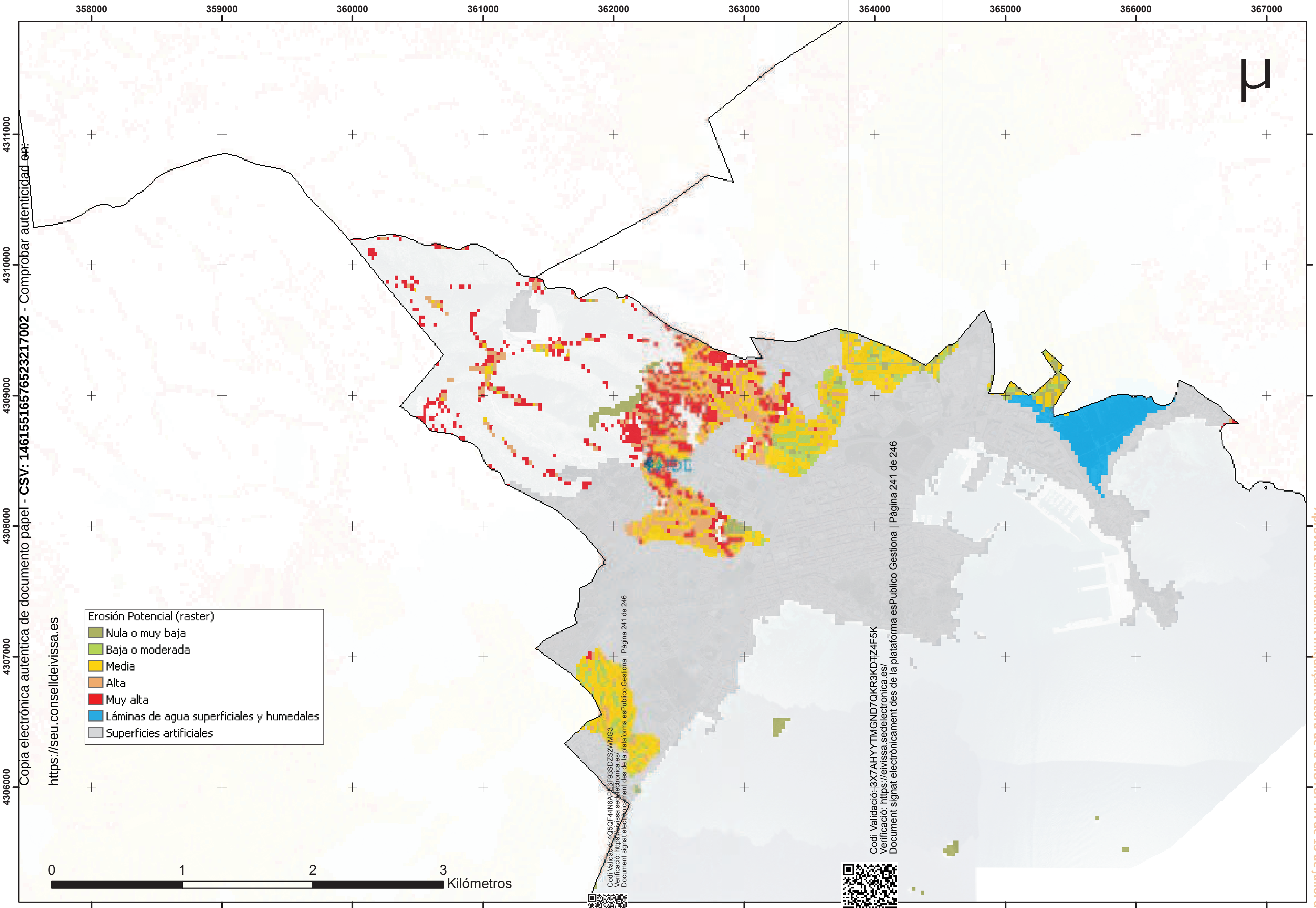

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 241 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 241 de 246

PROMOTOR: Ajuntament d´Eivissa	EMPRESA CONSULTORA: GEPRECON GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL	TÍTULO DEL PROYECTO: EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	FECHA: Febrero 2016	ESCALA: 1:25.000 ORIGINAL EN A3	PLANO: RIESGOS NATURALES (EROSIÓN)	PLANO Nº: 10 HOJA: 3 de 3

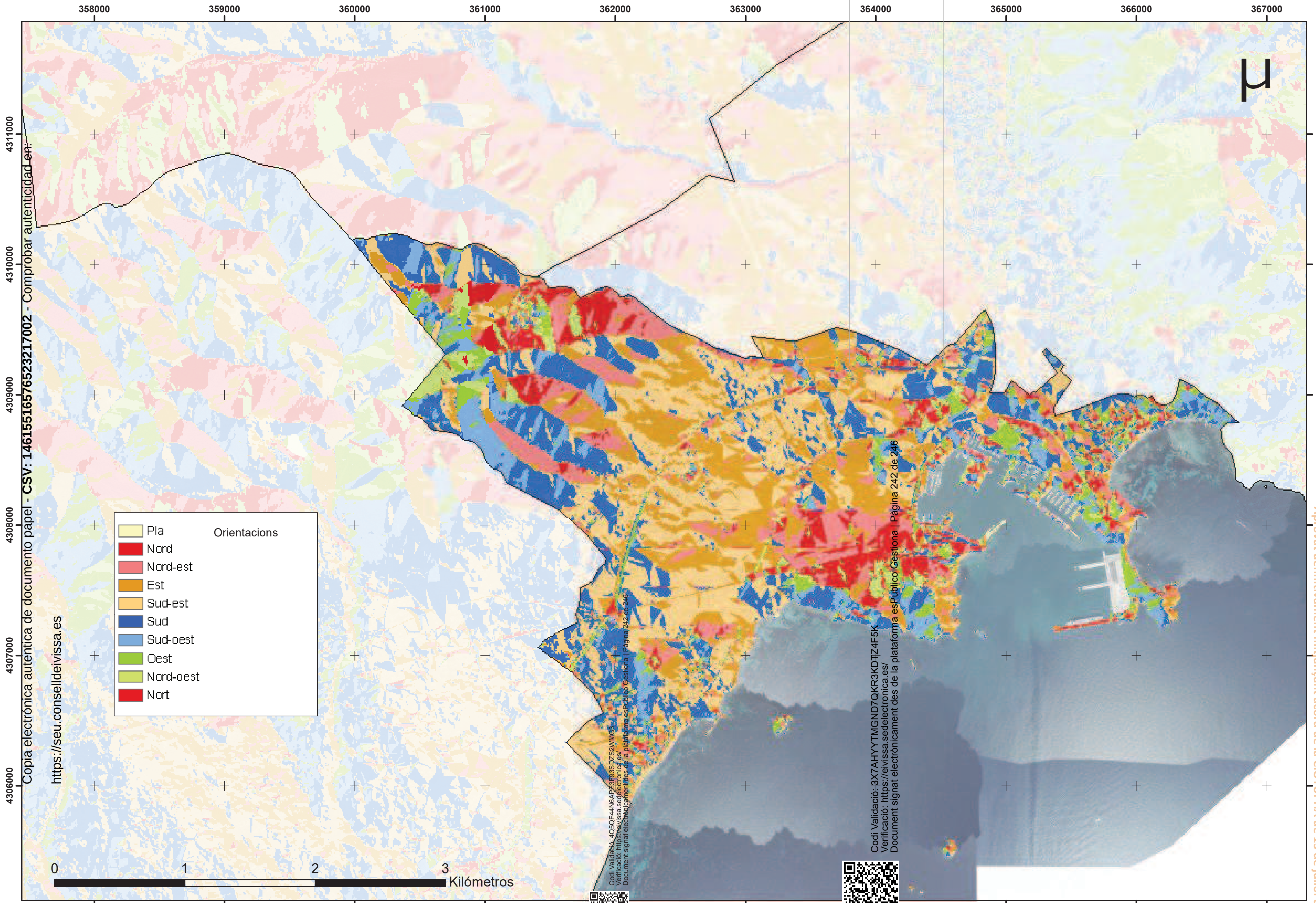

PROMOTOR:

Ajuntament d'Eivissa

Ajuntament d´Eivissa

EMPRESA CONSULTORA:

GEPRECON
GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL

TÍTULO DEL PROYECTO:

EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA

FECHA:

Febrero 2016

ESCALA:

1:25.000

ORIGINAL EN A3

PLANO:

FISIOGRAFÍA
(Orientaciones)

PLANO Nº:
11
HOJA:
1 de 3

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 242 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 242 de 246

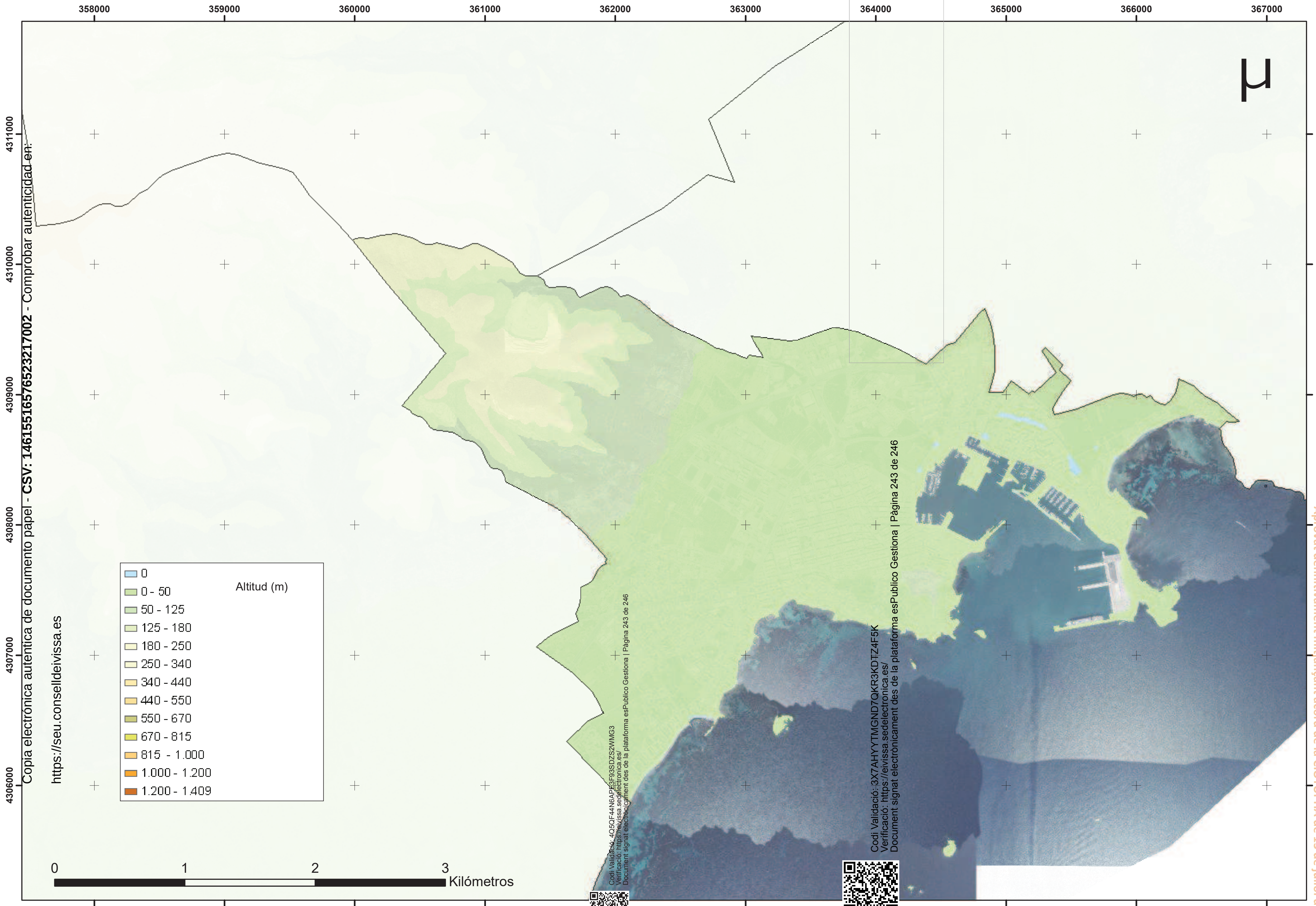

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 243 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 243 de 246

PROMOTOR: Ajuntament d´Eivissa	EMPRESA CONSULTORA: GEPRECON GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL	TÍTULO DEL PROYECTO: EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	FECHA: Febrero 2016	ESCALA: 1:25.000 ORIGINAL EN A3	PLANO: FISIOGRAFÍA (ALTITUD)	PLANO Nº: 11 HOJA: 2 de 3

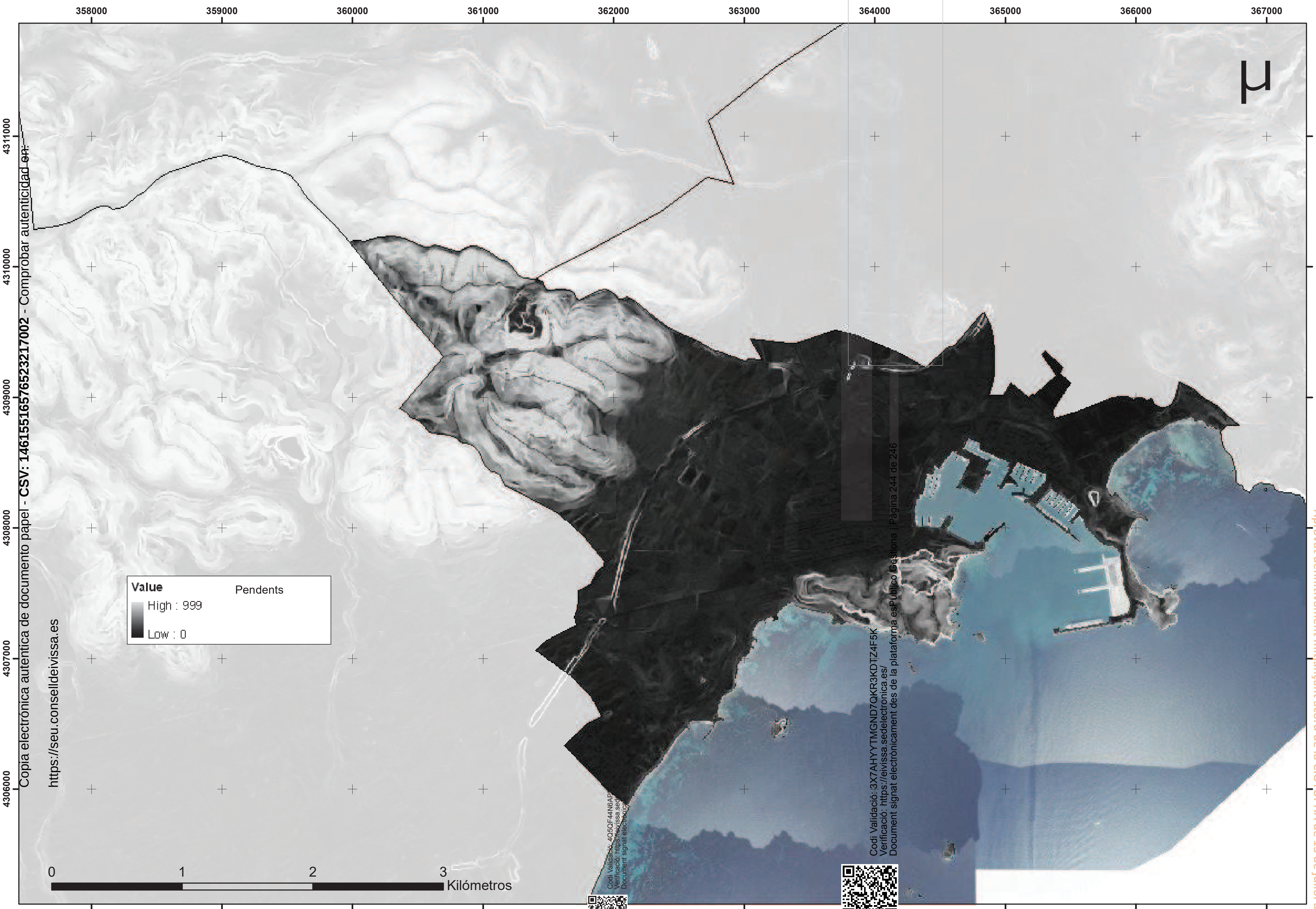

Codi Validació: 4Q5QF44N6AP
Document signat electrònica

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 244 de 246

PROMOTOR:
Ajuntament d'Eivissa
Ajuntament d'Eivissa

EMPRESA CONSULTORA:
GEPRECON
GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL

TÍTULO DEL PROYECTO:
EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA

FECHA:
Febrero 2016

ESCALA:
1:25.000
ORIGINAL EN A3

PLANO:
FISIOGRAFÍA
(PENDIENTES)

PLANO Nº:
11
HOJA:
3 de 3

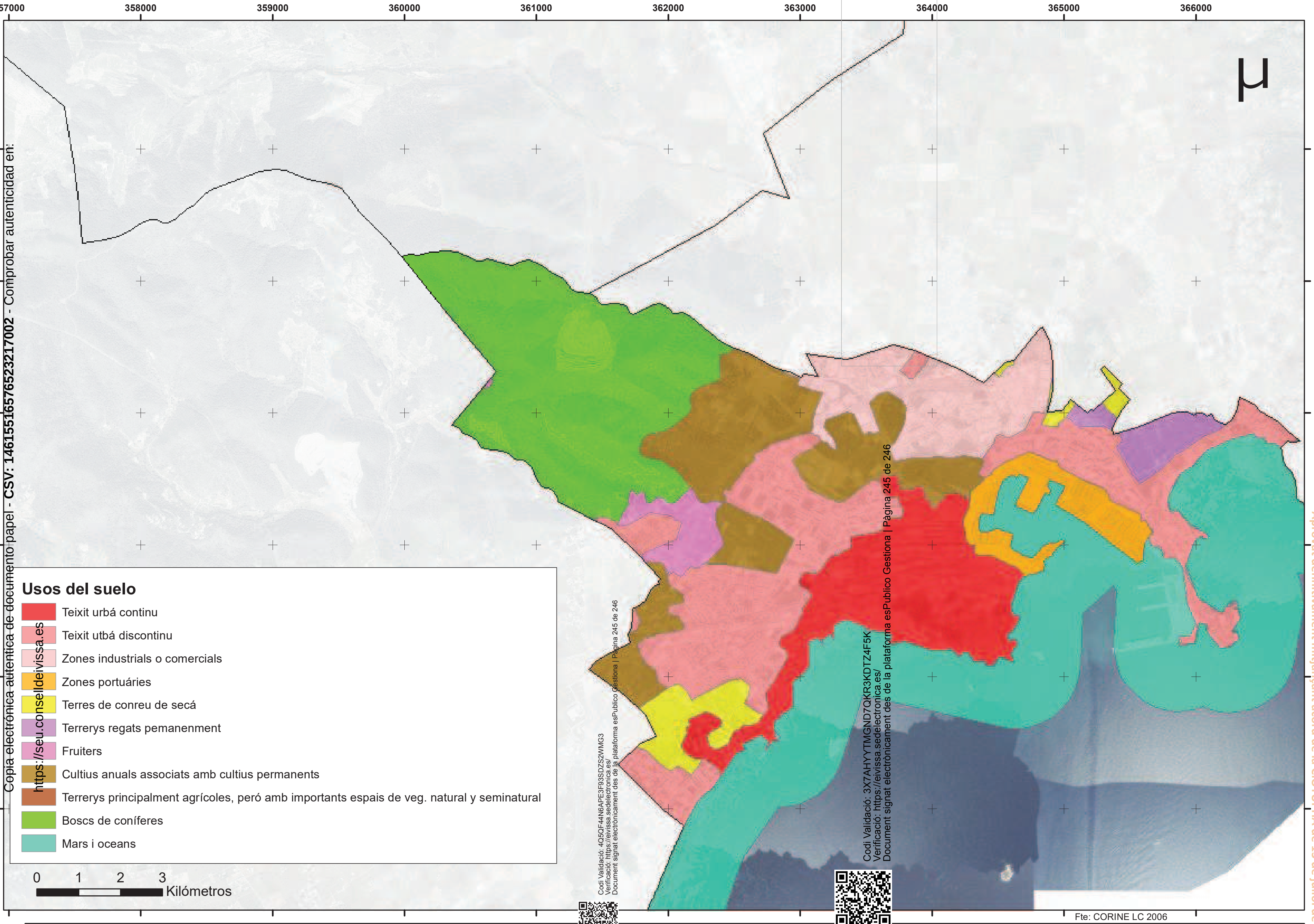

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 245 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 245 de 246

PROMOTOR:	EMPRESA CONSULTORA:	TÍTULO DEL PROYECTO:	FECHA:	ESCALA:	PLANO:	PLANO Nº:
Ajuntament d´Eivissa	GEPRECON GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL	EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	Febrero 2016	1:1.000.000 ORIGINAL EN A3	USOS DEL SUELO	12 HOJA: 1 de 1

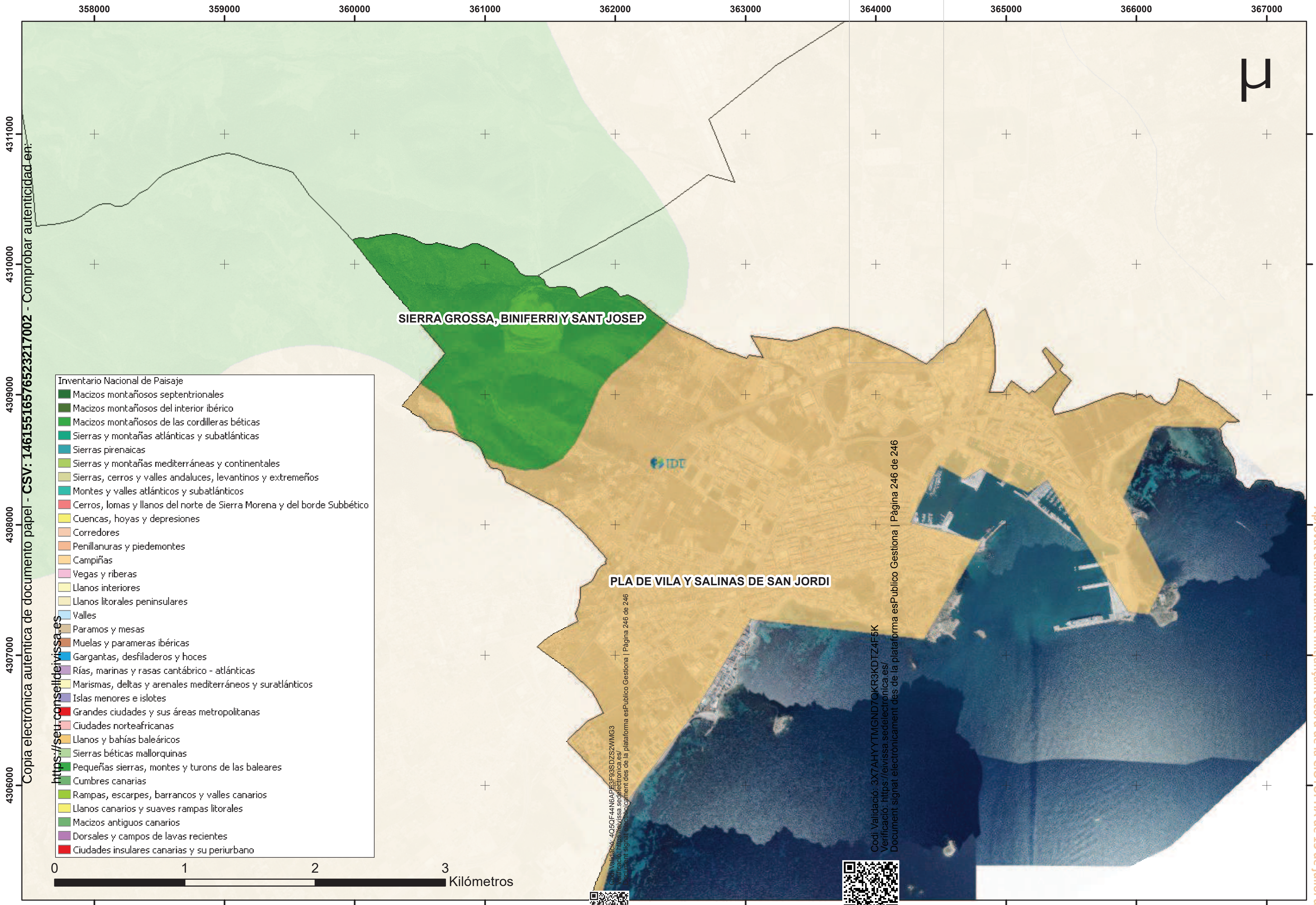
358000
359000
360000
361000
362000
363000
364000
365000
366000
367000
4311000
4310000
4309000
4308000
4307000
4306000
μ
SIERRA GROSSA, BINIFERRI Y SANT JOSEP
PLA DE VILA Y SALINAS DE SAN JORDI
IDE
Inventario Nacional de Paisaje
Macizos montañosos septentrionales
Macizos montañosos del interior ibérico
Macizos montañosos de las cordilleras béticas
Sierras y montañas atlánticas y subatlánticas
Sierras pirenaicas
Sierras y montañas mediterráneas y continentales
Sierras, cerros y valles andaluces, levantinos y extremeños
Montes y valles atlánticos y subatlánticos
Cerros, lomas y llanos del norte de Sierra Morena y del borde Subbético
Cuencas, hoyas y depresiones
Corredores
Penillanuras y piedemontes
Campiñas
Vegas y riberas
Llanos interiores
Llanos litorales peninsulares
Valles
Paramos y mesas
Muelas y parameras ibéricas
Gargantas, desfiladeros y hoces
Rías, marinas y rasas cantábrico - atlánticas
Marismas, deltas y arenales mediterráneos y suratlánticos
Islas menores e islotes
Grandes ciudades y sus áreas metropolitanas
Ciudades norteafricanas
Llanos y bahías baleáricos
Sierras béticas mallorquinas
Pequeñas sierras, montes y turons de las baleares
Cumbres canarias
Rampas, escarpes, barrancos y valles canarios
Llanos canarios y suaves rampas litorales
Macizos antiguos canarios
Dorsales y campos de lavas recientes
Ciudades insulares canarias y su periurbano
0
1
2
3
Kilómetros

Codi Validació: 4Q5QF44N6APE3F93SDZS2WMG3
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 246 de 246

Codi Validació: 3X7AHYYTMGND7QKR3KDTZ4F5K
Document signat electrònicament des de la plataforma esPublico Gestiona | Pàgina 246 de 246

PROMOTOR:	EMPRESA CONSULTORA:	TÍTULO DEL PROYECTO:	FECHA:	ESCALA:	PLANO:	PLANO Nº:
Ajuntament d´Eivissa Ajuntament d'Eivissa	GEPRECON GESTIÓN PREVENCIÓN CONTROL AMBIENTAL	EVALUACIÓN AMBIENTAL ESTRATÉGICA DE LA REVISIÓN DEL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA DE IBIZA	Febrero 20165	1:25.000 ORIGINAL EN A3	PAISAJE	13 HOJA: 1 de 1

Firmat digitalment per,
La secretaria CIOTUPHA
Maite Torres Torres
Eivissa, a 13/09/2023